

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(97/C 60/01)	P-2982/95 van Jan Wiebenga aan de Raad Betreft: Voorstellen van de Raad op het gebied van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in het bijzonder immigratie, justitie en binnenlandse zaken in 1995	1
(97/C 60/02)	P-0162/96 van Freddy Blak aan de Raad Betreft: Europol	2
(97/C 60/03)	E-1536/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Raad Betreft: Vertolking in alle talen van de EU	3
(97/C 60/04)	E-1592/96 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: EU-actie ten behoeve van ouderen	4
(97/C 60/05)	E-1639/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Industriële hennep	4
(97/C 60/06)	P-1643/96 van Konstantinos Hatzidakis aan de Raad Betreft: Betwisting van het Griekse karakter van het eiland Gavdos door Turkije	5
(97/C 60/07)	E-1734/96 van Mihail Papayannakis aan de Raad Betreft: Kolonisatie van het eiland Imvros	6
(97/C 60/08)	E-2179/96 van Josu Imaz San Miguel aan de Raad Betreft: Mensenrechten in Koerdistan	6
(97/C 60/09)	P-2331/96 van Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Omstandigheden waarin politieke gevangenen worden vastgehouden en uitwijzingen in Turkije	6
(97/C 60/10)	E-2341/96 van Joaquim Miranda, Sérgio Ribeiro en Honório Novo aan de Raad Betreft: Mensenrechten in Turkije	7
(97/C 60/11)	E-2353/96 van Graham Watson aan de Raad Betreft: Mensenrechten in Turkije	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1734/96, E-2179/96, P-2331/96, E-2341/96 en E-2353/96	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (<i>vervolg</i>)	Bladzijde
(97/C 60/12)	E-1742/96 van Ana Miranda de Lage aan de Raad Betreft: Tegen de tenuitvoerlegging van de wet Helms-Burton	8
(97/C 60/13)	E-1761/96 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Onvoldoende gebruik van de Commissie van artikel 171, lid 2 op het gebied van het milieu (Aanvullend antwoord)	8
(97/C 60/14)	E-1770/96 van Robin Teverson aan de Commissie Betreft: Regel van één enkel net	9
(97/C 60/15)	E-1821/96 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: A51 is strijdig met de vogelrichtlijn	10
(97/C 60/16)	E-1826/96 van Ana Miranda de Lage aan de Raad Betreft: Tegenstrijdigheden ten aanzien van het recht op steun uit EOF in de landen van de ACS	11
(97/C 60/17)	E-1846/96 posée par Joan Colom i Naval au Conseil Betreft: Gemeenschappelijke adviesdiensten	11
(97/C 60/18)	E-1848/96 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Maatregelen tot instandhouding van het Siciliaans volktheater en het poppentheater	13
(97/C 60/19)	E-1854/96 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Verkiezingen in Albanië	13
(97/C 60/20)	E-1873/96 van Glenys Kinnock aan de Raad Betreft: Toepassing van de controlecriteria inzake de Europese wapenexport 1991/1992	14
(97/C 60/21)	E-1888/96 van Luigi Florio aan de Raad Betreft: Gebouwen van de Raad van ministers van de EU	14
(97/C 60/22)	E-1901/96 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Milieuvervuiling door vernietiging van overtollige groente en fruit	15
(97/C 60/23)	E-1902/96 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Vernietiging van overtollige groente en fruit in de Gemeenschap	16
(97/C 60/24)	E-1903/96 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Kosten van herstel van de schade aan het milieu ten gevolge van vernietiging van overtollige groente en fruit in de Gemeenschap	16
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1901/96, E-1902/96 en E-1903/96	16
(97/C 60/25)	E-1915/96 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Concentratie van de vraag in de levensmiddelensector	17
(97/C 60/26)	E-1916/96 van Brigitte Langenhagen aan de Commissie Betreft: Stand van de voorbereiding voor de invoering van een nieuw controle-apparaat in de zin van Verordening (EEG) nr. 3821/85	18
(97/C 60/27)	E-1926/96 van Ana Miranda de Lage aan de Raad Betreft: Vertragingen bij de uitvoering van door het EOF gefinancierde projecten	19
(97/C 60/28)	E-1934/96 van Enrico Ferri en Pier Casini aan de Raad Betreft: Herziening van de melkquota en oprichting van een Europese melkquotabank	19
(97/C 60/29)	E-1940/96 van Joan Colom i Naval aan de Raad Betreft: Opname van de activiteiten van de EGKS in de begroting van de gemeenschap	20
(97/C 60/30)	E-1945/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: BSE en moedermelk	21
(97/C 60/31)	E-1951/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gevolgen van octrooien op zaaizaad	22
(97/C 60/32)	E-1953/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Gevolgen van octrooien op dieren	22
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1951/96 en E-1953/96	22
(97/C 60/33)	E-1952/96 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Gevolgen van octrooien op zaaizaad	22
(97/C 60/34)	E-1955/96 van Hiltrud Breyer aan de Raad Betreft: Toelating van zaaizaad dat met genen is gemanipuleerd	23

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/35)	E-1958/96 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Sluikhandel met plutonium	23
(97/C 60/36)	P-2182/96 van Martin Schulz aan de Commissie Betreft: Verslag van de Commissie over de op 10 augustus 1994 in München ontdekte smokkel van plutonium Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-1958/96 en P-2182/96	23 24
(97/C 60/37)	E-1980/96 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Overbrenging van BSE	24
(97/C 60/38)	E-1993/96 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Raad Betreft: Bijeenkomst Europese Unie/Middellandse-Zeelanden	25
(97/C 60/39)	E-2018/96 van Mirja Ryynänen aan de Commissie Betreft: Landbouwproductie en regionale zelfvoorziening	26
(97/C 60/40)	E-2022/96 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp voor de bevolkingen van de Westelijke Sahara	27
(97/C 60/41)	E-2023/96 van Luciano Vecchi aan de Raad Betreft: Wijzigingen in het VEU inzake het jongerenbeleid	28
(97/C 60/42)	E-2033/96 van Christiane Taubira-Delannon aan de Commissie Betreft: Het ontbreken van openbare netwerken voor de meting van de lucht- en waterkwaliteit in Frans-Guyana	28
(97/C 60/43)	E-2049/96 van Nuala Ahern aan de Raad Betreft: Handel in nucleaire materialen	29
(97/C 60/44)	E-2052/96 van Susan Waddington aan de Commissie Betreft: Vuurwerk	30
(97/C 60/45)	E-2056/96 van Jörn Svensson aan de Commissie Betreft: Belgian Blue	31
(97/C 60/46)	P-2058/96 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Toepassing van de communautaire milieuriichtlijnen in Griekenland	31
(97/C 60/47)	E-2065/96 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Vaststelling van tarieven in de vervoerssector	32
(97/C 60/48)	P-2071/96 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: Overheidssteun	33
(97/C 60/49)	E-2083/96 van Glyn Ford aan de Raad Betreft: Jaar tegen het Racisme	34
(97/C 60/50)	P-2096/96 van Helena Torres Marques aan de Raad Betreft: Ratificatie van de financiële vooruitzichten van de Gemeenschap	35
(97/C 60/51)	E-2103/96 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: UNEP Bazel Conventie	35
(97/C 60/52)	E-2114/96 van David Martin aan de Raad Betreft: Benaming van de voorzitters van de Raad	36
(97/C 60/53)	E-2122/96 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Kwaliteitscontroles van eindproducten uit diermeel	37
(97/C 60/54)	E-2126/96 van Honório Novo aan de Commissie Betreft: Visserijakkoorden tussen de EU en Marokko – biologische stop en communautaire steun	37
(97/C 60/55)	E-2129/96 van Erich Schreiner aan de Commissie Betreft: Harmonisering van cementnormen	38
(97/C 60/56)	E-2130/96 van Irene Crepaz aan de Commissie Betreft: „Natuurlijke habitats”	39
(97/C 60/57)	E-2131/96 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Storten van gevaarlijk materiaal in de haven van Lavrio	40
(97/C 60/58)	E-2132/96 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Luchthaven van Naxos	41

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/59)	E-2141/96 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Mislukking van het EUREKA-programma in Italië	41
(97/C 60/60)	P-2143/96 van Gianfranco Dell'Alba aan de Raad Betreft: Het MEDA-programma	42
(97/C 60/61)	E-2144/96 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Reddingsactie voor kikvorsen	42
(97/C 60/62)	E-2158/96 van Bárbara Dührkop Dührkop aan de Commissie Betreft: Acties van het Europees Sociaal Fonds met betrekking tot het intercultureel onderwijs	43
(97/C 60/63)	E-2172/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: De belastingdruk op het vervoer per vrachtwagen	44
(97/C 60/64)	E-2173/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie bij het goederenvervoer over de weg	45
(97/C 60/65)	E-2175/96 van Christine Crawley aan de Commissie Betreft: Het illegaal afschieten van wilde vogels	45
(97/C 60/66)	E-2178/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Belemmering van het vrije verkeer door verschillen tussen de sociale verzekeringsstelsels in de lid-staten	46
(97/C 60/67)	E-2192/96 van Sérgio Ribeiro en Honório Novo aan de Commissie Betreft: Schadelijke hoeveelheden kwik in vis die van essentieel belang is voor de voeding en de economie van Câmara de Lobos — Madeira — Portugal	46
(97/C 60/68)	E-2194/96 van Reimer Böge, Tom Spencer en Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Olievervuiling aan de stranden van de Duitse Noordzeekust	47
(97/C 60/69)	E-2195/96 van Horst Schnellhardt aan de Commissie Betreft: Cultuurstad Weimar 1999	49
(97/C 60/70)	E-2200/96 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Opening van de elektriciteitsmarkten	49
(97/C 60/71)	E-2202/96 van Gerardo Fernández-Albor aan de Raad Betreft: Standpunt van de Raad over eventuele oprichting van een Secretariaat-generaal van de GBVB	50
(97/C 60/72)	E-2221/96 van Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Brandstof uit geïmporteerde afval	51
(97/C 60/73)	E-2231/96 van Sérgio Ribeiro en Honório Novo aan de Commissie Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel landbouw	51
(97/C 60/74)	E-2232/96 van Sérgio Ribeiro en Honório Novo aan de Commissie Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel landbouw	52
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2231/96 en E-2232/96	52
(97/C 60/75)	E-2233/96 van Sérgio Ribeiro en Honório Novo aan de Commissie Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel vervoer	52
(97/C 60/76)	E-2240/96 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Communautair verbod op de invoer van de huiden van babyzeehonden	53
(97/C 60/77)	E-2244/96 van Gunilla Carlsson aan de Commissie Betreft: Maatregelen ter bevordering van een elektronische kapitaalmarkt	53
(97/C 60/78)	E-2245/96 van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Raad Betreft: Samenwerking op het gebied van het juridisch beleid in de EU	54
(97/C 60/79)	E-2256/96 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Reddingswezen	55
(97/C 60/80)	E-2264/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Medische informatie over chauffeurs in het vracht- en personenvervoer	55
(97/C 60/81)	E-2267/96 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Bescherming en exploitatie van de kunststeden in Europa	56
(97/C 60/82)	E-2268/96 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Aantal ongevallen met motorfietsen	57

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/83)	P-2270/96 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Prijs- en distributiebeleid van de Stichting Nationaal Reserveringscentrum en het Institut für Bildungsreisen	58
(97/C 60/84)	P-2271/96 van Wolfgang Nußbaumer aan de Commissie Betreft: Verenigbaarheid van bepaalde Oostenrijkse belastingen en heffingen met de Gemeenschapswetgeving	58
(97/C 60/85)	E-2278/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: „Tropenkoelkasten”	59
(97/C 60/86)	E-2280/96 van Angela Sierra González, Laura González Álvarez en María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Ernstige bedreiging van de plantensoort <i>Helichrysum Monogysum</i> in het Natuurpark „Los Islotes de Lanzarote” (Canarische eilanden)	60
(97/C 60/87)	E-2284/96 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Reglementering Internet	61
(97/C 60/88)	E-2294/96 van Erich Schreiner aan de Commissie Betreft: Informatiebeleid van Commissaris Fischler en BSE	61
(97/C 60/89)	E-2303/96 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Verklaring van de Commissie: voor een wetgevend initiatief over gecombineerde opwekking van warmte en elektriciteit zijn er eerst besluiten over de interne elektriciteitsmarkt nodig	62
(97/C 60/90)	E-2314/96 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: Uitzendrechten van sportmanifestaties	63
(97/C 60/91)	E-2316/96 van Martina Gredler aan de Commissie Betreft: Controle van de „multimedia” en „monomedia”-plafonds	64
(97/C 60/92)	E-2319/96 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Beschikbaarheid van dierlijke insuline voor diabetici die van insuline afhankelijk zijn	64
(97/C 60/93)	E-2320/96 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Protocol Unesco-Valencia over het derde millennium	65
(97/C 60/94)	E-2321/96 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Convergencecriteria voor de EMU	66
(97/C 60/95)	E-2326/96 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Standpunt van de EU inzake de antipersonele mijnen op de Habitat II-Conferentie te Istanboel	66
(97/C 60/96)	E-2329/96 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Stopplaatsen overeenkomstig de richtlijn betreffende de bescherming van dieren tijdens het vervoer ...	67
(97/C 60/97)	E-2355/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Opzegging van een brandverzekeringscontract door de maatschappij „Royal Insurance España”	68
(97/C 60/98)	E-2357/96 van Gianfranco Dell’Alba aan de Commissie Betreft: Voorontwerp van begroting 1997	68
(97/C 60/99)	E-2364/96 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Vaststelling van de waarde van valuta’s in de Monetaire Unie	69
(97/C 60/100)	E-2383/96 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: De heer Beland – BTW-restitutie van de Belgische autoriteiten	69
(97/C 60/101)	E-2387/96 van Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Bedrijfscontroles van EU-goedgekeurde abattoirs door veterinaire deskundigen van de Commissie	70
(97/C 60/102)	E-2388/96 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Beperkingen op verlening van rechtsbijstand in het VK	71
(97/C 60/103)	E-2407/96 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Uitvoerverbod voor Rioja-wijn door de toezichthoudende raad voor de bescherming van Spaanse benamingen van oorsprong (consejo regulador)	71
(97/C 60/104)	E-2414/96 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Toegevoegde stoffen in levensmiddelen – bijzondere behoeften	72

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/105)	P-2416/96 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Ontoelaatbare verwoesting en aantasting van de „Camino de Santiago” in het plaatsje Pazos (Padrón, Spanje)	73
(97/C 60/106)	E-2418/96 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Computerprogramma's en de 21ste eeuw	74
(97/C 60/107)	E-2421/96 van Jacques Donnay aan de Commissie Betreft: Toepassing van de richtlijn betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen op het beroep van skileraar	75
(97/C 60/108)	P-2422/96 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Implementatie van de Habitat-richtlijn in Frankrijk	76
(97/C 60/109)	E-2427/96 van Mark Killilea aan de Commissie Betreft: Commissievoorstellen inzake onderzoeksprojecten betreffende uit zee afkomstig voedsel	77
(97/C 60/110)	P-2429/96 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: WTO-procedures – geschil over bananen	77
(97/C 60/111)	P-2430/96 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Accijnsverhoging voor motorbrandstoffen	78
(97/C 60/112)	P-2431/96 van Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: Frans (en Belgisch) voorstel over monetaire fluctuaties	79
(97/C 60/113)	P-2434/96 van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad Betreft: Europees-Canadese transatlantische onderhandelingen	80
(97/C 60/114)	P-2435/96 van Sérgio Ribeiro aan de Raad Betreft: Pedofilie en smokkel- en misdadaadnetten	80
(97/C 60/115)	E-2438/96 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: EU-subsidies voor tabaksproducenten	81
(97/C 60/116)	P-2441/96 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: OESO-overeenkomst inzake overheidssteun aan de scheepsbouw	81
(97/C 60/117)	P-2443/96 van Karsten Hoppenstedt aan de Commissie Betreft: Audiovisuele piraterij in Griekenland	82
(97/C 60/118)	E-2444/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Beschuldigingen van een Turks parlements lid	84
(97/C 60/119)	E-2447/96 van Josu Imaz San Miguel aan de Commissie Betreft: Gekke koeien	84
(97/C 60/120)	E-2451/96 van Bartho Pronk en Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Zwemwaterkwaliteit Noord-Holland	85
(97/C 60/121)	E-2456/96 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Pedofilie en smokkel- en misdadaadnetten	86
(97/C 60/122)	P-2458/96 van Irene Crepez aan de Commissie Betreft: Internet – Kinderpornografie	87
(97/C 60/123)	P-2459/96 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Toekomst van het stelsel van melkquota	88
(97/C 60/124)	E-2469/96 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Detentie van Juan Carlos Castillo Pasto in Cuba	88
(97/C 60/125)	E-2470/96 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Functies in het onderwijs	89
(97/C 60/126)	E-2472/96 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Europese Unie en Indonesië	90
(97/C 60/127)	P-2475/96 van Michèle Lindeperg aan de Commissie Betreft: Onderdanen van derde landen „zonder papieren”	91
(97/C 60/128)	P-2479/96 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Censuur van webpagina's van een Nederlandse internetprovider door Duitse providers	92
(97/C 60/129)	E-2481/96 van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie Betreft: Verkopen zonder accijns aan personeel van de EU	92

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/130)	E-2494/96 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Bureau van de EU in Nicaragua	93
(97/C 60/131)	E-2497/96 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de modelprojecten in de sector monumentenzorg	93
(97/C 60/132)	E-2498/96 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Evaluatie van modelprojecten in de sector monumentenzorg	94
(97/C 60/133)	E-2499/96 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Evaluatie van modelprojecten in de sector monumentenzorg	95
(97/C 60/134)	E-2500/96 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Monumentenzorg	95
(97/C 60/135)	E-2509/96 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Kerosinebelasting in Denemarken en Zweden	96
(97/C 60/136)	E-2516/96 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Deelname van Turkije aan communautaire programma's	97
(97/C 60/137)	E-2517/96 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Situatie in Griekse slachthuizen	98
(97/C 60/138)	E-2534/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mededingingsregels	98
(97/C 60/139)	E-2535/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Mededingingsbeleid	99
(97/C 60/140)	E-2546/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Milieubescherming	100
(97/C 60/141)	E-2548/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Tibet en de mensenrechten	100
(97/C 60/142)	E-2552/96 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Begrotingslijn B3-4103	101
(97/C 60/143)	E-2556/96 van Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Financiering van de Nationale Dag van Solidariteit met Algerije door de EG-Commissie	102
(97/C 60/144)	E-2565/96 van Antoni Gutiérrez Díaz aan de Commissie Betreft: URB-AL-programma	102
(97/C 60/145)	E-2567/96 van Iñigo Méndez de Vigo aan de Commissie Betreft: Antwoord van de EU op de wet-Helms-Burton	104
(97/C 60/146)	E-2577/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Volksgezondheid	104
(97/C 60/147)	E-2586/96 van Francesco Baldarelli aan de Commissie Betreft: Verbod van dubbele specialisatie aan de Italiaanse universiteiten	105
(97/C 60/148)	E-2588/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Deelneming van de werknemers	106
(97/C 60/149)	E-2595/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Technische bijstand voor Cuba	106
(97/C 60/150)	E-2596/96 van Glyn Ford aan de Commissie Betreft: Onderbrengen van werknemers op zee in de Richtlijn Arbeidstijd	107
(97/C 60/151)	E-2601/96 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Wetgeving op het tatoeëren	107
(97/C 60/152)	E-2618/96 van Cristiana Muscardini en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Multiresistente tuberculose	108
(97/C 60/153)	E-2636/96 van Robert Evans aan de Commissie Betreft: EU-gelden voor het fokken van hazewindhonden	108
(97/C 60/154)	P-2642/96 van Yiannis Roubatis aan de Commissie Betreft: Moord op Koerdische gevangenen en schending van de mensenrechten in Turkije	109

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/155)	E-2644/96 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Voorbereidende activiteiten voor het Jaar tegen Racisme	110
(97/C 60/156)	E-2648/96 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de onderwijs opleidingsprogramma's van de EU	110
(97/C 60/157)	P-2675/96 van Vassilis Ephremidis aan de Commissie Betreft: Opvordering van zeelieden voor personeelsdiensten in Griekenland gedurende de afgelopen 20 jaar ...	111
(97/C 60/158)	P-2696/96 van Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing ten gevolge van het Belgische voornemen tabaksreclame te verbieden	111
(97/C 60/159)	E-2699/96 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Nationale interpretatie van de aanbestedingsvoorschriften van de EU	112
(97/C 60/160)	E-2704/96 van Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Alternatieven voor dierproeven	112
(97/C 60/161)	P-2706/96 van MaLou Lindholm aan de Commissie Betreft: Bedreigen elektriciteitskabels het milieu?	113
(97/C 60/162)	P-2707/96 van Stanislaw Tillich aan de Commissie Betreft: Dumping van een Italiaanse leverancier van walsen	114
(97/C 60/163)	E-2712/96 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Verworven rechten	115
(97/C 60/164)	E-2727/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Europese vrijwilligersdienst voor jongeren	115
(97/C 60/165)	P-2734/96 van Edgar Schiedermeier aan de Commissie Betreft: Gebruik van de officiële talen bij bedrijfsinspecties door veterinaire deskundigen	116
(97/C 60/166)	E-2737/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Niet-gouvernementele organisaties	116
(97/C 60/167)	E-2739/96 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Milieubescherming	117
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-2737/96 en E-2739/96	117
(97/C 60/168)	E-2751/96 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Hoogspanningslijnen	117
(97/C 60/169)	E-2762/96 van Frank Vanhecke aan de Commissie Betreft: Taalgebruik in officiële publikaties	118
(97/C 60/170)	E-2780/96 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Bescherming van jongeren op het werk	118
(97/C 60/171)	P-2790/96 van Pierluigi Castagnetti aan de Commissie Betreft: Anti-dumpingrecht op de invoer van kaliumchloride (verordening (EEG) nr. 3068/92)	119
(97/C 60/172)	E-2810/96 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Europese werkgelegenheidsprojecten in Nederland	120
(97/C 60/173)	E-2816/96 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor de jacht	120
(97/C 60/174)	E-2858/96 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Toepassing van artikel 235 van het EG-Verdrag	121
(97/C 60/175)	E-2935/96 van Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Onderwijsinstellingen voor voortgezette opleiding – werknemersrechten	121
(97/C 60/176)	E-2943/96 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Het dreigende „uitsterven” van de kleine winkelier	121
(97/C 60/177)	E-2970/96 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Arbeidsverhoudingen in de Belgische koopvaardij	122

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(97/C 60/178)	E-2992/96 van Gisèle Moreau aan de Commissie Betreft: Bedrag en bestemming van communautaire steun die de regio Ile de France in 1994 en 1995 heeft ontvangen	123
(97/C 60/179)	E-2996/96 van Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Vermindering van de kredieten voor de strijdkrachten	123
(97/C 60/180)	E-3044/96 van Antonio Tajani en Claudio Azzolini aan de Commissie Betreft: Ongeoorloofde onderzoeksmethodes?	124
(97/C 60/181)	E-3172/96 van Dominique Baudis aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de sluitingstijden van discobars	124
<hr/>		
	Rectificaties	
(97/C 60/182)	Rectificaties van de schriftelijke vragen E-2135/96, E-2137/96, E-2155/96, E-2160/96, E-2161/96, E-2165/96, P-2168/96, E-2169/96, E-2180/96, E-2188/96, E-2190/96, P-2193/96, E-2204/96, E-2206/96, E-2208/96, E-2226/96, E-2247/96, E-2275/96, E-2277/96, P-2291/96, E-2300/96, E-2302/96, E-2304/96, E-2311/96, E-2325/96, E-2334/96, P-2351/96, E-2359/96, E-2363/96, E-2375/96, E-2376/96, E-2389/96, E-2392/96, E-2449/96, E-2466/96, E-2473/96, E-2474/96, E-2522/96 en P-2523/96 (PB C 385 van 19 december 1996)	125

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(97/C 60/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2982/95**van Jan Wiebenga (ELDR) aan de Raad***(26 oktober 1995)*

Betref: Voorstellen van de Raad op het gebied van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, in het bijzonder immigratie, justitie en binnenlandse zaken in 1995

Kan de Raad mededelen welke wetgevingsvoorstellen die in 1995 op het gebied van immigratie, justitie en binnenlandse zaken zijn gedaan, in de Raad zijn behandeld en er door de lid-staten zijn goedgekeurd en kan hij verklaren waarom deze bepalingen over zoveel teksten versnipperd zijn?

Antwoord*(4 december 1996)*

Op het gebied van titel VI — JBZ, of aanverwante terreinen, heeft de Raad in 1995 de volgende teksten aangenomen:

- A. — Resolutie over minimumwaarborgen voor asielprocedures (PB C 274 van 19.9.1996, blz. 13)
- Aanbeveling van de Raad betreffende een leidraad voor de opstelling van protocollen ter uitvoering van overname-overeenkomsten (PB C 274 van 19.9.1996, blz. 25)
 - Resolutie van de Raad over de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis (PB C 262 van 7.10.1995, blz. 1)
 - Resolutie betreffende de bescherming van getuigen in het kader van de bestrijding van de internationale georganiseerde criminaliteit (PB C 372 van 7.12.1995, blz. 4)
 - Aanbeveling betreffende overleg en samenwerking bij de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen
 - Besluit van de Raad betreffende een alarm- en spoedprocedure voor de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis
 - Aanbeveling van de Raad betreffende de plaatselijke consulaire samenwerking inzake visa
 - Resolutie van de Raad betreffende de status van onderdanen van derde landen die langdurig op het grondgebied van de Lid-Staten verblijven
 - Aanbeveling van de Raad inzake de harmonisatie van de middelen ter bestrijding van illegale immigratie en illegale arbeid en inzake de verbetering van de daartoe strekkende controlemiddelen (PB C 5 van 10.1.1996, blz. 1)
 - Resolutie van de Raad inzake de wettelijk toegestane interceptie van telecommunicatie, via de schriftelijke procedure aangenomen op 17.01.1995
 - Aanbeveling van de Raad betreffende overleg en samenwerking bij de uitvoering van verwijderingsmaatregelen, aangenomen op 22.12.1995 en bekendgemaakt in PB C 5 van 10.01.1996, blz. 3
 - Besluit van de Raad inzake het volgen van al aangenomen akten betreffende de toelating van onderdanen van derde landen, aangenomen op 22.12.1995 en bekendgemaakt in PB C 11 van 16.01.1996.

- B. — Gemeenschappelijk optreden van 10 maart 1995, aangenomen door de Raad op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie betreffende de Europol-drugseenheid (PB L 62 van 20.03.1995)
- Akte tot vaststelling van de overeenkomst aangaande de verkorte procedure tot uitlevering tussen de Lid-Staten van de Europese Unie (de Overeenkomst is door de vijftien Lid-Staten op 10 maart 1995, in de marge van de Raad JBZ, te Brussel ondertekend en bekendgemaakt in PB C 78 van 30.03.1995)
 - Akte van de Raad tot vaststelling van de overeenkomst op grond van artikel K-3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie tot oprichting van een Europese politiedienst (Europol-Overeenkomst); deze overeenkomst is via de schriftelijke procedure op 26 juli 1995 door de Vertegenwoordigers van de Lid-Staten aangenomen en ondertekend — PB C 316 van 27.11.1995
 - Akte van de Raad tot vaststelling van de overeenkomst aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen; deze overeenkomst is via de schriftelijke procedure aangenomen en op 26 juli 1995 door de Vertegenwoordigers van de Lid-Staten ondertekend — PB C 316 van 27.11.1995
 - Akte van de Raad tot vaststelling van de overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied; deze overeenkomst is via de schriftelijke procedure aangenomen en op 26 juli 1995 door de Vertegenwoordigers van de Lid-Staten ondertekend — PB C 316 van 27.11.1995
- Financiering van titel VI
- Gemeenschappelijk optreden, door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, inzake acties ter uitvoering van artikel K.1 van het Verdrag (95/401/JBZ)
 - Besluit van de Raad houdende uitvoering van het gemeenschappelijk optreden ter uitvoering van artikel K.1 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (95/401/JBZ)
- aangenomen op 25.09.1995 en bekendgemaakt in PB L 238 van 6.10.1995.
- C. — Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad betreffende de invoering van een uniform visummodel, door de Raad aangenomen op 29.05.1995 en bekendgemaakt in PB L 1564 van 14.07.1995
- Akkoord betreffende de voorlopige toepassing tussen een aantal Lid-Staten van de Europese Unie van de op basis van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie opgestelde overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied (PB C 316 van 17.11.1995)
 - Verordening (EG) nr. 2317/95 van de Raad ter bepaling van de derde Staten waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen van de Lid-Staten in het bezit moeten zijn van een visum, aangenomen op 15.09.1995 en bekendgemaakt in PB L 234 van 3.10.1995.

De Raad is niet van oordeel dat het hier een buitenmatige versnippering betreft; de nodige vooruitgang op het bedoelde gebied kan slechts stapsgewijs worden geboekt.

(97/C 60/02)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0162/96

van Freddy Blak (PSE) aan de Raad

(24 januari 1996)

Betreft: Europol

Het is onduidelijk of in verband met het Europol-Verdrag intieme gegevens over de burgers van de EU kunnen worden verzameld — o.a. met betrekking tot hun seksuele geaardheid.

Ik vraag mij af hoe dergelijke gegevens kunnen bijdragen aan verbetering van de doelmatigheid van de bevoegde autoriteiten van de lid-staten en hun onderlinge samenwerking bij voorkoming en bestrijding van terrorisme, illegale drugshandel en andere vormen van ernstige internationale misdaad.

Hoewel het Italiaanse voorzitterschap op het gebied van registratie en bescherming van gegevens striktere maatregelen voorstelt dan het Spaanse, blijft er toch grote onzekerheid bestaan over de vraag welke gegevens zullen worden geregistreerd.

Kan de Raad mededelen welke omvang de registratie in verband met Europol zal hebben en of de verzamelde gegevens ook de seksuele geaardheid van de Europese burgers zullen omvatten?

Antwoord*(29 november 1996)*

De Europol-Overeenkomst staat, weliswaar onder strenge voorwaarden, het verzamelen, de opslag, de verwerking en het gebruik van gevoelige persoonsgegevens toe, bijvoorbeeld gegevens over de seksuele geaardheid van een persoon, waaraan in de vraag wordt gerefereerd.

Overeenkomstig artikel 10 van de Europol-Overeenkomst zijn het verzamelen, de opslag en de verwerking van gegevens als bedoeld in artikel 6, eerste zin, van het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens slechts toegestaan voor zover dit absoluut noodzakelijk is voor het met het betrokken bestand beoogde doel en voor zover die gegevens een aanvulling vormen op andere in hetzelfde bestand opgeslagen persoonsgegevens. Voorts is het verboden om, in strijd met bovengenoemde voorwaarden, uitsluitend aan de hand van die gegevens een specifieke categorie personen te selecteren. Dit artikel is volledig in overeenstemming met de beginselen van het Verdrag van de Raad van Europa van 28 januari 1981 en van Aanbeveling R (87) 15 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa van 17 september 1987.

De Europol-Overeenkomst sluit evenwel niet uit dat de preventie en de bestrijding van bepaalde ernstige vormen van internationale misdaad, zoals bijvoorbeeld georganiseerde mensenhandel, het in bijzondere gevallen noodzakelijk kunnen maken bepaalde gevoelige gegevens te verzamelen, bijvoorbeeld over het seksuele leven van bepaalde personen. Hierbij mag het echter alleen gaan om gegevens die een aanvulling vormen op andere persoonsgegevens en onontbeerlijk zijn voor het doel dat met het opstellen van een specifiek bestand wordt nagestreefd.

Om de start van Europol mogelijk te maken wanneer de overeenkomst bekrachtigd is, bestudeert de Raad momenteel de teksten van uitvoeringsmaatregelen die door de Raad moeten worden aangenomen.

Daartoe behoort onder andere het ontwerp van de door de Raad aan te nemen toepassingsvoorschriften betreffende de analysebestanden. Het Ierse Voorzitterschap denkt de besprekingen tijdens het laatste kwartaal van 1996 af te ronden.

(97/C 60/03)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1536/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Raad
(25 juni 1996)

Betreft: Vertolking in alle talen van de EU

Naar verluidt vindt in bepaalde werkgroepen van de Raad geen vertolking in alle officiële talen van de Europese Unie plaats, maar enkel in sommige daarvan.

Kan de Raad meedelen of dit inderdaad zo is en of het gebeurd is om redenen van geldbesparing, en, in geval van een bevestigend antwoord, waarom deze eenzijdige discriminatie ten nadele van de Europese taalrijkdom plaatsvindt, wanneer terzelfder tijd een bedrag van 50 mln ecu voor een reclamecampagne ter beschikking wordt gesteld?

Antwoord*(29 november 1996)*

In beginsel wordt in alle vergaderingen in alle officiële talen getolkt.

In de praktijk tracht de Raad voor alle vergaderingen ⁽¹⁾ vertolking in alle officiële talen te waarborgen, maar staat hij voor het probleem dat er voldoende tolken beschikbaar moeten zijn om te kunnen zorgen voor vertolking van en naar alle talen in alle vergaderingen.

Aangezien de begrotingsmiddelen van de Gemeenschappelijke Tolken-Conferentiedienst, die met het beheer van het tolkenbestand voor de Raad en de Commissie belast is, niet voldoende zijn om meer dan 13 teams per dag ter beschikking van de Raad te stellen — en die teams niet altijd volledig zijn — is vertolking van en naar alle talen in alle vergaderingen niet altijd gegarandeerd.

Tenslotte dient nog gezegd dat de Raad zich ertoe beijvert de voorwaarden te scheppen om, zoals het hoort, de nodige teams samen te kunnen stellen om vertolking van en naar alle 11 officiële talen te garanderen.

⁽¹⁾ Voor het Comité van Permanente Vertegenwoordigers is simultaanvertaling volgens een historisch gegroeide praktijk beperkt tot drie talen.

(97/C 60/04)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1592/96
van Hugh McMahon (PSE) aan de Commissie

(24 juni 1996)

Betreft: EU-actie ten behoeve van ouderen

Kan de Commissie uiteenzetten welke plannen zij heeft voor een follow-up van het Europees Sociaal Forum? Welke regelingen worden getroffen om niet-gouvernementele organisaties te betrekken bij het uitdenken van het sociaal beleid van de EU?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(9 september 1996)

De Commissie denkt erover na hoe de in de aan het EG-Verdrag gehechte verklaring nr. 23 betreffende de samenwerking met solidariteitsverenigingen genoemde doelstellingen het best kunnen worden verwezenlijkt.

In het in april 1995 goedgekeurde sociaal actieprogramma voor de middellange termijn ⁽¹⁾ had de Commissie reeds het plan opgevat om, onverminderd de rol die door de sociale partners wordt gespeeld, periodiek een forum over sociaal beleid te organiseren waaraan zoveel mogelijk belanghebbende partijen en met name de vrijwilligersorganisaties zouden moeten deelnemen.

Daarom zou, mede gelet op de door het forum van maart 1996 gevonden weerklank, na afsluiting van de lopende intergouvernementele conferentie een tweede forum gehouden kunnen worden.

(1) COM(95) 134 def.

(97/C 60/05)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1639/96
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(24 juni 1996)

Betreft: Industriële hennep

In het licht van de actieve aanpak van de Commissie van duurzame ontwikkeling, zoals geschetst in het actieprogramma „Op weg naar duurzaamheid” uit 1992, luidt de vraag of de Commissie onderzoek heeft verricht of gefinancierd naar het potentieel gebruik van industriële hennep in de auto-industrie voor delen die momenteel worden gemaakt van plastic, olie enz.?

Aangezien de Commissie de noodzaak benadrukt heeft van het verder ontwikkelen van de selectiecriteria voor structuurfondsprojecten met een hoog milieu- en duurzaamheidsgehalte op terreinen als afvalminimalisering en energiebesparing, is zij in principe bereid om geld te steken in projecten die de mogelijkheden van industriële hennep moeten onderzoeken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 september 1996)

Binnen het kaderprogramma van communautaire werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling zijn recentelijk drie activiteiten gefinancierd die er o.a. op gericht waren het potentiële gebruik van industriële hennep te bestuderen

Demonstratieproject nr. Air 92-367 in het kader van het „Air”-programma (1990-1994) met de titel „Demonstration of new harvesting and breakdown processes for flax and hemp short fibres” betrof activiteiten ter verbetering van de oogstechniek en de ontwikkeling van procédés om door „steam explosion” en enzymbehandeling korte vezels te winnen.

In het kader van het „Fair”-programma (1994-1998) wordt een onderzoekproject (nr. 95-396) met de titel „Hemp for Europe — manufacturing and producing systems” gefinancierd dat voornamelijk ten doel heeft de uitbreiding van deze teelt in de Gemeenschap te stimuleren door bepaalde agronomische verbeteringen (bescherming tegen ziekten en ontwikkeling van variëteiten die zo goed als geen psychotrope stoffen bevatten).

In het kader van het „Fair”-programma loopt een onderzoekproject (nr. 95-195) getiteld „Annulation fibre reinforced polypropylene composite for industrial applications: development of a quality controlled fibre production chain”, dat erop gericht is het industriële gebruik van eenjarige vezelgewassen die in de Lid-Staten geteeld kunnen worden, met name inheemse gewassen als vlas en hennep, te bevorderen (voor)behandelings- en verwerkingsmethoden voor eenjarige vezels te ontwikkelen en te verbeteren om ze te kunnen gebruiken als versterking in verbindingen met het synthetische thermoplastische polypropyleen, en voor industriële toepassingen, met name voor auto-onderdelen, een composietmateriaal te ontwikkelen dat is samengesteld uit polypropyleen dat isotropisch is versterkt door willekeurig georiënteerde eenjarige vezels. Om deze doelstellingen te bereiken zal een geïntegreerde benadering worden gevolgd die de volledige productieketen omvat, dus zowel de vezelproductie, als het textielkloppen, de behandeling van de vezels, de behandeling met een bindmiddel, het mengen en de productie van prototypes van onderdelen uit composietmateriaal.

Afgezien van de eigenschappen van het materiaal zullen het milieu-effect en de kosten van de individuele fasen van het procédé en van de geïntegreerde verwerkingsketen van doorslaggevend belang zijn. Het beoogde materiaal kan verwerkt worden door extruderen en spuitgieten, de voornaamste technieken in de plasticindustrie. Momenteel zijn er geen commerciële thermoplastische polymeercomposieten die versterkt zijn met lignocellulose en die met dergelijke technieken verwerkt kunnen worden.

De Commissie heeft noch via de Structuurfondsen, noch via het onderzoekprogramma financiële steun verleend voor eventuele studies om de toepassingsmogelijkheden voor hennep in de auto-industrie aan te tonen. De Commissie zal elk project dat hetzij door de industrie voor de uitrusting van auto's hetzij door de hennepindustrie in het kader van de communautaire instrumenten wordt voorgesteld aandachtig onderzoeken. Daarom zou de analyse niet alleen de louter technische aspecten (geproduceerde hoeveelheden hennep, beschikbaarheid van industriële procédés, geschiktheid voor het gebruik, milieuvoordelen) moeten betreffen, maar ook een marktonderzoek, dat het economisch belang van de afzetmogelijkheden zou aantonen (aanvaardbaarheid van de relatieve kosten, invloed op de industriële bedrijfskolom, aantrekkelijkheid voor de klant). Elke studie zal dus moeten aangeven wie de potentiële gebruikers zijn (fabrikanten van uitrusting, bouwers, carrosseriebedrijven).

(97/C 60/06)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1643/96

van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Raad

(11 juni 1996)

Betreft: Betwisting van het Griekse karakter van het eiland Gavdos door Turkije

Op een vergadering van het militair comité van de NAVO te Napels is Turkije in zijn officiële aanspraken zo ver gegaan dat het zelfs het Griekse karakter van Gavdos betwist. Dit kleine eiland, dat 300 bewoners telt, ligt ten zuidwesten van Kreta en is tevens het zuidelijkste punt van de Europese Unie. De agressieve houding van Turkije ten aanzien van Griekenland, dat nota bene een lid-staat van de Europese Unie is, wordt alsmaar erger en tart steeds meer de verbeelding. Kan de Raad in het licht hiervan meedelen welk standpunt hij inneemt en wat hij denkt te ondernemen opdat Turkije er eindelijk mee ophoudt de verstandhouding in deze gevoelige mediterrane regio voortdurend en stelselmatig te ondermijnen?

Antwoord

(29 november 1996)

De Minister van Buitenlandse Zaken van Turkije heeft op 7 juni verklaard dat de Turkse bezwaren gebaseerd waren op het feit dat Gavdos op het laatste moment werd opgenomen in de NATO-AFSOUTH-oefening, en hij heeft daaraan toegevoegd dat deze bezwaren van technisch-militaire aard waren, zonder enige politieke bijbedoeling. Turkije heeft deze verklaring tot op heden niet ingetrokken.

De Raad is bezorgd over de Grieks-Turkse betrekkingen en herinnert eraan dat de eerbiediging van de rechtsstaat, de fundamentele vrijheden en de mensenrechten, het internationale recht en de internationale verdragen, alsook van de soevereiniteit en de territoriale onschendbaarheid van de Lid-Staten en van Turkije de grondslag vormen voor het toenaderingsproces tussen Turkije en de Europese Unie. Overeenkomstig de door de Raad Algemene Zaken (Brussel, 15 juli 1996) aangekomen verklaring over de door Turkije aan de orde gestelde kwestie, moeten de problemen die voortvloeien uit territoriale eisen worden voorgelegd aan het Internationale Hof van Justitie te Den Haag.

(97/C 60/07)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1734/96**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Raad***(5 juli 1996)**Betreft:* Kolonisatie van het eiland Imvros

Kan de Raad overeenkomstig zijn antwoord op mijn mondelinge vraag (H-0464/95) ⁽¹⁾: „...de situatie van de mensenrechten in Turkije, met inbegrip van het vraagstuk van de communautaire rechten, (blijft) een punt van zorg voor de Europese Unie, die alles in het werk stelt om de Turkse autoriteiten daar bij alle mogelijke gelegenheden aan te herinneren. De Unie bepleit het oplossen van problemen van etnische minderheden, met inbegrip van die op Imvros, op basis van de beginselen van de rechtsstaat en de internationale verplichtingen van de belanghebbende partijen”.

meedelen of hij in het kader van deze grote bereidheid van de Unie om te komen tot een oplossing van de problemen van de etnische minderheden, voornemens is op basis van de beginselen van de rechtsstaat en de internationale verplichtingen van de belanghebbende partijen, stelling te nemen tegen het nieuwe Turkse kolonisatiebeleid op Imvros dat o.a. confiscatie van de eigendommen van de bewoners van Imvros en een verbod op rechtmatige erfenis inhoudt, alsmede andere maatregelen die zeker niet stroken met het burgerlijk recht maar evenmin met artikel 14 van het Verdrag van Lausanne dat de kwesties van het zelfbestuur en bescherming van de Griekse inheemse bevolking en haar eigendommen regelt?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 4-466 (juli 1995).

(97/C 60/08)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2179/96**van Josu Imaz San Miguel (PPE) aan de Raad***(13 augustus 1996)**Betreft:* Mensenrechten in Koerdistan

De Turkse staat blijft de rechten van het Koerdische volk negeren. Het laatste voorbeeld van de Turkse acties tegen iedere uiting van de Koerdische identiteit was de systematische campagne tegen MED-TV.

MED-TV is een middel voor de verspreiding en instandhouding van de Koerdische taal en cultuur. De Turkse regering heeft nu de uitzendingen van MED-TV verboden na eerst TV-kijkers politieel te hebben vervolgd en na de afstemming op deze zender in openbare gelegenheden te hebben verboden.

De sluiting van MED-TV is een voorbeeld te meer van het totale gebrek aan bereidheid van de Turkse regering om deze rechten te respecteren, na alle gevallen van gevangenhouding van talloze leden van de HADEP-partij, de democratische partij van het Koerdische volk.

Welke maatregelen overweegt de Raad om, gezien deze mogelijke schendingen van de fundamentele mensenrechten en gezien de impliciete voorwaarden voor de instelling van de douane-unie met Turkije op het punt van de eerbiediging van de mensenrechten, het toezicht op de naleving van de mensenrechten in Turkije en met name de rechten van het Koerdische volk te waarborgen?

Overweegt de Raad opschorting van de instelling van de douane-unie met Turkije als het toezicht op de naleving van de mensenrechten genoemde schendingen zou bevestigen?

(97/C 60/09)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2331/96**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Raad***(27 augustus 1996)**Betreft:* Omstandigheden waarin politieke gevangenen worden vastgehouden en uitwijzingen in Turkije

Al vaak hebben internationale humanitaire organisaties de onmenselijke omstandigheden aangeklaagd waarin politieke gevangenen in de Turkse gevangenschappen worden vastgehouden. De 220 hongerstakers in 37 Turkse gevangenschappen eisen dat de omstandigheden waarin ze worden vastgehouden, verbeteren en dat een einde wordt gemaakt aan het geweld, vooral in de gevangenschappen van Erzurum en Diyarbakir, aan de geheime buitenwettelijke terechtstellingen, aan de druk die op verwanten wordt uitgeoefend, aan de onmenselijke overplaatsingen, enz. Drie hongerstakers zijn al overleden en de andere staan op de rand van de dood, maar de Turkse staat blijft onvermurwbaar.

In verband met deze gebeurtenissen dient te worden opgemerkt dat op 1 juli 1996 een groep buitenlandse waarnemers, waaronder het Duitse parlementslid uit Hannover, Heidi Liebmann-Kastel, gearresteerd werden toen ze probeerden in contact te komen met de hongerstakers in de gevangenissen van Bayrampasa in Istanbul. Zij werden door de antiterreurdienst op een erbarmelijke manier behandeld en uitgewezen op grond van belachelijke beschuldigingen.

Wat denkt de Raad te doen om een einde te maken aan de onmenselijke omstandigheden waarin politieke gevangenen in Turkije worden vastgehouden en om te verhinderen dat nog meer doden vallen onder de hongerstakers? Hoe zal hij een halt toeroepen aan de onaanvaardbare praktijk waarbij leden van humanitaire organisaties die Turkije bezoeken, worden uitgewezen?

(97/C 60/10)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2341/96

**van Joaquim Miranda (GUE/NGL), Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)
en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Raad**

(27 augustus 1996)

Betreft: Mensenrechten in Turkije

Gezien de berichten van de laatste dagen over de tragische dood van politieke gevangenen die in de gevangenissen van Turkije in hongerstaking waren gegaan, als protest tegen de omstandigheden in de gevangenissen, de martelingen van gevangenen, de vervolging van hun familie, en gezien het feit dat circa 300 gevangenen zich in deze omstandigheden bevinden waardoor er waarschijnlijk nog meer doden te betreuren zullen zijn;

onder verwijzing naar het onlangs gesloten Verdrag inzake de Douane-unie tussen de Europese Unie en Turkije;

onder verwijzing naar eerdere resoluties waarin duidelijk wordt gesteld aan welke voorwaarden de regering van Ankara dient te voldoen met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten;

welke maatregelen denkt de Raad te nemen, in overeenstemming met eerder ingenomen standpunten, tegen deze flagrante schending als gevolg van de opgelegde voorwaarden en de minachting van de mensenrechten en de fundamentele democratische vrijheden?

(97/C 60/11)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2353/96

van Graham Watson (ELDR) aan de Raad

(27 augustus 1996)

Betreft: Mensenrechten in Turkije

Wat denkt de Raad in het licht van de slachtpartij te Güçlükonak en andere gevallen van standrechtelijke executies te ondernemen om ervoor te zorgen dat internationale instanties zoals het Internationaal Comité van het Rode Kruis toegang krijgen tot Zuidoost-Turkije, teneinde toe te zien op de naleving van de mensenrechten aldaar en tevens te bewerkstelligen dat wordt gehandeld in overeenstemming met artikel 3 van de Verdragen van Genève en met de gedragscode van de OVSE inzake de politieke en militaire aspecten van de veiligheidsproblematiek?

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen E-1734/96, E-2179/96, P-2331/96, E-2341/96 en E-2353/96

(29 november 1996)

De Raad heeft meer dan eens aan de Turkse autoriteiten duidelijk gemaakt dat naleving van het beginsel van de rechtsstaat en van de fundamentele vrijheden de basis vormt voor nauwere betrekkingen tussen Turkije en de EU, en zal dit ook in de toekomst blijven doen. De Raad hecht het grootste belang aan eerbiediging van de mensenrechten en de democratie in Turkije en aarzelt niet om schendingen hiervan in zijn contacten met de Turkse autoriteiten te veroordelen. De Raad staat achter de bezoeken van leden van humanitaire organisaties in Turkije.

Met het oog op lange-termijnmaatregelen heeft de Raad naar behoren nota genomen van het feit dat het Europees Parlement, na zijn instemming te hebben betuigd, een resolutie over de mensenrechten in Turkije heeft aangenomen, waarin onder andere de Commissie en de Raad opgeroepen worden om voortdurend toe te zien op de mensenrechten en de democratische ontwikkeling in Turkije en de Commissie verzocht wordt om minstens eenmaal per jaar aan het EP een verslag over de situatie voor te leggen. De Raad blijft de mensenrechtensituatie en de democratische ontwikkeling in Turkije, met inbegrip van de situatie van de politieke gevangenen, nauwlettend in het oog te houden.

(97/C 60/12)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1742/96
van Ana Miranda de Lage (PSE) aan de Raad
(5 juli 1996)

Betreft: Tegen de tenuitvoerlegging van de wet Helms-Burton

Op 24 mei 1996 heeft het Europees Parlement een resolutie (doc. B4-0658/96) aangenomen waarin de Helms-Burton niet wordt veroordeeld en om een anti-boycotwetgeving (een z.g. „blocking statute”) wordt verzocht door middel van een communautaire verordening. Het Parlement heeft de Commissie gevraagd een desbetreffend voorstel bij de Raad in te dienen.

De regering van de VS heeft inmiddels de eerste stappen voor de tenuitvoerlegging van genoemde wet genomen.

Een zeer vooraanstaande Italiaanse onderneming ontving een schrijven waarin wordt medegedeeld dat haar verantwoordelijken de toegang tot het grondgebied van de VS zal worden ontzegd. Ook is aangekondigd dat in de nabije toekomst aan andere ondernemingen een soortgelijk schrijven zal worden toegezonden.

Aangezien het hier om een beginselkwestie gaat moet er een politiek debat worden gehouden alvorens een communautair instrument kan worden goedgekeurd.

Is de Raad voornemens dit punt op de agenda van zijn werkzaamheden op te nemen?

Antwoord

(29 november 1996)

Tijdens zijn zitting van 15 juli 1996 heeft de Raad een aantal conclusies met betrekking tot de Helms-Burton-wet goedgekeurd. In deze conclusies geeft de Raad een reeks maatregelen aan die de EU zou kunnen treffen als reactie op de schade die de belangen van Europese bedrijven ondervinden van de tenuitvoerlegging van de wet. Hiertoe behoren:

- stappen met het oog op geschillenbeslechting door een WTO-panel;
- wijzigingen in de procedures voor de toegang van vertegenwoordigers van VS-bedrijven tot Lid-Staten van de EU;
- toepassing/invoering van wetgeving binnen de EU om de extraterritoriale gevolgen van de VS-wetgeving weg te nemen;
- opstelling van een lijst van VS-bedrijven die zaken aanhangig maken uit hoofde van Titel III.

De bevoegde instanties van de Gemeenschap en haar Lid-Staten hebben deze maatregelen thans in studie.

Op 1 oktober heeft de Raad Algemene Zaken de voorbereidingen besproken voor dringende communautaire en gecoördineerde nationale acties met betrekking tot de reeks maatregelen die in zijn juli-zitting waren omschreven. De Raad heeft besloten met spoed alle noodzakelijke maatregelen te treffen om de extraterritoriale gevolgen van deze wet te ondervangen.

(97/C 60/13)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1761/96
van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie
(3 juli 1996)

Betreft: Onvoldoende gebruik van de Commissie van artikel 171, lid 2 op het gebied van het milieu

Wanneer denkt de Commissie voor het eerst gebruik te maken van het recht om dwangsommen te eisen (overeenkomstig artikel 171, lid 2) van de lid-staten die door het Hof zijn veroordeeld wegens overtreding van het recht van de Europese Unie, maar die het arrest niet zijn nagekomen?

Wanneer denkt de Commissie dwangsommen te eisen van de volgende landen die alle zijn veroordeeld overeenkomstig artikel 171 wegens het in gebreke blijven van de tenuitvoerlegging van de communautaire wetgeving:

- Nederland, arrest van 17 september 1987, over de bescherming van het grondwater
- België, arrest van 14 januari 1988, over de bescherming van het grondwater
- België, arrest van 4 juni 1987, over de controle met biologische controlemiddelen

- Duitsland, arrest van 3 juli 1990, over de bescherming van wilde vogels
- België, arrest van 5 juli 1990, over de bescherming van het drinkwater
- Duitsland, arrest van 30 juni 1991, over de kwaliteit van de lucht
- Italië, arrest van 13 december 1990, over zinkoverschotten
- België, arrest van 13 juni 1990, over de vernietiging van afval
- Luxemburg, arrest 25 juli 1991, over de verpakking van voedingsmiddelen
- België, arrest van 11 juni 1991, over drinkwater
- Italië, arrest van 13 december 1991, over giftig en gevaarlijk afval
- Spanje, arrest van 10 december 1991, over de verpakking van voedingsmiddelen
- Griekenland, arrest van 7 april 1991, over giftig en gevaarlijk afval
- België, arrest van 5 mei 1993, over grondwater
- Duitsland, arrest van 10 mei 1995, over giftig en gevaarlijk afval
- Duitsland, arrest van 11 augustus 1995, over milieu-effectrapportage
- België, arrest van 2 mei 1996, over milieu-effectrapportage.

Aanvullend antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(7 oktober 1996)

Als aanvulling op haar antwoord van 17 juli 1996 kan de Commissie het geachte Parlementslid, na onderzoek, thans de volgende inlichtingen verstrekken.

Momenteel zijn een aantal zaken op milieugebied in beginsel rijp voor een besluit om deze voor het Hof van Justitie te brengen overeenkomstig artikel 171, lid 2, van het EG-Verdrag.

Aangezien deze zaken echter de eerste zijn waarin deze bepaling zal worden toegepast, en derhalve van groot algemeen belang zijn voor het optreden van de Commissie in toekomstige zaken, is uitgebreid overleg binnen de Commissie vereist ten einde een coherente aanpak te garanderen inzake de criteria en methoden om voor dit soort zaken het bedrag van de forfaitaire som of dwangsom vast te stellen. Derhalve kon over deze zaken nog geen besluit genomen worden. Er zijn evenwel goede vooruitzichten dat een oplossing kan worden gevonden vóór eind 1996.

(97/C 60/14)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1770/96

van Robin Teverson (ELDR) aan de Commissie

(3 juli 1996)

Betreft: Regel van één enkel net

Is de Commissie, mede gezien mijn vorige mondelinge vraag (H-0485/95) ⁽¹⁾, op de hoogte van de bezorgdheid in de visserijsector over het feit dat visserij-inspecteurs netten die op communautaire schepen worden aangetroffen, niet onrechtmatig kunnen verklaren tenzij deze op het moment van inspectie worden gebruikt voor de vangst van vissoorten waarvoor zij niet zijn toegelaten? Is de Commissie, terwille van een doelmatige en duidelijke toepassing van de voorschriften, bereid nogmaals invoering van de regel van één enkel net te overwegen?

⁽¹⁾ Volledig Verslag der vergaderingen van het Europees Parlement — nr. 4 — 466 (juli 1995).

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(6 september 1996)

De Commissie is zich volkomen bewust van de door de geachte afgevaardigde beschreven situatie ten aanzien van de controle op het gebruik van netten. Zij is overigens voorstander van de invoering van de „éénnetregel” (of „éénmaaswijdteregel”, wat eigenlijk een preciezere aanduiding zou zijn). Dit zou de doeltreffendheid en de duidelijkheid van de rechtshandhaving zeker ten goede komen. De afgelopen jaren is bij de Commissie echter het besef gegroeid dat de Raad een dergelijke maatregel om diverse redenen niet zal kunnen introduceren.

Als alternatief voor de ideaal geachte oplossing heeft de Commissie derhalve een „tweenettenregel” (of „tweemaaswijdtenregel om preciezer te zijn) opgenomen in haar nieuwe voorstel voor technische instandhoudingsmaatregelen ⁽¹⁾. Op grond hiervan zullen vaartuigen gesleepte netten met twee verschillende minimummaaswijdten aan boord mogen hebben of gebruiken indien de vangst qua samenstelling beantwoordt aan een aantal strengere normen met dezelfde uitwerking als een éénmaaswijdteregel. Het nieuwe voorstel moet nog door de Raad en het Parlement worden besproken.

⁽¹⁾ Artikel 9 van het voorstel voor een Verordening (EG) van de Raad houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden; COM(96) 296def.

(97/C 60/15)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1821/96

van Nel van Dijk (V) aan de Commissie

(5 juli 1996)

Betreft: A51 is strijdig met de vogelrichtlijn

In het gebied waar de Franse regering de aanleg van een autowegverbinding (A51) van Grenoble naar Sisteron heeft voorzien, komen veel beschermde vogelsoorten voor. De richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ van de Raad voorziet in de hoogste bescherming (bijlage I) van de volgende vogels, die alle voorkomen in het betreffende gebied: de oehoe (*Bubo bubo*), de grauwe klauwier (*Lanius collurio*), de rode wouw (*Milvus milvus*), de slangenarend (*Circaerus gallicus*), de ortolaan (*Emberiza hortulana*), de wespindief (*Pernis apivorus*), de zwarte wouw (*Milvus migrans*), de grauwe kiekendief (*Circus pygargus*), de kwartelkoning (*Crex crex*), de nachtzwaluw (*Caprimulgus europaeus*), de zwarte specht (*Dryocopus martius*), de boomleeuwerik (*Lullula arborea*) en de slechtvalk (*Falco peregrinus*). Van de eerstgenoemde twee vogelsoorten is met zekerheid vastgesteld dat zij voorkomen op het reeds geplande tracé van de A51. Van meer beschermde diersoorten wordt dat ook aangenomen. Het is dan ook bijzonder onterecht dat de MER hier geen aandacht aan heeft besteed.

1. Is de Commissie het met mij eens dat de aanleg van de A51 strijdig is met richtlijn 79/409/EEG van de Raad, daar de hierboven genoemde vogels voorkomen in het betreffende gebied, en ten minste twee soorten zelfs precies op het voorgestelde tracé?
2. Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de naleving van de vogelrichtlijn te waarborgen?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(1 oktober 1996)

Volgens de aan de Commissie ter beschikking staande gegevens loopt het tracé voor de autosnelweg A51 noch door een speciaal overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG aangewezen beschermd gebied noch door een gebied waarvan wetenschappers hebben vastgesteld dat het van bijzonder belang is voor vogels in de Gemeenschap.

De Commissie is van mening dat zij niet genoeg redenen heeft om overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG maatregelen ten aanzien van dit project te nemen.

Indien het geachte parlementslid echter beschikt over gegevens aangaande het geplande traject, waaruit het tegendeel blijkt, zou de Commissie hem zeer erkentelijk zijn als zij die zou mogen vernemen.

(97/C 60/16)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1826/96
van Ana Miranda de Lage (PSE) aan de Raad
(8 juli 1996)

Betreft: Tegenstrijdigheden ten aanzien van het recht op steun uit EOF in de landen van de ACS

Een snelle ratificatie van het financiële protocol 1995-2000 van de Vierde Overeenkomst van Lomé wordt onder meer bemoeilijkt door het feit dat betaling van compensatie bij de uitvoer van bepaalde produkten uit de ACS-landen in het begrotingsjaar 1995 zal plaatsvinden door middel van een voorschot op steun die werd toegekend aan Soedan in vorige uitvoerjaren.

Deze vreemde situatie toont duidelijk aan dat er een tegenstrijdigheid bestaat in de toewijzing van de steun uit het EOF in de ACS-landen waardoor de samenwerking de jure en de facto is opgeschort.

Tot hoe lang zal het duren dat de voorschriften van het EOF dergelijke vreemde situaties veroorzaken en welke gevolgen hebben deze voor een doeltreffende uitbetaling van de middelen die zijn bestemd voor de samenwerking met de ACS-landen in het kader van de Overeenkomst van Lomé?

Antwoord

(29 november 1996)

De ACS-EG-Raad van Ministers heeft op 28 juni 1996 het Besluit betreffende STABEX-transfers in 1995 aangenomen op basis van middelen die tijdens eerdere toepassingsjaren aan Soedan waren toegewezen. Dit vormt een voorschot op de middelen van het 8e EOF die pas beschikbaar zullen zijn wanneer de Overeenkomst tot wijziging van de vierde ACS-EEG-Overeenkomst van Lomé en daarmee het tweede financieel protocol is geratificeerd.

Er dient op gewezen te worden dat deze middelen tijdelijk afgeboekt worden van de niet-gebruikte middelen uit hoofde van het eerste financieel protocol van de vierde Overeenkomst.

In artikel 1, lid 3, van bovengenoemd besluit is namelijk het volgende bepaald: „Zodra het 2e financieel protocol is geratificeerd, worden de aldus afgeboekte transfers, door deze op de in artikel 192 van de Overeenkomst van Lomé bedoelde STABEX-rekening terug te storten, ter beschikking gesteld van de ACS-Staten”.

In de herziene vierde Overeenkomst treft de Geachte Afgevaardigde voorts een nieuw lid 4 van artikel 193 aan waarin staat dat „de als gevolg van de toepassing van artikel 366 bis, lid 3, eerste alinea, ter beschikking gekomen bedragen” (schorsingsclausule) deel uitmaken van de elementen die samen de uit hoofde van elk toepassingsjaar van STABEX beschikbare middelen vormen.

Wat betreft de kwestie van de effectieve uitbetaling van de voor samenwerking met de ACS-landen bestemde kredieten wordt eraan herinnerd dat er door de herziene Overeenkomst van Lomé een aantal belangrijke wijzigingen zijn aangebracht in de uitvoering van de programmering en met name in de artikelen 254, lid 3, 281 en 282.

(97/C 60/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1846/96
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Raad
(8 juli 1996)

Betreft: Gemeenschappelijke adviesdiensten

Heeft de Raad, in het kader van de verdere ontwikkeling van het EU-Verdrag de mogelijkheid overwogen om gemeenschappelijke consulaire diensten op te richten in derde landen om met deze maatregel aanzienlijke besparingen te bereiken voor de lid-staten?

Antwoord

(4 december 1996)

Over de hergroepering van diplomatieke missies, met inbegrip van consulaire diensten, is op 6 oktober 1995 een gemeenschappelijk standpunt op basis van artikel J.2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgesteld, in het kader van het GBVB.

Op 21 februari 1996 is een algemeen memorandum betreffende de gezamenlijke diplomatieke en consulaire missies ondertekend.

Over dit onderwerp wordt in het kader van het GBVB regelmatig overlegd (zie bijlage).

BIJLAGE

Co-location projects

Country	City	Missions participating in project	Interest in project	Status of project
Angola	Luanda		Cion., E, I, NL, B, D	
Armenia	Yerewan		UK	
Azerbaijan	Baku		F	
Belarus	Minsk	I, UK		operational since 1995
Bosnia-Herzegovina	Sarajevo		I, Cion.	
Bulgaria	Sofia		(*)	
China	Shanghai		A, FIN	
China	Canton		NL	
Ecuador	Quito		D, UK	
Eritrea	Asmara		(*)	
Georgia	Tiblissi		UK, Cion.	
Germany	Berlin		B, NL	
Iceland	Reykjavik	D, UK		operational
Kazakhstan	Almaty	D, F, UK		operational since 1993
Kazakhstan	Akmola			under evaluation, depending on the transfer of government from Almaty to Akmola. Some associated countries have declared their interest in participation.
Lebanon	Beirut		A, D	
Libya	Ras Lanouf			under evaluation, depending on the transfer of the Libyan MFA from Tripoli
Nigeria	Abuja	A, B, DK, D, GR, E, F, FIN, I, IRL, NL, P, S, Cion.		planned (scheme design in preparation) Memorandum of understanding signed by Foreign Ministers on 18.04.1994 (cf. doc. 5525/94 PESC 67); adhesion of A, FIN, S with supplementary protocol (doc. 12792 PESC 351 COADM 9) signed 21.02.1996
Russia	St. Petersburg		(*)	
Slovakia	Bratislava		B, E, NL, S, Cion.	
Somalia	Magadishu		(*)	
Switzerland	Geneva		Cion	
Tanzania	Dar-Es-Salam		D, NL, UK, Cion.	
Ukraine	Kiev		(*)	
Vietnam	Hanoi		A, E, Cion.	
Zaire	Kinshasa	NL, UK		

(*) identified as being of potential interest

(97/C 60/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1848/96
van Sebastiano Musumeci (NI) aan de Commissie
(5 juli 1996)

Betreft: Maatregelen tot instandhouding van het Siciliaans volkstheater en het poppentheater

Het Siciliaans poppentheater, een oorspronkelijke kunstvorm van grote culturele waarde, verkeert sedert geruime tijd in een zeer ernstige crisis, die het voortbestaan ervan bedreigt.

In de jaren na de oorlog waren er alleen al in Palermo wel 25 poppentheatertjes. Daarvan zijn er nog slechts drie overgebleven. In Trapani is het poppentheater sedert 15 jaar praktisch verdwenen, in Caltanissetta zijn er sedert de jaren '60 geen sporen meer van deze kunstvorm en in Caltagirone en Sortino dreigt door de dood van twee zeer bekende poppenspelers, Gesulado Pepe en Ignazio Puglisi, en de daarop volgende ontbinding van hun gezelschap, de herinnering aan deze vorm van volkstoneel geheel en al te worden weggevaagd.

Daarom vraag ik de Commissie:

1. een reeks van maatregelen te nemen om het behoud en het overleven van het poppentheater, als specifieke uiting van de Siciliaanse cultuur en geschiedenis, die een stuk Europese geschiedenis is, veilig te stellen;
2. met een regelgeving te komen die niet alleen het poppentheater, maar het hele Siciliaanse dialecttheater, ondersteunt en beschermt;
3. een communautair programma op te stellen dat zowel de scholen als de toerisme-organisaties betreft bij de instandhouding van het dialecttheater en het poppentheater.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(16 september 1996)

De Gemeenschap ondersteunt activiteiten op theatergebied door middel van het op 29 maart 1996 goedgekeurde Caleidoscoop-programma⁽¹⁾.

Om in aanmerking te komen voor een subsidie van de Gemeenschap moeten de voorwaarden worden vervuld die worden opgesomd in de in het Publikatieblad verschijnende oproepen tot het indienen van voorstellen, met name Europese dimensie (gezamenlijke organisatie door en deelneming van personen en organisaties uit minstens drie Lid-Staten), hoge kwaliteit en voorbeeldfunctie van het project.

De Commissie, die overigens tot nog toe geen voorstel voor poppentheater heeft ontvangen, wijst er in dit verband op dat haar steun in het kader van haar culturele maatregelen en overeenkomstig artikel 128 van het EG-Verdrag ten doel heeft de samenwerking tussen Lid-Staten te bevorderen en indien nodig hun maatregelen te ondersteunen en aan te vullen. Om die reden kan zij dan ook geen bijzondere steun verlenen aan het Siciliaanse volkstheater.

⁽¹⁾ Besluit nr. 719/96/EG van het Europees Parlement en de Raad – PB L 99 van 20.4.1996.

(97/C 60/19)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1854/96
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie
(5 juli 1996)

Betreft: Verkiezingen in Albanië

Naar aanleiding van beweringen dat er geknoeid zou zijn bij de verkiezingen in Albanië hebben de autoriteiten van dat land de stemming later herhalen onder toezicht van een comité van internationale waarnemers.

Volgens het eindrapport van de internationale waarnemers hebben alle stemprocedures op regelmatige wijze plaatsgevonden en hebben de verkiezingscommissies hun taak correct vervuld.

Kan de Commissie mededelen of zij kennis heeft van daadwerkelijke onregelmatigheden bij de verkiezingen in Albanië?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(5 september 1996)

In het eindrapport van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) van 12 juni 1996 wordt bevestigd dat er zich veel onregelmatigheden voorgedaan hebben, in het bijzonder tijdens de eerste ronde

van de parlementsverkiezingen in Albanië op 26 mei 1996, die als beslissend voor de einduitslag van die verkiezingen beschouwd kan worden. De Commissie heeft geen kennis van onregelmatigheden tijdens de gedeeltelijke herhaling van de stemming in 17 kiesdistricten op 16 juni 1996, die door belangrijke oppositiepartijen geboycot werd. De Commissie betreurt evenwel dat het door de Europese Unie en de Verenigde Staten gezamenlijk ingediende informeel verzoek aan de Albanese autoriteiten om die gedeeltelijke herhaling uit te stellen, niet is ingewilligd. Daarom was het bij deze gedeeltelijke herhaling niet mogelijk om rekening te houden met de besluiten en aanbevelingen van het OVSE-rapport, noch om een officiële missie van waarnemers van deze organisatie te sturen.

Op basis van alle beschikbare informatie over de verkiezingen in Albanië meent de Commissie dat de gedeeltelijke herhaling van de verkiezingen op 16 juni 1996 beslist een maatregel in de goede richting was, maar dat zij overhaast uitgevoerd werd en dat die ene maatregel op zich onvoldoende is om het vertrouwen in het democratiseringsproces van dit land te herstellen.

(97/C 60/20)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1873/96
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Raad
(12 juli 1996)

Betreft: Toepassing van de controlecriteria inzake de Europese wapenexport 1991/1992

Welke vooruitgang heeft de Groep Export van Conventionele Wapens van de Raad (COARM) geboekt bij de controle van de toepassing in elke lid-staat van de acht Europese criteria inzake wapenexport?

Kan de Raad aangeven wanneer een volledig verslag kan worden verwacht en een debat in de Raad zal worden gehouden over de bevindingen van COARM?

Welke maatregelen overweegt de Raad indien de bevindingen van COARM aantonen dat de acht controlecriteria inzake wapenexport op inconsistente wijze door de lid-staten worden toegepast?

Antwoord

(29 november 1996)

De Groep Export van conventionele wapens beraadt zich nog op de vraagstukken in verband met de interpretatie en de tenuitvoerlegging van de door de Europese Raad vastgestelde acht criteria waaraan het exportbeleid van de diverse Lid-Statens dient te voldoen. De Groep zal verslag uitbrengen bij het Politiek Comité, dat zijn advies betreffende eventuele verdere stappen zal indienen.

(97/C 60/21)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1888/96
van Luigi Florio (UPE) aan de Raad
(12 juli 1996)

Betreft: Gebouwen van de Raad van ministers van de EU

1. Over hoeveel gebouwen beschikt de Raad met zijn verschillende bureau's in de diverse lid-staten van de EU?
2. Over hoeveel gebouwen beschikt de Raad thans in landen buiten de EU?
3. Wat zijn de adressen en afmetingen van de gebouwen bedoeld in punt 1 en punt 2?
4. Wat is het doel van elk dezer gebouwen?
5. Wat is de titel waaronder de Raad over deze gebouwen beschikt (eigendom, huur, enz.)?
6. Voor zover er geen sprake van eigendom is, wat zijn dan de jaarlijkse kosten voor elk dezer gebouwen over de jaren 1994 en 1995?
7. Wat is het aantal personeelsleden dat in elk dezer gebouwen werkzaam is?

8. Hoeveel bedragen de telefoonkosten voor elk dezer gebouwen over de jaren 1994 en 1995?
9. Hoeveel bedragen de electriciteitskosten voor elk dezer gebouwen over de jaren 1994 en 1995?

Antwoord

(29 november 1996)

Zoals blijkt uit de tabel in de bijlage, beschikt de Raad in totaal over zes gebouwen; drie in België, één in Luxemburg, één in Genève en één in New York. De adressen en de afmetingen van deze gebouwen zijn in de tabel aangegeven, alsook waarvoor ze dienen en onder welke titel de Raad over deze gebouwen beschikt.

Wat betreft de kosten van de gebouwen, de telefoon- en elektriciteitskosten, en het aantal ambtenaren dat in de gebouwen werkzaam is, beschikt de Raad niet over cijfers per gebouw, maar uitsluitend over totaalcijfers voor alle gebouwen, samen uitgesplitst naar het soort informatie waarom werd gevraagd (zie tabel).⁽¹⁾

Bijlage

Gebouw	Oppervlakte van de bovenbouw in bruto m ²	Gebruik	Titel	
LID-STATEN				
B-1048 BRUSSEL	Wetstraat 175	140.000	Bureaus en vergaderingen	in eigendom gehuurd gehuurd gehuurd
B-1000 BRUSSEL	Square Frère Orban 10	11.100	Bureaus	
B-3090 OVERIJSE	Steenweg op Brussel 321	3.700	Opslagruimte	
L-1499 LUXEMBOURG	Centre Europées du Kirchberg	7.100	Bureaus en vergaderingen	
DERDE LANDEN				
CH-1211 GENÈVE	Chemin Louis Dunant 2	1.900	Bureaus en vergaderingen	gehuurd
USA-10017 NEW YORK	346 East 46th Street, 6th Floor	1.200	Bureaus en vergaderingen	gehuurd

Niet uit te splitsen gegevens Totaal voor alle gebouwen samen (in ecu)		
	1994	1995
Huur	15.699.600	10.847.000
Aantal ambtenaren	2.304	2.379
Telecommunicatie	1.995.000	2.940.000
Electriciteit	802.300	1.083.000

(1) Het verschil in telefoonkosten tussen 1994 en 1995 houdt verband met de verhuizing (abonnementskosten) naar het nieuwe gebouw van de Raad, Wetstraat 175.

(97/C 60/22)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1901/96
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie

(11 juli 1996)

Betreft: Milieuvervuiling door vernietiging van overtollige groente en fruit

Volgens een verslag van de Rekenkamer heeft de vernietiging van overtollige groente en fruit in de Gemeenschap voornamelijk in Spanje, Italië, Griekenland en Frankrijk milieuproblemen veroorzaakt.

In welke gebieden, regio's of gemeentes in de diverse landen is door de genoemde vernietiging het milieu aangetast? Om welke schade aan het milieu gaat het in deze gevallen precies?

Heeft de vernietiging van de overschotten gevolgen gehad voor het oppervlakte- en grondwater en is hier onderzoek naar gedaan? Zo ja, waar? In welke regio's, gemeentes en landen? Wat is er onderzocht en hoe worden de resultaten beoordeeld?

In welke gemeentes, regio's en landen is iets gedaan om de ontstane schade aan het milieu te herstellen?

(97/C 60/23)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1902/96
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie
(11 juli 1996)

Betreft: Vernietiging van overtollige groente en fruit in de Gemeenschap

In de Gemeenschap wordt overtollige groente en fruit geproduceerd. Volgens een verslag van de Rekenkamer wordt 60 % van de uit de handel genomen producten met name in Spanje, Italië, Griekenland en Frankrijk vernietigd.

In welke gebieden, regio's of gemeentes in deze landen is er groente en fruit vernietigd?

Hoe vindt de vernietiging in de diverse gebieden, regio's en gemeentes plaats?

Hoe wordt de groente en fruit in deze gevallen ter vernietiging voorbereid?

(97/C 60/24)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1903/96
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie
(11 juli 1996)

Betreft: Kosten van herstel van de schade aan het milieu ten gevolge van vernietiging van overtollige groente en fruit in de Gemeenschap

De vernietiging van overtollige groente en fruit in Spanje, Italië, Griekenland en Frankrijk brengt schade toe aan het milieu. Het herstel van deze schade kost geld.

Welke kosten zijn er met het herstel van deze milieuschade verbonden? Welke gemeentes, regio's en landen hebben voor de vernietiging van groente en fruit een milieubelasting ingesteld? Wie moet deze belasting afdragen en wie heft ze?

Heeft de vernietiging van de overschotten gevolgen gehad voor het oppervlakte- en grondwater en is hier onderzoek naar gedaan? Zo ja, waar?

Worden er in de begroting van de Gemeenschap financiële middelen uitgetrokken voor het herstel van de schade aan het milieu ten gevolge van de vernietiging van groente en fruit? Zo ja, sinds wanneer en hoeveel?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-1901/96, E-1902/96 en E-1903/96
van de heer Fischler namens de Commissie

(1 oktober 1996)

De Commissie wil allereerst aangeven waarom groenten en fruit in het kader van de voor deze sector geldende gemeenschappelijke marktordening (GMO) mogen worden vernietigd. Verse groenten en fruit zijn namelijk erg bederfelijk en de omvang van de productie is sterk afhankelijk van de weersomstandigheden. Daardoor zijn conjuncturele overschotten in deze sector niet te vermijden. Bij de vaststelling van een marktbeleid voor de sector groenten en fruit heeft de Gemeenschap derhalve gekozen voor een instrument waarmee zij de markt, en met name het aanbod, kan reguleren. Zodoende kunnen prijschommelingen worden opgevangen, zodat het inkomen van de telers op peil blijft en de prijzen voor de consument redelijk blijven.

Daarom mogen de telersverenigingen, wanneer de marktsituatie door overaanbod verslechtert, producten uit de markt nemen om vraag en aanbod weer in evenwicht te brengen. Deze regeling geldt evenwel voor slechts 14 groente- en fruitsoorten. Afschaffing van de regeling zou voor de telers een aanzienlijke inkomensderving met zich meebrengen en zou negatieve consequenties hebben voor de plattelandsontwikkeling, in het bijzonder voor de exploitatie van gronden die niet voor andere teelten geschikt zijn. De afschaffing zou zelfs nefaste gevolgen kunnen hebben voor het milieu, want de productieoverschotten zouden dan zonder enig speciaal toezicht worden weggewerkt.

Slechts een gering gedeelte van de communautaire productie van de betrokken producten wordt uit de markt genomen, maar het is juist — en de Commissie heeft dat in haar mededeling aan de Raad en aan het Europees Parlement over „het beleid van de Gemeenschap in de sector groenten en fruit: ontwikkeling en perspectieven” (1) erkend — dat „in een aantal gevallen waar de productiekosten laag zijn, het uit de markt nemen steeds meer als een normale afzetmogelijkheid wordt gezien. [...] Dergelijke vicieuze cirkels moeten, juist in het belang van de sector, worden doorbroken.” De recentelijk door de Raad aanvaarde hervorming van de GMO voor deze sector is juist bedoeld om dergelijke ontsporingen te voorkomen.

In de oude regeling (Verordening (EEG) nr. 1035/72 (2)) is bepaald dat de uit de markt genomen producten de volgende bestemming moeten krijgen: gratis uitreiking aan instellingen en stichtingen van liefdadigheid, scholen, ziekenhuizen of strafinrichtingen; gebruik als diervoeder; gebruik voor andere dan voedingsdoeleinden; onder bepaalde voorwaarden, verwerking of distillatie. In de recent hervormde GMO zijn deze voorschriften

gehandhaafd en is bovendien bepaald dat de telersverenigingen methoden moeten uitwerken om de produkten op een milieuvriendelijke wijze uit de markt te nemen. De produkten mogen derhalve alleen worden vernietigd als ze geen van bovenstaande bestemmingen kunnen krijgen, en dat kan gebeuren aangezien niet te voorspellen is wanneer de produkten uit de markt zullen moeten worden genomen en aangezien de betrokken produkten bederfelijk zijn. De produkten worden vernietigd onder toezicht van de Lid-Staten, die er in het bijzonder voor moeten zorgen dat de communautaire regelgeving op milieugebied wordt nageleefd.

Op grond van het bovenstaande kan de Commissie de vragen van het geachte Parlemenslid als volgt beantwoorden:

- Aangezien de produkten uit de markt worden genomen door de telersverenigingen die zelf onder toezicht staan van de Lid-Staten, weet de Commissie niet waar juist de produkten eventueel worden vernietigd. Zij zal het geachte Parlemenslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement evenwel rechtstreeks een overzicht van de in het verkoopseizoen 1992/1993 uit de markt genomen hoeveelheden doen toekomen waarin vermeld staat welke hoeveelheden elke telersvereniging uit de markt heeft genomen.
- De Commissie heeft van de Lid-Staten geen informatie ontvangen over milieuschade die zou zijn toe te schrijven aan het uit de markt nemen van produkten.
- De Commissie heeft geen weet van milieubelastingen op de vernietiging van groenten en fruit.
- Op de begroting van de Gemeenschap is geen enkel krediet ingeschreven voor het ongedaan maken van eventuele milieuschade ten gevolge van de vernietiging van groenten en fruit.

(¹) Doc. COM(94)360 def.

(²) PB L 118 van 20.5.1972.

(97/C 60/25)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1915/96
van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie
(16 juli 1996)

Betreft: Concentratie van de vraag in de levensmiddelensector

De concentratie van de vraag in de levensmiddelensector leidt tot steeds grotere druk van de grote handelsketens op de levensmiddelenproducenten, de verwerkende industrie en de detailhandel.

In Duitsland is 78% van de markt voor levensmiddelen in handen van de tien grootste bedrijven, terwijl in Frankrijk 82,5% van de uitgaven voor levensmiddelen in de kassa van de tien marktleiders terecht komt.

In Frankrijk staat de Assemblée Nationale op het punt om in tweede lezing een wetsontwerp van de regering (projet de loi sur la loyauté et l'équilibre des relations commerciales) te behandelen dat tegemoet komt aan de belangen van de landbouwers en de verwerkende industrie in verband met bovengenoemde ontwikkeling. Gepland is o.m. een aanscherping van de straffen bij overtreding van het verbod om produkten beneden de inkoopsprijs te verkopen.

Hoe denkt de Commissie over de verenigbaarheid van voornoemd wetsontwerp met het geldende EU-recht en daardoor over de mogelijkheid voor andere lid-staten om vergelijkbare maatregelen te treffen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(28 oktober 1996)

Het ontwerp van regelgeving waarnaar in de vraag is verwezen, heeft geen betrekking op het vrij verkeer van goederen. De Commissie benadrukt dat een verbod op wederverkoop met verlies volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie (¹) een verkoopvoorwaarde is. Dit verbod valt niet in de werkingssfeer van artikel 30 van het EG-Verdrag indien het van toepassing is op alle betrokken bedrijven die actief zijn op het nationale grondgebied, en in feite en in rechte gelijkelijk wordt toegepast op de afzet van nationale produkten en produkten uit andere Lid-Staten.

In de huidige stand van zaken zijn er volgens de Commissie geen andere aspecten van het Gemeenschapsrecht die door dit specifieke ontwerp ongunstig zouden zijn beïnvloed.

(¹) Arrest van 24.11.1993 (zaken C-267 en 268/91 „Keek en Mithouard”).

(97/C 60/26)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1916/96
van Brigitte Langenhagen (PPE) aan de Commissie
(16 juli 1996)

Betreft: Stand van de voorbereiding voor de invoering van een nieuw controle-apparaat in de zin van Verordening (EEG) nr. 3821/85

Het Europees Parlement heeft tijdens zijn plenaire vergadering van 13 juli 1995 ingestemd met het voorstel ⁽¹⁾ van de Commissie voor een verordening inzake de invoering van een nieuw controleapparaat in het wegvervoer in de zin van Verordening (EEG) nr. 3821/85 ⁽²⁾, waarop het een reeks wijzigingen had aangebracht. Deze hadden o.m. betrekking op de gelijktijdige invoering van een tweede apparaat, parallel met het door de Commissie voorgestelde systeem (Bijlage I(A)); hierbij zou het registratieblad worden vervangen door elektronische registratie-apparatuur en zouden de eisen met betrekking hiertoe in een nieuwe bijlage I(B) worden opgenomen. Het Parlement ging ervan uit dat deze wijziging geen of hooguit geringe vertraging bij de invoering van het nieuwe controle-apparaat zou veroorzaken.

De Commissie heeft inmiddels behalve met andere door het Parlement aangebrachte wijzigingen in haar gewijzigde voorstel van 22.11.1995 ook rekening gehouden met deze eis ⁽³⁾.

Blijkbaar zijn er met betrekking tot het apparaat dat onder bijlage I(B) valt, nog een reeks onopgeloste vragen, die – anders dan verwacht – wellicht tot aanzienlijke vertraging bij de invoering van het nieuwe controle-apparaat zullen leiden. Onder meer is nog niet duidelijk of er een bewijsstuk zal zijn, dat immers als bewijsgrondslag nodig is, en of het overschrijven van de gegevens uit het apparaat wel beveiligd is tegen vervalsing. Verder is er nog geen definitie van de infrastructuur welke nodig is voor de harmonisatie van de weg- en bedrijfscontroles in de EU. Pas als deze vragen zijn beantwoord, kan de Verordening zelf worden aangepast aan de invoering van een apparaat overeenkomstig bijlage I(B).

Is de Commissie, gezien deze situatie en gezien het feit dat er van alle kanten op wordt gewezen dat de controlemogelijkheden dringend moeten worden verbeterd, nog steeds van mening dat de gelijktijdige invoering van de controle-apparatuur overeenkomstig de bijlagen I(A) en I(B) zinvol en de hieruit voortvloeiende vertraging gerechtvaardigd is?

⁽¹⁾ PB C 243 van 31.08.1994, blz. 8.

⁽²⁾ PB L 370 van 31.12.1985, blz. 8.

⁽³⁾ PB C 25 van 31.1.1996, blz. 5.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(18 september 1996)

Het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾ zoals gewijzigd na de eerste lezing van het Parlement ⁽²⁾ voorziet in de invoering van een nieuwe generatie tachografen inclusief een elektronische bestuurderskaart waarop de voor de handhaving van Rijtijdenverordening nr. 3820/85 ⁽³⁾ van belang zijnde gegevens worden opgeslagen.

Er kan voor de opslag van rijgegevens over langere periodes ten behoeve van systematische bedrijfscontroles worden gekozen tussen de conventionele tachograafschijf (1A) en een digitaal opslagmedium (1B). Volgens de Commissie moet de industrie beide systemen, 1A en 1B, kunnen ontwikkelen zodat betere weg- en bedrijfscontroles mogelijk worden. De nieuwe apparatuur, 1A of 1B, kan door de autoriteiten alleen worden toegelaten, wanneer aan de basiseisen van de verordeningen wordt voldaan en compatibiliteit en betrouwbaarheid derhalve gegarandeerd zijn.

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat de apparatuur dringend aan verbetering toe is en hoopt dan ook dat haar voorstel spoedig in de Raad wordt besproken.

⁽¹⁾ COM(94)323 – PB C 243 van 31.8.1994.

⁽²⁾ COM(95)550 – PB C 25 van 31.1.1996.

⁽³⁾ PB L 370 van 31.12.1985.

(97/C 60/27)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1926/96
van Ana Miranda de Lage (PSE) aan de Raad
(17 juli 1996)

Betreft: Vertragingen bij de uitvoering van door het EOF gefinancierde projecten

De Europese Unie heeft aanzienlijke inspanningen geleverd om de kwantiteit en de kwaliteit van haar ontwikkelingssamenwerking met Latijns-Amerika te vergroten.

Daardoor is het imago van de EU in de regio gevoelig verbeterd.

De moeilijkheden met de Amerikaanse begroting, historische vooroordelen en bepaalde houdingen van de Noord Amerikaanse overheid hebben ertoe geleid dat een aantal Latijns Amerikaanse landen zich weigerachtig opstellen tegenover de VS.

Kan de Raad aangeven welke maatregelen hij denkt te treffen om te vermijden dat de ontwikkeling van de transatlantische dialoog tussen de VS en de EU, die overigens onontbeerlijk is, negatieve gevolgen heeft voor een aantal landen die meer rechtstreeks de gevolgen hebben gevoeld van de vaststelling van die maatregelen, zoals bijvoorbeeld extra-territorialiteitswetten, het intrekken van certificaten, enz?

Antwoord

(29 november 1996)

De Raad ziet geen enkel verband tussen de vraag van het Geachte Parlementslid en wat zij „vertragingen bij de uitvoering van door het EOF gefinancierde projecten" noemt.

De Raad is ervan overtuigd dat het perfect mogelijk is tegelijkertijd nauw samen te werken met de Verenigde Staten van Amerika en de banden tussen de Europese Unie en Latijns-Amerika aan te halen. Zoals in de Nieuwe Transatlantische Agenda wordt geconstateerd, kunnen de problemen van de wereld van nu alleen maar worden aangepakt en kunnen de kansen die deze biedt alleen maar ten volle worden benut wanneer de hele internationale gemeenschap zich daar eensgezind voor inzet. In de context van de Nieuwe Transatlantische Agenda zijn de Europese Unie en de Verenigde Staten overeengekomen „om hun activiteiten op het gebied van ontwikkeling en humanitaire hulp te coördineren en ter zake samen te werken en gezamenlijk op te treden."

Het vastberaden verzet van de Europese Unie tegen de recente extraterritoriale wetgeving van de Verenigde Staten is alom bekend.

De vraag van het Geachte Parlementslid suggereert dat de ontwikkeling van de betrekkingen van de Europese Unie met de Verenigde Staten enerzijds, en de doelmatigheid van haar ontwikkelingssamenwerking in Latijns Amerika anderzijds, onverenigbaar zouden zijn. Dit is onjuist.

(97/C 60/28)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1934/96
van Enrico Ferri (PPE) en Pier Casini (PPE) aan de Raad
(17 juli 1996)

Betreft: Herziening van de melkquota en oprichting van een Europese melkquotabank

Italië wordt ten opzichte van de andere EU-landen ernstig benadeeld en gediscrimineerd door de zogeheten melkquota, die inmiddels achterhaald zijn, mede gezien de veranderingen in de produktiviteit. Er is behoefte aan een duidelijke herziening van de EG-regelgeving in de melksector, die niet alleen voor de landbouw maar voor de gehele nationale en internationale economie van belang is.

Ook op dit vlak hebben de producenten er recht op van tevoren te weten hoe groot de referentiehoeveelheden zijn, die tijdens het verkoopseizoen niet meer veranderd mogen worden, zodat de met de afnemers gesloten contracten in stand kunnen blijven.

Dringt bij de Raad aan op:

1. een communautaire regeling die, uitgaande van het subsidiariteitsbeginsel, via een programma voor herstructurering en herverdeling van de totale hoeveelheid in de EG, ertoe leidt dat de melkquota voor Italië herzien worden,
2. een communautaire regeling voor zelfaangifte voor melkproducten, als alternatief voor objectieve controle, zodat onzekerheid en speculatie wordt tegengegaan,

3. oprichting van een Europese melkquotabank als enige referentiepunt voor de producenten met het oog op reële compensatie op communautair niveau.

Antwoord

(4 december 1996)

De melkquotaregeling, waarmee men de produktie heeft kunnen beheersen in een sector die voorheen door grote overschotten gekenmerkt werd, blijft tot in 2000 van kracht. Verscheidene Lid-Statens hebben reeds moeilijkheden gemeld die het gevolg zijn van de hun door die regeling opgelegde produktiebeperking en van sommige uitvoeringsbepalingen.

De Commissie heeft reeds te kennen gegeven dat zij een discussie over de toekomstige produktieregeling in de zuivelsector op gang willen brengen, om te zijner tijd een formeel voorstel bij de Raad in te dienen. De Commissie zal daarbij rekening houden met de verschillende eisen waaraan de Gemeenschap moet voldoen, zoals onder meer de doorzichtigheid voor de producent, de vooruitzichten inzake produktie en consumptie in de Lid-Statens, de internationale verplichtingen van de Gemeenschap en het budgettair richtsnoer.

Het toekomstige Gemeenschapsbeleid, dat passende instrumenten moet krijgen om de regeling optimaal te beheren, moet op basis van het beraad en de voorstellen van de Commissie worden uitgewerkt.

(97/C 60/29)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1940/96
van Joan Colom i Naval (PSE) aan de Raad

(17 juli 1996)

Betreft: Opname van de activiteiten van de EGKS in de begroting van de gemeenschap

Het EGKS-Verdrag loopt in 2002 af.

In het vooruitzicht van het aflopen van het verdrag heeft de hoge autoriteit al verschillende besluiten genomen vooral voor minder hoge heffingen, minder leningen die opgenomen en verstrekt worden, en voor de reconversiesteun.

Toch zijn er omvangrijke begrotingsreserves te verwachten.

Welk gebruik denkt de Raad van die reserves te maken?

Met welke structuur denkt de Raad in het kader van de begrotingsprocedure het beheer over de reserves te voeren?

Wat zijn de standpunten van de lid-staten in die twee aangelegenheden?

Tegelijk zijn er ook verschillende activiteiten die waarschijnlijk zullen blijven, omdat de unie er niet kan van afzien: onderzoek, sociale steun, toezicht op de markten, controle op de concurrentie.

Welk standpunt nemen de lid-staten in tegenover de kolen-en staalsector?

Zijn zij van plan om de sectoriële maatregelen te verlengen die totnog toe onder verantwoordelijkheid van de EGKS gevallen zijn?

Zo ja, kan de Raad de andere tak van de begrotingsautoriteit laten weten

- hoe de begroting van de unie rekening zal houden met de elementen die er geleidelijk in gevoegd zullen worden (phasing in)?
- hoe de bestaande instrumenten gebruikt zullen worden, structuurfondsen, initiatieven van de Gemeenschap, kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling?
- met welke middelen hij controle denkt uit te oefenen op de werkzaamheden die na afloop van het EGKS-verdrag in het kader van de gemeenschappelijke beleidsvoering verricht worden?
- of de financiële middelen van de unie door de invoering van de nieuwe begrotingselementen (phasing in) verhoogd zullen worden?

Antwoord

(4 december 1996)

1. Met inachtneming van de institutionele bevoegdheden uit hoofde van het EGKS-Verdrag heeft de Raad in zijn zitting van 22 april 1994 conclusies bereikt betreffende de toekomst van de financiële activiteiten en van het EGKS-Verdrag.

In die conclusies heeft de Raad onder meer:

- de Commissie verzocht de heffing zo veel mogelijk te verminderen om de geleidelijke afschaffing ervan te bespoedigen;
- in aanmerking genomen dat er kort geleden nieuwe financiële instrumenten zijn voorgesteld via andere financiële instellingen, meer bepaald de EIB;
- de door de Commissie voorgestelde praktische maatregelen goedgekeurd die inhouden dat na 1 juli 1994 toegekende nieuwe leningen niet langer mogen lopen dan tot 2002.

2. De Raad kan echter vooralsnog geen standpunt innemen omtrent de verschillende door de Geachte Afgevaardigde genoemde punten, zolang de Commissie zelf haar beraad hierover niet heeft afgerond, vooral met het oog op de Intergouvernementele Conferentie (IGC) van 1996. Dit geldt zowel voor de kwestie van het gebruik van de EGKS-gelden die eventueel zouden overblijven wanneer de looptijd van het Verdrag is verstreken, als voor de nieuwe bepalingen inzake onderzoek, sociale bijstand, markttoezicht en mededingingscontrole.

De Raad kan de Geachte Afgevaardigde evenwel verzekeren dat hij deze problematiek zal blijven volgen.

(97/C 60/30)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1945/96

van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad

(17 juli 1996)

Betreft: BSE en moedermelk

1. Is het de Raad bekend dat studies hebben aangetoond dat bij een zwangere vrouw die door de BSE-verwekker de Creutzfeld-Jakobziekte kreeg, deze verwekker ook in de moedermelk werd aangetroffen?
2. Hoe beoordeelt de Raad het gevaar van overbrenging van de BSE-verwekker via de moedermelk?
3. Hoe beoordeelt de Raad het feit dat ook in het weefsel van de baarmoeder deze verwekker is aangetroffen, alhoewel de incubatie in de baarmoeder in de regel langer duurt?
4. Is de Raad van mening dat de overbrenging van de BSE-verwekker via de moedermelk onmogelijk is?
5. Kan de Raad de verzekering geven dat verticale infectie is uitgesloten?
6. Beschikt de Raad over studies of onderzoeken en zo ja, welke?

Antwoord

(29 november 1996)

De Raad is zich ten volle bewust van de ernst van de besmettelijke spongiforme ecefalopathie (TSE)-problematiek en van de mogelijkheid van overdracht op de mens. Hieromtrent heeft de Raad tijdens zijn zitting van 14 mei 1996 duidelijk verklaard dat de bescherming van de volksgezondheid absolute prioriteit moet krijgen.

Voor wat betreft de specifieke vragen van het Geachte Parlementslid over de stand van de wetenschappelijke kennis heeft de Raad uitdrukkelijk verklaard ingenomen te zijn met het initiatief van de Commissie om de Groep Weissmann op te zetten en een multidisciplinair wetenschappelijk comité in het leven te roepen. Deze twee instanties hebben met name tot taak verder onderzoek te doen naar een eventueel verband tussen TSE en bepaalde varianten van de ziekte van Creutzfeld-Jakob, en de Commissie op dit gebied wetenschappelijk advies te geven.

Er zij op gewezen dat de Commissie de Raad tot op heden geen voorstel of informatie in dezen heeft voorgelegd. Het Geachte Parlementslid zij evenwel gewezen op het antwoord van de Commissie van 15 oktober 1996 op een soortgelijke vraag.

(97/C 60/31)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1951/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(17 juli 1996)**Betreft:* Gevolgen van octrooien op zaaizaad

Welke gevolgen heeft een octrooi op zaaigoed voor de afzetmarkten, bij voorbeeld de levensmiddelenmarkt?

(97/C 60/32)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1953/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(17 juli 1996)**Betreft:* Gevolgen van octrooien op dieren

Welke gevolgen heeft een octrooi op dieren voor de afzetmarkten, bij voorbeeld de geneesmiddelenmarkt?

**Gecombineerd antwoord
op de schriftelijke vragen E-1951/96 en E-1953/96***(4 december 1996)*

De Raad herinnert het geachte Parlementslid eraan dat op dit gebied nog geen communautaire wetgeving bestaat. Bovendien is het niet de taak van de Raad de wetgeving van de Lid-Staten of de eventueel toepasbare internationale instrumenten te interpreteren.

(97/C 60/33)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1952/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie***(16 juli 1996)**Betreft:* Gevolgen van octrooien op zaaizaad

Welke gevolgen heeft een octrooi op zaaigoed voor de afzetmarkten, bij voorbeeld de levensmiddelenmarkt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(22 oktober 1996)*

Volgens de Commissie zal de toekenning van een octrooi op zaaigoed een grotere diversiteit mogelijk maken op de voedingsmiddelenmarkt, ingevolge het gunstig effect op onderzoek en ontwikkeling, wat desgevallend kan leiden tot hogere voedingswaarden van de voedingsmiddelen. Het belangrijkste rechtstreeks gevolg van de toekenning van een octrooi op bepaald plantaardig materiaal is de aanmoediging van onderzoek en ontwikkeling op dit gebied. Voorbeelden van kenmerkende eigenschappen van dit plantaardig materiaal zouden kunnen zijn: een grotere weerstand tegen klimaatveranderingen of een langere bewaringstermijn van voedingsmiddelen na de oogst. Gelet op die bijzondere kenmerken zou bijgevolg de beschikbaarheid kunnen vergroten van voedingsmiddelen of kunnen de voorwaarden voor verwerking of verdeling ervan verbeteren. De Commissie wenst evenwel te benadrukken dat de toekenning van een octrooi op zaaigoed op geen enkele wijze afbreuk doet aan de noodzaak om alle goedkeuringsvoorwaarden inzake het in de handel brengen na te leven.

(97/C 60/34)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1955/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Raad***(17 juli 1996)*

Betreft: Toelating van zaaizaad dat met genen is gemanipuleerd

1. Is het de Raad bekend dat transgene gewassen niet stabiel zijn?
2. Is het de Raad bekend dat bijvoorbeeld bij de tegen herbiciden resistent zijnde maïs van de firma Agrevo de helft van de proefgewassen binnen een jaar niet meer stabiel is en de resistentie tegen herbiciden van deze gewassen verloren gaat?
3. Zijn er reeds toegelaten soorten waarvan de stabiliteit is aangetoond?
4. Welke soorten zijn dit?
5. In welke lid-staten zijn deze soorten toegelaten?

Antwoord*(4 december 1996)*

Op 26 november 1993 heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een richtlijn (COM(93)598) ingediend tot wijziging van, onder meer, de Richtlijnen 70/457/EEG, betreffende de gemeenschappelijke rassenlijst voor landbouwgewassen, en 70/458/EEG, betreffende het in de handel brengen van groentezaad, ten einde de toelating van genetisch gemodificeerde soorten te regelen.

De Raad heeft het Europees Parlement hierover geraadpleegd.

De Raad wacht op het advies van het Europees Parlement om zijn werkzaamheden af te ronden

(97/C 60/35)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1958/96**van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie***(16 juli 1996)*

Betreft: Sluikhandel met plutonium

1. Hoe verklaart de Commissie de tegenstrijdigheden in de zaak van de plutoniumsmokkel naar München in 1994?
2. Euratom beweert op 10 augustus 1994 door de Bondsregering te zijn ingelicht. De Bondsregering beweert daarentegen dat zij Euratom reeds op 27 juli 1994 heeft geïnformeerd. Wie heeft er gelogen? De Bondsregering of Euratom?
3. Hoe verklaart de Commissie het feit dat slechts in 12 lid-staten sluikhandel in plutonium heeft plaatsgevonden, waarvan de Bondsrepubliek een eclatant voorbeeld is?
4. Kan de Commissie uitsluiten dat de Duitse Federale Nieuwsdienst bewust plutoniumsmokkel heeft gesimuleerd?

(97/C 60/36)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2182/96**van Martin Schulz (PSE) aan de Commissie***(26 juli 1996)*

Betreft: Verslag van de Commissie over de op 10 augustus 1994 in München ontdekte smokkel van plutonium

Het Europees Parlement heeft in zijn juli-I-vergadering besloten de Commissie opdracht te geven tot het presenteren van een verslag over de op 10 augustus 1994 in München ontdekte smokkel van plutonium.

De Commissie dient in het bijzonder na te gaan in hoeverre de verklaringen van Euratom respectievelijk de Duitse regering tegenstrijdig zijn aangaande het tijdstip waarop Euratom door Duitsland van het genoemde geval op de hoogte is gebracht.

Ook moet worden onderzocht in hoeverre Duitsland en eventueel Euratom vigerend Europees recht hebben overtreden.

Wanneer denkt de Commissie dit verslag aan het Europees Parlement te kunnen voorleggen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-1958/96 en P-2182/96
van de heer Papoutsis namens de Commissie**

(14 oktober 1996)

De Commissie wijst de geachte Parlementsleden op haar verklaringen aan het Parlement over dit onderwerp en op de uitspraken die zij op 16 mei 1995 en 20 juni 1996 tijdens de voltallige vergadering in Straatsburg heeft gedaan. Tevens verwijst zij de geachte Parlementsleden naar het antwoord dat zij heeft gegeven op mondelinge vraag H-828/95 van de heer Schulz tijdens het vragenuur op de vergadering van het Parlement in november 1995 ⁽¹⁾.

De Commissie bevestigt dat zij door de Duitse autoriteiten op 10 augustus 1994 in kennis is gesteld van een mogelijke inbeslagname van nucleair materiaal. Tevens bevestigt zij dat er in juli 1994 een aantal contacten met de Duitse autoriteiten zijn geweest. Deze contacten betroffen diverse aspecten van de illegale handel, bijvoorbeeld de uitwisseling van informatie over eerdere gevallen, logistieke regelingen en ook aankondigingen van potentiële inbeslagnames om de overeengekomen stand-by-procedures te starten, waarbij het in de meeste gevallen om vals alarm bleek te gaan. De Commissie wil evenwel benadrukken dat geen van deze vele aankondigingen in verband kon worden gebracht met de latere inbeslagname van nucleair materiaal in München.

De Commissie ziet dan ook geen tegenstrijdigheden in de verstrekte informatie. Zij is van mening dat deze vraag vooral betrekking heeft op zaken die tot de nationale bevoegdheid behoren, aangezien twee parlementaire commissies in Duitsland momenteel deze zaak onderzoeken. Zij is van mening dat de nodige follow-up heeft plaatsgevonden en dat een verder verslag niet nodig is.

⁽¹⁾ Handelingen van het Parlement nr. 4-470 (november 1995).

(97/C 60/37)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1980/96
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie**

(17 juli 1996)

Betreft: Overbrenging van BSE

1. Kan een BSE-infectie via melk worden overgebracht? Zo niet, waarom niet? Op welke wetenschappelijke onderzoeken berust het antwoord op deze vraag?
2. Wat gebeurt er met vee dat in Groot-Brittannië, Duitsland en andere EU-landen wegens mogelijke BSE-besmetting wordt geslacht? Worden hiervoor separate slachthuisfaciliteiten gebruikt?
3. Hoe wordt ervoor gezorgd dat er geen infectie via de bij het slachten gebruikte apparaten wordt overgebracht?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 september 1996)

1. Studies naar de overdracht van boviene spongiforme encefalopathie (BSE) hebben aangetoond dat deze ziekte waarschijnlijk niet via melk wordt overgedragen. Een nader onderzoek van de desbetreffende gegevens door een groep op 2 en 3 april 1996 door de Wereldgezondheidsorganisatie voor advies bijeengeroepen deskundigen heeft de volgende conclusies opgeleverd:

„Melk en melkproducten worden zelfs in landen met een hoge BSE-incidentie, veilig geacht. Gegevens met betrekking tot spongiforme encefalopathieën bij andere diersoorten en bij de mens wijzen erop dat deze ziekten niet via de melk worden overgebracht”.

De wetenschappelijke studies waarop deze bewering stoelt, zijn gebaseerd op voeding met melk en op injectie van melk in de hersenen van muizen die bijzonder gevoelig zijn voor het agens. Er is daarbij geen infectiviteit waargenomen.

2. In Artikel 2 van Beschikking 94/474/EG van de Commissie betreffende bepaalde beschermende maatregelen ten aanzien van BSE is het volgende bepaald:

„Runderen die bij de keuring vóór het slachten klinische symptomen vertonen op grond waarvan BSE kan worden vermoed, moeten voor nadere keuring worden aangehouden en apart worden geslacht, en hun hersenen moeten histologisch op BSE worden onderzocht. Indien besmetting met BSE wordt bevestigd, moeten de karkassen en de slachtafvallen worden gedgestrueerd.”

3. Ten einde besmetting door mogelijk met BSE besmette karkassen te voorkomen, bestaat er in het Verenigd Koninkrijk een verbod om bepaalde soorten van runderen afkomstig materiaal te gebruiken. Bij runderen met natuurlijke BSE zijn de enige weefsels waarvan bekend is dat zij besmettelijk zijn, de hersenen, het ruggemerg en de ogen. Bij runderen met de ziekte in de incubatiefase is in het weefsel nog geen infectiviteit aangetoond bij dieren jonger dan 22 maanden. In het Verenigd Koninkrijk worden de bedoelde delen uit alle karkassen verwijderd volgens methoden die besmetting van het vlees zoveel mogelijk verhinderen. Zo wordt bijvoorbeeld de hele schedel met daarin de hersenen en de ogen verwijderd en gedgestrueerd. Momenteel wordt een methode ontwikkeld om de hele ruggegraat te verwijderen en sommige systemen lijken veelbelovend. Ook dient eraan te worden herinnerd dat in het Verenigd Koninkrijk alleen runderen die jonger zijn dan 30 maanden mogen worden geslacht voor menselijke consumptie. Andere runderen moeten apart worden geslacht, waarna de installatie volledig wordt schoongemaakt en ontsmet, voordat de slacht van dieren, jonger dan 30 maanden, wordt hervat.

In andere Lid-Staten is de incidentie van BSE veel geringer dan in het Verenigd Koninkrijk. Niettemin heeft de Commissie haar wetenschappelijk adviseurs gevraagd na te gaan of het noodzakelijk is in de hele Gemeenschap soortgelijke beschermingsmaatregelen te nemen.

(97/C 60/38)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1993/96

van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Raad

(18 juli 1996)

Betreft: Bijeenkomst Europese Unie/Middellandse-Zeelanden

De bijeenkomst van de trojka-ministers van de Raad van de Europese Unie en de ministers van Buitenlandse Zaken van de derde Middellandse-Zeelanden die op 17 juni jl. te Rome zou worden gehouden werd geannuleerd omdat blijkbaar een groot deel van de Middellandse-Zeelanden die waren uitgenodigd niet op een adequaat politiek niveau zouden hebben deelgenomen. Bepaalde media suggereerden dat het Italiaanse voorzitterschap deze bijeenkomst niet voldoende zou hebben voorbereid.

Kan de Raad mededelen wat de redenen zijn van het afgelasten van deze bijeenkomst? Kan de Raad het rooster mededelen van de vergaderingen in het kader van de dialoog met de Middellandse-Zeelanden met vermelding van het politiek niveau van deze bijeenkomsten?

Antwoord

(29 november 1996)

Op initiatief van het Italiaanse Voorzitterschap hadden alle Lid-Staten van de Europese Unie zich bereid verklaard op 17 juni te Rome deel te nemen aan een ministersbijeenkomst met de derde landen uit het Middellandse-Zeegebied in het kader van de follow-up van de Conferentie van Barcelona. Deze landen hadden belangstelling getoond voor deelneming aan zo'n bijeenkomst en, hieromtrent gepolst, hun interesse bevestigd. De dag vóór de bijeenkomst werden de ministers van Buitenlandse Zaken op het laatste moment bijeen geroepen voor een zitting te Kairo, ter voorbereiding van de Arabische Top die de volgende dagen zou plaatsvinden. Door die samenloop van omstandigheden was een voldoende en passende deelneming van de ministers niet verzekerd, zodat het beter werd geacht de bijeenkomst in Rome te annuleren.

Wat het vergaderrooster betreft, is tijdens de vergadering van het Euro-mediterraan Comité voor het proces van Barcelona in juni 1996 samen met de mediterrane partners een lijst opgesteld van de vergaderingen die in het kader van de Euro-mediterrane dialoog zouden worden gehouden. Een kopie daarvan wordt de Geachte Afgevaardigde separaat toegezonden.

(97/C 60/39)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2018/96
van Mirja Rynnänen (ELDR) aan de Commissie
(17 juli 1996)

Betreft: Landbouwproductie en regionale zelfvoorziening

Aangezien de uitgangspunten van het communautaire beleid de gemeenschappelijke markt en het principe van het relatieve belang zijn, zorgt dat voor een concentratie van de produktie, maar tevens voor een toename van de druk op het milieu. De ontwikkeling van de perifere landbouwgebieden laat zien dat bij het inkrimpen van de landbouwproductie onvoldoende vervangende arbeidsplaatsen ontstaan.

Er wordt gepraat over uitbreiding van de EU en er worden voorbereidingen getroffen voor hervorming. Het verder gaan op de ingeslagen weg in de richting van regionale zelfvoorziening zou een vermindering van de druk op het milieu met zich meebrengen en zou zorgen voor het behoud van de vitaliteit van de meer perifeer gelegen gebieden. Wat is de principiële opvatting van de Commissie inzake regionale zelfvoorziening? Met welke middelen zou dit te verwezenlijken zijn?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 oktober 1996)

Zoals in het Witboek betreffende Groei, Concurrentievermogen en Werkgelegenheid⁽¹⁾ is vermeld, is de eengemaakte markt zonder grenzen waarin goederen, diensten, kapitaal en personen vrij kunnen circuleren, volgens de Commissie de belangrijkste stap die de Gemeenschap heeft gezet op weg naar een rationele economie en naar meer welvaart. De Commissie heeft er ook op gewezen dat de markteconomie een decentraliserend effect heeft, waardoor de problemen waarmee de maatschappij wordt geconfronteerd steeds complexer worden. Dit houdt o.m. in dat in de meest dynamische regio's, maar niet alleen daar, de druk op het milieu steeds groter wordt, en dat de perifere gebieden te kampen hebben met moeilijkheden in verband met structurele veranderingen in de landbouw, ontvolking en het creëren van nieuwe banen.

Met haar beleid beoogt de Gemeenschap zowel de economische voordelen van de eengemaakte markt als duurzame ontwikkeling in alle gebieden. De Commissie is zich ervan bewust dat die doelstellingen slechts kunnen worden bereikt door een actief beleid inzake milieubeheer en plattelandontwikkeling. Zij gelooft evenwel niet dat een op regionale zelfvoorziening gericht beleid geschikt zou zijn om in afgelegen plattlandsgebieden duurzame ontwikkeling tot stand te brengen op alle gebieden: zowel economisch als sociaal en wat het milieu betreft. In het licht van de verdere uitbreiding van de Unie wordt de behoefte aan een geïntegreerd plattlandsbeleid groter, zoals reeds is aangestipt in het in 1995 aan de Raad voorgelegde document betreffende een strategie voor de landbouwsector⁽²⁾.

Het nastreven van zelfvoorziening kan tot gevolg hebben dat perifere gebieden in ruimere mate afhankelijk worden van externe steun. Een betere manier om economische voorspoed te creëren en het milieu te beschermen is de integratie van de perifere gebieden in de Europese context via een beleid voor duurzame ontwikkeling van de plattlandsgebieden. Bij dit beleid moet rekening worden gehouden met de sterke en de zwakke punten van elke regio. De ontwikkeling van de perifere plattlandsgebieden moet zoveel mogelijk een stimulans zijn voor het plaatselijke potentieel op economisch en milieugebied.

In het huidige milieubeleid van de Gemeenschap, als uiteengezet in het Vijfde actieprogramma inzake milieu⁽³⁾, is de landbouwsector een van de vijf doelgroepen; de belangrijkste beleidslijnen voor deze sector hebben betrekking op de bescherming van bodem, water en genetisch materiaal, het duurzaam gebruik van gewasbeschermingsmiddelen, de instandhouding van de biologische diversiteit en van natuurlijke habitats, het voorkomen van erosie en de optimalisering van bosarealen. Deze doelstellingen vormen ook de grondslag van de milieumaatregelen in de landbouw en van het herbebossingsprogramma die de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid van 1992 moeten begeleiden. In januari 1996 heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een besluit van het Parlement en de Raad betreffende een actieprogramma op basis van het herziene Vijfde actieprogramma inzake het milieu⁽⁴⁾. Hierin wordt voorgesteld de milieu-eisen beter te integreren in de sector landbouw en plattlandsontwikkeling, met name door:

- verminderen van de afhankelijkheid van marktprijsondersteuning;
- regelmatige rapportering over de door de landbouw veroorzaakte milieubelasting en -effecten;
- bevordering van duurzame produktiemethoden;
- ontwikkeling van een geïntegreerde strategie voor een duurzaam gebruik van bestrijdingsmiddelen,
- uitwerking van allesomvattende benaderingswijzen voor plattlandsontwikkeling.

Het beleid voor duurzame ontwikkeling van de plattlandsgebieden wordt ten uitvoer gelegd overeenkomstig de voorschriften voor de Structuurfondsen. Het heeft betrekking op een aantal specifieke regio's, o.m. afgelegen gebieden waar het ruwe klimaat of de grote afstanden, het de inwoners moeilijk maken om in hun levensonderhoud te voorzien en waar de plattlandsgemeenschappen worden bedreigd door de terugloop van de bevolking en versnelde structurele wijzigingen. Actieve plattlandsontwikkeling beoogt in de eerste plaats in de plattlandsgebieden de mogelijkheden van de moderne technologie te benutten, de leef- en werkomstandigheden te verbeteren, de werkgelegenheid te behouden en nieuwe banen te scheppen.

In Finland bijvoorbeeld wordt in het gebied van doelstelling 6 een geïntegreerd pakket maatregelen voor plattlandsontwikkeling uitgevoerd met medefinanciering uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (Afdeling Oriëntatie), het Europees Sociaal Fonds en het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Het pakket bevat een hele reeks maatregelen voor de ontwikkeling van plaatselijke gemeenschappen in plattlandsgebieden. Het grootste deel van Finland dat niet onder doelstelling 6 van de Structuurfondsen valt, komt in aanmerking voor doelstelling 5b. In de onder deze doelstelling vallende plattlandsgebieden wordt ook een geïntegreerd ontwikkelingsprogramma uitgevoerd. De omgeving van Helsinki komt dan weer uitsluitend in aanmerking voor structurele maatregelen in de landbouw in het kader van doelstelling 5a. Ten slotte worden in het kader van het communautaire initiatief LEADER innovatieve benaderingen van onderuit gestimuleerd. Voorts kan Finland, net als Zweden, op grond van artikel 142 van het Toetredingsverdrag aanvullende steun voor de landbouw verlenen om de traditionele productie en verwerking van landbouwprodukten in zijn meest noordelijke gebieden te handhaven.

Meer algemeen moet voor de ontwikkeling van de plattlandsgebieden op een allesomvattende en geïntegreerde manier gebruik worden gemaakt van een combinatie van instrumenten en beleidsmaatregelen. Dit alles moet erop gericht zijn de plattlandsgemeenschappen levensvatbaar te houden, rekening houdend met hun eigen kenmerken, behoeften en mogelijkheden, en ze gemakkelijker met succes te integreren in de handel en de economie van de hele Gemeenschap.

(¹) Bulletin van de Europese Gemeenschappen — supl. nr. 6/93.

(²) CSE(95)607.

(³) COM(92)23.

(⁴) COM(95)647 def.

(97/C 60/40)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2022/96
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie

(19 juli 1996)

Betreft: Humanitaire hulp voor de bevolkingen van de Westelijke Sahara

Duizenden vluchtelingen die afkomstig zijn uit de gebieden van de Westelijke Sahara en die zwarte arbeid in het Koninkrijk Marokko verrichten, leven in uiterst moeilijke omstandigheden zowel in het land als in de nabuurlanden, met name Algerije.

Kan de Commissie mededelen welke steunprogramma's voor de betrokken bevolkingen ten uitvoer zijn gelegd (zowel uit de specifieke begrotingslijn B7-644 als met andere instrumenten) en of het de bedoeling is de humanitaire hulp voor de Saharaanse bevolkingen voort te zetten?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(17 oktober 1996)

De afgelopen jaren heeft de Commissie verschillende steunprogramma's voor de Saharaanse vluchtelingen in de kampen in Tindouf (Algerije) gefinancierd.

In 1993 en 1994 werd een bedrag van 2,16 miljoen ecu besteed aan humanitaire hulp. Hierin zijn niet begrepen de aanvullende middelen die werden toegewezen voor het sturen van basislevensmiddelen, die alleen voor het jaar 1994 meer dan 7 miljoen ecu bedragen.

In 1995 werd 12,15 miljoen ecu voornamelijk besteed aan de toezending van basislevensmiddelen (11,65 miljoen ecu), geneesmiddelen en medische benodigdheden alsmede logistieke produkten (0,5 miljoen ecu).

In 1996 besloot de Commissie op 5 september tot een nieuwe actie voor een bedrag van 5 miljoen ecu (dringende voedselhulp en evaluatie).

Bovendien werden talrijke projecten voor medische en logistieke bijstand en spoedherstel uitgekozen en gefinancierd in het kader van begrotingslijn B7-644 (besluit van 30 augustus 1996). Die nieuwe begrotingslijn voor de bevolking van de westelijke Sahara, waaraan 2 miljoen ecu werd toegewezen, werd eind 1995 door het Parlement goedgekeurd. Over de resterende som van het beschikbare budget (0,55 miljoen ecu) zal in de komende weken een nieuw besluit worden genomen, dat met name voorziet in een vaccinatiecampagne.

De behoeften voor 1997 van deze kwetsbare bevolking, die bijna volledig afhankelijk is van internationale hulp en waarvan de situatie, vooral na het recente uitstel van het referendum over hun zelfbeschikking, verontrustend blijft, zullen bepaald kunnen worden op grond van de evaluatie die in de loop van het jaar uitgevoerd zal worden.

(97/C 60/41)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2023/96

van Luciano Vecchi (PSE) aan de Raad

(22 juli 1996)

Betreft: Wijzigingen in het VEU inzake het jongerenbeleid

Het Europees Parlement heeft meermaals de regeringen van de lid-staten verzocht wijzigingen in het Verdrag aan te brengen (ter gelegenheid van de Intergouvernementele Conferentie), ten einde de communautaire bevoegdheden op het gebied van het jongerenbeleid uit te breiden.

Kan de Raad mededelen of er momenteel concrete voorstellen terzake van de regeringen van de EU-lid-staten zijn en of hij het wenselijk acht de huidige communautaire bevoegdheden uit te breiden tot maatregelen ter bevordering van meer deelneming en een betere integratie van de jongeren bij alle aspecten van de samenleving?

Antwoord

(29 november 1996)

De Geachte Afgevaardigde wordt erop geattendeerd dat de Raad als Instelling niet deelneemt aan de beraadslagingen van de Intergouvernementele Conferentie en het dus niet op zijn weg ligt een standpunt in te nemen over een mogelijke uitbreiding van de communautaire bevoegdheden op het stuk van maatregelen ten behoeve van jongeren.

De Geachte Afgevaardigde zal echter beslist op de hoogte worden gesteld wanneer het Voorzitterschap het Europees Parlement op gezette tijden over de stand van de besprekingen op de Intergouvernementele Conferentie zal informeren. Zulk in het kader van de procedure om het Europees Parlement bij die besprekingen te betrekken.

(97/C 60/42)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2033/96

van Christiane Taubira-Delannon (ARE) aan de Commissie

(19 juli 1996)

Betreft: Het ontbreken van openbare netwerken voor de meting van de lucht- en waterkwaliteit in Frans-Guyana

In de marge van de commerciële successen van de Europese draagraket Ariane, lijdt Frans-Guyana, de plek waar dit staaltje van geavanceerde technologie wordt beproefd, ernstig onder de schadelijke ecologische gevolgen van het ruimtevaartprogramma.

Sinds een tiental jaren vinden er activiteiten plaats die directe of indirecte milieuverontreiniging veroorzaken, zoals via de stuwmeercentrale van Petit-saut, de fabrieken die stuwbrandstoffen of vloeibare oxydatiemiddelen produceren en de mijnbouwmaatschappijen die kwik gebruiken.

Zo komen er regelmatig gassen in de atmosfeer en worden er zware metalen uitgestoten in de hydrosfeer. Hoewel het om aanzienlijke hoeveelheden gaat, worden er geen systematische metingen naar verricht op grond waarvan men het effect kan bepalen.

Onder snel veranderende omstandigheden waarin het natuurlijk leefklimaat en het menselijk woonklimaat onder zware druk staan, heeft de overheid zich nog niet toegerust met meetinstallaties waarmee de lucht- en waterkwaliteit kan worden bijgehouden.

Bij het incident met de vlucht van de Ariane 501 op 6 juni 1996 is het ontbreken van openbare netwerken voor de meting van de lucht- en waterkwaliteit duidelijk aan het licht gekomen; alleen het Guyaanse Ruimtevaartcentrum, waar deze activiteiten worden uitgevoerd, was in staat om de werkelijke graad van verontreiniging aan te geven.

Artikel 130 R van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name de alinea inzake het beginsel dat de vervuiler betaalt, wordt niet nageleefd, net zo min als het voorzorgs- en preventiebeginsel, dat slechts efficiënt is in het kader van een meetnetwerk dat onafhankelijk is van het bedrijfsleven.

Zou het Europees milieuagentschap, in overeenstemming met zijn prioritaire taken, ertoe kunnen bijdragen de Franse overheid te overtuigen van de dringende noodzaak van een dergelijk meetnetwerk, opdat de gezondheid wordt gegarandeerd van de burgers die in een ultra-perifere regio van de Europese Unie wonen?

Over welke middelen, naast de hierboven vermelde aanpak, beschikt de Commissie om te garanderen dat de richtlijnen 337/85 ⁽¹⁾ betreffende het effect op het milieu, 80/779/EEG ⁽²⁾ over industriële luchtverontreiniging, en 80/778/EEG ⁽³⁾ betreffende drinkwater, werkelijk worden toegepast in Frans-Guyana?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 229 van 30.8.1980, blz. 30.

⁽³⁾ PB L 229 van 30.8.1980, blz. 11.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(2 oktober 1996)

De bevoegdheden van de Commissie zijn beperkt tot die welke haar door het EG-Verdrag zijn verleend. Krachtens artikel 155 van het EG-Verdrag behoort het onder meer tot de taak van de Commissie toe te zien op de toepassing zowel van de bepalingen van het Verdrag als van de bepalingen welke de instellingen krachtens dit Verdrag vaststellen.

Bij het vervullen van haar taak als „hoedster van de verdragen” kan de Commissie de in artikel 169 vastgestelde procedure inleiden tegen een Lid-Staat, indien deze de krachtens de communautaire regelgeving op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen. In het kader van deze procedure kan de Commissie zich richten tot een Lid-Staat, indien er minstens een vermoeden bestaat dat de communautaire regelgeving werd overtreden.

De Commissie heeft nog geen klachten ontvangen met betrekking tot de niet-naleving in Frans-Guyana van de Richtlijnen 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, 80/779/EEG betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes en 80/778/EEG betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water. De Commissie is evenwel voornemens na te gaan of de Franse autoriteiten de artikelen 6 van Richtlijn 80/779/EEG en 12 van Richtlijn 80/778/EEG in Frans-Guyana correct ten uitvoer leggen.

Mocht de Commissie vaststellen dat voornoemde bepalingen niet zijn nageleefd, zal zij niet nalaten de zaak nader te onderzoeken.

(97/C 60/43)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2049/96

van Nuala Ahern (V) aan de Raad

(22 juli 1996)

Betreft: Handel in nucleaire materialen

In deel I inzake de handel in nucleaire materialen in 1995 van de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de illegale handel in nucleaire materialen en radioactieve stoffen (COM(96)0171 def. van 22 april 1996) komt duidelijk naar voren dat sommige lid-staten — in strijd met de vereisten van het Euratom-Verdrag — de Commissie onvolledig hebben ingelicht over inbeslagnemingen van nucleaire materialen en andere onder de bevoegdheid van Euratom vallende incidenten.

Welke stappen is de Raad voornemens te ondernemen om deze situatie recht te zetten?

Antwoord

(4 december 1996)

1. De Raad beseft maar al te goed hoe belangrijk het is dat de Commissie in het kader van de bestrijding van de sluikhandel in nucleaire materialen volledig en snel geïnformeerd wordt.

2. De Raad is van oordeel dat de bepalingen van hoofdstuk 7 (Veiligheidscontrole) van het Euratom-Verdrag, tezamen met de geldende communautaire wetgeving, met name Verordening (Euratom) nr. 3227/76 ⁽¹⁾, een kader vormen dat de Commissie in staat moet stellen over de noodzakelijke informatie te beschikken.

3. De Raad heeft nota genomen van de stappen die de Commissie als hoedster van de ter zake geldende wetgeving heeft genomen om ervoor te zorgen dat zaken binnen de termijnen en op de wijze als voorzien bij de communautaire wetgeving bij haar worden aangemeld.

⁽¹⁾ PB L 363 van 31.12.1976, blz. 1.

(97/C 60/44)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2052/96
van Susan Waddington (PSE) aan de Commissie
(19 juli 1996)

Betreft: Vuurwerk

Vuurwerk is expliciet buiten de werkingssfeer gehouden van richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de controle, het op de markt brengen en de wederzijdse erkenning van de goedkeuringen van explosieven voor civiel gebruik ⁽¹⁾. Bovendien werd na overleg met de lid-staten en met het oog op het subsidiariteitsbeginsel een specifiek voorstel voor vuurwerk — zoals het Parlement wenste — niet noodzakelijk geacht.

Is de Commissie voornemens de noodzaak van een specifiek voorstel voor de harmonisatie van de interne markt voor vuurwerk en de bescherming van consumenten opnieuw te overwegen in het licht van de toenemende publieke verontrusting in de lid-staten over de handel in gevaarlijk en veel te krachtig vuurwerk, die kon opbloeien vanwege de verschillen tussen de normen voor controle die in de afzonderlijke lid-staten worden gehanteerd? Is de Commissie voorts voornemens om, indien blijkt dat er een gebrek bestaat aan statistische gegevens over deze kwestie, onderzoek te verrichten naar de gevaren van de intracommunautaire handel in vuurwerk, teneinde de vrees bij de Europese consumenten weg te nemen met harde statistische bewijzen ⁽²⁾?

⁽¹⁾ PB L 121 van 15.5.1993, blz. 20.

⁽²⁾ Zie het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. E-3644/95 — PB C 161 van 5.6.1996, blz. 31.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 oktober 1996)

De Commissie heeft de ontwikkelingen op het gebied van vuurwerk en de publieke bezorgdheid over bepaalde soorten vuurwerk actief gevolgd. Vuurwerk is bewust uitgesloten van de werkingssfeer van richtlijn 93/15/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende de controle, het op de markt brengen en de wederzijdse erkenning van de goedkeuringen van explosieven voor civiel gebruik. Bovendien werd na overleg met de Lid-Staten en met het oog op het subsidiariteitsbeginsel een specifiek voorstel voor vuurwerk — zoals het Parlement wenste — niet noodzakelijk geacht. Bij het overleg was namelijk gebleken dat de onveiligheid van vuurwerk niet zozeer te wijten is aan de samenstelling ervan, maar veeleer aan het feit dat het beschikbaar is voor kinderen zonder begeleiding en vaak verkeerd gebruikt wordt.

Het is daarom de taak van de Lid-Staten, het in de handel brengen van vuurwerk te reguleren en eventueel de productie of distributie van bepaalde produkten te verbieden. Hierbij moeten de bepalingen van de artikelen 30 t/m 36 van het EG-Verdrag inzake het vrij verkeer van goederen worden gerespecteerd. De Commissie verwijst in dit verband naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-3644/95 van de heer Pronk ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB C 161 van 05.06.1996

(97/C 60/45)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2056/96
van Jörn Svensson (GUE/NGL) aan de Commissie
(19 juli 1996)

Betreft: Belgian Blue

Afgezien van de tegenstellingen en conflicten die er reeds binnen de Unie bestaan wil de Commissie thans blijkbaar een conflict met Zweden ontketenen in verband met het Zweedse verbod om onder meer Belgian Blue-dieren voor fokdoeleinden te gebruiken. Hierdoor kunnen uitzichtloze conflicten op meerdere gebieden ontstaan.

Het initiatief van de Commissie doet twijfel aan de rechtszekerheid ontstaan. De Unie heeft geen enkele andere bevoegdheden dan die welke de lid-staten haar hebben toegekend. Hetgeen niet uitdrukkelijk geregeld is in verdragen of andere teksten, behoort niet tot het werkkterrein van de Unie. Te omschrijven wat ongewenste genetische eigenschappen bij huisdieren zijn, is daarom een zaak van de lid-staten. Als de Commissie tracht dit beginselen te veranderen, dan wordt het Unierecht een stuk gereedschap voor de uitbreiding van de supranationale macht naar eigen goeddunken.

Het conflict tussen de Commissie en Zweden bemoeilijkt de vooruitgang naar een gezondere, natuurlijkere en op ecologische beginselen gebaseerde veehouderij.

De Commissie gaat in tegen de opvatting van de Zweedse landbouwersorganisatie, die het verbod steunt.

Degene die in Zweden het verbod overtreedt is een onbekende, onserieuze zakenman. Door zich in een conflict aan zijn zijde op te stellen loopt de Commissie het gevaar door het Zweedse publiek met diens belangen te worden geïdentificeerd.

Het initiatief van de Commissie zou kunnen bijdragen aan een versterking van de anti-Uniestemming die er momenteel binnen de meerderheid van het Zweedse volk leeft. Het optreden van de Commissie wordt opgevat als een bedreiging van de gezonde ontwikkeling van de produktie van levensmiddelen, die — onafhankelijk van de houding tegenover de Unie — grote steun in alle lagen van de Zweedse bevolking geniet.

Mijn vraag is: welk doel en wiens belang denkt de Commissie door het scheppen van dit conflict met Zweden te dienen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 oktober 1996)

De foknormen voor vee zijn sedert 1977 (Richtlijn 77/505/EEG ⁽¹⁾) van de Raad geharmoniseerd. Bij beschikkingen van de Commissie zijn ook methoden inzake prestatieonderzoek en methoden voor de beoordeling van de genetische waarde van raszuivere fokrunderen vastgesteld (Beschikkingen 86/130/EEG ⁽²⁾ en 94/515/EG ⁽³⁾) van de Commissie). Ook voor de toelating van raszuivere fokrunderen tot de voortplanting zijn door de Raad voorschriften vastgesteld (Richtlijn 87/328/EEG ⁽⁴⁾).

De Commissie is op de hoogte gebracht van een klacht dat er in Zweden een verbod geldt voor Belgian Blue-runderen. De Commissie is verplicht na te gaan of deze klacht gegrond is. Daarom is de Zweedse regering verzocht haar opmerkingen te formuleren.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 12.8.1977.

⁽²⁾ PB nr. L 101 van 17.4.1986.

⁽³⁾ PB nr. L 207 van 10.8.1994.

⁽⁴⁾ PB nr. L 167 van 26.6.1987.

(97/C 60/46)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2058/96
van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie
(12 juli 1996)

Betreft: Toepassing van de communautaire milieurichtlijnen in Griekenland

Een van de milieu-acties uit het tweede communautair bestek voor Griekenland is steun aan maatregelen die de naleving van de communautaire milieurichtlijnen ten doel hebben, met name de richtlijnen inzake het afvalwater, afval in het algemeen, giftig afval en het drinkwater. Geschat wordt dat de totale financiering (d.w.z. met inbegrip van de gelden uit het Cohesiefonds) van de uitvoering van deze prioritaire richtlijnen in Griekenland 1500 miljoen ecu zal bedragen, waarvan 1200 miljoen bestemd is voor de toepassing van de vier hierboven vermelde richtlijnen.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat het hier gaat om verplichtingen die de Europese Commissie en de Griekse regering in het kader van het partnerschap voor de uitvoering van het communautair bestek samen zijn aangegaan, welke vooruitgang er tot op heden in deze sector is geboekt en welke concrete stappen er nog moeten worden genomen voor een volledige verwezenlijking van de overeengekomen maatregelen in de praktijk?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(23 september 1996)

De Lid-Staten zijn wettelijk verplicht de communautaire richtlijnen, ook die op milieugebied, ten uitvoer te leggen. De Commissie ziet toe op de omzetting van de richtlijnen in nationaal recht en op de doeltreffende uitvoering ervan. De tenuitvoerlegging van de desbetreffende nationale wetgeving valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

De communautaire medefinanciering heeft niet ten doel de wettelijke verplichtingen van de Lid-Staten op de Commissie over te dragen, maar om, indien de betrokken Lid-Staat dat wenst, bij te dragen in de uitgaven die noodzakelijk zijn om de desbetreffende nationale wetgeving beter en sneller uit te voeren.

In het kader van het communautaire bestek voor de periode 1994-1999 voor Griekenland draagt de Gemeenschap via het operationele programma (OP) voor het milieu, en ook via de meerfondsenprogramma's voor de 13 regio's van Griekenland, financieel bij in acties ter verbetering van de levensomstandigheden en ter bescherming van het milieu. Daarbij komen dan nog de door het Cohesiefonds medegefinancierde projecten en de communautaire initiatieven. Daarmee zijn bedragen in de door het geachte Parlementslid genoemde orde van grootte gemoeid.

Een groot aantal acties in het kader van bovengenoemde programma's hebben betrekking op gebieden die onder de genoemde richtlijnen vallen. Het zou echter onjuist zijn te concluderen dat het communautaire optreden beperkt blijft tot de vier genoemde specifieke gebieden. Aan de betrokken Lid-Staat worden namelijk, met name voor natuurbescherming (biotopen), bestrijding van luchtvervuiling, brandpreventie en voor het nationaal kadaster, aanzienlijke sommen geld ter beschikking gesteld.

De vooruitgang op de genoemde gebieden, en vooral wat de zuivering van afvalwater en de drinkwatervoorziening betreft, is bevredigend te noemen, maar op de andere gebieden, en vooral op dat van de afvalverwerking, is er een achterstand. Om de werkzaamheden te bespoedigen heeft de Commissie Griekenland aangeraden om voor het Milieu-OP een programmabeheerder aan te stellen en de administratieve procedures, vooral die voor de milieueffectevaluatie, te vereenvoudigen.

De betrokken Lid-Staat heeft ingestemd met de aanbevelingen van de Commissie. De Commissie denkt dan ook dat de projecten in Griekenland nu spoedig in een sneller tempo zullen worden uitgevoerd. De Commissie volgt de ontwikkelingen via de toezichtcomités voor de genoemde programma's en zal, zo nodig, aanvullende maatregelen voorstellen.

(97/C 60/47)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2065/96
van Claude Desama (PSE) aan de Commissie

(26 juli 1996)

Betreft: Vaststelling van tarieven in de vervoerssector

In het kader van het openbreken van de markten voor openbaar vervoer rijst het probleem van de vervoerstarieven.

Is de Commissie van mening dat de tarifiering van de infrastructuurkosten uitsluitend een financieel instrument is waarmee de kosten van het gebruik van de infrastructuur kunnen worden gedekt of is dit tevens een middel om het vervoer te reguleren?

Is de Commissie van mening dat naast de tarifiering andere regulerende maatregelen van financiële aard nodig zijn en zo ja, welke?

Is de Commissie tenslotte voornemens de opbrengsten van de vervoerstarifiering voor het wegverkeer rechtstreeks te besteden aan de financiering van de behoeften bij het openbaar vervoer?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(21 oktober 1996)*

De Commissie stelt zich op het standpunt dat een heffingstelsel voor verkeersdeelnemers een economisch instrument vormt om de kosten in verband met het gebruik van de infrastructuur „eruit te kunnen halen”. Deze kosten zouden strikt genomen zowel infrastructuur— (d.i. kapitaal- en exploitatiekosten) als externe kosten moeten omvatten. Als eerste stap in de richting van een betere afstemming van de heffingen op de werkelijk gemaakte kosten heeft de Commissie een voorstel ingediend voor een richtlijn inzake motorrijtuigenbelasting en heffingen voor vrachtauto's ⁽¹⁾. Deze richtlijn zou bepalen dat specifieke heffingen zijn toegestaan in corridors met grote congestieproblemen of op trajecten waar het verkeer zeer nadelige milieu-effecten heeft (gevoelige routes), waarbij het gebruik zou worden aangemoedigd van een gedifferentieerde tarifiering ter vermindering van de door druk verkeer veroorzaakte externe kosten. Een correcte tarifiering kan daarom ook als een verkeersbeheersingsinstrument worden gezien.

Er liggen momenteel geen Commissievoorstellen ter tafel voor bijkomende verkeersbeheersingsmaatregelen van economische aard op Europees niveau. Hierin kan echter verandering komen na afronding van het overleg over het Groenboek inzake een eerlijke en doeltreffende prijsstelling in het vervoer ⁽²⁾. In elk geval zijn er nog andere Commissie-initiatieven op vervoergebied, zoals het citizens' network, het Witboek spoorwegen ⁽³⁾ en de transeuropese vervoernetwerken, waarbij het bevorderen van een duurzaam vervoersysteem eveneens aan de orde komt.

De manier waarop de opbrengsten van de vervoertarifiering moeten worden gebruikt, is een zaak die niet onder de bevoegdheid van de Commissie valt. Dit gaat alleen de Lid-Staten aan. Bovendien, zoals de Commissie in haar Witboek over het spoorwegbeleid heeft gesteld, zouden railvervoerbedrijven zich meer op de markt moeten oriënteren. Een automatische koppeling van de opbrengsten van de vervoertarifiering en een financiering van het openbaar vervoer valt met deze benadering niet te rijmen.

⁽¹⁾ COM(96)331.

⁽²⁾ COM(95)691 def.

⁽³⁾ COM(96)421 def.

(97/C 60/48)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2071/96**van Christa Randzio-Plath (PSE) aan de Commissie***(16 juli 1996)*

Betreft: Overheidssteun

De Commissie verleent overeenkomstig artikel 92 e.v. van het EG-Verdrag toestemming voor steunmaatregelen van de lid-staten voor ondernemingen. Concurrenten hebben bij deze procedure in tegenstelling tot het kartelrecht geen rechten, hetgeen betekent dat er geen langs gerechtelijke weg opeisbare aanspraak op rechterlijk gehoor en toegang tot de akten bestaat. Waarom heeft de Commissie nog geen gebruik gemaakt van haar bevoegdheid uit hoofde van artikel 93, lid 3 en artikel 94 van het EG-Verdrag om een voorstel in te dienen voor een uitvoeringsverordening met betrekking tot de vooronderzoeksprocedure en de hoofdprocedure waarmee de voornoemde rechten in de toezichtprocedure inzake overheidssteun worden verankerd en de procedure transparant wordt?

Wanneer kan de Commissie een voorstel voor een dergelijke verordening uiterlijk presenteren?

Op welke manier tracht de Commissie de gelijkheid van kansen en het rechterlijk gehoor van de concurrenten evenals het beginsel van transparantie van de procedure te waarborgen?

Welke criteria past de Commissie toe om te onderzoeken of bij haar gemelde overheidssteun in de zin van artikel 3, lid 1, sub e) van verordening (EEG) nr. 1107/70 ⁽¹⁾ zich ertoe leent het gecombineerd vervoer te bevorderen? Met behulp van welke criteria waarborgt de Commissie ten aanzien van de genoemde voorschriften dat door overheidssteun niet alleen het vervoer van goederen per spoor op een bepaald traject ten koste van een ander traject wordt versterkt (verlegging van het vervoer), maar dat hierdoor ook het volume van de per spoor vervoerde goederen in de hele Gemeenschap en in totaal toeneemt?

⁽¹⁾ PB L 130 van 15.6.1970, blz. 1.

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(24 september 1996)*

De Commissie heeft in 1966 ⁽¹⁾ en in 1972 ⁽²⁾ voorstellen voor verordeningen op grond van artikel 94 van het EG-Verdrag ingediend; op 25 februari 1975 en op 14 december 1976 heeft ze deze voorstellen echter ingetrokken, nadat er in de Raad een aantal jaren zonder resultaat over was gesproken ⁽³⁾. In oktober 1990 heeft de Raad, op initiatief van enkele Lid-Staten, voor de laatste maal over de toepassing van artikel 94 gesproken. De meeste delegaties waren tegen toepassing van het artikel, omdat zij de Commissievoorstellen met betrekking tot de vergroting van de transparantie en de rechtszekerheid voldoende achtten ⁽⁴⁾.

Sinds het begin van de jaren negentig zijn de door de Commissie behandelde steunzaken, de klachten die zij heeft ontvangen en de door concurrenten bij het Gerecht van eerste aanleg aangehangen zaken voortdurend in aantal toegenomen. De Commissie zal dan ook in samenwerking met het Ierse voorzitterschap van de Raad in de tweede helft van dit jaar onderzoeken in hoeverre en op welke gebieden verordeningen van de Raad op grond van artikel 94 van het EG-Verdrag nuttig kunnen zijn.

Volgens de Commissie zijn de gelijkheid van kansen en het recht van concurrenten om te worden gehoord in de onderzoekprocedure voldoende gewaarborgd. Het is waar dat concurrenten niet de mogelijkheid hebben om tijdens het vooronderzoek in het kader van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag hun opmerkingen te maken, maar de na de sluiting van deze procedure genomen goedkeuringsbesluiten worden door het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie getoetst. Bovendien moet de Commissie de uitgebreide onderzoekprocedure van artikel 93, lid 2, van het Verdrag aanvangen indien er twijfel bestaat over de verenigbaarheid van een voorgenoemde steunmaatregel met de gemeenschappelijke markt. In het kader van deze procedure hebben alle betrokkenen de gelegenheid opmerkingen te maken. Verder worden de eindbeslissingen waarmee de hoofdprocedure wordt afgesloten eveneens juridisch getoetst. Overeenkomstig het beginsel van transparantie in staatssteunprocedures worden alle besluiten in het Publikatieblad bekendgemaakt ⁽⁵⁾.

Meestal publiceert de Commissie ook een persbericht, dat op de dag van het besluit op de RAPID-databank kan worden geraadpleegd. Derde partijen kunnen op verzoek een afschrift van de brief aan de betrokken Lid-Staten verkrijgen. De Commissie zorgt ervoor dat de bekendmakingen in het Publikatieblad of de aan derde partijen verstrekte afschriften van brieven aan Lid-Staten geen gegevens bevatten die vanuit commercieel oogpunt vertrouwelijk zijn.

De Commissie gaat na of de steun aan het gecombineerd vervoer in overeenstemming is met de in artikel 3, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1107/70 opgenomen voorschriften. De door het geachte Parlementslid genoemde problemen worden onderzocht in het kader van zaak T 69/96, die momenteel in behandeling is bij het Gerecht van eerste aanleg (HHLA tegen Commissie). De Commissie acht het op dit moment dan ook niet opportuun om zich nader over deze problemen uit te laten.

⁽¹⁾ COM(66)95 van 16.3.1966, gewijzigd bij COM(66)457 van 10.11.1966.

⁽²⁾ COM(72)1533 def. van 4.12.1972.

⁽³⁾ Zie het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 53/78, PB C 150 van 1978, blz.21.

⁽⁴⁾ Zie 20e verslag over het mededingingsbeleid (1990), punt 170.

⁽⁵⁾ Voor de gang van zaken bij publikaties zie punt 7.2. van de leidraad bij de procedures met betrekking tot overheidssteun, gepubliceerd in Mededingingsrecht in de Europese Gemeenschappen, volume II A — regels voor staatssteun, Brussel-Luxemburg 1995, blz. 55.

(97/C 60/49)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2083/96**van Glyn Ford (PSE) aan de Raad***(29 juli 1996)*

Betreft: Jaar tegen het Racisme

Kan de Raad zijn opvatting geven over beweringen dat het Europese Jaar tegen het Racisme in Florence niet is ondersteund omdat iemand binnen het secretariaat dit punt vergeten was? Is de Raad van mening dat hieruit een gebrek aan inzet spreekt van de zijde van Raad ten aanzien van de bestrijding van de bedreiging van het racisme?

Antwoord*(4 december 1996)*

De Europese Raad van Florence heeft 1997 niet plechtig kunnen uitroepen tot „Europees jaar tegen racisme” wegens het algemene voorbehoud dat het Verenigd Koninkrijk in verband met de BSE-kwestie had gemaakt bij de resolutie van de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten over het Europees jaar tegen racisme (1997).

De Raad heeft deze resolutie, na de intrekking van het voorbehoud, op 22 juli 1996 formeel kunnen aannemen. Het Secretariaat-Generaal van de Raad is dit dossier dus op geen enkel moment „vergeten" en heeft ervoor gezorgd dat het zo spoedig mogelijk kon worden aangenomen.

(97/C 60/50)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2096/96
van Helena Torres Marques (PSE) aan de Raad
(18 juli 1996)

Betreft: Ratificatie van de financiële vooruitzichten van de Gemeenschap

In december 1992 zijn op de Top van Edinburg de financiële vooruitzichten van de Gemeenschap tot 1999 goedgekeurd.

Dit besluit, waarmee de middelen van de EU van 1,20% van het BBP van de Gemeenschap van 1992 tot 1,27% van het BBP van de Gemeenschap van 1999 konden worden verhoogd, moest door alle lid-staten van de EU worden geratificeerd.

We zijn nu in juli 1996 maar het betrokken besluit is nog steeds niet van kracht geworden omdat de Eerste Kamer van het Nederlandse parlement nog niet tot ratificatie ervan is overgegaan.

Kan de Raad gezien het belang van dit besluit mededelen hoe het hier nu mee staat en wat hij denkt te doen om het ratificatieproces zo snel mogelijk af te ronden?

Antwoord

(4 december 1996)

De geachte afgevaardigde wordt erop gewezen dat Besluit 94/728/EEG van 31 oktober 1994 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen op 1 juli 1996 in werking is getreden, nadat Nederland de ratificatieprocedure had afgerond en het Secretariaat-Generaal van de Raad daarvan in kennis had gesteld.

De Raad heeft de ontwerp-begroting voor het begrotingsjaar 1997 dan ook overeenkomstig de bepalingen van het genoemd besluit opgesteld.

(97/C 60/51)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2103/96
van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Commissie
(26 juli 1996)

Betreft: UNEP Bazel Conventie

Via de UNEP Bazel Conventie wil men het dumpen van gevaarlijk afval in derde-wereldlanden tegengaan.

Is het correct dat een verkeerde interpretatie van deze Conventie evenzeer met zich meebrengt dat recycleerbaar materiaal niet langer zal kunnen worden uitgevoerd naar streken waar de recyclage zou gebeuren?

Zo ja, welke maatregelen zullen genomen worden om dit alsnog mogelijk te maken en kan men, binnen de voorgestelde maatregelen, garanderen dat het wel degelijk om recycleerbaar materiaal handelt dat wel degelijk zal worden gerecycleerd?

Antwoord van Mevrouw Bjerregaard namens de Commission

(16 september 1996)

De conferentie der partijen van de Basel Conventie betreffende de controle van grensoverschrijdende overbrengingen van gevaarlijke afvalstoffen en hun verwijdering heeft tijdens zijn tweede vergadering besloten

dat de uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen voor nuttige toepassing van OESO naar niet-OESO landen geleidelijk uitgebund zal worden en na 31 december 1997 verboden zal zijn („Besluit II/12”). Ten tijde van de derde conferentie der partijen, in september 1995, is besloten de Conventie overeenkomstig het Besluit II/12 te amenderen („Besluit III/1”).

Zowel de Gemeenschap als de lid-staten afzonderlijk zijn partij bij de Basel Conventie en zodoende heeft de Commissie in april 1995 een voorstel gedaan om de gemeenschapswetgeving op het gebied van afvaloverbrengen met deze Besluiten in overeenstemming te brengen ⁽¹⁾. Het voorstel, dat voorziet in een uitvoerverbod van gevaarlijke afvalstoffen voor nuttige toepassing van de Gemeenschap naar niet-OESO landen vanaf 1 januari 1998, ondergaat momenteel de tweede lezing in het Parlement.

Het bovenstaande brengt met zich mee dat wanneer bovengenoemd voorstel aangenomen wordt recycleerbare gevaarlijke afvalstoffen vanaf 1998 niet langer uitgevoerd zullen kunnen worden naar niet-OESO landen om gerecycleerd te worden. Het voorstel voorziet niet in uitzonderingsmogelijkheden.

Wel dient vermeld te worden dat in het kader van de Basel Conventie momenteel gewerkt wordt aan een meer precieze lijst van gevaarlijke afvalstoffen, waarbij het bedoeling is om tevens duidelijk te maken welke categorieën afvalstoffen niet als gevaarlijk beschouwd worden en dus niet onder het toepassingsgebied van deze Conventie vallen.

De technische werkgroep die hieraan werkt zal de resultaten presenteren ten tijde van de vierde conferentie der partijen die waarschijnlijk in oktober 1997 plaats zal vinden. De beslissing die de conferentie der partijen desbetreffend zal nemen, zal ook door de Gemeenschap, zijnde partij bij de Conventie, gerespecteerd moeten worden. Indien van toepassing, zal de Commissie te zijner tijd dan ook een voorstel maken om het gemeenschapsrecht, waar nodig, overeenkomstig aan te passen, zodat het uitvoerverbod niet gevaarlijke afvalstoffen voor nuttige toepassing niet zal treffen.

⁽¹⁾ COM(95) 143 final

(97/C 60/52)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2114/96

van David Martin (PSE) aan de Raad

(29 juli 1996)

Betreft: Benaming van de voorzitters van de Raad

Kan de Raad zeggen of het waar is dat zijn voorzitter briefpapier gebruikt met het briefhoofd „Ierland 1996 – Voorzitterschap van de Europese Unie”?

Is het Voorzitterschap van de Raad er niet van op de hoogte dat er geen voorzitter van de Europese Unie is, maar dat elke instelling zijn eigen voorzitter heeft?

Wat zou de reactie van de Raad zijn indien de Voorzitter van het Europees Parlement de titel van voorzitter van de Europese Unie zou opeisen?

In antwoord op de schriftelijke parlementaire vragen nr. 1857/87 ⁽¹⁾, E-585/94 ⁽²⁾ en E-1773/94 ⁽³⁾ heeft de Raad aan het Parlement medegedeeld dat hij alleen de benaming „de voorzitter van de Raad” of „de fungerend voorzitter van de Raad” zou gebruiken. Wanneer heeft de Raad haar beleid inzake de benaming van zijn voorzitters gewijzigd?

⁽¹⁾ PB C 93 van 11.4.1988, blz. 71.

⁽²⁾ PB C 147 van 30.5.1994, blz. 24.

⁽³⁾ PB C 24 van 30.1.1995, blz. 21.

Antwoord

(29 november 1996)

De Raad bevestigt de teneur van zijn door de Geachte Afgevaardigde vermelde vorige antwoorden.

(97/C 60/53)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2122/96
van José Valverde López (PPE) aan de Commissie
(26 juli 1996)

Betreft: Kwaliteitscontroles van eindprodukten uit diermeel

Naar het schijnt is de Commissie voornemens de communautaire normen wat betreft de vervaardiging van diermeel op basis van vlees en beenderen te verscherpen met name wat betreft de omstandigheden bij de vervaardiging. Een en ander is dringend noodzakelijk.

Kan de Commissie mededelen welke analyse en tests zij denkt in te stellen en te vereisen voor bedoelde eindprodukten om ervoor te zorgen dat aan de voorschriften ten aanzien van de vervaardiging wordt voldaan en dat het verkochte diermeel niet met BSE is besmet?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(17 oktober 1996)

De thans beschikbare methode waarmee de aanwezigheid van besmetting met boviene spongiforme encefalopathie (BSE) kan worden ontdekt, is het observeren van dieren waarbij extracten van het verdachte materiaal zijn geïnjecteerd. Deze test duurt twee jaar of langer en hij is onbruikbaar voor routine-opsporing.

De meest geschikte aanpak van het probleem is het materiaal te checken op de aanwezigheid van van zoogdieren afkomstig eiwit dat volgens de communautaire wetgeving niet in voeder voor herkauwers mag worden gebruikt. Dit kan op verschillende manieren worden gedaan, de Elisa-test is de recentste en meest bruikbare. Het Verenigd Koninkrijk moet op grond van Beschikking 94/474/EG⁽¹⁾, als gewijzigd bij Beschikking 95/287/EG⁽²⁾, deze test systematisch verrichten om naleving van het verbod op het gebruik van eiwit van zoogdieren in voeder voor herkauwers te garanderen. In het Verenigd Koninkrijk zijn tussen februari en augustus 1996 meer dan 2.000 dergelijke tests uitgevoerd.

Andere Lid-Statens gebruiken of evalueren soortgelijke tests.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 29.7.1994.

⁽²⁾ PB nr. L 181 van 1.8.1995.

(97/C 60/54)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2126/96
van Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie
(26 juli 1996)

Betreft: Visserijakkoorden tussen de EU en Marokko — biologische stop en communautaire steun

Zoals bekend is momenteel het visserijakkoord tussen de EU en Marokko van kracht. Dit akkoord is eind vorig jaar goedgekeurd en vervangt een andere overeenkomst die de Marokkaanse autoriteiten unilateraal hebben opgezegd en die derhalve sinds 30 april 1995 niet meer geldig is.

Kan de Commissie de volgende inlichtingen verstrekken, aangezien er nog steeds twijfels over de geplande biologische stop in het kader van zowel de vorige als de huidige overeenkomst bestaan:

Welke periode bestreek de biologische stop in het visserijakkoord tussen de EU en Marokko dat op 30 april 1995 afliep? Welke periode bestrijkt de biologische stop van de huidige overeenkomst?

Waren er in de vorige visserij-overeenkomst communautaire subsidies voor de vissers gedurende de biologische stop voorzien? En gelden deze ook voor het huidige akkoord? Zo ja, om welke bedragen ging (en/of gaat) het hierbij?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(10 oktober 1996)

De Commissie zou erop willen wijzen dat in het kader van de tussentijdse herziening van de Visserijovereenkomst met Marokko van 1992, beide partijen — en niet alleen Marokko, zoals het geachte Parlementslid stelt — overeengekomen zijn de duur van de overeenkomst te beperken tot drie jaar in plaats van vier, waardoor deze overeenkomst dus op 30 april 1995 is beëindigd.

Wat de biologische-rustperioden voor de visbestanden betreft, zou de Commissie het geachte Parlementslid willen verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E 3197/95 ⁽¹⁾. Zoals in dat antwoord is vermeld, is in de technische notities voor elke visserijtak informatie over de biologische-rustperioden opgenomen. In de overeenkomsten van 1992 en 1995 zijn deze biologische-rustperioden in de punten 6, respectievelijk 4, van de technische notities vermeld. Om de bestudering van deze gegevens te vergemakkelijken zenden wij een vergelijkende tabel met de in de twee overeenkomsten vermelde biologische-rustperioden rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat van het Europees Parlement.

Noch in de huidige overeenkomst noch in de verordening ter uitvoering van die overeenkomst is voorzien in communautaire steun voor de vissers gedurende de biologische-rustperioden.

Artikel 14 van Verordening (EG) nr. 3699/93 van de Raad van 21 december 1993 tot vaststelling van de criteria en voorwaarden voor de structurele bijstand van de Gemeenschap in de sector visserij/aquacultuur en verwerking/afzet van de produkten daarvan ⁽²⁾ voorziet in een compensatie in perioden van tijdelijke stillegging van een visserijactiviteit wegens niet te voorziene eenmalige gebeurtenissen, maar biologische-rustperioden kunnen daar niet toe worden gerekend.

⁽¹⁾ PB nr. C 91 van 27.3.1996.

⁽²⁾ PB nr. L 346 van 31.12.1993.

(97/C 60/55)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2129/96
van Erich Schreiner (NI) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: Harmonisering van cementnormen

Aangezien er geen geharmoniseerde cementnormen bestaan worden in de EU bij openbare aanbestedingen de respectievelijke nationale normen als grondslag genomen. Wanneer cement wordt geëxporteerd moet dit produkt in iedere verschillende lid-staat apart en volgens de nationale normen met aanzienlijke kosten worden bezien, onderzocht en voorzien worden van een certificaat, in het normenregister worden opgenomen en voortdurend worden gecontroleerd. Deze situatie betekent een belangrijke niet-tarifaire handelsbelemmering, gaat ten laste van de verbruiker en druist in tegen de Europese Verdragen (in het bijzonder art. 30) en verhindert de normale concurrentie.

Momenteel bestaan er weliswaar Europese voorlopige normen voor cement die algemeen worden toegepast. De door de grote cementconcerns beheerste bevoegde norminstututen tonen echter geen enkele belangstelling deze voorlopige normen te harmoniseren en tot officiële normen te verklaren. Ook een zogenaamde bijzondere procedure overeenkomstig de artikelen 16 en 17 van de bouwproduktenrichtlijn (89/106/EEG) ⁽¹⁾ leidt niet tot het beoogde doel en wordt in de meeste lid-staten niet toegepast.

Is de Commissie van deze handelsbelemmering op de hoogte en zich hiervan bewust?

Welke uitwerkingen heeft deze op de mededinging in de EU?

Wanneer zullen geharmoniseerde normen voor cement van kracht worden?

Waarom kon de Commissie tot nu toe geen doeltreffende maatregelen nemen tegen de tendens tot kartelvorming van enige Europese cementproducenten?

Wat denkt de Commissie in dit verband in de toekomst te doen?

⁽¹⁾ PB L 40 van 11.02.1989, blz. 12.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie
(2 oktober 1996)

De Commissie is zeer wel bekend met de kwesties die in deze vraag aangekaart worden en heeft de afgelopen paar jaar een aantal maatregelen genomen om deze problemen aan te pakken in het kader van de regelgeving op het gebied van bouwprodukten. Richtlijn 89/106/EEG inzake voor de bouw bestemde produkten (RBP), waarover in mei 1996 een verslag van de Commissie ⁽¹⁾ werd gepubliceerd, bepaalt dat technische specificaties moeten worden opgesteld om tot geharmoniseerde Europese normen binnen de interne markt te komen. Zolang technische specificaties voor een bepaald produkt niet voorhanden zijn, zijn de artikelen 30 tot 36 van het EG-Verdrag en artikel 126 van de RBP van toepassing.

Wat betreft de werkzaamheden betreffende Europese normen voor cement heeft de Europese commissie voor normalisatie (CEN) een aanzienlijke hoeveelheid werk verricht op basis van vrijwilligheid met als resultaat de publikatie in 1992 van een experimentele norm ENV 197-1 voor alle in Europa gebruikte cementsoorten. Bovendien zijn er de verschillende beproevingsnormen binnen de serie EN 196, hetzij als euronorm (EN) of als voorlopige euronorm (ENV) die binnenkort worden goedgekeurd. In 1995 heeft CEN ENV 197-2 gepubliceerd waarin de verklaring van overeenstemming voor cementsoorten is opgenomen.

De experimentele normen hebben een normale levensduur van drie jaar waarna ze ofwel EN worden ofwel worden ingetrokken. ENV 197-1 wordt op deze wijze een EN. In verband hiermee en om deze norm tot geharmoniseerde norm in de zin van de RBP te verheffen bereidt de Commissie momenteel een mandaat aan CEN voor waaraan de Lid-Staten naar verwachting hun goedkeuring zullen hechten en dat in de loop van dit jaar zal worden gegeven.

Het doel van experimentele normen is de Lid-Staten en de industrie in de gelegenheid te stellen zich vertrouwd te maken met iets nieuws. De meest nationale normen worden momenteel afgestemd (of zijn reeds afgestemd) op deze voorlopige normen en vele producenten vervaardigen reeds cement overeenkomstig deze voorschriften. Als de normen eenmaal de volle status van EN hebben moeten alle tegenstrijdige nationale normen uiteraard worden ingetrokken.

Opgemerkt moet worden dat noch de nationale normalisatie-instituten noch CEN onder invloed staan van de grote cementproducenten. Er worden commissies samengesteld van vertegenwoordigers, niet alleen van de industrie maar ook van de nationale wetgevers, de openbare afnemers en consumenten (de laatste twee zijn in het geval van cement buitengewoon belangrijk). De toepassing van nationale normen is momenteel ingewikkeld en bureaucratisch en gezien het vergevorderde stadium van Europese normen acht de Commissie de normalisatie-weg het meest geschikt om op korte termijn tot resultaten te komen.

Het doel van artikel 16 van de RBP is te zorgen voor de erkenning van testresultaten die zijn bereikt in een andere Lid-Staat naar aanleiding van een afzonderlijke aanvraag voor een bepaald produkt gericht aan de Lid-Staat van bestemming. In het kader van artikel 16 van de RBP is het beginsel van wederzijdse erkenning als vastgesteld bij jurisprudentie van het Hof van Justitie van toepassing. De Commissie werkt momenteel nauw samen met de Lid-Staten om verkeerde interpretatie van dit artikel in de praktijk te voorkomen. Er bestaan eveneens contacten tussen de nationale instanties en de Commissie over bepaalde klachten inzake artikel 16 van de RBP.

Tenslotte heeft de Commissie reeds specifieke maatregelen genomen ten aanzien van kartels. In november 1994 heeft zij Beschikking 94/815/EG inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag ⁽²⁾ gegeven. Een en ander was het gevolg van een lang onderzoek waarin tot de conclusie werd gekomen dat cementproducenten in de Gemeenschap en hun Europese en nationale bedrijfsorganisaties betrokken waren bij praktijken die in strijd waren met artikel 85. Deze beschikking legde boetes op aan de betrokken cementproducenten in de Gemeenschap en hun Europese en nationale bedrijfsorganisaties. Deze producenten zijn allen in beroep gegaan tegen de boetes bij het Hof van Justitie en de procedures lopen momenteel nog.

(1) COM(96)202 def.

(2) PB L 343 van 30.12.1994.

(97/C 60/56)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2130/96
van Irene Crepaz (PSE) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: „Natuurlijke habitats”

Kan de Commissie mededelen of door de Oostenrijkse organisatie „World Wildlife Fund for Nature” (WWF) een klacht is ingediend om te bereiken dat het Tiroler Lechdal met de nevendalen en in het bijzonder het Streimbachdal als een „natuurlijke habitat van communautair belang” volgens richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ zal worden geklassificeerd?

Is volgens de Commissie het Tiroler Lechdal met zijn nevendalen en met name de Streimbach overeenkomstig richtlijn 92/43/EEG een „natuurlijke habitat van communautair belang” dat als beschermd gebied moet worden verklaard?

Is de oprichting van een elektriciteitscentrale in een „natuurlijke habitat van communautair belang” niet rechtstreeks in strijd met het geldende Gemeenschapsrecht?

(1) PB L 206 van 22.07.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

De Commissie bevestigt dat zij de bedoelde klacht heeft ontvangen.

Op basis van de wetenschappelijke gegevens die door het Oostenrijkse „World Wildlife Fund for Nature” zijn verstrekt, laat het zich aanzien dat zich in het dal van de Lech en de bijbehorende zijdaleneen aantal prioritair natuurlijke-habitattypes en natuurlijke habitats van communautair belang bevinden. Indien deze gegevens, die momenteel door de Commissie worden geverifieerd, correct zijn, moet het gebied inderdaad overeenkomstig de procedure van artikel 4 van Richtlijn 92/43/EEG als speciale beschermingszone worden aangewezen.

De vraag of de bouw van een krachtcentrale in een natuurlijk habitat van communautair belang in strijd is met het vigerende Gemeenschapsrecht en met name Richtlijn 92/43/EEG, kan niet in abstracto worden beantwoord. Wel moet erop worden gewezen dat bij artikel 6, leden 2 en 3, van deze richtlijn met betrekking tot speciale beschermingszones waarin zich prioritair natuurlijke-habitattypes bevinden, is voorzien in een procedure waarbij ook de Commissie is betrokken en waarbij de diverse voor- en nadelen worden afgewogen van projecten die negatieve gevolgen zullen hebben voor het betrokken gebied. De uitvoering van een dergelijk project zonder dat de Commissie daarover vooraf is geraadpleegd, moet in het licht van genoemde bepalingen als bedenkelijk worden beschouwd.

(97/C 60/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2131/96**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(3 augustus 1996)*

Betreft: Storten van gevaarlijk materiaal in de haven van Lavrio

Sinds mei 1995 worden voor stortwerkzaamheden in de haven van Lavrio als materiaal de geweldige hopen zwarte slakken gebruikt die rond de haven liggen en die het afval vormen van mijnbouwactiviteiten welke zijn uitgeoefend vanaf de „Gouden eeuw van Perikles” tot de moderne tijd.

In een rapport van het Griekse Instituut voor geologisch onderzoek — de enige bevoegde overheidsinstantie voor adviezen in kwesties van toegepaste geochemie — wordt beklemtoond dat „de slakken van Lavrio chemisch actief zijn, gevaarlijk hoge concentraties aan giftige stoffen (cadmium, lood) zowel op het vasteland als in het zeemilieu doen vrijkomen en niet mogen worden gebruikt bij constructiewerkzaamheden”.

Kan de Commissie verzekeren dat de werkzaamheden met ongevaarlijk materiaal en met volledig respect voor de volksgezondheid en het milieu zullen worden voortgezet?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(7 oktober 1996)*

De Commissie is op de hoogte van het gebruik van inerte materialen die afkomstig zijn uit de voormalige mijn van Laurion bij de havenwerken in deze stad.

Volgens de officiële stukken waarover de Commissie beschikt heeft het Griekse Ministerie van Milieu toestemming gegeven voor het gebruik van deze materialen nadat alle beschikbare studies grondig waren geëvalueerd, met name die van het Instituut voor geologisch en mineralogisch onderzoek en die van de technische hogeschool van Athene. De conclusie van het ministerie van november 1995 was dat er geen onaanvaardbare gevolgen voor mens en milieu aan een dergelijk gebruik verbonden waren, mits alle maatregelen in de ministeriële beschikking, die het sluitstuk vormt van de milieurapportage inzake de havenwerken in Laurion, op de juiste wijze worden toegepast.

(97/C 60/58)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2132/96
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: Luchthaven van Naxos

Ten behoeve van het eiland Naxos is in het tweede communautair bestek een bedrag van 1,6 miljard drachmen goedgekeurd voor uitbreiding van de startbaan van de bestaande luchthaven op het eiland van 900 tot 1.400 meter. Desondanks wordt de aanleg bestudeerd van een tweede luchthaven met een startbaan van 1.800 meter. In dit verband mag worden opgemerkt dat de Griekse Dienst voor de burgerluchtvaart in 1991 al heeft opgemerkt dat de bestaande startbaan zonder bezwaar tot 1.800 meter kan worden uitgebreid.

De kosten van de aanleg van een nieuwe luchthaven zijn zevenmaal zo hoog als de kosten van de uitbreiding van de bestaande, terwijl, gezien de grootte van het eiland, twee luchthavens, nog afgezien van de overige gevolgen, hun invloed zullen doen gelden op het bestaande ecosysteem. Is de Commissie op de hoogte van de studies voor een nieuwe luchthaven op Naxos; welke oplossing stelt zij in deze kwestie voor?

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(16 oktober 1996)

Het door het geachte Parlements lid bedoelde project betreft de bouw van een internationale luchthaven op het eiland Naxos en de sluiting van het huidige vliegveld. Het is op 24 april 1996 voor een eerste bespreking gepresenteerd door de Griekse dienst voor de burgerluchtvaart „YPA”, tijdens een vergadering van het toezichtcomité van het operationeel programma (OP) voor de Zuid-Egeïsche Zee (dat deel uitmaakt van het communautaire bestek 1994-1999), samen met twee gelijksoortige projecten met betrekking tot de huidige vliegvelden van de eilanden Milos en Paros.

Het comité heeft zich nog niet uitgesproken over de cofinanciering van de drie projecten, die namelijk het bovengenoemde OP, dat in zijn huidige vorm in de uitbreiding van de bestaande luchthavens voorziet, aanzienlijk zouden wijzigen en extra budgettaire middelen zouden vergen.

Bovendien zal moeten worden nagegaan of niet eerder voorrang moet worden gegeven aan de eilanden in de Egeïsche Zee die nog niet over luchthaveninfrastructuur beschikken. Eén en ander wordt momenteel door de Commissie en de Griekse overheid onderzocht.

Het is voorts nuttig eraan te herinneren dat de vliegvelden van Naxos, Paros en Milos in het kader van de Europese vervoerstrategie deel uitmaken van het transeuropees luchthavennetwerk als regionale componenten die ook een ontsluitingsfunctie vervullen. Voor dergelijke componenten is de bouw van een nieuwe luchthaven ter vervanging van een reeds bestaande niet aangemerkt als project van gemeenschappelijk belang in de zin van artikel 129c van het EG-Verdrag.

(97/C 60/59)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2141/96
van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: Mislukking van het EUREKA-programma in Italië

Recente statistieken geven de cijfers van de mislukking van het EUREKA-programma in Italië, waaruit dit land praktisch is verdwenen: de in 1986 aan Italië toegewezen kredieten van 694 miljoen ecu zijn nl. in 1995 tot 3,3 miljoen ecu gedaald.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel kredieten jaarlijks van 1986 tot 1995 aan Italië zijn toegekend,
2. de bedragen per lid-staat specificeren die voor EUREKA aan alle andere EU-lid-staten zijn toegekend?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(14 oktober 1996)

Eureka is geen programma van de Gemeenschap maar een intergouvernementeel initiatief waaraan in totaal 24 landen plus de Commissie deelnemen. De regering van elk land dat bij Eureka aangesloten is, kan volgens

haar eigen regels, procedures en begroting financiële steun verlenen aan de deelnemers aan een project. Er zijn geen centrale communautaire fondsen voor Eureka-projecten. De Commissie zou het geachte Parlementslid willen verwijzen naar het Eureka-secretariaat voor verdere informatie, aangezien dat over alle informatie over het Eureka-initiatief beschikt.

(97/C 60/60)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2143/96
van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Raad
(22 juli 1996)

Betreft: Het MEDA-programma

De MEDA-verordening is nog steeds niet goedgekeurd door de Raad, hoewel het Europees Parlement en de Commissie dit punt onophoudelijk onder zijn aandacht brengen. Door het achterwege blijven van dit besluit zal het jaarlijkse krediet voor het MEDA-programma, dat voor de begroting van 1996 op 900 miljoen ecu was gebracht, niet ten uitvoer worden gelegd.

1. Geeft de Raad zich rekenschap van het feit dat dit begrotingskrediet voor het komende begrotingsjaar zal vervallen?
2. Is de Raad voornemens maatregelen te nemen om dit krediet in de begroting voor 1997 over andere posten te verdelen, in het bijzonder bij gelegenheid van de herziening van de financiële vooruitzichten?

Antwoord

(4 december 1996)

De Geachte Afgevaardigde wordt erop geattendeerd dat de MEDA-verordening op 23 juli door de Raad is aangenomen. De verordening is bekendgemaakt op 30 juli (PB L 189) en op 2 augustus 1996 in werking getreden.

(97/C 60/61)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2144/96
van Freddy Blak (PSE) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: Reddingsactie voor kikvorsen

Er bestaat alle hoop dat de kikvorsen op een van Denemarkens mooiste eilanden kunnen overleven. Men is begonnen met een groots opgezette reddingsactie in het kader van het LIFE-programma om het bestand aan vuurpadden op Ærø te redden. Hun waterpoelen waren dichtgegooid en biologen zijn momenteel bezig deze weer te herstellen zodat de bedreigde dieren en de insecten kunnen overleven.

Zijn de Commissie andere, soortgelijke reddingsacties in het kader van het LIFE-programma bekend? Zo ja, kan zij hierover een lijst verstrekken?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(1 oktober 1996)

Het reddingsplan voor de soort Bombina orientalis op het eiland Ærø ontvangt geen communautaire steun uit hoofde van het programma Life-Nature.

Geen enkel Life-Nature-project heeft speciaal op deze soort betrekking. Wel doet de Commissie het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een documentatie toekomen met een beschrijving van alle lopende projecten; enkele hiervan kunnen gericht zijn op natuurlijke leefgebieden die van belang zijn voor Bombina orientalis (b.v. in het Elbe-dal).

(97/C 60/62)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2158/96**van Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) aan de Commissie***(2 augustus 1996)**Betreft:* Acties van het Europees Sociaal Fonds met betrekking tot het intercultureel onderwijs

In zijn resolutie van 21 januari 1993 over de culturele diversiteit en de problemen van het schoolonderwijs van kinderen van migrerende werknemers in de Europese Gemeenschap (A3-0399/92 ⁽¹⁾) heeft het Europees Parlement de Commissie verzocht binnen een jaar een gedetailleerd verslag in te dienen over de bijdrage van het Europees Sociaal Fonds aan het onderwijs in de moedertaal (het land van herkomst) aan de kinderen van migrerende werknemers.

Bij de herziening van de verordeningen van de structuurfondsen werd eveneens de mogelijkheid opgenomen dat met deze fondsen ook acties worden gesteund in het kader van het onderwijs in daarvoor in aanmerking komende zones met de vooropgezette bedoeling van de regionale ontwikkeling.

Op welke wijze heeft het Europees Sociaal Fonds in dit opzicht steun verleend aan het intercultureel onderwijs en aan het onderwijs in de moedertaal (van het land van herkomst) aan de kinderen van migrerende werknemers?

⁽¹⁾ PB C 42 van 15.2.1993, blz. 187.

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(14 november 1996)*

Aan de hand van de voorbeelden van drie Lid-Staten die een zeer groot aantal migrerende werknemers in Europa leveren, kan het antwoord op de vraag van de geachte afgevaardigde worden geïllustreerd.

Wat Italië betreft, is een operationeel programma gewijd aan het onderwijs aan migrerende werknemers. Dit operationele programma wordt gezamenlijk beheerd door het ministerie van Arbeid en het ministerie van Buitenlandse Zaken. De te verwezenlijken acties verlopen volgens drie hoofdlijnen:

- Taalkundig en cultureel onderwijs (maatregel 1). De voorgenomen acties beogen de verwezenlijking van taalcursussen aan jongeren in de leerplichtige leeftijd, de opname in het beroepsleven en de opleiding van opleiders. Deze taalcursussen voorzien in studieverblijven in Italië, alsmede in alle andere manifestaties met het oog op de uitwisseling van informatie, de bevordering van aan Italiaanse regio's eigen tradities enz.
- Beroepsopleiding (maatregel 2). De voorgenomen acties zijn bedoeld voor beroepsher kwalificatie van de werknemers en voor steun aan micro-bedrijven
- Innoverende acties (maatregel 3). Deze acties hebben de verbetering van de opleiding in verband met de economische en sociale veranderingen door middel van nieuwe technologieën en nieuwe opleidingsmethodologieën ten doel.

Dit operationele programma bestrijkt de periode 1994-1999, waarvoor een financiering van 20 Mecu is toegekend.

	Bijdrage Europees Sociaal Fonds	Nationale bijdrage	Totaal
Maatregel 1	11,03	5,23	16,27
Maatregel 2	4,36	2,06	6,42
Maatregel 3	4,60	2,18	6,78
Totaal	20	9,49	29,49

Wat Portugal betreft, waren tussen 1990 en 1993 twee operationele programma's voorzien, bedoeld voor de beroepsopleiding van de migrerende werknemers. In de nieuwe programmering voorziet het communautaire kader niet meer in een voor de migranten bedoeld operationeel programma. De twee voor dezelfde periode goedgekeurde „Onderwijs“-programma's (Prodep I en II) bieden geen specifieke maatregelen aan voor het onderwijs van het Portugees aan kinderen van in het buitenland wonende migrerende werknemers.

Tenslotte is voor Spanje voor de periode 1994-1999 een programma goedgekeurd waarvan het doel is de integratie te bevorderen van geïmmigreerde werknemers die wegens gebrek aan beroepskwalificatie of

onvoldoende kennis van het Spaans moeilijkheden ondervinden bij de integratie op de arbeidsmarkt. Er is echter geen enkele specifieke maatregel voorzien ten gunste van de kinderen van migrerende werknemers. Het programma bestaat uit drie delen:

- Voorlichting, sociale en beroepskeuze-begeleiding en advies (maatregel 1).
- Beroepsopleiding (maatregel 2). De verwezenlijking van cursussen in de Spaanse taal en cultuur kan worden gefinancierd wanneer het nodig blijkt de toegang van de immigranten tot de arbeidsmarkt te bevorderen.
- Opleiding van opleiders (maatregel 3).

Overigens heeft de Commissie tussen 1991 en 1995, na de instelling door het Parlement van begrotingslijn B3-1003, meer dan 500 projecten gefinancierd die het onderwijs van de taal van de ontvangende Lid-Staat en van de taal en de cultuur van de Lid-Staat van oorsprong van migrantenkinderen ten doel hadden.

Vanaf 1995 is een specifieke actie met het onderwijs aan migrantenkinderen als doel opgenomen in het Socrates-programma (Comenius, actie 2). Tijdens de twee eerste loopjaren van dit programma heeft de Commissie meer dan 200 projecten gefinancierd die de Europese samenwerking op het gebied van onderwijs aan migrantenkinderen en intercultureel onderwijs voor alle leerlingen ten doel hebben. Wat de migranten betreft, vormt het onderwijs van de taal en de cultuur van de Lid-Staten van oorsprong een van de in de gids voor kandidaten van deze actie vastgestelde prioriteiten.

(97/C 60/63)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2172/96

van Nikitas Kklamanis (UPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: De belastingdruk op het vervoer per vrachtwagen

Luidens persberichten stelt de Europese Commissie een harmonisering op communautair vlak voor van de drievoudige belastingdruk op vrachtwagens: a) de transitheffingen, b) de motorvoertuigenbelastingen, c) de tolgelden.

Naar verwachting zullen de nieuwe regelingen leiden tot een gevoelige lastenverhoging voor de vervoerders, en meer in het bijzonder voor die in de ver afgelegen delen van de Gemeenschap die gevoelige produkten transporteren, terwijl er sprake zal zijn van een onevenredige lastenverzwaring voor de perifere landen, wier economie nu al gebukt gaat onder de hoge vervoerstarieven voor hun produkten.

In dit verband zou ik de Commissie willen vragen: Zullen er voorkeursmaatregelen komen voor het vervoer van bovengenoemde regio's, opdat zij niet ernstig benadeeld worden door de verzwaring van de belastingdruk op het wegvervoer?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(23 oktober 1996)

Het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾ waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, heeft tot doel de voortzetting van de harmonisatie van de heffingen en lasten voor vrachtrijders in de Gemeenschap en beoogt ervoor te zorgen dat de lasten voor afzonderlijke reizen beter zijn afgestemd op de kosten voor de infrastructuur.

De Commissie heeft het effect van haar voorstel op de transportkosten nauwkeurig onderzocht en is tot de conclusie gekomen dat het niet nadelig is voor de samenhang binnen de Gemeenschap aangezien:

- de verhoging van de transportkosten als gevolg van het voorstel zeer klein is: zelfs in het ongunstigste geval worden de gemiddelde prijzen van de goederen slechts 0,061% hoger. De zwaarst getroffen sector krijgt in dit geval met een prijsverhoging te maken van minder dan 0,13%;
- zowel de lasten voor de gebruikers als de lasten voor gevoelige routes treffen de regio waar zij worden geheven, uitgedrukt als een percentage van de totale transportkosten het zwaarst. Vervoerders uit de perifere regio's worden minder getroffen daar zij voor het grootste gedeelte van hun reizen door gebieden gaan waar noch tolgelden noch heffingen voor gevoelige routes worden geheven.

De Commissie is derhalve van mening dat zij in haar voorstel een weloverwogen aanpak heeft gevolgd, gebaseerd op het territorialiteitsbeginsel, waardoor gezorgd wordt voor een gelijke behandeling van alle vervoerders in de Gemeenschap en geen enkele bijzondere groep in de Lid-Staten wordt benadeeld.

Tenslotte zal de Commissie bij de opstelling van toekomstige voorstellen voor de invoering van een gemeenschappelijk systeem voor tolgelden in het kader van het verslag over de tenuitvoerlegging van de voorgestelde richtlijn rekening houden met de mogelijke invloed van maatregelen op perifere regio's overeenkomstig het beginsel van gedifferentieerde lasten, hetgeen een kenmerk is van haar aanpak op dit gebied. Het rapport zal met name de eventuele regionale gevolgen en de eventuele ruimtelijke effecten op produktiestructuren evalueren, zowel ten aanzien van de economie als geheel als met betrekking tot het midden- en kleinbedrijf, hetgeen kan resulteren in een wijziging in de richting van een meer gebruikerafhankelijk heffingstelsel voor het vervoer.

(¹) COM(96)331.

(97/C 60/64)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2173/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Oneerlijke concurrentie bij het goederenvervoer over de weg.

Luidens berichten in het officiële tijdschrift van de Griekse wegvervoerders „TROCHOI KAI TIR” doet zich een ernstig probleem van oneerlijke concurrentie voor ten gevolge van de uiteenlopende wetgeving in verschillende landen met betrekking tot de toegestane dimensies en gewichten van vrachtwagens. Meer in het bijzonder rijzen er in dit opzicht ook ernstige problemen tussen de lid-staten van de EU, aangezien sommige van hen de toegelaten breedte van vrachtwagens van 2,50 meter tot 2,55 meter verhoogd hebben, terwijl wat het gewicht betreft het toegelaten maximum tot 38 of zelfs tot 40 ton werd verhoogd. Wanneer deze vrachtwagens dan bovendien nog een cabotage-vergunning hebben, kunnen zij binnen een derde land vervoersdiensten leveren met vrachtwagens van een hoger tonnage dan aan de nationale vervoerders is toegestaan.

Kan de Commissie mij mededelen of zij voornemens is voorstellen te doen tot harmonisering op Europees vlak van de toegestane dimensies en gewichten van vrachtwagens, zodat er een einde komt aan bovengenoemde concurrentievervalsingsproblemen?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie
(18 oktober 1996)

De Commissie is van oordeel dat om oneerlijke concurrentie in de sector van het goederenvervoer over de weg te vermijden een harmonisatie van de maximale afmetingen van vrachtwagens noodzakelijk en van de maximumgewichten wenselijk is. Op basis van een voorstel van de Commissie heeft de Raad op 25 juli 1996 dan ook Richtlijn 96/53/EEG (¹) vastgesteld, die wat het nationale vrachtverkeer betreft uitsluitend betrekking heeft op de maximaal toegestane afmetingen, aangezien voor het internationaal vervoer de toegestane maximum-afmetingen en -gewichten reeds geharmoniseerd zijn.

Deze richtlijn betekent een belangrijke stap in de richting van de harmonisatie van de maximale afmetingen in het nationaal en internationaal vrachtvervoer. De Commissie is voornemens haar inspanningen voort te zetten om op termijn ook een harmonisatie van de toegestane maximumgewichten voor vrachtwagens in het nationaal verkeer tot stand te brengen.

(¹) PB nr. L 235 van 17.9.1996.

(97/C 60/65)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2175/96
van Christine Crawley (PSE) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Het illegaal afschieten van wilde vogels

Is het de Commissie bekend dat elk voorjaar in Frankrijk duizenden tortelduiven illegaal worden afgeschoten tijdens de trek van Afrika naar Europa? Welke maatregelen overweegt zij om aan deze zinloze vernietiging van een beschermde wilde diersoort een einde te maken?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

De Commissie is reeds op de hoogte van de door het geachte Parlementslid aan de kaak gestelde feiten.

Deze kwestie valt in de eerste plaats onder de bevoegdheid van de Franse instanties. Wel zal de Commissie deze om nadere gegevens over de genoemde feiten verzoeken.

Aan de hand van het antwoord van de Franse instanties zal de Commissie beslissen over het aan deze zaak te geven gevolg.

(97/C 60/66)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2178/96**van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(2 augustus 1996)*

Betreft: Belemmering van het vrije verkeer door verschillen tussen de sociale verzekeringsstelsels in de lid-staten

Is de Commissie het geval bekend van de heer en mevrouw Hughes in mijn kiesdistrict die als gevolg van een verkeersongeluk in Frankrijk met ernstige medische problemen te kampen hebben, maar die geen volledige schadevergoeding van de betrokken Franse verzekeringsmaatschappij kunnen krijgen omdat krachtens het Franse sociale verzekeringsstelsel aan Franse onderdanen wel rechtstreeks uitkeringen kunnen worden betaald maar niet aan Britse toeristen? Is dit een voorbeeld van een belemmering van het vrije verkeer, en welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om aan deze abnormale situatie een einde te maken?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(23 oktober 1996)*

De Commissie is niet op de hoogte van het door het geachte Parlementslid genoemde geval, noch van de hiermee verband houdende juridische kwesties. Zij is niet bevoegd om op te treden bij de behandeling van schadevorderingen die slachtoffers van verkeersongevallen instellen tegen de betrokken wettelijke-aansprakelijkheidsverzekeraar. Uitgaande van de in de schriftelijke vraag vervatte gegevens lijken de ingezetenen van het kiesdistrict van het geachte Parlementslid zich tot de Franse burgerlijke rechter te moeten wenden indien geen minnelijke schikking kan worden getroffen.

Wat de sociale-zekerheidssystemen betreft, staat het de Lid-Staten vrij om — met inachtneming van het verbod op discriminatie op grond van nationaliteit — de bijzonderheden van hun eigen regeling te bepalen, met name de uitkeringen die worden verstrekt en de aan de verkrijging ervan verbonden voorwaarden.

Naar aanleiding van de resolutie van het Europees Parlement van 26 oktober 1995 over de regeling van schade door een verkeersongeval die buiten het land van herkomst van het slachtoffer wordt geleden, bereidt de Commissie momenteel een voorstel voor een richtlijn voor om slachtoffers van verkeersongevallen bij te staan die verkeren in een soortgelijke situatie als die welke door het geachte Parlementslid wordt beschreven.

(97/C 60/67)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2192/96**van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie***(2 augustus 1996)*

Betreft: Schadelijke hoeveelheden kwik in vis die van essentieel belang is voor de voeding en de economie van Câmara de Lobos — Madeira — Portugal

De aphanopus carbo is van groot belang voor de economie van het autonome gebied Madeira, vooral voor Câmara de Lobos, zowel als voedsel van de plaatselijke bevolking als voor het toerisme via de verkoop aan de horeca.

Eind 1995 bracht een journaliste in de openbaarheid dat er bij deze vissoort schadelijke hoeveelheden kwik voorkomen. Zij baseerde zich hiervoor op wetenschappelijke studies, met name een artikel in *Environment Management*, vol. 16, nr. 5, 1992, pp. 567-602, van prof. Renzoni van de Universiteit van Siena, en op gegevens van de regionale regering.

Dit bericht heeft twee verschillende reacties veroorzaakt. De regionale regering sprak het tegen en stopte de zaak in de doofpot; ze dreigde zelfs een proces aan te spannen. Maar er werd ook onderzoek gedaan (Universiteit van de Azoren en IPIMAR) waarin de ernst van de situatie werd bevestigd. In deze studies wordt niet alleen het gevaar voor de volksgezondheid bevestigd, maar wordt ook de oorzaak bij de vervuiling gelegd, via stromen uit de Middellandse Zee.

Er moesten dus maatregelen genomen worden, wat leidde tot een schrijven van de Regionale Directie voor Volksgezondheid van 2 mei 1996 — waarin belangrijke aanbevelingen worden gedaan — zonder dat de houding van de regionale regering echter in die zin is veranderd, dat zij ertoe overging de bevolking te informeren, niet om onrust te zaaien maar om duidelijkheid te scheppen, of concrete maatregelen ging nemen.

Het is begrijpelijk dat deze zaak erg gevoelig ligt, omdat het dagelijks leven van een bevolking en de economie van een regio getroffen worden door omstandigheden die buiten hen omgaan, maar de bescherming van de volksgezondheid moet voorgaan. Daarom vraag ik de Commissie, wat zij kan doen om de studies te actualiseren en te systematiseren en of zij samen met de Portugese regering en de regionale regering van Madeira urgente maatregelen wil nemen zodat laatstgenoemde het hoofd kunnen bieden aan de economische en sociale gevolgen van deze maatregelen, in een regio waar het al zo slecht gaat dat ze in aanmerking komt voor steun van de communautaire programma's tegen de armoede?

Antwoord van de Heer Fischler namens de Commissie

(17 oktober 1996)

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte Parlementsleden over de verontreiniging van bepaalde voedingsmiddelen door kwik en de gevolgen op lange termijn voor de volksgezondheid. Daarom heeft zij, overeenkomstig Richtlijn 91/493/EEG ⁽¹⁾ van de Raad tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten, op 19 mei 1993 Beschikking 93/351/EEG tot vaststelling van de analysemethoden, de bemonsteringsschema's en de aan te houden waarden voor kwik in visserijproducten ⁽²⁾ goedgekeurd. De door de geachte Parlementsleden vermelde vissoort behoort tot de zwaardvissen en heeft als wetenschappelijke naam „*Aphanopus carbo*”. Deze soort komt voor op de in de bijlage bij de beschikking opgenomen lijst van soorten waarvan eetbare delen tot 1 milligram kwik per kilogram gewicht mogen bevatten. Deze waarde is een gemiddeld gehalte van een mengsel van tien monsters uit tien verschillende individuen.

Dit gehalte is vastgesteld ter bescherming van de volksgezondheid en is gebaseerd op de internationale aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie (codex alimentarius). Volgens artikel 4 van de beschikking moet de Commissie de gemiddelde kwikgehalten herzien op basis van de door de Lid-Staten verkregen en meegedeelde gegevens. Helaas heeft de Portugese overheid vooralsnog geen gegevens voor deze soort meegedeeld en zijn de Commissie geen sociaal-economische moeilijkheden in het autonome gebied Madeira signaleerd die verband zouden houden met de toepassing van de beschikking inzake het toelaatbare kwikgehalte van deze vissoort. De Commissie is bereid met de Portugese regering en de regionale regering van Madeira samen te werken teneinde de gevolgen van de toepassing van deze beschikking te onderzoeken.

⁽¹⁾ JO nr. L 268 van 24.09.1991

⁽²⁾ JO nr. L 144 van 16.06.1993

(97/C 60/68)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2194/96

van Reimer Böge (PPE), Tom Spencer (PPE) en Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreeft: Olievervuiling aan de stranden van de Duitse Noordzeekust

Volgens de MARPOL-overeenkomst van de internationale scheepvaartorganisatie kunnen tankers (nieuwbouw) op 50 zeemijl afstand van de kust hun tanks reinigen en daarbij 30 liter olie per zeemijl of oude tankers (tot in juli 1998) 60 liter olie per zeemijl in de Noordzee lozen.

Kan de Commissie, gezien de recente vervuiling van de stranden aan de Duitse Noordzeekust, mededelen:

1. wat haar houding is ten aanzien van het streven van de zeemilieucommissie van de IMO (International Maritime Organization) om de Noordzee tot een bijzonder gebied te verklaren en daarmee dergelijke vervuilingen te verbieden;
2. of zij bereid is dergelijke initiatieven van de kustlanden van de Noordzee logistiek en financieel te ondersteunen, door te streven naar een voor de EU uniforme regeling ten aanzien van de olielozingen in de Europese zeehavens en een toezicht op zee in de vorm van een Euro-Coast-Guard, zoals herhaaldelijk door het Europees Parlement werd voorgesteld;
3. of zij bereid is in haar werkprogramma 1997 een actieprogramma op te nemen voor de bescherming van de kusten en de zeeën;
4. of zij initiatieven heeft genomen of denkt te nemen om ervoor te zorgen dat het bevaren van de wateren van de EU slechts nog is toegestaan met schepen die voldoen aan de veiligheidsvoorschriften van de IMO;
5. hoe zij de noodzaak van het opstellen van een datatransfer met het oog op de olielozing van de Europese kusthavens beoordeelt;
6. of zij heeft nagegaan of regelingen als de „Oil Pollution Act” van de Verenigde Staten ten aanzien van de bouw, de uitrusting, de regeling en verantwoordelijkheid via een EU-richtlijn binnen de lid-staten van de EU zou kunnen worden toegepast?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie

(10 oktober 1996)

1. De Commissie heeft er mee voor geijverd om de Noordzee te laten uitroepen tot een speciaal gebied waar voor alle schepen, inclusief tankers, een verbod zou gelden om olieachtige residu's te lozen. De Commissie voor de bescherming van het mariene milieu van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) keurde dit concept op haar jongste vergadering in juli goed en er worden verdere stappen gedaan om de Marpol-overeenkomst te wijzigen.
2. De Commissie is partij bij regionale toezichtregelingen. Een Europese kustwacht staat momenteel niet op de agenda.
3. Een van de punten van het actieprogramma voor 1995-2000 van het gemeenschappelijk vervoerbeleid⁽¹⁾ van de Commissie is de ontwikkeling van wetgeving voor de bouw en het gebruik van verzamelinstallaties langs de kust voor afvalstoffen van schepen, inclusief olie. In dit verband is in de loop van 1997 een voorstel te verwachten. Het zal ondermeer bepalen dat havens over de faciliteiten voor het verzamelen van dergelijke afvalstoffen moeten beschikken en dat schepen die deze havens aandoen daar vóór de afvaart al hun afvalstoffen moeten lozen.
4. Op 1 juli 1996 trad de havenstaatcontrole-richtlijn (95/21/EC)⁽²⁾ volledig in werking. Doel ervan is een vermindering van het aantal niet aan de normen voldoende schepen in de wateren onder de jurisdictie van de Lid-Staten door:
 - de naleving te verbeteren van de internationale en communautaire wetgeving op het gebied van de veiligheid op zee,
 - bescherming van het mariene milieu en de leef- en werkomstandigheden aan boord van schepen, ongeacht de vlag,
 - het opstellen van gemeenschappelijke criteria voor controle van schepen door de havenstaat en
 - harmonisatie van de inspectie- en aanhoudingsprocedures.
5. Informatie-uitwisseling is een hoeksteen van de implementatie van wetgeving betreffende verzamelinstallaties langs de kust voor afvalstoffen van schepen; in het bovengenoemde voorstel wordt daar aandacht aan besteed.
6. De Commissie heeft geen plannen om wetgeving te ontwikkelen naar het model van de Amerikaanse Oil pollution act.

⁽¹⁾ COM(95) 302.

⁽²⁾ PB L 157 van 7.7.1995.

(97/C 60/69)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2195/96
van Horst Schnellhardt (PPE) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Cultuurstad Weimar 1999

De ministers voor Culturele Zaken van de Europese Unie hebben de stad Weimar tot cultuurstad van Europa voor het jaar 1999 verklaard. Uit deze uitverkiezing vloeit voor de regering van de Bondsrepubliek Duitsland en ook voor de instellingen van de Europese Unie een zekere verantwoordelijkheid en een verplichting voort.

1. Is de Commissie voornemens acties en manifestaties in 1999 in Weimar te organiseren?
2. Denkt de Commissie aan de voorbereiding en uitwerking van het concept deel te nemen?
3. Is een financiële, materiële en/of ideële ondersteuning gepland of reeds van toepassing?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(31 oktober 1996)

De Commissie wijst er allereerst op dat de manifestatie Europese Cultuurstad een intergouvernementeel initiatief is. De keuze van de Europese stad is gedaan bij besluit van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten en niet op grond van een communautaire beslissing. De Commissie harerzijds verleent eventueel financiële steun aan de organisatie van de manifestatie, wanneer de stad eenmaal is aangewezen.

Wat de eventueel toegekende financiële bijdrage betreft, kan de Commissie het bedrag ervan eerst bekendmaken, wanneer de Gemeenschapsbegroting voor het begrotingsjaar 1999 is goedgekeurd.

Er zij op gewezen dat in het kader van de Europese Cultuurstad georganiseerde projecten kunnen worden gesteund en ook zijn gesteund in het kader van de bestaande culturele programma's, met name het Caleidoscoop-programma.

Sedert 1991 zorgt de Commissie ook voor een informeel secretariaat van de steden, ten einde de deskundigen, die deze manifestatie reeds hebben voorbereid, in staat te stellen hun ervaringen uit te wisselen en vooral deze door te geven aan de deskundigen die de programma's van de toekomstige steden moeten uitwerken. Deze deskundigen hebben zich in 1993 tot een netwerk verenigd.

Voorts is de Commissie voornemens om op termijn een specifiek voorstel aan het Parlement en aan de Raad, dat gebaseerd is op artikel 128 van het EG-Verdrag voor de Europese Cultuurstad na 2000, te bestuderen. Bij die gelegenheid zullen de aanwijzingsprocedures waarschijnlijk worden herzien.

(97/C 60/70)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2200/96
van Wolfgang Nußbaumer (NI) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Opening van de elektriciteitsmarkten

Op 1 januari 1997 zal naar wordt verwacht de richtlijn tot openstelling van de elektriciteitsmarkten in de Europese Unie van kracht worden.

Welke mededingingsvoordelen hoopt de Commissie voor de begunstigde ondernemingen te bereiken?

Hoe hoog zijn de nadelen voor ondernemingen die nog niet of ook in de toekomst helemaal niet in de liberaliseringsplannen van de elektriciteitsmarkt zijn opgenomen?

Heeft men gepland op lange termijn ook particuliere huishoudingen in deze liberalisatie op te nemen?

Zullen de verbruikers in zwakkere regio's bij de opheffing van de regionale monopolies moeten rekenen op stijgende stroom- en gasprijzen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie
(4 oktober 1996)

De Richtlijn betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit zal pas van kracht worden nadat zij door het Parlement en de Raad gezamenlijk is vastgesteld, overeenkomstig de regels voor de medebeslissingsprocedure (artikel 189 B van het EG-Verdrag). Dankzij deze richtlijn krijgen alle in de Gemeenschap gevestigde elektriciteitsproducenten een recht op toegang tot alle elektriciteitsmarkten in de Gemeenschap. Bovendien wordt door deze richtlijn de markt geleidelijk aan geliberaliseerd en wordt circa 33%

van het elektriciteitsverbruik in de Gemeenschap opengesteld voor meer mededinging. De afnemers die in aanmerking komen voor toegang in deze fase van de openstelling van de markt, zoals die door deze richtlijn wordt ingesteld, zullen vrijelijk elektriciteit kunnen aankopen bij de producent van hun keuze. Alle elektriciteitsproducenten en afnemers die toegang verkrijgen, zullen derhalve baat vinden bij de openstelling van de markt en de mededinging.

Aangezien nog niet duidelijk is wat de definitieve vorm van de richtlijn zal zijn en de Lid-Staten diverse mogelijkheden ter beschikking staan voor de tenuitvoerlegging ervan, vallen de concurrentievoordelen voor elektriciteitsproducenten en afnemers die toegang verkrijgen, nog niet in detail te berekenen. De markten die echter wel reeds zijn geliberaliseerd, zoals de elektriciteitsmarkt in Engeland en Wales, lijken een aanwijzing te geven van de invloed van de toegenomen concurrentie op de elektriciteitsprijzen. In Engeland en Wales zijn de reële prijzen tussen 1990 en 1994 gedaald met circa 10% voor de industriële verbruikers en met circa 6% voor het huishoudelijk verbruik.

Door het invoeren van drempels voor het openstellen van de markt zullen een aantal afnemers van elektriciteit, zoals bv. de huishoudens, uitgesloten blijven van de rechtstreekse voordelen van de mededinging en de keuzevrijheid van de afnemer. Deze afnemers kunnen echter indirect voordeel halen uit de concurrentie, indien de elektriciteitsdistributeurs voor een recht tot toegang in aanmerking komen. Voorts kunnen „captive consumers” (gebonden afnemers) worden beschermd doordat de Lid-Staten een systeem van tariefcontroles kunnen invoeren.

In de huidige ontwerp-richtlijn is weliswaar niet voorzien in rechtstreekse deelneming van de huishoudelijke afnemers, maar dit kan bij een verdere uitbreiding van het opzet van de liberalisatie mee in de overwegingen worden betrokken. Verdere maatregelen voor het openstellen van de markten zullen echter afhangen van de beoordeling van de ervaring die is opgedaan in de beginfase van de liberalisatie. Voor deze verdere maatregelen is vanzelfsprekend de medewerking van zowel het Parlement als de Raad vereist.

Het moet duidelijk zijn dat de afnemers met een toegangsrecht, die hun leverancier vrij zullen kunnen kiezen, ook de lasten moeten dragen van de deelneming aan een opengestelde en competitieve markt. De afnemers met een toegangsrecht zullen over talrijke mogelijkheden beschikken, maar zij zullen, net als in elke normale marktsituatie, ook worden blootgesteld aan een aantal risico's. Zoals hierboven uiteengezet, zullen de afnemers die niet voor toegang in aanmerking komen, verder worden bevoorrad door hun distributeur, aan wie door de Lid-Staten – binnen het kader van de openbare-dienstverplichtingen – een aantal verplichtingen inzake prijsstelling kan worden opgelegd, zoals bv. een beschermende prijsstelling voor huishoudelijke afnemers. De keuze voor dergelijke belevsvormen hangt echter volledig af van de Lid-Staten.

(97/C 60/71)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2202/96
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Raad
(13 augustus 1996)

Betreft: Standpunt van de Raad over eventuele oprichting van een Secretariaat-generaal van de GBVB

Tal van vooraanstaande Europese politici hebben gepleit voor een eigen Secretariaat-generaal van het GBVB met een bepaald gewicht dat de onder Raad ressorteert en dat op het gebied van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid een soortgelijke rol zou kunnen spelen als de Commissie op het gebied van het communautair beleid: vaststellen van het gemeenschappelijk belang, besluiten voorstellen, toezicht houden op de uitvoering ervan en de Unie vertegenwoordigen op internationale bijeenkomsten die niet door de Raad zijn beled.

Dit vereist dat bepaalde internationale betrekkingen met name met de Commissie opnieuw worden omschreven ter behoud van de algehele samenhang en ter voorkoming van een kunstmatige scheiding of een ernstig gebrek aan coördinatie tussen het economisch en monetair beleid en het buitenlands en veiligheidsbeleid.

Wat is het standpunt van de Raad over bovengenoemd voorstel dat op de steun van tal van vooraanstaande Europese politici kan rekenen?

Antwoord

(29 november 1996)

Het Geachte Parlements lid doet waarschijnlijk op de voorstellen voor een persoon, onder meer omschreven als Secretaris-Generaal voor het GBVB, Hoge Vertegenwoordiger voor het GBVB, dan wel als de heer/mevrouw GBVB, in verband met de instelling van een beleidsplanningseenheid in het kader van de Raad. Dergelijke voorstellen, en de daaraan verbonden consequenties, waaronder die welke door het Geachte Parlements lid worden genoemd, worden momenteel door de Intergouvernementele Conferentie besproken.

(97/C 60/72)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2221/96
van Gijs de Vries (ELDR) aan de Commissie
(9 augustus 1996)

Betreft: Brandstof uit geïmporteerde afval

De Nederlandse overheid heeft het bedrijf Afvalverwerking Regio Nijmegen BV verboden afvalstoffen uit Duitsland te importeren om daaruit energie op te wekken (Refuse Derived Fuel).

Is dit verbod in overeenstemming met de kaderrichtlijn Afval (richtlijn 75/442 ⁽¹⁾), gewijzigd bij richtlijn 91/156 ⁽²⁾) en de verordening nr. 259/93 ⁽³⁾ betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap? Of levert verbranding van hoogcalorisch afval zoals RDF een „nuttige toepassing” op in de zin van de kaderrichtlijn, zodat import uit een andere lid-staat conform de verordening (artikel 1, lid 3, sub a) ongehinderd moet kunnen plaatsvinden?

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

⁽³⁾ PB L 30 van 6.2.1993, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(24 september 1996)

Het vervoer van afval tussen de Lid-Statens valt onder Verordening (EEG) nr. 259/93 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap.

Volgens artikel 4, lid 3, sub a) (i), van deze verordening kan de invoer van afval uit andere Lid-Statens algemeen of gedeeltelijk worden verboden of kan daar stelselmatig bezwaar tegen worden gemaakt, als het afval bestemd is voor definitieve opberging.

De invoer van afval uit andere Lid-Statens, bestemd voor nuttige toepassingen, kan niet algemeen of gedeeltelijk worden verboden en evenmin kan daar stelselmatig bezwaar tegen worden gemaakt. Op grond van een aantal redenen, die zijn vermeld in artikel 7, lid 4, sub a), kan evenwel gemotiveerd bezwaar worden gemaakt tegen een aangemelde overbrenging van afvalstoffen die zijn vermeld in bijlage III of IV van de verordening. Als het gaat om de invoer voor nuttige toepassing van afvalstoffen die zijn vermeld in bijlage II van de verordening, is kennisgeving niet vereist en kan dus geen bezwaar worden gemaakt.

Verbranding met terugwinning van energie wordt als nuttige toepassing beschouwd op basis van bijlage IIB van Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG ⁽²⁾. In deze bijlage, die onlangs is gewijzigd bij Beschikking 96/350/EEG ⁽³⁾, is „hoofdgebruik als brandstof of andere wijze van energieopwekking” vermeld als R1.

Aangezien in dit geval de afvalstoffen zijn bestemd voor verbranding met terugwinning van energie en dus voor een nuttige toepassing, is de indeling van de afvalstoffen in bijlage II dan wel in de bijlagen III of IV van de verordening bepalend voor de vraag of in principe bezwaar kan worden gemaakt tegen de overbrenging op basis van de in artikel 7, lid 4, sub a), vermelde redenen.

De beoordeling van de afzonderlijke kennisgevingen en van de vraag of een overbrenging van afvalstoffen toegestaan is, behoort tot de bevoegdheden van de autoriteiten van de Lid-Statens.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991.

⁽³⁾ PB L 135 van 6.6.1996.

(97/C 60/73)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2231/96
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie
(9 augustus 1996)

Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel landbouw

Binnen het POSEIMA-programma is een reeks sectoriële acties ingesteld die steun verlenen aan verschillende levensmiddelen en landbouwproducten die essentieel zijn voor bevoorrading van het autonome gebied van de Azoren.

Kan de Commissie meedelen welke levensmiddelen en landbouwprodukten die bestemd zijn voor de bevoorrading van het autonome gebied van de Azoren via de landbouwregeling van POSEIMA werden gesteund en, zo mogelijk, hoeveel geld aan elk van deze produkten werd toebedeeld?

Kan de Commissie voorts meedelen of dit soort steun in het kader van het onderdeel landbouw van het POSEIMA-programma voor het autonome gebied van de Azoren nog bestaat, en om welke bedragen en produkten het gaat?

(97/C 60/74)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2232/96

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 augustus 1996)

Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel landbouw

Binnen het POSEIMA-programma is een reeks sectoriële acties ingesteld die steun verlenen aan verschillende levensmiddelen en landbouwprodukten die essentieel zijn voor bevoorrading van het autonome gebied Madeira.

Kan de Commissie meedelen welke levensmiddelen en landbouwprodukten die bestemd zijn voor de bevoorrading van het autonome gebied Madeira door de landbouwregeling van POSEIMA gesteund werden en, zo mogelijk, hoeveel geld aan elk van deze produkten werd toebedeeld?

Kan de Commissie voorts meedelen of dit soort steun in het kader van het onderdeel landbouw van het POSEIMA-programma voor het autonome gebied Madeira nog bestaat, en om welke bedragen en produkten het gaat?

Gecombineerd Antwoord

**op de schriftelijke vragen E-2231/96 en E-2232/96
van de heer Fischler namens de Commissie**

(20 september 1996)

De produkten waarvoor in het kader van het Poseima-programma een bijzondere regeling geldt, met name op het gebied van de voorziening, zijn vermeld in de bijlage van Verordening (EEG) nr. 1600/92 van de Raad van 15 juni 1992 houdende specifieke maatregelen voor bepaalde landbouwprodukten ten behoeve van de Azoren en Madeira ⁽¹⁾.

De desbetreffende hoeveelheden worden ieder jaar door de Commissie in overleg met de Portugese overheid vastgesteld bij de opstelling van de voorzieningsbalans voor de periode van 1 juli tot en met 30 juni van het volgende jaar.

De voorzieningsregeling is niet begrensd in de tijd, tenzij in de tekst van de Raad anders is bepaald. De Commissie moet binnenkort een voorstel tot herziening van deze regeling vaststellen. Dit voorstel houdt waarschijnlijk in dat in de regeling aan het einde van een eerste toepassingsperiode van vier jaar de nodige aanpassingen worden aangebracht.

⁽¹⁾ PB L 173 van 27.6.1992.

(97/C 60/75)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2233/96

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 augustus 1996)

Betreft: POSEIMA-programma, onderdeel vervoer

Door de permanente nadelen als gevolg van de ultraperifere ligging van de autonome gebieden van de Azoren en Madeira is een reeks speciale acties in het kader van het POSEIMA-programma ingesteld. Hiervan verdient de hulp voor de bedrijfskosten op het gebied van vervoer bijzondere aandacht.

Kan de Commissie aangeven wat de oorspronkelijk voorziene duur van het onderdeel vervoer van POSEIMA was, hoeveel geld er via deze regeling beschikbaar werd gesteld voor de Azoren en voor Madeira en of dit geld al dan niet los stond van de financiële middelen van het communautair bestek voor bijstandsverlening?

Kan de Commissie voorts meedelen of de POSEIMA-maatregelen op het gebied van vervoer vervallen zijn en kan zij, indien dat het geval is, de datum en redenen van de beëindiging aangeven?

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(17 oktober 1996)*

In het Poseima-programma voor de autonome gebieden Madeira en de Azoren omvatte het onderdeel „vervoer” maatregelen om de nadelen te verhelpen die te wijten zijn aan de verwijderde ligging en het insulaire karakter van de twee eilandengroepen door te zorgen voor goedkoop geregeld vervoer dat echter ruimte laat voor het pluriforme karakter van de communautaire bedrijven die de verbinding met en tussen deze gebieden onderhouden.

In het kader van de vervoerspolitiek is in Verordening (EEG) nr. 3577/92, houdende toepassing van het beginsel van vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de Lid-Staten ⁽¹⁾, rekening gehouden met de specifieke verplichtingen die verband houden met het ultraperifere en insulaire karakter van bepaalde gebieden van de vijf zuidelijk gelegen Lid-Staten, o.m. van Madeira en de Azoren. Bij wijze van uitzonderingsmaatregel is de cabotage bij Madeira en de Azoren tijdelijk vrijgesteld van de toepassing van de verordening, namelijk tot 1 januari 1999. Deze maatregel zou het de twee gebieden mogelijk moeten maken zich aan te passen aan de liberalisatie. De verordening voorziet ook in de mogelijkheid voor de Lid-Staten om openbare-dienstcontracten te sluiten met scheepvaartmaatschappijen die aan geregelde diensten naar, vanuit of tussen de eilanden deelnemen, of om hen openbare-dienstverplichtingen op te leggen als voorwaarde voor het verlenen van cabotagediensten. Bovendien kunnen de bestaande openbare-dienstcontracten van kracht blijven tot hun einddatum.

Een dergelijke maatregel kan, door zijn aard zelf, niet worden opgenomen in communautaire steunprogramma's, met name de operationele programma's voor de autonome gebieden Madeira en de Azoren die zijn goedgekeurd in de context van het communautair bestek voor Portugal voor de periode 1994-1999.

⁽¹⁾ JO L 364 van 12.12.1992

(97/C 60/76)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2240/96
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(9 augustus 1996)

Betreft: Communautair verbod op de invoer van de huiden van babyzeehonden

Is het de Commissie bekend dat de Britse regering de afschaffing van een regeling overweegt die handelaars ertoe verplicht hun produkten van een label te voorzien waaruit blijkt of ze van zeehonden huid gemaakt zijn en uit welk land ze komen? Als deze regeling wordt afgeschaft, zou het Verenigd Koninkrijk dan richtlijn 83/129/EEG ⁽¹⁾ schenden?

⁽¹⁾ PB L 91 van 9.4.1983, blz. 30.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(13 september 1996)*

Aangezien de door het geachte Parlementslid genoemde regeling buiten het toepassingsgebied van Richtlijn 83/129/EEG ⁽¹⁾ van de Raad valt, zou de eventuele afschaffing van de regeling geen inbreuk op die richtlijn vormen.

⁽¹⁾ PB L 91 van 9.4.1983, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/370/EEG, PB L 163 van 14.6.1989.

(97/C 60/77)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2244/96
van Gunilla Carlsson (PPE) aan de Commissie
(9 augustus 1996)

Betreft: Maatregelen ter bevordering van een elektronische kapitaalmarkt

Volgens bepaalde informatie zal dit najaar een elektronische kapitaalmarkt (EUSDAQ) worden opgezet, gevestigd in Brussel. De Commissie heeft hiervoor steun verleend via DG 23, wat natuurlijk een goede zaak is. Ook in Frankrijk bestaan plannen voor een dergelijke kapitaalmarkt.

Toch is het nog een lange weg voordat een Europese tegenhanger van de Amerikaanse NASDAQ verwezenlijkt kan worden. Ondanks de geboekte vooruitgang zijn er nog grote problemen op het gebied van de handel in waardepapieren in en tussen verschillende lid-staten. De wetgeving op dit gebied loopt uiteen en het belastingregime verschilt van land tot land. Dit leidt ertoe dat het moeilijk is om een Europese kapitaalmarkt op te zetten die effectief over de grenzen heen functioneert.

Het gaat hier om een ernstig probleem, aangezien een Europese kapitaalmarkt expansieve Europese ondernemingen toegang moet verschaffen tot risicodragend kapitaal onder dezelfde voorwaarden als ondernemingen in Amerika. Bovendien is het van belang bij het streven naar de verwezenlijking van een goed functionerende en effectieve interne markt.

Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen teneinde de juiste voorwaarden te scheppen voor het functioneren van een Europese elektronische kapitaalmarkt?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(24 oktober 1996)

De Commissie steunt de initiatieven om nationale en Europese kapitaalmarkten te scheppen voor kleine, snelgroeiende ondernemingen. Hier bestaat een duidelijke behoefte, aangezien kleine ondernemingen belangrijk zijn voor het scheppen van werkgelegenheid en in het algemeen te weinig gekapitaliseerd zijn. Bovendien duurt het in Europa meestal veel langer voor ondernemingen naar de beurs gaan dan in de Verenigde Staten.

Deze initiatieven zijn mogelijk gemaakt door de richtlijn inzake investeringsdiensten, Richtlijn 93/22/EEG⁽¹⁾, die op 10 mei 1993 is goedgekeurd. De Lid-Staten hadden tot 1 januari 1996 tijd om deze richtlijn in hun wetgeving om te zetten. Volgens deze richtlijn mogen erkende elektronische beurzen overal in de Gemeenschap terminals aan hun leden ter beschikking stellen. Wel moet iedere Europese beurs in een bepaalde Lid-Staat erkend zijn en aan beurstoezicht onderworpen worden.

Het is de bedoeling dat de maatregelen van deze richtlijn en andere Gemeenschapsmaatregelen, onder andere op het vlak van wederzijdse erkenning van openbaar gemaakte documenten, ervoor zullen zorgen dat Europese beurzen goed kunnen functioneren. Er blijven echter enkele belemmeringen bestaan, met name door het ontbreken van een Europese munt en de verschillen tussen de nationale belastingstelsels (belasting op vermogensopbrengst en dividenden) en boekhoudmethodes.

In het specifieke geval van Europese kapitaalmarkten voor kleine en middelgrote ondernemingen wordt momenteel door de Commissie gewerkt aan een mededeling waarin een overzicht wordt gegeven van de tot nu toe gemaakte vorderingen en een aantal potentiële belemmeringen wordt genoemd. Het gaat hier zowel om de werkwijze van dergelijke kapitaalmarkten als zodanig als om de problemen die een onderneming ervan kunnen weerhouden naar de beurs te gaan. De Raad zal beslissen of deze zaak verder moet worden aangepakt op Gemeenschapsniveau of op nationaal niveau.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993

(97/C 60/78)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2245/96 van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Raad (27 augustus 1996)

Betreft: Samenwerking op het gebied van het juridisch beleid in de EU

Kan de Raad mededelen of de samenwerking in de EU op het gebied van het juridisch beleid ver genoeg is gevorderd dat Denemarken de uitlevering kan verlangen van de nu sedert 53 jaar wegens moord aangeklaagde vroegere SS-officier Søren Kam, om in Denemarken te worden berecht?

Antwoord

(29 november 1996)

Sedert de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie heeft de Raad twee akten aangenomen die erop gericht zijn de uitlevering tussen de Lid-Staten te verbeteren.

Allereerst heeft de Raad in maart 1995 een eerste Overeenkomst opgesteld. Deze Overeenkomst voorziet in een vereenvoudiging van de uitleveringsprocedure, die echter slechts kan worden toegepast met instemming van

de betrokkene. Dit instrument is door alle Lid-Staten ondertekend, maar kan slechts na de ratificatie door alle Lid-Staten in werking treden. Daarnaast is voorzien in de mogelijkheid van een vervroegde inwerkingtreding van de Overeenkomst tussen de Lid-Staten die een daartoe strekkende verklaring afleggen.

Voorts heeft de Raad onlangs de werkzaamheden betreffende een tweede Overeenkomst afgerond. Hierin zijn met name bepalingen opgenomen om de uitlevering te vereenvoudigen, wanneer het delicten betreft die gepleegd zijn in het kader van samenspanning of deelneming aan een criminele organisatie. Bovendien zullen bepaalde delicten niet langer als politieke delicten worden beschouwd. Dit geldt bijvoorbeeld voor terroristische delicten als bedoeld in de artikelen 1 en 2 van het Europees terrorismeverdrag of voor bepaalde strafbare feiten die worden aangemerkt als samenspanning of deelneming aan een criminele organisatie. Voorts zijn er bepalingen die bijzondere aandacht verdienen, bijvoorbeeld op het gebied van de uitlevering van onderdanen.

(Deze Overeenkomst is onlangs door de Raad aangenomen en door de Lid-Staten ondertekend.)

Het zal de Geachte Afgevaardigde duidelijk zijn dat het niet aan de Raad is een uitspraak te doen over specifieke aangelegenheden op uitleveringsgebied. De Raad is derhalve niet in staat te beoordelen of bovengenoemde Overeenkomsten consequenties zullen hebben voor het in diens vraag bedoelde geval.

(97/C 60/79)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2256/96
van Michl Ebner (PPE) aan de Commissie
(9 augustus 1996)

Betreft: Reddingswezen

Kan de Commissie, gezien het feit dat het reddingswezen een belangrijke dienstverlening is voor het gehele openbare leven, mededelen

1. welke kwalificaties in de toekomst voor het personeel van reddingsdiensten die deze reddingstaak als hoofdberoep hebben zijn gepland? Gaat de trend in de richting van het beroepsbeeld „noodarts” of „reddingshulpverlener” zoals in Duitsland, of meer in de richting van de beroepsomschrijving „ziekenverpleger” zoals in Italië?
2. welke EU-normen reeds op het gebied van het reddingswezen bestaan en welke in voorbereiding zijn (bijvoorbeeld op het gebied van kleding, arbeidsbescherming, voertuigen, reddingshelicopter, algoritmen bij grote aantallen gewonden, medische strategieën bij rampen)?
3. welke financiële ondersteuning de EG denkt te leveren voor programma's voor een algemene opleiding van leken, noodartsen en reddingsdienstpersoneel?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(28 oktober 1996)

De opleiding van eerste-hulpverleners of van personeel van reddingsdiensten behoort tot de bevoegdheden van de Lid-Staten. Het staat deze vrij het profiel voor dit beroep te bepalen.

(97/C 60/80)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2264/96
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Medische informatie over chauffeurs in het vracht- en personenvervoer

Hebben de andere lid-staten van de EU een orgaan dat vergelijkbaar is met de „British Drivers' Vehicle Licensing Authority” (DVLA) waarin nadere gegevens zijn opgenomen over chauffeurs in het vracht- en personenvervoer die bij het medisch onderzoek ongeschikt blijken in verband met gezondheidsproblemen?

Kan de Commissie een nadere onderverdeling geven van het aantal gezondheidsproblemen van chauffeurs in het vracht- en personenvervoer die bij medisch onderzoek ongeschikt blijken?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

Alle Lid-Staten houden dossiers inzake rijbewijzen bij (op nationaal, regionaal of plaatselijk niveau).

Geldige rijbewijzen van de categorieën C of D impliceren dat de houder een medisch onderzoek met goed gevolg heeft doorstaan en dat kan worden aangenomen dat hij medisch geschikt blijft tot het volgende periodieke onderzoek dat voor verlenging van zijn of haar papieren is voorgeschreven.

De in de Lid-Staten beschikbare statistieken hebben over het algemeen betrekking op geldige rijbewijzen.

Statistieken inzake een onderverdeling van de verschillende gezondheidsproblemen bij chauffeurs die het medisch onderzoek niet doorstaan, mogen voor onderzoekdoeleinden worden verzameld, maar de Commissie heeft hiertoe geen toegang.

(97/C 60/81)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2267/96**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Bescherming en exploitatie van de kunststeden in Europa

Het is de Commissie natuurlijk bekend dat de Europese Unie tot het jaar 2000 jaarlijks 10 miljard lire heeft bestemd voor de bescherming en de exploitatie van de cultuurgooederen in het kader van een project dat alle mediterrane landen omvat.

Deze gemeenschappelijke beleidsmaatregel met het oog op de wederzijdse steun en uitwisseling van know-how en équipes van archeologen en restaurateurs betekent tevens een aanzienlijke inspanning om tot een rechtvaardige verdeling van de zuinige financiering te komen en dus om prioriteiten vast te stellen voor bepaalde studies en steunmaatregelen boven andere aan de hand van de culturele problemen, waarmee de Europese kunststeden hebben te kampen.

Kan de Commissie, naar aanleiding van mijn vraag E-2035/96 van juli 1996 over de bescherming van het Italiaanse artistieke erfgoed, een analytisch onderzoek instellen naar de ware situatie van aantasting en verval van deze kunststeden, ten einde de verdeling van de uitgetrokken kredieten vast te stellen, met voorrang voor de meest urgente maatregelen, niet zozeer voor de exploitatie, maar voor het behoud van het erfgoed?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor pertinente vraag maar, wil wel vermelden dat in het kader van de Meda-lijn en op basis van de conclusies van de conferenties van Barcelona en Bologna, middelen — waarvan het bedrag echter nog moet worden vastgesteld, — zullen worden toegekend voor de financiering van projecten voor Euro-mediterrane samenwerking op het gebied van de bescherming van het cultureel erfgoed.

Over de wijze van tenuitvoerlegging van deze specifieke samenwerking zijn diepgaande besprekingen gevoerd tussen de autoriteiten van de mediterrane landen, de betrokken internationale of niet-gouvernementele organisaties en de Commissie tijdens drie voorbereidende vergaderingen onder Italiaans voorzitterschap te Arles, Berlijn en Amman. De werkzaamheden van deze vergaderingen zijn de basis geweest voor de conclusies van de ontmoeting van de 27 ministers van Cultuur van de Lid-Staten en de mediterrane derde landen, die op 22 en 23 april 1996 te Bologna heeft plaatsgevonden. Op deze vergaderingen kon de situatie van het cultureel erfgoed van de Euro-mediterrane landen nauwkeurig worden onderscheiden en de prioriteiten worden vastgesteld, met het oog op een zo goed mogelijke verdeling van de communautaire steun. Tenslotte heeft op initiatief van de Commissie, op 9 en 10 september 1996 te Brussel een technische vergadering plaatsgevonden waarop de talrijke concrete voorstellen voor samenwerking op het gebied van de bescherming van het cultureel erfgoed zijn onderzocht, die door de verschillende landen van het Euro-mediterraan partnerschap na de conferentie van Bologna zijn ingediend. Deze laatste ontmoeting was een nieuwe gelegenheid voor de vertegenwoordigers van de landen van het Euro-mediterraan partnerschap en de makers van projecten om hun behoeften en prioriteiten opnieuw vast te stellen en nader te bepalen.

Dank zij de aanzienlijke arbeid gedurende de reeks bovengenoemde ontmoetingen, zal de Commissie de meest urgente steun voorrang kunnen verlenen en de etappes van haar betrokkenheid ten behoeve van de bescherming van het culturele erfgoed van de Middellandse-Zee-landen kunnen plannen, met het oog op een duurzame ontwikkeling van de Middellandse-Zee-landen.

(97/C 60/82)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2268/96**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(27 augustus 1996)**Betreft:* Aantal ongevallen met motorfietsen

In zijn antwoord namens de Commissie op schriftelijke vraag E-3201/95 ⁽¹⁾ van de heer Alavanos maakt Commissielid Kinnock gewag van het feit dat vermoedelijk meer motorfietsen dan andere categorieën vervoersmiddelen bij ongevallen zijn betrokken.

Kan de Commissie de informatiebron aangegeven en naar welke gegevens wordt verwezen en kan zij bovendien mededelen hoeveel personen bij ongevallen met motorfietsen zijn verwikkeld in verhouding tot die met andere vervoersmiddelen?

⁽¹⁾ PB C 161 van 5.6.1996, blz. 8.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

Het risico om bij het gebruik van een vervoermiddel om te komen of gewond te geraken kan het best worden uitgedrukt als het aantal omgekomen of gewonde personen per afgelegde kilometer.

De communautaire gegevensbank inzake ongevallen in het wegverkeer Care bevat nog geen gedetailleerde statistische gegevens voor de Lid-Staten omdat het project zich nog in de ontwikkelings- en evaluatiefase bevindt. Bij het opmaken van de ramingen in het groenboek „Op weg naar een eerlijke en doelmatige prijsstelling in het vervoer” van de Commissie zijn evenwel statistieken van verscheidene organisaties (ECMT, IRF, OICA), voertuigenfabrikanten, alsmede nationale statistieken gebruikt, waardoor een vrij volledige evaluatie mogelijk is. Daaruit kan worden afgeleid dat in de Gemeenschap ongeveer 135 miljoen reizigerskilometer worden afgelegd per motorfiets (2,9 % van het reistotaal), te vergelijken met 3.610 miljoen reizigerskilometer per auto.

Het gebruik van motorfietsen varieert sterk in Europa, hoofdzakelijk wegens de weersomstandigheden:

	Bevolking (miljoen)	Aantal motorfietsen (miljoen)	Kilometer (miljoen)	Aantal Motorfietsen per 1000 inwoners	Kilometer per persoon per jaar
Middellandse-Zeegebied	116,4	12,6	68.800	109	591
Midden-Europa	180,0	9,5	36.000	53	200
Noord-Europa	85,3	1,7	5.100	20	59

Het aantal doden onder bestuurders van motorfietsen en auto's kan als volgt worden samengevat:

Aantal doden per miljard reizigerskilometer

	1980	1993	1994
Bestuurders van motorfietsen	92,1	59,7	57,7
Autobestuurders	5,9	2,4	2,2

Aantal doden per miljoen voertuigen

	1980	1993	1994
Bestuurders van motorfietsen	498	323	324
Autobestuurders	127	52	47

Ten slotte was het risico om in de Gemeenschap om te komen bij een ongeluk (per miljard afgelegde kilometer) het volgende:

	1980	1993	1994
Autobestuurders	5,9	2,4	2,2
Bestuurders van motorfietsen	92,1	59,7	57,7
Fietsers	112,1	42,0	41,1
(Voetgangers)	339,0	251,3	249,9

(97/C 60/83)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2270/96**van Georg Jarzembowski (PPE) aan de Commissie***(30 juli 1996)*

Betreft: Prijs- en distributiebeleid van de Stichting Nationaal Reserveringscentrum en het Institut für Bildungsreisen

Is de Commissie op de hoogte van de volgende situatie:

Het Rijksmuseum organiseert van 21 september 1996 tot en met 12 januari 1997 een tentoonstelling over de schilder Jan Steen.

De entreebewijzen, die voor groepen zijn gebonden aan bepaalde bezoektijden, worden verkocht via de Stichting Nationaal Reserveringscentrum (NRC) in Leidschendam voor hfl. 15,00. Met één uitzondering:

- bezoekers uit Duitsland dienen hun kaartjes te kopen bij het Institut für Bildungsreisen (IfB), Adenauerallee in 53113 Bonn voor DM 15,00 exclusief verkooprechten.

Met deze regeling worden alle groepen en individuele klanten gedwongen bij een aanbieder te kopen. Het IfB biedt zelf ook groepsreizen aan en heeft dus niet alleen een aanzienlijk prijsvoordeel, maar kan natuurlijk ook bepalen aan wie het voor welke bezoektijden kaartjes verkoopt. Deze regeling geldt alleen voor klanten uit Duitsland. Klanten uit alle overige landen kunnen voor kaartjes rechtstreeks bij de Stichting Nationaal Reserveringscentrum in Leidschendam terecht.

Is de Commissie van mening dat deze gang van zaken verenigbaar is met de bepalingen van het EG-Verdrag en met name de mededingingsvoorschriften?

Zo nee, welke stappen denkt zij te ondernemen?

Antwoord van de Heer Van Miert namens de Commissie*(25 oktober 1996)*

De beperking van de verkoop van entreekaarten zoals deze door geacht Parlementslid beschreven wordt, heeft tot gevolg dat de Duitse markt van de rest van de binnenmarkt wordt afgeschermd. Dit betekent dat het voor consumenten in Duitsland niet mogelijk is, entreekaarten rechtstreeks in Nederland te kopen.

De Commissie is bezig met een onderzoek en heeft het Nederlandse reserveringscentrum verzocht erop toe te zien, dat consumenten de mogelijkheid hebben hun entreekaarten rechtstreeks bij het centrum te kopen zonder dat sprake is van enige vorm van discriminatie, d.w.z. in overeenstemming met het beginsel van de binnenmarkt en met de mededingingsvoorschriften.

(97/C 60/84)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2271/96**van Wolfgang Nußbaumer (NI) aan de Commissie***(30 juli 1996)*

Betreft: Verenigbaarheid van bepaalde Oostenrijkse belastingen en heffingen met de Gemeenschapswetgeving

In artikel 33 van de „Zesde richtlijn van de Raad (77/388/EEG) van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lid-staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag” (1) wordt bepaald dat de bepalingen van deze richtlijn geen beletsel vormen voor de handhaving of invoering door een lid-staat van andere belastingen, rechten en heffingen die niet het karakter van omzetbelasting bezitten. Positief geformuleerd moet dit betekenen dat er behalve de omzetbelasting geen op omzetbelasting lijkende belastingen, rechten en heffingen mogen worden voorgeschreven.

Oostenrijk kent evenwel de basisheffing (Grundumlage) voor de verplichte leden van de Wirtschaftskammer, de drankaccijns en in de deelstaat Vorarlberg de toeristenbelasting, die op basis van de grondslag voor de berekening van de omzetbelasting worden berekend en voorgeschreven of op basis van desbetreffende besluiten van de belastingdienst na eigen berekeningen worden geheven.

Voornoemde heffingen worden naast de omzetbelasting op dezelfde grondslag geheven op de omzet met betrekking tot produkten of diensten. De heffingen zijn evenredig aan de prijs van deze produkten of diensten en worden in iedere fase van productie en verkoop geheven.

In hoeverre zijn de Oostenrijkse basisheffing voor verplichte leden van de Wirtschaftskammer (KU1), de drankaccijns en de toeristenbelasting in overeenstemming met de geldende communautaire wetgeving?

Zijn deze heffingen ook in strijd met de communautaire wetgeving indien zij uitsluitend op diensten en omzet worden geheven die niet over de grenzen heen plaatsvinden?

(¹) PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(23 september 1996)

De Commissie beschikt momenteel niet over alle vereiste elementen om na te gaan of de drie heffingen die het geachte Parlementslid ter sprake brengt, verenigbaar zijn met artikel 33 van de zesde BTW-Richtlijn (77/388/EEG) van 17 mei 1977.

De Commissie verbindt zich ertoe in contact te treden met de Oostenrijkse autoriteiten ten einde over alle inlichtingen te beschikken die voor een grondig onderzoek van voornoemde heffingen nodig zijn. Zij zal niet nalaten het geachte Parlementslid van de resultaten van het onderzoek in kennis te stellen.

(97/C 60/85)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2278/96

van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: „Tropenkoelkasten”

Kan de Commissie meedelen hoe zij, nu een afwijking is toegestaan voor „tropenkoelkasten” in die zin dat zij niet behoeven te voldoen aan de energie-efficiëntiecriteria voor normale koelkasten die zijn vastgelegd in het verslag-Macartney, wil waarborgen dat dergelijke koelkasten alleen worden verkocht en gebruikt in die delen van de Gemeenschap die hiervoor qua klimaat in aanmerking komen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(15 oktober 1996)

De Commissie acht het niet nodig speciale maatregelen te treffen om te garanderen dat koelkasten voor de subtropen en de tropen niet buiten het geografische gebied waarvoor zij bestemd zijn, worden verkocht. Deze koelkasten verbruiken bij 25° meer energie als gevolg van de extra en krachtiger onderdelen waardoor zij bij zeer hoge omgevingstemperaturen kunnen werken. Om te voorkomen dat deze koelkasten worden benadeeld, zijn er correctiecoëfficiënten voor de energie-efficiëntie-criteria ingevoerd.

De Commissie verwacht dat deze koelkasten alleen in Zuid-Europa zullen worden verkocht, aangezien de productie ervan duurder is. Zij zijn gebaseerd op normale modellen waarop de extra en krachtiger onderdelen zijn aangebracht. De grenswaarden voor het verbruik zijn slechts iets hoger dan die voor gelijkwaardige normale modellen. Voor de fabrikanten zal het goedkoper zijn de normale modellen zo te verbeteren dat zij aan de efficiëntie-criteria voldoen dan modellen voor de subtropen en de tropen te verkopen in gebieden waar zij niet nodig zijn.

De Commissie zal dit vraagstuk nauwlettend volgen om eventuele problemen te voorkomen.

(97/C 60/86)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2280/96**van Angela Sierra González (GUE/NGL), Laura González Álvarez (GUE/NGL)
en María Sornosa Martínez (GUE/NGL) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Ernstige bedreiging van de plantensoort *Helichrysum Monogysum* in het Natuurpark „Los Islotes de Lanzarote” (Canarische eilanden)

Het Spaanse Ministerie van Defensie heeft een aantal militaire barakken laten bouwen in de bufferzone van het Natuurpark van de eilandjes van Lanzarote (Canarische eilanden), waardoor ernstige schade is berokkend aan één van de schaarse populaties van de plantensoort *HELICHRYSUM MONOGYSUM*, in de volksmond bekend als „Yesquera roja” (Rode strobloem), die is opgenomen in Bijlage I van richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ van de Raad van 21 mei 1992 betreffende het behoud van natuurlijke habitats en wilde plante- en diersoorten.

Bovengenoemde werkzaamheden, die tot de vernietiging van een deel van de populatie van deze op het eiland Lanzarote endemische plantensoort geleid hebben, werden uitgevoerd zonder voorafgaande vergunning, die door de lokale instanties op het eiland had moeten worden verstrekt, waardoor inbreuk werd gemaakt op een groot aantal bepalingen van de Spaanse wetgeving op het gebied van zowel natuurbescherming als ruimtelijke ordening.

Lanzarote is door de UNESCO uitgeroepen tot Biosfeerreservaat, in het kader van het programma „Mens en Biosfeer”.

Is de Commissie op de hoogte van deze vernietiging van een populatie van een endemische Canarische plantensoort?

Geeft de Commissie zich ervan rekenschap dat bovengenoemde werkzaamheden geleid hebben tot de vernietiging van een groot deel van de populatie van *Helichrysum Monogysum*, een plantensoort die is opgenomen in Bijlage I van de Habitat-richtlijn, en wel onder de sectie „Streng beschermde endemische soorten van de Macaronesische regio”?

Is de Commissie niet van mening dat bovengenoemde werkzaamheden een flagrante schending vormen van richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾ van de Raad betreffende de evaluatie van het milieueffect van bepaalde openbare of particuliere projecten, aangezien zij zonder een voorafgaande milieueffectrapportage werden uitgevoerd?

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de naleving af te dwingen van de richtlijnen 92/43/EEG en 85/337/EEG?

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

De soort *Helichrysum monogysum* is noch in bijlage II, noch in bijlage IV van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾ opgenomen.

Uit gegevens waarover de Commissie beschikt, blijkt evenwel dat de werken waarvan in deze schriftelijke vraag sprake is, door het Spaanse Ministerie van Defensie zijn uitgevoerd op de „Risco de Famara”. Deze plek bevindt zich in een gebied dat is opgenomen in de Spaanse nationale lijst van gebieden die in aanmerking komen om te worden aangewezen als gebieden van communautair belang voor de biogeografische regio Macaronesië (Canarische eilanden) — een lijst die, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 92/43/EEG, ter kennis van de Commissie is gebracht.

De Commissie zal de Spaanse autoriteiten om nadere uitleg verzoeken over de feiten die door de geachte Parlementsleden aan de orde zijn gesteld.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(97/C 60/87)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2284/96
van Anne André-Léonard (ELDR) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Reglementering Internet

Internet wijkt in zoverre af van andere netwerken dat het is samengesteld uit een aaneenschakeling van diverse netwerken van uiteenlopende aard.

De snelle groei van het informatieverkeer via Internet is voor de internationale gemeenschap een groot goed, maar dat neemt niet weg dat er voor de openbare orde ernstige risico's aan zijn verbonden.

Zo zijn in Duitsland al bedenkelijke uitwassen geconstateerd op het gebied van pedofilie en revisionistische propaganda.

In de individuele lid-staten bestaan er weliswaar adequate regelingen om inbreuken op de openbare orde tegen te gaan, maar dat neemt niet weg dat het transnationale karakter van Internet tot internationale samenwerking noopt.

Kan de Commissie mededelen hoe ver zij reeds is gevorderd met de uitwerking van een eigen reglementeringsbeleid op dit terrein?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(25 oktober 1996)

Geacht Parlementslid wordt verwezen naar de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen E-99/96 van de heer Siso Cruellas ⁽¹⁾ en P-1542/96 van de heer Valdivielso de Cué ⁽²⁾ waarin de Commissie erkent dat er een coherente kaderregeling moet komen die de ontwikkeling van de informatiemaatschappij stimuleert en tegelijkertijd het belang van de openbare orde, waarop geacht Parlementslid doelt, op adequate wijze beschermt.

De Commissie is overigens reeds van start gegaan met een uitgebreid onderzoek naar de diverse vraagstukken van algemeen belang die zich voordoen bij de toenemende verspreiding van communicatienetten als Internet.

Zo heeft de Commissie op 16 oktober 1996 een Groenboek goedgekeurd over de bescherming van minderjarigen en van de menselijke waardigheid in audiovisuele en informatiediensten. Ook heeft zij een mededeling uitgebracht over ongeoorloofde en schadelijke informatie op Internet.

Tot besluit zij erop gewezen dat de Raad Telecommunicatie naar aanleiding van de problematiek in verband met pedofilie en Internet, de Commissie opdracht heeft gegeven de werkgroep die is opgericht tijdens de informele vergadering van ministers van Telecommunicatie te Bologna, uit te breiden tot vertegenwoordigers van de ministers van Telecommunicatie, leveranciers van diensten, programma-industrie en consumenten om op de volgenden Telecommunicatieraad van 28 november 1996 met concrete voorstellen en haalbare maatregelen te kunnen komen.

⁽¹⁾ PB C 173 van 17.6.1996

⁽²⁾ PB C 356 van 25.11.1996.

(97/C 60/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2294/96
van Erich Schreiner (NI) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Informatiebeleid van Commissaris Fischler en BSE

„Wij zullen van Groot-Brittannië eisen geen onderzoeksresultaten meer te publiceren”. Daarom verdient het aanbeveling jegens de pers een „desinformatiebeleid” te voeren en berichten over het gevaarlijk karakter van de besmetting als overdreven te kenschetsen.” (Citaat notitie van de Commissie uit de „Süddeutsche Zeitung” van 9.7.1996).

... in februari jl. werd een filmploeg van Arte die een reportage maakte over de gekke-koeienziekte een interview met Landbouwcommissaris Franz Fischler geweigerd omdat hij zich, volgens zijn kabinet, niet „in het openbaar wenste uit te spreken over de kwestie” van de overdraagbaarheid van de gekke-koeienziekte op de mens... (Citaat uit de „Libération” van 8.7.1996).

Heeft Commissaris Fischler c.q. zijn kabinet in de zin van de vorenvermelde notitie gehandeld?

Om welke andere redenen heeft Commissaris Fischler c.q. zijn kabinet geweigerd een standpunt in te nemen over de BSE-kwestie?

Heeft Commissaris Fischler c.q. zijn kabinet zich in overeenstemming met de situatie gedragen?

Zal Commissaris Fischler c.q. zijn kabinet ook in de toekomst interviews, standpunten c.q. toelichtingen weigeren, wanneer de gezondheid van de Europese consument bedreigd wordt?

Zal Commissaris Fischler c.q. zijn kabinet in de toekomst weer zoveel tijd laten verstrijken, voordat maatregelen ter bescherming van de Europese consument op gang worden gebracht c.q. de publieke opinie correct wordt geïnformeerd?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(18 oktober 1996)

Wat de beweringen in bepaalde kranten betreft, als zou de Commissie met betrekking tot boviene spongiforme encefalopathie (BSE) een „desinformatiebeleid” hebben gevoerd, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar het antwoord op schriftelijke vraag 1975/96 van de heer Goldsmith ⁽¹⁾. Uit de gedetailleerde informatie in dat antwoord blijkt dat geen dergelijk beleid is gevoerd.

De Commissie is altijd bereid geweest om op een open en eerlijke manier te antwoorden op vragen van media of het publiek over BSE of andere kwesties waarvoor zij bevoegd is. Op het verzoek van Arte om een interview in februari 1996 is niet geantwoord met een weigering over BSE te discussiëren. Het werd passender geacht een hoge ambtenaar de gevraagde technische informatie te laten verstrekken, en dit gebeurde in een interview dat achteraf door Arte is uitgezonden.

⁽¹⁾ PB nr. C 11 van 13.1.1997, blz. 35.

(97/C 60/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2303/96 van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Verklaring van de Commissie: voor een wetgevend initiatief over gecombineerde opwekking van warmte en elektriciteit zijn er eerst besluiten over de interne elektriciteitsmarkt nodig

Denkt de Commissie het nodige te doen, nu er een gemeenschappelijk standpunt tot stand gekomen is, om een ontwerp van richtlijn uit te werken en de belemmeringen voor gecombineerde opwekking op de EU-markt te elimineren?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(23 oktober 1996)

De ontwerp-richtlijn inzake gemeenschappelijke voorschriften voor de elektriciteitsmarkt ⁽¹⁾ geeft alle elektriciteitsproducenten de mogelijkheid om elektriciteit te verkopen aan daarvoor in aanmerking komende afnemers. Bij dit voorstel heeft een en ander betrekking op een derde van de totale elektriciteitsmarkt. Elektriciteit op basis van warmte/krachtkoppeling kan de voorkeur krijgen aangezien deze produktiewijze geacht wordt milieuvriendelijk te zijn.

Het Witboek van de Commissie inzake het energiebeleid ⁽²⁾ benadrukt de noodzaak energie-efficiënte technologieën toe te passen. Er wordt eveneens gesteld dat „een communautaire strategie ter bevordering van warmte/krachtkoppeling ontwikkeld zal worden om ervoor te zorgen dat de noodzakelijke samenwerking tussen de Gemeenschap, de Lid-Staten, de nutsbedrijven en de afnemers van elektriciteit en warmte de belemmeringen voor de ontwikkeling van deze technologie kan wegnemen”.

In dit verband is de Commissie na de uiteindelijke vaststelling van de richtlijn betreffende de interne elektriciteitsmarkt voornemens na te gaan of het nuttig is deze strategie op te nemen in een richtlijn ter bevordering van warmte/krachtkoppeling in de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB C 65 van 14.3.1992; gewijzigd voorstel PB C 123 van 4.5.1993.

⁽²⁾ COM(95)682 def.

(97/C 60/90)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2314/96
van Martina Gredler (ELDR) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Uitzendrechten van sportmanifestaties

De aankoop van uitzendrechten van grote internationale sportmanifestaties door publiekrechtelijke zenders lijkt te worden bedreigd door de fusie van particuliere zenders, omdat deze over veel grotere financiële mogelijkheden beschikken.

Hoe denkt de Commissie zich in dezen op te stellen?

Zal de Commissie zich inspanningen getroosten om ervoor te zorgen dat de voorkeur wordt gegeven aan publiekrechtelijke zenders bij de uitzending van sportmanifestaties?

Zal de Commissie de publiekrechtelijke zenders toestaan een optie te nemen op grote sportmanifestaties?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(18 oktober 1996)

Vanwege de populariteit van bepaalde grote sportevenementen is de aankoop van de uitzendrechten voor deze evenementen voor televisiezenders van groot economisch belang om kijkers te trekken of aan zich te binden, ongeacht of het gaat om vrij te ontvangen zenders of betaaltelevisiezenders. De exploitanten van geëncrypteerde zenders, die er inmiddels in zijn geslaagd een positie te verwerven op de markt en over voldoende financiële draagkracht beschikken, drijven momenteel de prijzen op in de hoop de rechten te verwerven voor uitzendingen waarmee zij nieuwe abonnees kunnen werven.

Deze situatie kan derhalve leiden tot belangenconflicten tussen de wens de ontwikkeling van audiovisuele diensten te verzekeren en de wens om een zo groot mogelijke toegankelijkheid tot grote internationale sportevenementen te waarborgen. Het probleem moet daarentegen eerder gesitueerd worden op het niveau van de concurrentie tussen de twee uitzendmethoden — vrij te ontvangen programma's en betaaltelevisie — dan op het niveau van de concurrentie tussen openbare en particuliere televisiezenders.

Vanuit communautair oogpunt kan het vraagstuk van de toegang van het publiek tot belangrijke evenementen onder het mededingingsbeleid vallen.

In haar beschikking op grond van artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag waarbij de Commissie in 1993 een vrijstelling heeft verleend in de zaak Europese radio- en televisie-unie (ERU)/Eurovisie, hield zij bij de verlening van de vrijstelling onder andere rekening met het feit dat de leden van de ERU een zeer groot publiek bereiken bij de doorgifte van grote sportevenementen waarvoor de rechten in het kader van Eurovisie gezamenlijk worden verworven. Deze beschikking is echter onlangs nietig verklaard door het Gerecht van eerste aanleg.

Uit het arrest van het Gerecht vloeit voort dat openbare televisiezenders geen voorkeursbehandeling mogen genieten bij de verwerving van de televisierechten voor grote sportevenementen, uitsluitend op grond van het feit dat zij een „bijzondere taak van algemeen belang” hebben. Voor de Commissie is het daarentegen van belang om te voorkomen dat belemmeringen worden opgeworpen voor de totstandkoming van betaaltelevisiezenders en diensten waarbij per programma-onderdeel wordt betaald, welke mogelijk worden dank zij de technologische vooruitgang.

Tot slot zij eraan herinnerd dat de Lid-Staten de mogelijkheid houden om maatregelen te nemen ten einde een zo groot mogelijke toegang tot belangrijke evenementen te garanderen, op voorwaarde dat deze maatregelen in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht.

Naar aanleiding van de resolutie over de doorgifte van televisie-opnamen van sportevenementen welke het Parlement op 22 mei 1996 heeft goedgekeurd, heeft de Commissie toegezegd te zullen onderzoeken of de gecombineerde toepassing van de bestaande voorschriften voldoende is om misbruik tegen te gaan. Indien dit niet het geval is, zal moeten worden onderzocht of het wenselijk is voor dit specifieke geval op Europees niveau een juridisch instrument in te voeren. Over de resultaten van dit momenteel lopende onderzoek zal de Commissie verslag uitbrengen in een mededeling aan het Parlement en aan de Raad.

(97/C 60/91)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2316/96
van Martina Gredler (ELDR) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Controle van de „multimedia” en „monomedia”-plafonds

De Commissie heeft een voorstel ingediend waarin nieuwe criteria voor de fusie van media aan de hand van plafonds voor toeschouwerquota en niet op grond van eigendom, moeten worden vastgelegd.

Een „monomedia”-plafond voor TV- en radiozenders moet op 30%, en een „multimedia”-plafond voor gemengde participatie van de media TV, radio en kranten op 10% worden vastgesteld.

In welk tijdsbestek denkt de Commissie deze nieuwe criteria uit te voeren?

Op welke wijze zal de reikwijdte worden gecontroleerd?

Is de Commissie van plan een orgaan ter controle van het maximale bereik in te stellen?

Is de Commissie voornemens een onafhankelijk onderzoeksinstituut te belasten met de controle van het bereik?

Hoe frequent denkt de Commissie het bereik te controleren?

Hoe denkt de Commissie de controles te financieren?

Welk begrotingshoofdstuk is daarvoor uitgekozen?

Kan de Commissie reeds een raming geven van de hoogte van de uitgaven?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(22 oktober 1996)*

De Commissie heeft geen voorstel inzake mediaconcentratie ingediend. Er zijn werkzaamheden aan de gang betreffende een initiatief op het gebied van de harmonisatie van de nationale wetgevingen inzake de media-eigendom, die erop gericht zijn het pluralisme in stand te houden. Deze werkzaamheden, die aansluiten op door de Commissie verrichte studies en gehouden raadplegingen ⁽¹⁾, zijn echter nog niet afgerond en de inhoud van dit initiatief is dus nog niet bepaald.

⁽¹⁾ „Pluralisme en mediaconcentratie in de interne markt — Beoordeling van de noodzaak van communautair beleid (doc. COM(92) 480 def.), „Te nemen maatregelen naar aanleiding van de raadpleging over het groenboek „Pluralisme en mediaconcentratie in de interne markt — Beoordeling van de noodzaak van communautair beleid” (doc. COM(94) 353 def.).

(97/C 60/92)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2319/96
van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Beschikbaarheid van dierlijke insuline voor diabetici die van insuline afhankelijk zijn

Tot welke maatregelen is de Commissie bereid, gezien de verdenkingen die op de behandeling met insuline van menselijke oorsprong rusten, om te zorgen dat alle diabetici in de EU die van insuline afhankelijk zijn, de beschikking over insuline van dierlijke oorsprong blijven houden?

Acht de Commissie het aannemelijk dat degenen die geen keuze gekregen hebben schadeloosstelling eisen als bewezen mocht worden dat ze schade geleden hebben door de toediening van insuline van menselijke oorsprong?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(9 oktober 1996)*

Insuline is een glucose-verlagend hormoon dat gebruikt wordt bij de vertering van koolhydraten en vet, en waarvan een tekort suikerziekte (diabetes melitus) veroorzaakt. Insuline kan worden gemaakt uit dierlijke stoffen, afkomstig van varkens of runderen, door middel van een semisyntetisch proces of door recombinante biotechnologie, zogenaamd menselijk.

Al deze drie verschillende manieren worden gebruikt voor de vervaardiging van geneesmiddelen die in de Gemeenschap beschikbaar zijn, hoewel het verbruik van produkten van dierlijke oorsprong in Europa aanzienlijk kleiner is dan die van de andere twee afzonderlijk.

In de Lid-Staten waar insuline van dierlijke oorsprong niet is toegestaan kan het desalniettemin worden verkregen overeenkomstig de bepalingen van artikel 2, lid 4, van Richtlijn 65/65/EEG betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten (¹), op grond waarvan „een Lid-Staat overeenkomstig de van kracht zijnde wetgeving en om te voorzien in speciale behoeften, de hoofdstukken II tot en met IV niet van toepassing mag verklaren op geneesmiddelen die worden geleverd naar aanleiding van een bonafide bestelling op eigen initiatief van een officieel erkend beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg, en die worden bereid volgens zijn specificaties en bestemd zijn voor gebruik door zijn eigen patiënten onder zijn rechtstreekse, persoonlijke verantwoordelijkheid”.

(¹) PB 22. 9.2.1965.

(97/C 60/93)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2320/96

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Protocol Unesco-Valencia over het derde millennium

De uitdagingen die zich aan het einde van deze eeuw hebben gesteld en waarvoor in het volgende millennium een oplossing moet worden gevonden veranderen thans reeds onze visie op de toekomst. Er zijn reeds een aantal initiatieven genomen voor grote bijeenkomsten ter overdenking van de toekomst van de mensheid. Een voorbeeld hiervan is de stad Valencia, waarvan de gemeenteraad op 14 juni 1996 met de Unesco een protocol voor een overeenkomst heeft gesloten met overdenkingen over hetgeen de aflopende eeuw voor de mens heeft betekend en over de grote uitdagingen van het derde millennium van de christelijke tijdrekening.

Is de Commissie op de hoogte van deze grootse en unieke overeenkomst tussen Valencia en de Unesco? Is de Commissie van plan deel te nemen aan de activiteiten uit hoofde van dit protocol?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(15 oktober 1996)

De Commissie is het volledig met het geachte Parlementslid eens, dat veel uitdagingen waarmee wij reeds aan het eind van deze eeuw worden geconfronteerd, in het volgende millennium moeten worden opgelost en dat deze uitdagingen thans reeds onze visie op de toekomst veranderen. Zoals de Commissie in haar antwoord op mondelinge vraag nr. 274/95 opmerkte, is het waarschijnlijk dat de werkzaamheden van de huidige Intergouvernementele Conferentie in het jaar 2000 zijn beëindigd en dat talrijke besluiten in verband met de toetreding van nieuwe Lid-Staten zijn genomen. Vervolgens wees zij erop dat er „in ieder geval uitleg zal moeten worden gegeven. In een periode van dergelijke twijfels, aarzelingen en onzekerheid over de toekomst van Europa en de rol van de Europese instellingen is het geven van uitleg het voornaamste probleem waarmee wij worden geconfronteerd. En het is heel vaak gemakkelijker uitleg te geven door middel van symbolen.”

De Commissie bedankt het geachte Parlementslid ervoor haar aandacht te hebben gevestigd op het protocol dat op 14 juni 1996 tussen de gemeenteraad van Valencia en de Unesco is gesloten. Zoals zij in haar antwoorden op eerdere parlementaire vragen over aanverwante kwesties (¹) heeft verduidelijkt, overweegt de Commissie nog altijd hoe zij het best een bijdrage kan leveren aan de activiteiten in verband met de viering van het millennium. De Commissie erkent de symbolische waarde van het millennium zonder meer en zal deze uitzonderlijke gebeurtenis zeker aangrijpen om deel te nemen aan acties op het terrein van cultuur en voorlichting. Op dit moment heeft de Commissie haar voornemens nog niet definitief vastgesteld, maar zij apprecieert dat het geachte Parlementslid het protocol tussen Valencia en de Unesco onder haar aandacht heeft gebracht en haar in dit verband een suggestie heeft gedaan.

Zoals de Commissie in haar antwoord op mondelinge vraag nr. 274/95 heeft verduidelijkt, zullen de projecten waarmee het begin van het nieuwe millennium wordt ingeluid, grotendeels onder de categorieën voorlichting en cultuur vallen. Er zullen echter ook projecten op andere beleidsterreinen worden gelanceerd (bijvoorbeeld onderwijs, milieu, sociale zaken). Blijkens het bovengenoemde antwoord acht de Commissie het van belang dat thans met het onderzoek naar de mogelijkheden wordt begonnen. Te dien einde is binnen de Commissie een informele werkgroep opgezet en is de Lid-Staten verzocht de Commissie in kennis te stellen van alle activiteiten die zij in dit verband beogen. In het licht van deze informatie en op basis van haar overleg met het Parlement zal de Commissie vervolgens besluiten hoe het best te werk kan worden gegaan.

(¹) Schriftelijke vraag E-282/94 door Sir Scott Hopkins — PB C 336, 30.11.1994; E-427/95 door de heer Balfe — PB C 179, 13.7.1995; E-426/95 door de heer Balfe — PB C 190, 24.7.1995; H-274/95 en H-314/95 door de heer Elliot — Handelingen van het Europees Parlement nr. 4-463 van 17.5.1995; E-1783/95 door de heer Spiess — PB C 273, 18.10.1995; H-553/96 door de heer Balfe; Handelingen van het Europees Parlement (7/96).

(97/C 60/94)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2321/96**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)**Betreft:* Convergentiecriteria voor de EMU

Artikel 1 van protocol nr. 6 bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt dat „het in artikel 109 J, lid 1, eerste streepje, van het Verdrag bedoelde criterium inzake prijsstabiliteit betekent dat een lid-staat een houdbare prijsontwikkeling heeft en een gemiddeld inflatiepercentage dat, gemeten over een periode van één jaar vóór het onderzoek, niet meer dan 1 1/2 procentpunt hoger ligt dan dat van ten hoogste de drie lid-staten die op het gebied van prijsstabiliteit het best presteren. De inflatie wordt gemeten aan de hand van het indexcijfer van de consumptieprijzen op een vergelijkbare basis, rekening houdend met verschillen in de nationale definities.”

Is dit gemiddelde van drie lid-staten een eenvoudig rekenkundig gemiddelde of gaat het hier om een gewogen gemiddelde dat rekening houdt met het BBP van ieder land of een ander gemiddelde dat het economisch gewicht van het land aangeeft?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(18 oktober 1996)*

Artikel 109 J van het EG-Verdrag en artikel 1 van het protocol nr. 6 inzake de convergentiecriteria zoals bedoeld in artikel 109J bevatten geen bepalingen ten aanzien van de aard van het gemiddelde dat moet worden gehanteerd voor de berekening van de referentiewaarde voor het criterium van de prijsstabiliteit.

Niettemin bestaat er brede consensus over het feit dat een gewogen gemiddelde van de drie best presterende Lid-Staten op basis van het economische belang van de Lid-Staten niet de aangewezen methode is. Elke Lid-Staat is immers gehouden tot duurzame stabiliteit van de prijzen in zijn economie, onafhankelijk van zijn omvang. Elk van de Lid-Staten is verplicht de convergentiecriteria in hun geheel na te leven, waarbij geen sprake is van variatie van hun respectieve belang op grond van hun economische gewicht. Bovendien is het niet-gewogen gemiddelde het meest doorzichtig en begrijpelijk voor het grote publiek.

Dat is de reden waarom de Commissie tot op heden in haar convergentieverslagen is uitgegaan van het gewone rekenkundige gemiddelde van de drie Lid-Staten wier gemiddelde inflatiecijfer in de twaalf ervoor liggende maanden het laagst was.

Het Bureau voor de Statistiek der Europese Gemeenschappen werkt momenteel in samenwerking met de nationale bureaus en het Europees Monetair Instituut aan de harmonisatie van de prijsindexcijfers op communautair niveau. De publikatie, sinds februari 1996, van de tussentijdse prijsindexcijfers van de consumptie, een soort kleinste gemene deler van de nationale indexcijfers, vormt de eerste stap op weg naar volledige harmonisatie.

(97/C 60/95)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2326/96**van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)**Betreft:* Standpunt van de EU inzake de antipersonele mijnen op de Habitat II-Conferentie te Istanboel

Kan de Commissie mededelen,

waarom haar vertegenwoordigers zich op de Habitat II-Conferentie vorig voorjaar te Istanboel hebben verzet tegen de opneming van artikel 128 over antipersonele mijnen van de ontwerp-resolutie in de definitieve resolutie,

of zij zich ervan bewust is dat zij door deze houding de reputatie van de Europese Unie bij talrijke gesprekspartners van andere landen in diskrediet heeft gebracht en

waarom zij de standpunten van de communautaire instellingen inzake de kwestie van de antipersonele mijnen heeft tegengesproken?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

In de Habitat II-Conferentie heeft de Commissie in overleg met de Lid-Staten een ambitieus voorstel aan de Habitat-werkgroep gedaan dat de modaliteiten van het gezamenlijk optreden tegen anti-personeelmijnen weerspiegelt. Dit voorstel werd, met name door bepaalde niet-gebonden landen, verworpen. Ook leverde de Commissie bij het standpunt van de Unie aansluitend commentaar op een door de Verenigde Staten voorgestelde tekst. Om de inzet van de Unie in het kader van het internationale streven het wereldwijde probleem van anti-personeelmijnen te overwinnen, te benadrukken, leidde de Commissie haar opmerkingen als volgt in:

„De Europese Unie is zeer actief verwickeld in zowel politieke als praktische activiteiten om het wereldwijde probleem als gevolg van het onverantwoordelijk gebruik zonder onderscheid van landmijnen te overwinnen. In dit verband besloot zij onder meer in mei 1995 een moratorium op de uitvoer van bepaalde categorieën anti-personeelmijnen op te leggen en stippelt zij thans verder beleid uit ter ondersteuning van haar doelstelling van eliminatie van anti-personeelmijnen. Ook draagt zij meer dan 8 miljoen USD bij aan het vrijwillig mijnopruimingsfonds van de VN. In aanvulling op de door vele afzonderlijke Lid-Staten van de Unie ontplooidde activiteiten droeg de Europese Commissie in de afgelopen vier jaar meer dan 50 miljoen USD bij aan mijnopruimingsactiviteiten in de meest getroffen regio's in de wereld.”

Niettemin bleek de enige eindtekst waarover overeenstemming kon worden bereikt, een zeer kort zinnetje te zijn in artikel 1 van punt 128 van de resolutie dat luidde „ondersteuning voor de onmiddellijke verwijdering van anti-personeellandmijnen na de beëindiging van gewapende conflicten”.

De Commissie krijgt veel erkenning waarbij haar rol als een van de belangrijkste organisaties die wereldwijd mijnopruimingsactiviteiten ondersteunen zeer wordt geprezen evenals haar pogingen voortgang te boeken met het doel van totale eliminatie van anti-personeelmijnen. Zij is eveneens de mening toegedaan dat de Unie meer aandacht moet schenken aan derde landen die op onverantwoordelijke wijze anti-personeelmijnen blijven leveren aan conflictgebieden en aan de partijen bij dergelijke conflicten die deze wapens, welke zulke verwoestende gevolgen hebben voor de burgerbevolking, zonder onderscheid blijven gebruiken.

(97/C 60/96)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2329/96
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Stopplaatsen overeenkomstig de richtlijn betreffende de bescherming van dieren tijdens het vervoer

Kan de Commissie mededelen welke de communautaire criteria zijn waaraan de stopplaatsen moeten voldoen wat betreft de opvangstructuur, faciliteiten voor voederen en drenken, het overladen en eventueel stallen van sommige diersoorten, alsmede de voor deze stopplaatsen geldende gezondheidsvoorschriften die de Raad voor 30 juni 1996 moest vaststellen (art. 13 van richtlijn 95/29/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 29.6.1995 tot wijziging van richtlijn 91/628/EEG ⁽²⁾ betreffende de bescherming van dieren tijdens het vervoer)?

⁽¹⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

⁽²⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(26 september 1996)*

De Commissie werkt momenteel aan een voorstel voor een beschikking van de Raad inzake de minimumeisen waaraan halteplaatsen moeten voldoen.

Het ligt in de bedoeling dit voorstel binnenkort bij de Raad in te dienen.

(97/C 60/97)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2355/96
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Opzegging van een brandverzekeringscontract door de maatschappij „Royal Insurance España”

Heeft de verzekeringsmaatschappij „Royal Insurance España”, die te Palma de Mallorca is gevestigd, in strijd met de wet gehandeld door op 16 oktober 1992 de brandverzekering van mevrouw Patricia Barr van Mal Pas, Alcudia (Mallorca) op te zeggen, ook al had zij haar verzekeringspremie tot 30 maart 1993 betaald, en zulks zonder haar op welke wijze ook terug te betalen of schadeloos te stellen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(22 oktober 1996)

De vraag heeft betrekking op de interpretatie van de clausules van een verzekeringsovereenkomst en van de verenigbaarheid van deze clausules met de op verzekeringsovereenkomsten toepasselijke wetgeving.

Het Gemeenschapsrecht kent de Commissie geen bevoegdheid toe inzake de uitlegging van de voorwaarden van verzekeringsovereenkomsten en inzake de vaststelling van de rechten en verplichtingen van de contracterende partijen die uit een dergelijke overeenkomst voortvloeien. Deze taak berust bij de autoriteiten van de Lid-Staten, en met name bij de gerechtelijke instanties.

Wat de zaak in kwestie betreft deelt de Commissie het geachte Parlementslid mee dat de Spaanse autoriteiten inzake het toezicht op het verzekeringswezen beschikken over een administratieve klachtendienst, waar iedereen terecht kan met vragen op het gebied van verzekeringen.

(97/C 60/98)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2357/96
van Gianfranco Dell’Alba (ARE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Voorontwerp van begroting 1997

Kan de Commissie het Europees Parlement het activiteitenverslag van het Onderzoekinstituut voor mediterrane en Euro-Arabische samenwerking (A-3059) laten toekomen, dat het instituut normalerwijze elk jaar de Europese parlementsleden moet voorleggen, en aangeven welke uitwerking de bedrijvigheid van het instituut heeft, vooral in het licht van de doelstelling bevordering van de Europese constructie?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(2 oktober 1996)

De Commissie doet het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks het rapport toekomen dat het Onderzoeksinstituut voor mediterrane en Euro-Arabische samenwerking (MEDEA) naar aanleiding van zijn aanvraag voor gelden uit hoofde van A-10 0 van de begroting 1996 overlegde.

Er zij op gewezen dat het instituut in april 1996 werd opgericht en zijn activiteiten dus pas onlangs heeft gestart. Het heeft bijgevolg het door het geachte Parlementslid genoemde jaarverslag nog niet aan het Parlement kunnen toezenden. Wat de „bevordering van de Europese opbouw” betreft, hiervan is in de statuten van MEDEA niet direct sprake noch wordt hiervan melding gemaakt in het begrotingscommentaar op de begroting 1996. Niettemin kan ervan uit worden gegaan dat het instituut door in Europese kringen en met name onder de geachte Parlementsliden die zulks wensen objectieve informatie over deze landen te verspreiden, bijdraagt aan een algeheel Europees beleid ten aanzien van de zo nabije en belangrijke Arabische wereld.

(97/C 60/99)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2364/96
van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Vaststelling van de waarde van valuta's in de Monetaire Unie

Welke voorzorgsmaatregelen zijn er gepland om te voorkomen dat valuta's de Monetaire Unie binnenkomen met een te hoge waarde, hetgeen schadelijke gevolgen voor de produktie en de werkgelegenheid zou kunnen hebben?

Antwoord van de heer De Silguy namens de Commissie
(28 oktober 1996)

Het EG-Verdrag (artikel 109 J) schrijft voor dat „een hoge mate van duurzame convergentie” moet zijn bereikt voordat het besluit wordt genomen om de Monetaire Unie in te gaan. Aangezien bij het begin van de derde fase de deelnemende Lid-Statens een zeer hoge mate van economische convergentie zullen hebben bereikt en de wisselkoersen van hun valuta's stabiel zullen zijn, zouden de geldende marktkoersen volkomen moeten stroken met de economische kerngegevens.

(97/C 60/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2383/96
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie
(6 september 1996)

Betreft: De heer Beland — BTW-restitutie van de Belgische autoriteiten

Ik zou graag het commentaar van de Commissie horen naar aanleiding van de situatie waarin zich de heer Beland bevindt, die in mijn kiesdistrict woont. De heer Beland heeft op grond van de achtste BTW-richtlijn recht op BTW-restitutie van de Belgische autoriteiten, en ik schreef Commissielid Monti op 18 oktober 1995 over deze kwestie. Hij heeft herhaaldelijk bij de Belgische autoriteiten op restitutie aangedrongen, maar zij reageren niet op zijn brieven.

Zal de Commissie thans stappen tegen de Belgische autoriteiten nemen wegens niet-naleving van de richtlijn? Welke andere mogelijkheden heeft de heer Beland om een correcte afwikkeling te bereiken?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(16 oktober 1996)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mee dat zij ten aanzien van België een inbreukprocedure had ingeleid wegens niet-naleving van de achtste richtlijn (79/1072/EEG) (1) betreffende de teruggaaf van de BTW aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen. De procedure betrof het niet in acht nemen van de termijn van zes maanden voor de teruggaaf van de BTW enerzijds en het niet betalen van moratoire rente bij het overschrijden van deze termijn anderzijds. België heeft de Commissie in kennis gesteld van de maatregelen die het heeft genomen om dit te verhelpen. Derhalve heeft de Commissie in december 1995 de procedure beëindigd.

De Commissie blijft echter de ontwikkeling van de wijze van teruggaaf in België van nabij volgen en aandacht besteden aan iedere klacht van economische subjecten op dit gebied.

Wat het in de vraag genoemde geval betreft, heeft de Commissie, na onderzoek van de zaak en overleg met de Belgische autoriteiten, de klager op de hoogte gebracht van de redenen waarom België teruggaaf van de BTW had geweigerd, alsook van de wijze waarop hij zijn fiscale situatie kon regulariseren.

(1) PB L 331 van 2.7.1979.

(97/C 60/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2387/96
van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie
(6 september 1996)

Betreft: Bedrijfscontroles van EU-goedgekeurde abattoirs door veterinaire deskundigen van de Commissie

1. Kan de Commissie aangeven hoeveel goedgekeurde abattoirs er in de EU zijn en daarbij een splitsing per lid-staat aanbrengen?
2. Kan de Commissie aangeven hoeveel goedgekeurde abattoirs in derde landen zijn en daarbij een splitsing per land aanbrengen?
3. Kan de Commissie aangeven over hoeveel veterinaire deskundigen voor de controle van abattoirs zij beschikt en daarbij een splitsing per nationaliteit en talenkennis aanbrengen?
4. Hoe vaak wordt ieder abattoir per jaar gecontroleerd (controlefrequentie)?
5. Hoeveel op- of aanmerkingen worden daarbij gemaakt?
6. Om wat voor klachten gaat het dan?
7. Werden er reeds maatregelen genomen tegen abattoirs waarover klachten waren en zo ja, wat voor soort maatregelen?
8. Wordt bij de controles gebruik gemaakt van de officiële taal van het desbetreffende land en zo neen, waarom niet?
9. Van welke taal wordt gebruik gemaakt bij de controles in derde landen?
10. Worden de uitslagen van de controles in de EU in de desbetreffende officiële landstalen gesteld en zo neen, waarom niet?
11. Mag een Duitse controleur van de Commissie ook Duitse abattoirs controleren of mag een bepaalde ambtenaar uitsluitend opdrachten buiten zijn land van herkomst uitvoeren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(18 oktober 1996)

1. De Commissie wijst het geachte Parlementslid op haar antwoord op schriftelijke vraag E-1988/96 van de heer Crampton (1).
2. Er zijn in totaal 640 door de Gemeenschap erkende abattoirs in 29 derde landen.
3. De veterinaire deskundigen van de Commissie zijn niet alleen bevoegd voor de controle van vers vlees, abattoirs en uitsnijderijen, maar ook voor de controle van bedrijven die producten van dierlijke oorsprong produceren. Voor deze controles worden 10 veterinaire deskundigen ingeschakeld uit de volgende Lid-Staten: België (1), Frankrijk (1), Duitsland (3 — van wie er 1 deel uitmaakt van de delegatie van de Commissie in Washington —), Griekenland (1), Ierland (1) en Italië (3). Voorwaarde voor indienstneming door de Commissie is dat de betrokkene naast zijn moedertaal nog ten minste één andere taal van de Gemeenschappen beheerst.
4. Het was de bedoeling van de Commissie om vóór de voltooiing van de interne markt alle door de Gemeenschap goedgekeurde abattoirs te inspecteren. Dit doel was zo goed als bereikt. Sinds de voltooiing van de interne markt is het de bedoeling ieder jaar ongeveer 5 % van de abattoirs te inspecteren, en zich in principe te concentreren op abattoirs die pas zijn erkend of waar eerder tekortkomingen zijn geconstateerd. Dit alles doet niets af aan de verplichtingen van de Lid-Staten, die verantwoordelijk zijn voor de erkenning van en de controle op de onder hun jurisdictie vallende bedrijven.
- 5 + 6. Tekortkomingen kunnen niet in cijfers worden uitgedrukt, en de geconstateerde problemen variëren naar bedrijf en Lid-Staat. Het gaat daarbij om problemen op het gebied van bedrijfsopzet, structuren, installaties, uitrusting, onderhoud, reinheid en hygiëne, en om tekortkomingen op het gebied van documentatie, bedrijfscontrole, en controle en toezicht uit veterinair oogpunt.
7. Welke maatregelen tegen bedrijven binnen de Gemeenschap worden getroffen hangt af van de ernst van de geconstateerde tekortkomingen. Deze maatregelen variëren van het verlangen van garanties tot het inleiden van een procedure. Maatregelen tegen bedrijven in derde landen kunnen inhouden dat garanties worden verlangd, een tijdschema voor uit te voeren werkzaamheden wordt opgesteld, of erkenningen worden ingetrokken.
- 8 + 9. De Commissie tracht bij het uitvoeren van de inspectie in de Lid-Staat zoveel mogelijk gebruik te maken van de taal van het desbetreffende land. In verband met de talenkennis van de verschillende inspecteurs is dit niet altijd mogelijk.

10. Indien bijzondere maatregelen nodig zijn, worden deze in de taal van de betrokken Lid-Staat medegedeeld. Eenvoudige controleverslagen worden soms in de moedertaal van de inspecteurs opgesteld (uitsluitend wanneer dit uitdrukkelijk is gevraagd), maar doorgaans wordt terwille van de follow-up van een bezoek gebruik gemaakt van het Engels of het Frans. Gezien het grote aantal verslagen is het niet mogelijk alle verslagen over de verschillende bedrijven te vertalen.

11. De veterinaire deskundigen van de Commissie voeren in alle Lid-Staten inspecties uit, ongeacht hun nationaliteit.

(¹) PB C 385 van 19.12.1996, blz. 72.

(97/C 60/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2388/96
van Alex Smith (PSE) aan de Commissie
(6 september 1996)

Betreft: Beperkingen op verlening van rechtsbijstand in het VK

Om een beroep op de rechtsmiddelen van de EU-verdragen en richtlijnen te kunnen doen, moeten EU-burgers, alvorens een beroep bij het Europese Hof van Justitie te kunnen instellen, een zaak eerst aan de nationale rechterlijke instanties voorleggen.

Welke maatregelen overweegt de Commissie om de toegang tot het justitiële apparaat te garanderen aan onderdanen van het VK, waar de regering is overgegaan tot beperking van de verstrekking van rechtshulp om de mensen toegang tot de rechterlijke instanties van het VK te verschaffen en waar nu is voorgesteld de gratis rechtshulp geheel af te schaffen, zodat een financiële belemmering ontstaat die veel onderdanen van het VK ervan weerhoudt een beroep te doen op rechten waarover zij op grond van de EU-wetgeving en -verdragen beschikken?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(2 oktober 1996)

Volgens de verdragen heeft de Gemeenschap geen rechtstreekse bevoegdheid ten aanzien van de regels op grond waarvan men in aanmerking komt voor rechtshulp in de Lid-Staten, tenzij er sprake is van discriminatie op grond van nationaliteit. Dat er van dergelijke discriminatie in verband met de bestaande of voorgenomen wetgeving van het Verenigd Koninkrijk op dit gebied sprake zou zijn is de Commissie niet bekend.

(97/C 60/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2407/96
van Michl Ebner (PPE) aan de Commissie
(11 september 1996)

Betreft: Uitvoerverbod voor Rioja-wijn door de toezichhoudende raad voor de bescherming van Spaanse benamingen van oorsprong (consejo regulador)

In zaak C-47/90 naar het Hof van Justitie verwezen door de Rechtbank van koophandel te Brussel die een prejudiciële vraag had voorgelegd over het uitvoerverbod door de „consejo regulador” voor Rioja-wijn had de Commissie die voor het Hof was verschenen verklaard dat „de verplichting de wijn in het produktiegebied te bottelen niet kan worden beschouwd als een element van het kwaliteitsbeleid.... en dat artikel 34 EGV aldus moet worden uitgelegd dat het onverenigbaar is met de verplichting kwaliteitswijnen in het produktiegebied te bottelen, wanneer dit leidt tot een verbod om die produkten ongeboteld uit te voeren”.

Het Hof van Justitie had diensgevolge bij arrest van 9 juni 1992 geconcludeerd dat de bottelverplichting niet gerechtvaardigd is, omdat zij in strijd is met artikel 34 van het Verdrag.

Consequent met haar standpunt had de Commissie een overtredingsprocedure moeten inleiden tegen Spanje en ook tegen Italië, waar bij de wet nr. 164 van 10 februari 1992 de mogelijkheid was ingevoerd om door een besluit een bottelverplichting in bepaalde gebieden op te leggen. Voor sommige Italiaanse wijnen van oorsprong, ook zeer bekende, is deze verplichting in feite reeds ingesteld.

Kan de Commissie derhalve mededelen welke maatregelen zij denkt te treffen tegen lid-staten die in hun wetgeving de bottelverplichting voor vqprd's in bepaalde gebieden handhaven of invoeren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(17 oktober 1996)

Bij contacten die de Commissie met de Lid-Staten heeft gehad na het arrest van 9 juni 1992 in de zaak 47/90, waaraan het geachte Parlements lid refereert, heeft zij een aantal gegevens van technische en juridische aard verzameld over de kwestie van de verplichte botteling van in bepaalde gebieden voortgebrachte kwaliteitswijn (v.q.p.r.d.) in het gebied waar deze wijnen zijn geproduceerd. De Commissie heeft ook vastgesteld dat in alle acht de wijnproducerende Lid-Staten van de Gemeenschap maatregelen van dezelfde strekking gelden, althans voor bepaalde kwaliteitswijnen weliswaar met een aantal verschillen in de wijze waarop deze verplichting wordt toegepast. Al deze Lid-Staten zijn van oordeel dat er een nauw verband bestaat tussen de botteling in het produktiegebied en het behoud van de kenmerken van bepaalde kwaliteitswijnen en zijn van mening dat de bottelverplichting het beste middel is om dit doel te bereiken.

Daarbij komt nog dat de verbetering en het behoud van de kwaliteit van levensmiddelen de jongste jaren in de Gemeenschap een prioritaire doelstelling van het beleid en de regelgeving is geworden. Aanduidingen in die zin zijn te vinden in het Witboek betreffende de voltooiing van de interne markt ⁽¹⁾ en in de mededeling over de toekomst van het platteland ⁽²⁾. Met de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 2081/92 ⁽³⁾ inzake de oorsprongsbenamingen voor levensmiddelen is dit beleidsvoornemen — dat bovendien beantwoordt aan de verwachtingen van de consumenten — in de regelgeving geconcretiseerd.

In deze context heeft België onlangs, gebruikmakend van de bij artikel 170 van het EG-Verdrag geboden mogelijkheid voor de Lid-Staten om rechtstreeks tegen elkaar te procederen, tegen Spanje een vordering ingesteld wegens niet-naleving van het arrest van 9 juni 1992. De zaak is bij het Hof van Justitie geregistreerd onder nr. C 388/95. Het Hof van Justitie zal deze kwestie dus opnieuw moeten onderzoeken. De Commissie heeft, uitgaande van de bovenstaande overwegingen, besloten in dit geding op te treden om het Spaanse standpunt te steunen. De memorie in interventie, waarin de argumenten van de Commissie worden uiteengezet, moest uiterlijk op 19 september 1996 zijn ingediend.

Om deze redenen is het onderzoek van de dossiers betreffende de vermoede overtreding van het Gemeenschapsrecht, die de Commissie ten aanzien van de acht betrokken Lid-Staten had aangelegd, vooralsnog opgeschort.

De Commissie behoudt zich bovendien het recht voor om, na de indiening van de memorie in interventie, te bezien welke acties zij zou kunnen ondernemen, zowel met betrekking tot de algemene kwestie van de botteling van v.q.p.r.d., als in het kader van de dossiers betreffende de vermoede overtreding.

⁽¹⁾ doc. COM(85)310.

⁽²⁾ doc. COM(88)501.

⁽³⁾ PB L 208 van 24. 7.1992.

(97/C 60/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2414/96

van Caroline Jackson (PPE) aan de Commissie

(11 september 1996)

Betreft: Toegevoegde stoffen in levensmiddelen — bijzondere behoeften

Op 25 maart 1997 zal richtlijn 95/02/EEG ⁽¹⁾ inzake het gebruik van andere toegevoegde stoffen dan kleur- en zoetstoffen in alle landen van de EU van kracht worden. Produkten die niet aan de bepalingen van deze richtlijn voldoen, zullen dan niet meer vrijelijk binnen de EU kunnen worden verhandeld.

Sinds de eerste ontwerpen voor deze richtlijn begonnen te circuleren, heeft de Europese vereniging van kinderen dieetvoedselafabrikanten (IDACE), evenals enkele van de daarbij aangesloten ondernemingen individueel, benadrukt dat er bijzondere behoeften bestaan voor gespecialiseerde preparaten voor zieke zuigelingen en jonge kinderen. Dossiers hierover zijn ter bestudering voorgelegd aan DG III en het Wetenschappelijk Comité voor voedingsmiddelen (SCF) van de Commissie.

De Commissie en de SCF moeten nog hun standpunt bepalen ten aanzien van de verzoeken van de kant van de bedrijfstak. De bedrijven in deze sector verwachten dat er binnen een paar maanden bijzonder grote problemen gaan rijzen.

Wat is de Commissie voornemens te doen om een regeling te treffen voor deze situatie, die te wijten is aan de onvoldoende snelheid waarmee haar terzake bevoegde diensten gewerkt hebben? Zal zij tijdelijke ontheffingen verstrekken voor deze producten? Hoe denkt zij te voorkomen dat dit soort problemen zich in de toekomst opnieuw zullen voordoen?

(¹) PB L 61 van 18.03.1995, blz. 1

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(18 oktober 1996)

Bij Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen wordt vastgesteld welke levensmiddelenadditieven mogen worden gebruikt in voeding voor zuigelingen en jonge kinderen. Deze richtlijn steunt op het advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding dat van mening is dat het gebruik van levensmiddelenadditieven zoveel mogelijk moet worden beperkt. In de oorspronkelijke voorstellen van de Commissie werden slechts die additieven vermeld welke specifiek waren toegestaan voor gebruik in dergelijke levensmiddelen.

Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding heeft sindsdien herhaaldelijk nieuwe levensmiddelenadditieven voor gebruik in voeding voor zuigelingen en jonge kinderen aan een onderzoek onderworpen. De wetenschappelijke dossiers worden nog steeds bestudeerd. De Commissie meent dat uitstel bij het verlenen van toestemming voor het gebruik van nieuwe additieven niet te wijten is aan de werking van het wetenschappelijk comité, maar wel aan de complexiteit van de materie van babyvoeding met betrekking tot de gezondheid van baby's en jonge kinderen.

Met het oog op bescherming van de gezondheid van zuigelingen en jonge kinderen zal de Commissie geen nieuwe vergunningen voor het gebruik van additieven in voor hen bedoelde levensmiddelen afleveren alvorens de wetenschappelijke evaluatie volledig is afgerond. Recentelijk heeft de Commissie bij het Parlement en de Raad een voorstel tot wijziging van bovengenoemde richtlijn ingediend, waarin één nieuw additief voor zuigelingenvoeding is opgenomen. Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding heeft daarmee onlangs immers ingestemd.

Gezien de complexiteit van de wetenschappelijke evaluatie en het belang daarvan voor de volksgezondheid meent de Commissie dat het verlenen van tijdelijke vergunningen voor het gebruik van dergelijke producten geen oplossing kan zijn. Zodra de wetenschappelijke evaluatie van bedoelde additieven is beëindigd, zal de Commissie onverwijld het Parlement en de Raad voorstellen de levensmiddelenadditieven-richtlijn opnieuw te wijzigen.

(97/C 60/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2416/96

van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie

(4 september 1996)

Betreft: Ontoelaatbare verwoesting en aantasting van de „Camino de Santiago” in het plaatsje Pazos (Padrón, Spanje)

Is de Europese Commissie, en in het bijzonder de voor de bescherming van het Europees cultureel erfgoed verantwoordelijke Commissaris, Marcelino Oreja, op de hoogte van de zeer ernstige schade die aan de Camino de Santiago („Ruta Xacobeá”) wordt toegebracht door de werkzaamheden in verband met de verbreding van de autoweg N-550 in het plaatsje Pazos (Padrón)?

Is dit niet des te ernstiger als men bedenkt dat het hier gaat om een van de meest karakteristieke trajecten en streken van de ongeëvenaard fraaie Camino de Santiago, die door de Raad van Europa is uitgeroepen tot „Belangrijkste cultuurroute van Europa” en door de UNESCO tot „Mondiaal cultureel erfgoed”?

Is hier niet sprake van een barbaarse aantasting, die mogelijk wordt gemaakt door een onaanvaardbaar passieve opstelling van de regering van Galicië en andere?

Genoemde feiten vormen een flagrante schending van de Galicische wet van 3/1996 betreffende de bescherming van de Caminos de Santiago (DOG 23/5/96), de wet van 8/95 betreffende het cultureel erfgoed van Galicië, het autonomiestatuut en zelfs de Spaanse grondwet.

Is de Commissaris niet van oordeel dat deze werkzaamheden onmiddellijk moeten worden stilgelegd en dat de reeds veroorzaakte schade moet worden hersteld voordat het te laat is?

Wat bent U van plan te doen aan deze aantasting van dit historisch en cultureel pronkstuk van Europa? Vindt U het niet barbaars dat schade wordt toegebracht aan een leefomgeving die van groot ruraal, etnologisch en ecologisch belang is, uitsluitend en alleen vanwege een simpele wegverbreding, waarvoor bovendien verscheidene betere alternatieven zijn?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(30 oktober 1996)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor haar informatie over de mogelijke beschadigingen van de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela door werkzaamheden die verband houden met de verbreding van de autoweg N-550 in het plaatsje Pazos.

De pelgrimsweg van Santiago de Compostela is inderdaad door internationale organisaties zoals de UNESCO en de Raad van Europa erkend als een van de meest karakteristieke culturele trajecten op Europees niveau. De Commissie, die zich bewust is van het grote historisch en symbolisch belang van deze weg, heeft vastgesteld dat de autoweg N-550 zich strikt genomen niet bevindt op de weg naar Santiago, die tot cultureel erfgoed van de mensheid is verklaard.

De Commissie zal, met inachtneming van artikel 128 van het Verdrag en het subsidiariteitsbeginsel, de bevoegde Spaanse autoriteiten in ieder geval de vraag van het geachte Parlementslid doen toekomen.

(97/C 60/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2418/96

van Bartho Pronk (PPE) aan de Commissie

(11 september 1996)

Betreft: Computerprogramma's en de 21ste eeuw

In vervolg op het antwoord van de heer Bangemann op vraag E-1399/96 ⁽¹⁾:

1. Spreken de antwoorden van de Europese commissaris elkaar niet tegen, namelijk dat alle nodige voorzorgsmaatregelen reeds zouden zijn genomen en tevens een werkgroep is ingesteld die dit probleem moet bestuderen en eventuele oplossingen daarvoor moet uitwerken?
2. Wat zal de inbreng zijn van de kant van de Europese Commissie in de in te stellen werkgroep?
3. Is de commissie niet van mening dat de beantwoording van de Commissie van 12 juli 1996 van mijn eerdere vraag minder dan gemiddeld is?

⁽¹⁾ PB C 356 van 25.11.1996, blz. 34.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(18 oktober 1996)

De eerder gegeven antwoorden zijn helemaal niet tegenstrijdig. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen de effecten van de overgang op de Commissie en het effect op alle andere externe organisaties en ondernemingen.

Ten aanzien van haar eigen interne informatiesystemen heeft de Commissie reeds bevestigd dat er passende maatregelen zijn genomen om de plekken in haar eigen computersystemen die kwetsbaar zijn voor de overgang naar de 21ste eeuw op te sporen en te verhelpen.

Wat de externe activiteiten betreft is de Commissie zich terdege bewust van de omvang van het probleem en de reeds enorme omvang van de huidige „marktgedreven” reactie. In verband hiermee erkent de Commissie, samen met andere betrokkenen, dat zij niet alleen bij het bevorderen van uitwisseling van ervaring een rol kan spelen, maar ook op andere terreinen, bij voorbeeld de activiteiten van haar onderzoek- en ontwikkelingsprogramma's, die reeds belangrijke technologieën hebben geleverd welke de last van deze overgang zullen verlichten.

Uitwisseling van ervaring tussen grote en ervaren gebruikers als administraties kunnen bovendien bijdragen tot verbetering van de manier waarop dit grote probleem wordt aangepakt. De Commissie heeft een reeds gevestigd forum waar vertegenwoordigers van de Lid-Staten die zich bezighouden met de aankoop en verdere

ontwikkeling van grote computersystemen bijeenkomen. Dit forum houdt zich nu reeds bezig met de overgang naar de 21ste eeuw en zal de ervaring die is opgedaan met tegenover deze uitdaging gevolgde strategieën delen en doorgeven. Administraties kunnen helpen — en doen dit ook — bij het tot stand brengen van goede praktijken die kunnen worden benut ten behoeve van de gehele gemeenschap van IT-gebruikers.

(97/C 60/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2421/96

van Jacques Donnay (UPE) aan de Commissie

(11 september 1996)

Betreft: Toepassing van de richtlijn betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen op het beroep van skileraar

Het vrije verkeer van werknemers in Europa is een fundamenteel beginsel dat voor alle beroepen moet worden verwezenlijkt. De toepassing van dit beginsel op bepaalde beroepen die vanwege specifieke arbeidsomstandigheden bijzondere bekwaamheden vereisen, kan echter problemen opleveren. Dit is het geval voor skileraren, die om de veiligheid van de personen die zij begeleiden te verzekeren, moeten beschikken over een uitermate goede kennis van de geografische en geomorfologische kenmerken van de berggebieden, van de sneeuw- en weersomstandigheden... Onvoldoende opgeleide leraren zouden aanleiding kunnen geven tot ongelukken zoals dat in VALMOREL.

Het probleem om iemands bekwaamheid vast te stellen doet zich vooral voor bij skileraren die voor korte tijd in een andere lid-staat werken.

Deze leraren moeten, vanuit veiligheidsoogpunt, absoluut een opleidingsniveau hebben dat gelijk staat met dat van het staatsdiploma voor sportinstructeur.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen zodat de erkenning van de opleiding van skileraren niet ten koste gaat van de veiligheid?

Zou de Commissie een uitzondering voor dit beroep toestaan bij de omzetting in Frans recht van richtlijn 92/51 (1)?

(1) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 25.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(22 oktober 1996)

Evenals het geachte Parlementslid is de Commissie van oordeel dat het vrij verkeer een beginsel vormt dat op alle beroepen van toepassing moet zijn. Met dit doel zijn de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG (1), vastgesteld.

Bij Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 is een algemeen stelsel van erkenning van hoger onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, vastgesteld. Vervolgens is deze richtlijn aangevuld door Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen. Deze tweede richtlijn is tevens van toepassing op skileraren.

Ingevolge het algemeen stelsel van erkenning van diploma's moet een persoon die volledig bevoegd is tot het uitoefenen van een beroep in een Lid-Staat, in beginsel hetzelfde beroep in een andere Lid-Staat kunnen uitoefenen. Er zijn evenwel enkele uitzonderingen op dit beginsel. Dit geldt met name wanneer de opleiding die de aanvrager van erkenning in de Lid-Staat van herkomst heeft ontvangen inhoudelijk sterk verschilt van de opleiding die in de ontvangende Lid-Staat wordt vereist. In dit geval kan de ontvangende Lid-Staat van de aanvrager eisen dat hij een aanpassingsstage volbrengt of een proeve van bekwaamheid aflegt („compenserende maatregel”). Behalve in heel bijzondere gevallen die in de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG worden genoemd, heeft de migrant de keuze tussen aanpassingsstage en proeve van bekwaamheid.

De Commissie erkent dat skileraren, vanwege hun bijzondere verantwoordelijkheden, kwalificaties moeten bezitten die de veiligheid van de door hen begeleide sportbeoefenaars verzekeren. Zij is evenwel van oordeel dat de bepalingen van Richtlijn 92/51/EEG de mogelijkheid bieden om, bij de beoordeling van de opleiding van een aanvrager van erkenning, rekening te houden met de veiligheidseisen. Indien de houder van een diploma van een andere Lid-Staat terzake grote lacunes vertoont, kan dit wijzen op grote inhoudelijke verschillen met de Franse opleiding, zodat een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid kan worden geëist.

Overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 92/51/EEG hebben de Franse autoriteiten verzocht om een afwijking van het beginsel van het „keuzerecht van de migrant” ten aanzien van de kwalificaties die voor het geven van skilessen zijn vereist. Dit artikel 14 voorziet in de mogelijkheid voor een Lid-Staat om af te wijken van een van de fundamentele beginselen van de richtlijn (dat van de vrijheid van keuze tussen proeve van bekwaamheid en aanpassingsstage, indien de ontvangende Lid-Staat het recht heeft om een „compenserende maatregel” te eisen). Dit verzoek is momenteel in behandeling.

Het geachte Parlementslid brengt tevens het probleem inzake de controle van de bevoegdheid ter sprake dat zich voordoet indien skileraren voor korte tijd in een andere Lid-Staat een dienst verrichten. Het is inderdaad van belang om het beginsel van vrije dienstverrichting, dat door het Verdrag wordt gewaarborgd, en de voor de beoefening van de skisport specifieke veiligheidsvereisten met elkaar in overeenstemming te brengen. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof is de Commissie van oordeel dat het vrij verrichten van diensten, als fundamenteel beginsel van het Verdrag, slechts kan worden beperkt door voorschriften die om dringende redenen van algemeen belang gerechtvaardigd zijn en die van toepassing zijn op alle personen of ondernemingen die een activiteit uitoefenen op het grondgebied van de ontvangende Lid-Staat, voor zover dit belang niet wordt beschermd door de regels waaraan de dienstverrichter in de Lid-Staat waar hij is gevestigd, is onderworpen. Deze voorschriften moeten objectief noodzakelijk zijn om de eerbiediging van de beroepsregels te verzekeren en te zorgen voor de bescherming van degenen die van de diensten gebruik maken; zij mogen evenwel niet verder gaan dan hetgeen voor het bereiken van deze doelstellingen noodzakelijk is.

De Commissie kan zich voorstellen dat deze beginselen van toepassing kunnen zijn op het ski-onderwijs waar, naargelang van het niveau van de sportbeoefening, de plaats en de weersomstandigheden, overwegingen op het gebied van gezondheid en veiligheid een rol kunnen spelen. Het is evenwel haar taak om na te gaan of de nationale regelgeving ter zake niet verder gaat dan nodig is om de veiligheid van de sportbeoefenaars te verzekeren.

(¹) PB L 19 van 24.1.1989

(97/C 60/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2422/96
van Doeke Eisma (ELDR) aan de Commissie
(4 september 1996)

Betreft: Implementatie van de Habitat-richtlijn in Frankrijk

Op 19 juli 1996 heeft de Franse premier, de heer Juppé, een persbericht doen uitgaan waarin hij verklaart dat Frankrijk niet in staat is in het kader van de Europese Habitat-richtlijn mee te werken aan de totstandkoming van het Natura 2000 netwerk.

Is de Commissie hiervan op de hoogte en zo ja, op welke wijze heeft zij hierop gereageerd?

Heeft de Franse regering bij de totstandkoming van deze richtlijn al in eerdere instantie aangegeven moeilijkheden te zullen hebben bij de implementatie?

Zijn er meer lid-staten waar de vorming van het Natura 2000 netwerk problemen oplevert?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(1 oktober 1996)

De Commissie vernam de beslissing van de Franse premier van 19 juli 1996 om de toepassing van communautaire Richtlijn 92/43/EEG (¹), de zogenaamde Habitat-richtlijn, te bevriezen, uit de pers.

Deze beslissing van de Franse regering werd betreurd en de Commissie publiceerde op 31 juli 1996 (²) een perscommuniqué.

Vóór de aanneming van de richtlijn hadden de Franse autoriteiten niet aangekondigd dat zij moeilijkheden zouden hebben bij de tenuitvoerlegging. Bovendien had Frankrijk sedert de aanneming van de richtlijn geen specifiek voorbehoud ten aanzien van de toepassing gemaakt.

Tien Lid-Staten hebben reeds volledige of gedeeltelijke lijsten van gebieden verstrekt.

Meerdere Lid-Staten maakten melding van moeilijkheden bij de raadpleging van de lokale bevolking, maar alleen Frankrijk bevroor de toepassing van deze richtlijn.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992

(²) IP/96/759

(97/C 60/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2427/96
van Mark Killilea (UPE) aan de Commissie
(11 september 1996)

Betreft: Commissievoorstellen inzake onderzoeksprojecten betreffende uit zee afkomstig voedsel

Kan de Commissie een overzicht geven van de financieringsprogramma's die zij eventueel beschikbaar heeft ter bevordering van onderzoeksprojecten betreffende uit zee afkomstig voedsel, aangezien deze geacht worden niet in aanmerking te komen voor kredieten uit het subprogramma Voedsel?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(14 oktober 1996)

Onderzoekprojecten in verband met voedsel uit de zee komen zeker in aanmerking voor financiële steun bij het programma landbouw en visserij van het vierde kaderprogramma. Voor onderzoek naar voedsel uit de zee zijn met name de volgende gebieden van het werkprogramma van het programma landbouw en visserij van belang:

- Gebied 3.1 Voeding en gezondheid van de consument. Verkrijgen van meer inzicht in de gezondheidsaspecten van vis en visprodukten.
- Gebied 3.3.5 Geavanceerde en geoptimaliseerde technologieën en processen. Veredeling van te weinig benutte vissoorten en nevenprodukten.
- Gebied 3.4 Algemene voedingswetenschappen. Vaststellen van grenswaarden voor de aanwezigheid van toxische stoffen, voor de microbiologische eigenschappen van recent ontwikkelde vissoorten, samengestelde produkten waarin vis is verwerkt en nieuwe processen, en voor epidemiologische risicobeoordeling in weekdieren.
- Gebied 5 Visserij en aquacultuur. Evenwichtige duurzame exploitatie van de visbestanden van de Gemeenschap en verdere ontwikkeling van aquacultuur.

(97/C 60/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2429/96
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(11 september 1996)

Betreft: WTO-procedures — geschil over bananen

Het algemene GATT-recht op basis waarvan derden of belanghebbenden konden deelnemen aan geschillenpanels, lijkt in de WTO-procedures met betrekking tot de behandeling van het bananengeschil te zijn ingeperkt.

Welke stappen is de Commissie voornemens te ondernemen om ervoor te zorgen dat de ACS-landen de tijd en de faciliteiten krijgen om deel te nemen aan dit geschillenpanel?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 oktober 1996)

Bij de inleidende werkzaamheden van het panel dat op grond van de WTO-geschillenregeling is ingesteld om de Gemeenschapsregeling voor bananen te onderzoeken, heeft de Gemeenschap haar volle steun verleend aan het verzoek dat de ACS-landen, als belanghebbende derde partijen, hebben ingediend om intensiever bij de werkzaamheden van het panel te worden betrokken ten einde hun belangen te kunnen verdedigen.

De overeengekomen regels en procedures voor de oplossing van geschillen binnen de WTO regelen de deelneming van belanghebbende derde partijen aan de werkzaamheden van geschillenpanels. Het betrokken panel heeft zich tweemaal uitgesproken over de deelneming van derde partijen aan zijn werkzaamheden. Daarbij is beslist dat derde partijen schriftelijke besluiten mochten indienen bij het panel. Zij mochten ook aanwezig zijn en intromperen op de eerste vergadering van de partijen met het panel, en aanwezig zijn en een korte mondelinge uiteenzetting houden op de tweede vergadering van de partijen met het panel.

(97/C 60/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2430/96
van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie
(11 september 1996)

Betreft: Accijnsverhoging voor motorbrandstoffen

1. Is de Commissie op de hoogte van de voorgenomen accijnsverhoging op motorbrandstoffen door de Nederlandse regering?
2. Kan de Commissie een actueel overzicht geven van de verschillen in accijnzen voor motorbrandstoffen in de verschillende lid-staten?
3. Is de Commissie met ons van mening dat daardoor de grensoverschrijdende aankopen van motorbrandstoffen aanzienlijk zullen stijgen?
4. Deelt de Commissie de mening dat een vergroting van de verschillen tussen de accijnstarieven in de verschillende lid-staten zal leiden tot een structurele onevenwichtigheid in diverse bedrijfssectoren in de grensregio's?
5. Denkt de Commissie dat deze verhoging uiteindelijk zal leiden tot een verschuiving van arbeidsplaatsen in de grensregio's, niet dankzij marktwerking of concurrentie maar zuiver door overheidsingrijpen?
6. Denkt de Commissie niet dat de gewenste harmonisatie van accijnzen, voor het beter functioneren van de interne markt, op minerale oliën hierdoor verder onder druk komt te staan?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(9 oktober 1996)

De voorstellen voor richtlijnen betreffende de harmonisatie van de structuren en tarieven van accijnzen op minerale oliën die de Commissie in 1987 bij de Raad heeft ingediend waren gebaseerd op de veronderstelling dat voor de goede werking van de interne markt vereist was dat zowel de structuren als de belastingtarieven volledig geharmoniseerd zijn.

Tijdens de discussie over die voorstellen gingen de Raad en de Commissie inzien dat een volledige harmonisatie van de tarieven in dat stadium niet te verwezenlijken was; de Commissie diende daarom herziene voorstellen in voor een stelsel waarin de produkten worden aangeduid die aan accijns zijn onderworpen en waarin voor die produkten de minimum- en streeftarieven worden aangegeven naar gelang van de wijze waarop zij worden gebruikt. De Raad heeft uiteindelijk een stelsel goedgekeurd van uitsluitend minimumtarieven, waarboven iedere Lid-Staat vrij was om bij de vaststelling van de tarieven voor de produkten die in die Lid-Staat heersende voorwaarden in aanmerking te nemen.

In Richtlijn 92/82/EEG ⁽¹⁾ betreffende de accijnstarieven is bepaald dat de Raad om de twee jaar de in die Richtlijn vastgestelde accijnstarieven beziet en, na raadpleging van het Europese Parlement, met eenparigheid van stemmen de nodige maatregelen neemt. Bij zijn onderzoek moet de Raad handelen op basis van een verslag van de Commissie en zowel in dat verslag als bij de behandeling in de Raad wordt rekening gehouden met de goede werking van de interne markt, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelstellingen van het Verdrag in het algemeen. Het eerste verslag in deze zin werd in september 1995 ⁽²⁾ voorgelegd aan het Parlement, dat in september 1996 een resolutie aannam.

In het verslag werd verklaard dat sommige van de problemen die zich sedert de voltooiing van de interne markt in 1993 voordoen te wijten zijn aan verschillen in accijnstarieven en dat de Lid-Staten inzagen dat de oplossing voor deze problemen ligt in het verkleinen van de verschillen tussen de nationale tarieven. Voorts werd in het verslag opgemerkt dat er sedert 1993 weinig feitelijke onderlinge aanpassing van accijnstarieven is geweest, maar dat zich, waar dit wel is gebeurd, een sterke daling in grensoverschrijdend winkelen heeft voorgedaan. In het verslag werd geconcludeerd dat er een brede raadpleging moest worden gehouden om na te gaan wat de volgende stappen moeten zijn. Hierbij zijn een grotere mate van onderlinge aanpassing en uitbreiding van de werkingssfeer van de belastingheffing naar concurrerende produkten die thans buiten het belastingnet blijven, als zeer belangrijke kwesties aangemerkt.

In antwoord op een uitnodiging van de Raad heeft de Commissie op dit ogenblik voorstellen in voorbereiding voor een alomvattende aanpak van de belastingheffing over energieprodukten. Met deze voorstellen zal worden getracht de werking van de interne markt te verbeteren door de hogervermelde kernkwesties aan te pakken en intussen ook te zorgen voor voldoende flexibiliteit voor het gebruik van belastingheffing als middel om andere beleidsdoelstellingen na te streven.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad Nr. 92/82/EEG van 19 oktober 1992 betreffende de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven voor minerale oliën, PB L 316 van 31.10.1992.

⁽²⁾ COM(95) 285 def.

(97/C 60/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2431/96
van Christa Randzio-Plath (PSE) aan de Commissie
(11 september 1996)

Betreft: Frans (en Belgisch) voorstel over monetaire fluctuaties

1. Is de Commissie het er, gezien de voorstellen van de Franse minister Arthuis op de informele Ecofin-raad van Verona op 12 en 13 april 1996 inzake de instabiliteit van de wisselkoersen, mee eens dat de door minister Arthuis bepleite aanpak uitgaat van de veronderstelling dat het mogelijk is:

- criteria vast te stellen waardoor kan worden bepaald of fluctuaties in de wisselkoers van de munteenheid van een lid-staat al dan niet een betrouwbare afspiegeling zijn van veranderingen in de economische basisgegevens in een lid-staat,
- indien wordt vastgesteld dat dit niet het geval is, kan worden bepaald wat de precieze oorzaak van deze wisselkoersschommelingen is;

Op welke wijze zal de Commissie criteria opstellen voor wat verstaan moet worden onder devaluaties uit concurrentie-overwegingen.

Indien de Commissie van mening is dat deze veronderstelling de kern van het Franse voorstel vormt, kan zij dan een indicatie geven van de haalbaarheid van de uitvoering van deze taak — op een ondubbelzinnige en objectieve wijze — gezien de duidelijke technische en economische problemen die dat met zich meebrengt?

2. Is de Commissie, gezien het doel een zo groot mogelijk aantal lid-staten in de Euro-zone op te nemen, niet van mening dat een benadering die gebaseerd is op sancties en pressie eerder dan het gladstrijken van de verschillen tussen de lid-staten met en zonder derogatie, leidt tot een verscherping van deze verschillen en een negatieve invloed zal hebben op de publieke opinie in de 'pre-in'-landen en hun wil om toe te treden tot de Monetaire Unie zal doen afnemen of de bestaande twijfel aan de voordelen van het lidmaatschap zal aanwakkeren?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(11 oktober 1996)

1. De voorstellen die de Franse minister heeft gedaan tijdens de formele Ecofin-Raad van Verona, worden besproken in een recent werkdocument van de Commissie, de studie „Versterking van de convergentie in de 3e fase van de EMU” (1).

In dit document stelt de Commissie dat het koppelen van de steunverlening van de Structuurfondsen aan de ontwikkeling van de reële wisselkoersen geen efficiënte aanpak is om de convergentie te versterken. Sancties op reële depreciaties, ongeacht de redenen daarvoor, zouden een negatieve uitwerking kunnen hebben voor landen die hun economieën hebben gestabiliseerd door de inflatie en de arbeidskosten per eenheid terug te dringen. Zelfs nominale depreciaties zijn niet altijd of uitsluitend het gevolg van een weinig strikt economisch beleid. Vaak zijn deze te wijten aan speculatie die ontstaat omdat de markten politieke instabiliteit bespeuren of zelfs aan ontwikkelingen buiten de Gemeenschap.

De studie illustreert de economische en technische moeilijkheden die moeten worden overwonnen bij het bepalen of wisselkoersfluctuaties van de munteenheid van een Lid-Staat daadwerkelijk veranderingen van de onderliggende economische ontwikkelingen weerspiegelen. Zo moet hiervoor een referentieperiode worden bepaald gedurende welke de wisselkoersen min of meer in overeenstemming waren met de onderliggende economische ontwikkelingen. In het kader van een nieuw Europees monetair stelsel met ingang van 1999 zal de Commissie moeten onderzoeken op welk moment een wisselkoersschommeling moet worden beschouwd als buitensporig en schadelijk voor de goede werking van de interne markt.

Hierbij zal een pragmatische benadering worden gevolgd waarbij de gevolgen van de wisselkoersfluctuaties voor de interne markt in de praktijk zullen worden onderzocht. In dit kader vormt de definitie van de „evenwichtige wisselkoers” slechts een theoretisch element dat tezamen met andere elementen zal worden gebruikt bij de beoordeling van het al dan niet buitensporige karakter van de fluctuaties.

2. Nominale convergentie die bijdraagt tot het terugdringen van wisselkoersfluctuaties tussen de Euro en de munteenheden van de „pre-in“-landen is van essentieel belang voor de goede werking van de interne markt. Bij de keuze van de mechanismen voor de versterking van de nominale convergentie dient de voorkeur uit te gaan naar de instrumenten die zijn gebaseerd op preventie.

In voornoemde studie werd bijvoorbeeld het voorstel onderzocht om de macro-economische conditionaliteit op te nemen in de verordeningen inzake de Structuurfondsen. In de Lid-Staten die de voornaamste begunstigen zijn van bijstand uit hoofde van doelstelling 1 zou een vermindering van de betalingen uit de Structuurfondsen en van nationale co-financiering negatieve macro-economische gevolgen kunnen hebben en derhalve het inhaalproces nadelig kunnen beïnvloeden. In andere Lid-Staten is de communautaire bijstand gericht op

specifieke regio's en sociale categorieën die gestraft zouden kunnen worden voor onvoldoende strikt economisch beleid van hun nationale regering. Vanwege juridische aspecten zoals het beginsel van gerechtvaardigde verwachtingen en de vereiste eenparigheid van stemmen voor een wijziging van de Kaderverordening is het hoe dan ook onmogelijk om vóór het verstrijken van de looptijd van het huidige programma, te weten eind 1999, conditionaliteit te introduceren voor de Structuurfondsen.

(¹) SEC(96) 1489.

(97/C 60/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2434/96
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(11 september 1996)

Betreft: Europees-Canadese transatlantische onderhandelingen

De ontwerpen van een gezamenlijke verklaring en een Europees-Canadees actieplan zijn uiteindelijk op 26 juni in Rome niet ondertekend om verschillende redenen, waaronder een verschil van inzicht (tevens binnen de instellingen van de Unie) over de verwijzing naar vrije handel.

Ofschoon het begrip vrijhandel niet als zodanig in de teksten is terug te vinden, wordt hier wel op gezinspeeld in verscheidene passages, met name waar bilaterale economische betrekkingen worden overwogen „in de context van een transatlantische markt” (enkelvoud) en „een gemeenschappelijke studie wordt aangekondigd over de middelen..... om de tarifaire en niet-tarifaire handelsbeperkingen verder te verminderen”.

Is de Raad niet van oordeel dat deze beide passages beter achterwege kunnen worden gelaten in het vooruitzicht van een hervatting van de onderhandelingen?

Antwoord

(29 november 1996)

Aangezien er, zoals het Geachte Parlementslid stelt, geen overeenstemming is bereikt over een gezamenlijke verklaring en een actieplan, bestaat evenmin overeenstemming over specifieke bewoordingen betreffende de handel. Indien op dit punt wel overeenstemming wordt bereikt, dan moeten zowel de Raad als Canada hiermee kunnen instemmen. Wanneer de onderhandelingen uiteindelijk worden hervat, zal dit punt daar uiteraard ook deel van uitmaken.

(97/C 60/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2435/96
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Raad
(11 september 1996)

Betreft: Pedofilie en smokkel- en misdadnetten

De wereld is geschokt door de recente gebeurtenissen in België, waarbij op de meest misdadige en smerige manier de band wordt gelegd tussen seksuele perversie en diverse smokkelnetten, van mensen en kinderen, en ogenschijnlijk eerbare activiteiten, waarbij het enige doel echter geldelijke verrijking is, zonder dat men zich om de geur, kleur of oorsprong van dat geld bekommert.

Wie politieke verantwoordelijkheid draagt, mag niet onverschillig blijven tegenover wat er aan het licht komt. En het is niet voldoende zijn verontwaardiging en afschuw te laten blijken, en uiting te geven aan zijn afkeer en de veroordeling van de schuldigen te eisen. In het kader van de Europese Unie, aangevuld met de kandidaat-leden, moet verder dan dat worden gegaan. Er moet dieper worden gegaan dan de zweren aan de oppervlakte, men mag zich niet beperken tot het veroordelen van de monsters en tegelijkertijd de medeplichtigen, de aanstokers, en zij die profiteren van hun misdadige, anti-sociale en onmenselijke activiteiten, vergeten.

Kan de Raad daarom meedelen wat er in het kader van zijn bevoegdheden ondernomen wordt in verband met deze zaak, of er lijsten bestaan van de betrokkenen in die netwerken, waarvan de afschuwwekkende handelingen die nu bekend zijn geworden, slechts schakels zijn, wat er gedaan wordt om doorzichtigheid te brengen en ervoor te zorgen dat de publieke opinie geïnformeerd wordt om op die manier het gevoel van onveiligheid bij de burgers weg te nemen, dat aanleiding geeft tot het verontrustend fenomeen van het ontstaan van zelfverdedigingsgroepen, van summiere volksrechtspraak volgens het beginsel van oog om oog en tand om tand?

Antwoord*(29 november 1996)*

De Raad deelt de bezorgdheid van de Geachte Afgevaardigde van het Europees Parlement over de recente tragische gebeurtenissen, in België en elders, die kinderen betreffen. Hij is van oordeel dat de strijd tegen dergelijke afschuwelijke misdaden voorrang moet krijgen. Zoals hij in antwoord op vragen van andere Geachte Afgevaardigden van het Europees Parlement reeds heeft aangegeven, is hij van plan snel iets aan deze zaak te doen. De Belgische Minister van Justitie heeft voorstellen gedaan voor maatregelen betreffende de harmonisatie van het strafrecht, het strafprocesrecht en de justitiële samenwerking op internationaal niveau; een programma van opleiding en uitwisseling van personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel; het aanleggen van een repertorium van centra van deskundigheid bij de politie en andere instanties die zich bezighouden met het bestrijden en het onderzoeken van deze misdaden.

Ook is een initiatief genomen dat ertoe strekt, het mandaat van de Europol Drugseenheid uit te breiden tot mensenhandel en zullen nadere concrete acties worden overwogen tijdens de zitting van de Europese Ministers van Justitie deze maand te Dublin, en worden deze reeds in de passende Raadsinstanties besproken. De Raad is voornemens, deze zaak te bespreken met de ambtgenoten van de geassocieerde landen in Midden- en Oost-Europa.

*(97/C 60/115)***SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2438/96****van Patricia McKenna (V) aan de Commissie***(18 september 1996)*

Betreft: EU-subsidies voor tabaksproducenten

In artikel 129 van het Verdrag van Maastricht wordt bepaald dat de volksgezondheid op alle beleidsterreinen van de Unie een rol moet spelen. Alleen al het afgelopen jaar echter heeft de EU 802,4 miljoen Ierse ponden uitgegeven aan subsidies voor tabaksproducenten.

Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) sterven er ieder jaar drie miljoen mensen aan ziekten die verband houden met het roken en indien de huidige tendens zich voortzet kan dit cijfer tot 10 miljoen oplopen tegen de tijd dat de rokende teenagers van vandaag de middelbare leeftijd bereiken. In een verslag uit 1994 van de Rekenkamer wordt subsidie voor de verbouw van tabak een misbruik van de openbare middelen genoemd en gepleit voor rechtstreekse inkomenssteun voor landbouwers die afzien van tabaksteelt.

Kan de Commissie, gezien de ernstige gezondheidsproblemen die verband houden met roken, mededelen welke plannen zij heeft om subsidies voor tabakstellers geleidelijk te beëindigen en de middelen hiervoor te besteden aan een programma voor omschakeling op andere gewassen en compensatie voor tabakstellers? Is de Commissie niet van mening dat EU-steun voor de verbouw van tabak niet te rijmen valt met de bepalingen van het Verdrag van Maastricht met het oog op de integratie van het volksgezondheidselement in alle beleidsgebieden van de EU?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(15 oktober 1996)*

De steun die de Gemeenschap toekent voor de teelt van tabak is bedoeld als inkomenssteun voor de tabakstellers, die in veel gevallen weinig economische alternatieven hebben. Wat het toekomstige beleid in deze sector betreft, zal de Commissie binnenkort een verslag over de regelingen in de tabakssector voorleggen.

*(97/C 60/116)***SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2441/96****van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie***(11 september 1996)*

Betreft: OESO-overeenkomst inzake overheidssteun aan de scheepsbouw

Een aantal scheepsbouwers in Europa en elders sluiten al contracten af voor schepen die in 1999 moeten worden afgeleverd. De bewoordingen van de slotakte van de OESO-overeenkomst (EOF 3094/95 ⁽¹⁾) zouden twijfel kunnen doen rijzen over de situatie die zal ontstaan als de overeenkomst in werking treedt. Aangezien de

EU-wetgeving lid-staten niet verbiedt om steuntoezeggingen te doen voor schepen die in 1999 moeten worden geleverd, kan deze onzekerheid leiden tot concurrentiedistorsies indien een aantal lid-staten menen dat een dergelijk verbod deel uitmaakt van de EU-wetgeving.

In afwachting van de inwerkingtreding van de OESO-overeenkomst worden er in de hele wereld contracten afgesloten voor de bouw van schepen, op basis van de bestaande regelingen. Kan de Commissie bevestigen dat op grond van contracten waarvoor steun is ontvangen volgens het geldende plafond van 9%, krachtens de zevende richtlijn tot acht jaar na de sluiting van het contract geleverd kan worden?

Kan de Commissie medelen wanneer de OESO-overeenkomst naar verwachting in werking zal treden en of zij zal aandringen op snelle ratificatie door de VS, die het initiatief namen dat leidde tot de opening van de onderhandelingen enkele jaren geleden?

(1) PB L 332 van 31.12.1995, blz. 1.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(2 oktober 1996)

De Commissie betreurt ten eerste dat de Verenigde Staten de overeenkomst van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) nog altijd niet hebben geratificeerd, waardoor de inwerkingtreding is vertraagd. De Europese Unie heeft, evenals de andere partijen bij de overeenkomst, door middel van ratificatie reeds blijk gegeven van haar vastberadenheid om de overeenkomst ten uitvoer te leggen. Zij zal er bij de VS op blijven aandringen om zo spoedig mogelijk hetzelfde te doen. De vooruitzichten zijn in dit stadium echter onzeker. Tegen deze achtergrond heeft de Raad besloten tot een verdere verlenging van de bepalingen van de richtlijn inzake steunverlening aan de scheepsbouw, zonodig tot het einde van 1997, tenzij de OESO-overeenkomst in de tussentijd in werking treedt. De Raad en de Commissie zijn voorts overeengekomen dat de Commissie, mocht de OESO-overeenkomst wegens het uitblijven van ratificatie op 1 juni 1997 nog niet in werking zijn getreden, de benodigde voorstellen zal indienen om de Raad in staat te stellen uiterlijk op 31 december 1997 een besluit te nemen over het door de Unie in te nemen standpunt.

De Commissie begrijpt de bezorgdheid van het Geachte Parlementslid over het mogelijke conflict tussen de uiterste leverdatum van 31 december 1998, zoals neergelegd in de zogenaamde „stand-still“-bepalingen van de Slotakte, voor schepen waarvoor steun is verleend voorafgaand aan de inwerkingtreding van de overeenkomst, waarbij wordt uitgegaan van inwerkingtreding op 1 januari 1996, en de maximale leveringstermijn van drie jaar zoals vastgesteld in de scheepsbouwrichtlijn. Het is onmiskenbaar van groot belang dat deze aangelegenheid tijdig wordt opgelost en de Commissie bereidt dan ook dienovereenkomstig stappen voor.

(97/C 60/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2443/96 van Karsten Hoppenstedt (PPE) aan de Commissie (11 september 1996)

Betreft: Audiovisuele piraterij in Griekenland

Intellectuele eigendomsrechten vormen de sleutel voor de ontwikkeling van de audiovisuele sector. In haar Groenboek „Auteursrecht en aanverwante beschermingsrechten in de informatiemaatschappij” verzoekt de Commissie daarom de lid-staten de bestaande wetgeving aan te passen met het oog op de ontwikkeling van nieuwe audiovisuele diensten. Daarnaast moet evenwel daadwerkelijk de hand worden gehouden aan reeds bestaande intellectuele eigendomsrechten in de audiovisuele sector.

Ondanks internationale handelsregels vormt de audiovisuele piraterij een aanzienlijk probleem, zoals b.v. blijkt uit het handelsconflict tussen China en de VS. De Europese audiovisuele industrie heeft te lijden onder schendingen van internationale en EU-regelgeving door derde landen in Oost-Europa. Maar ook binnen de EU zijn er aanwijzingen met betrekking tot audiovisuele piraterij, vooral in Griekenland.

Hoewel in 1993 een nieuw auteursrecht en in 1995 een omroepwet zijn aangenomen, hebben de Griekse regering en rechtbanken verzuimd op de naleving van dit nieuwe wettelijke kader toe te zien. Geschat wordt dat dagelijks 200 TV-stations zonder vergunning programma's uitzenden, hetgeen Europese en Amerikaanse bedrijven jaarlijks 70 miljoen \$ kost. Deze grote verliezen hebben de audiovisuele markt forse schade toegebracht. Ook de werkgelegenheid, de investeringen en de handel zijn hierdoor navenant getroffen.

De EU heeft de ernst van de situatie onderkend en maatregelen genomen. De directeur-generaal van DG XV, John Mogg, heeft zijn bezwaren kenbaar gemaakt aan de permanente vertegenwoordiger van Griekenland, de heer Zafiriou, en op corrigerende maatregelen aangedrongen.

1. Is de Commissie gezien het bovenstaande niet ook van mening dat zij niet alleen tegen audiovisuele piraterij door derde landen moet optreden, maar ook — en wellicht zelfs krachtiger — tegen dergelijke piraterij binnen de EU?
2. Is de Commissie zich bewust van de omvang van de piraterij in Griekenland en de negatieve gevolgen daarvan voor de audiovisuele markt in Griekenland en de EU?
3. Kan de Commissie meedelen welke maatregelen zij heeft genomen en nog zal nemen om ervoor te zorgen dat de Griekse regering zich over het vraagstuk buigt en de intellectuele eigendomsrechten op EU- en internationaal vlak eerbiedigt en aan haar desbetreffende verplichtingen voldoet?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(31 oktober 1996)

De Commissie is zich bewust van de ernst van het algemene probleem van audiovisuele piraterij waarmee een aantal Lid-Statens, waaronder Griekenland, te maken heeft. Meer bepaald gaat het in Griekenland vooral om piraterij in verband met films en geluidsopnamen, met inbegrip van ongeautoriseerde uitzendingen door talrijke piraatzenders. Ofschoon in 1993 een zeer moderne wet werd aangenomen inzake auteursrecht en naburige rechten, met daarin strenge uitvoeringsmechanismen en afschrikkende straffen, is de toepassing van deze wet niet efficiënt gebleken om piraterij te bestrijden.

De Commissie heeft op communautair niveau verschillende initiatieven genomen om piraterij te bestrijden. Op dit gebied werden reeds verschillende harmonisatierichtlijnen goedgekeurd, zoals Richtlijn 91/250/EEG van de Raad van 14 mei 1991 betreffende de rechtsbescherming van computerprogramma's⁽¹⁾, Richtlijn 92/100/EEG van de Raad van 19 november 1992 betreffende het verhuurrecht, het uitleenrecht en bepaalde naburige rechten op het gebied van intellectuele eigendom⁽²⁾, Richtlijn 93/83/EEG van de Raad van 27 september 1993 tot coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel⁽³⁾, Richtlijn 93/98/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 betreffende de harmonisatie van de beschermingstermijn van het auteursrecht en van bepaalde naburige rechten⁽⁴⁾ en Richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken⁽⁵⁾.

Al deze richtlijnen beogen de houders van rechten te helpen om hun rechten in de gemeenschappelijke markt ten volle uit te oefenen en piraterij te bestrijden. De Commissie speelt een belangrijke rol om te verzekeren dat de communautaire richtlijnen in nationale wetgeving worden omgezet, maar voor de praktische maatregelen met het oog op de toepassing van de nationale wetgeving blijft elke Lid-Staat afzonderlijk verantwoordelijk.

Daarnaast heeft de Raad, van oordeel dat het ontbreken van efficiënte en afschrikkende straffen voor overtredingen van het Gemeenschapsrecht de geloofwaardigheid kan ondermijnen van gezamenlijke wetgeving en de situatie van de burgers binnen de Unie ongunstig kan beïnvloeden, op 29 juni 1995 een resolutie goedgekeurd over de eenvormige en doeltreffende toepassing van het Gemeenschapsrecht en over sancties op overtredingen daarvan op het gebied van de interne markt⁽⁶⁾. In deze resolutie vraagt de Raad dat de Lid-Statens zouden optreden om te verzekeren dat wanneer communautaire handelingen in nationale wetgeving worden omgezet, het Gemeenschapsrecht naar behoren wordt toegepast met dezelfde efficiëntie en strengheid als nationaal recht en dat de strafbepalingen in elk geval efficiënt zijn, evenredig en afschrikkend.

⁽¹⁾ PB L 122 van 17.5.1991, blz. 42.

⁽²⁾ PB L 346 van 27.11.1992, blz. 61.

⁽³⁾ PB L 248 van 6.10.1993, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 290 van 24.11.1993, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 77 van 27.3.1996, blz. 20.

⁽⁶⁾ PB C 188 van 22.7.1995, blz. 1.

(97/C 60/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2444/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(18 september 1996)

Betreft: Beschuldigingen van een Turks parlements lid

In een vraag van de afgevaardigde van Istanboel van de Republikeinse Volkspartij, de heer Sevgen, aan het Turkse parlement wordt gesteld dat het bijzonder fonds voor de promotie van Turkije in het buitenland een bedrag van 65 miljard Turkse pond heeft gegeven aan de „Grijze Wolven” van de nationalistische partij MNP om de tegenbetogingen op Cyprus te organiseren, welke hebben geleid tot de dood van twee Grieks-Cyprioten. De eerste overleed na het toebrengen van wrede slagen met knuppels en ijzeren staven, de tweede werd in koelen bloede doodgeschoten.

Kan de Commissie in het licht van deze beschuldigingen van het Turkse parlements lid, die aantonen dat Turkije openlijk een beleid voert van voortdurende en escalerende provocaties zonder dat daarvoor een aanleiding is, een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Hoe denkt zij te reageren op dit barbaars gedrag van Turkije, een land waarmee sedert 1 januari 1996 een douane-unie is gesloten?
2. Welke concrete initiatieven zal zij nemen om een eind te maken aan de bezetting van 40% van het grondgebied van Cyprus?
3. Heeft zij overwogen de betrekkingen EU-Turkije volledig op te schorten totdat dit land tastbare bewijzen levert dat het zich als een beschaafd land gedraagt en dat het van goede wil is?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(29 oktober 1996)

De Commissie heeft de recente tragische gebeurtenissen op Cyprus met grote bezorgdheid gevolgd. In haar verklaring van 16 augustus 1996 heeft de Europese Unie het onevenredige gebruik van geweld door de Turkse veiligheidstroepen betreurd en heeft zij opgeroepen tot beheersing en kalmte. Bij deze gelegenheid heeft zij ook de nadruk gelegd op de noodzaak samen te werken met de Verenigde Naties aan de initiatieven om de spanningen te verminderen en heeft zij ook gewezen op de dringende noodzaak meer inspanningen te doen om een globale politieke regeling van de Cypriotische kwestie te bevorderen.

Het beleid van de Commissie ten aanzien van de verdeling van Cyprus vloeit rechtstreeks voort uit de strategie die de Europese Unie op 6 maart 1996 aannam en die vervolgens in de Associatieraad door de Gemeenschap en Cyprus bekrachtigd werd. Die strategie concentreert zich op 3 activiteiten: de initiatieven van de Verenigde Naties worden ondersteund (de Commissie volgt de VN-werkzaamheden en handelt in nauwe coördinatie met de VN); de voorbereiding van de onderhandelingen met Cyprus en de gestructureerde dialoog worden voortgezet; er wordt informatie gegeven over de voordelen van de toetreding voor de Turks-Cypriotische gemeenschap, waarvoor de Commissie een groot aantal activiteiten georganiseerd heeft (seminars, toezending van documenten, bijeenkomsten met bi-communautaire manifestaties waar vakbonden en werkgevers van beide gemeenschappen elkaar ontmoet hebben).

De Commissie moge het geachte Parlements lid verwijzen naar het “Rapport over de ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije sinds de inwerkingtreding van de Douane-unie”, dat de Commissie op 9 oktober 1996 aan het Parlement toegezonden heeft en waarin de Commissie de situatie van de betrekkingen met Turkije analyseert en haar conclusies mededeelt.

(97/C 60/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2447/96
van Josu Imaz San Miguel (PPE) aan de Commissie
(23 september 1996)

Betreft: Gekke koeien

In een bericht uit het dagblad „Liberation” van 2 september 1996 werd melding gemaakt van het bestaan van een door de directeur-generaal van DG VI ondertekend document waarin de directeur-generaal Interne markt werd verzocht het debat over de BSE niet te heropenen.

Kan de Commissie bevestigen of dit juist is?

Is de Commissie niet van mening dat, zo zulks het geval is, dit document tracht de ernst van deze ziekte te verbergen en dat de doeleinden van de volksgezondheid ondergeschikt worden gemaakt aan de stabiliteit van de markten?

Zo ja, welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de politieke verantwoordelijkheid vast te stellen die uit een dergelijk optreden voortvloeit?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(16 oktober 1996)

Het document waarnaar door het geachte Parlementslid wordt verwezen, betreft een Lid-Staat die een verbod op het gebruik van bepaalde soorten weefsel van runderen en schapen in babyvoeding had opgelegd, dat verder ging dan het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité.

De brief dient te worden gezien tegen de volgende achtergrond: sedert 1989 had het Wetenschappelijk Veterinair Comité de Commissie voortdurend geadviseerd met betrekking tot boviene spongiforme encefalopatie (BSE) en bijgevolg werd het Comité beschouwd als de wetenschappelijke groep van deskundigen met de nodige expertise. De op basis van het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité vastgestelde maatregelen werden dan ook volledig toereikend geacht om de volksgezondheid afdoende te beschermen. Het inschakelen van een nieuwe wetenschappelijke instantie in de besprekingen rond BSE op een moment waarop de situatie als zeer gevoelig werd ervaren, werd dan ook beschouwd als een mogelijke bron van onnodige verwarring en zou kunnen worden gezien als kritiek van de Commissie op de expertise van het Wetenschappelijk Veterinair Comité.

Om dat risico uit te sluiten en om deskundigen uit alle betrokken disciplines toch bij de zaak te betrekken, werd de situatie tenslotte bestudeerd in een gemengde werkgroep bestaande uit leden van het Wetenschappelijk Veterinair Comité en van het Wetenschappelijk Comité voor Levensmiddelen, en de conclusies van die werkgroep werden aan beide comités voorgelegd. Het Wetenschappelijk Comité voor Levensmiddelen kwam tot de conclusie dat, op basis van de beschikbare gegevens, extra maatregelen op dat moment overbodig leken en bevestigde daardoor het door het Wetenschappelijk Veterinair Comité uitgebrachte advies dat de bestaande maatregelen toereikend waren om de volksgezondheid te beschermen.

(97/C 60/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2451/96

van Bartho Pronk (PPE) en Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Zwemwaterkwaliteit Noord-Holland

Met betrekking tot de zwemwaterkwaliteit gelden Europese normen. De Europese Commissie is volgens berichten in de pers en gegevens van de Nederlandse provincie Noord-Holland ontevreden over de kwaliteit van het zwemwater op bepaalde plaatsen in Noord-Holland.

1. Is de Europese Commissie op de hoogte van het feit dat in haar rapportage over de provincie Noord-Holland een aantal plaatsen als zwemplaatsen worden aangeduid die dat in het geheel niet zijn en zelfs een plaats die in het geheel niet bestaat?
2. Moet volgens de normen van de Europese Unie het doorzicht van het zwemwater groter dan of gelijk zijn aan één meter?
3. Is het de Commissie bekend dat de natuurlijke gesteldheid van de provincie Noord-Holland al sinds duizenden jaren met zich meebrengt, dat bijna nooit aan deze norm kan worden voldaan, onder meer vanwege de aanwezigheid humus en opwoeling van slib door zwemmers?
4. Is de Europese Commissie van oordeel dat de doorzichtigheid van het zwemwater een indicatie is voor de kwaliteit van het zwemwater?
5. Indien ja, waarom? Indien nee, is de Commissie bereid de normen ter zake bij te stellen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(15 oktober 1996)

1. Krachtens Richtlijn 76/160/EEG betreffende de kwaliteit van het zwemwater⁽¹⁾ dienen de Lid-Staten de badzones aan te geven, de waterkwaliteit op een aantal parameters te controleren en aan de Commissie verslag uit te brengen over de resultaten. De Commissie stelt vervolgens een ontwerp-verslag samen.

Het ontwerp-verslag voor een Lid-Staat wordt aan elke betrokken nationale instantie gestuurd voor controle (verbetering van feitelijke onjuistheden zoals plaatsnamen of lokaties op de kaarten) en opmerkingen. Het is mogelijk dat een nationale instantie niet de kans heeft gekregen alle ingediende gegevens bij de lokale instanties of overheid te controleren. Alle opmerkingen van de nationale instanties werden in aanmerking genomen in het eindverslag.

Niettemin zou de Commissie het op prijs stellen als de instanties van de provincie Noord-Holland hun opmerkingen aan de Nederlandse nationale instanties sturen.

2.-3. Volgens de bijlage van de richtlijn moet de doorzichtigheid van het water 1 m bedragen om in overeenstemming te zijn met de imperatieve waarden, en 2 m om in overeenstemming te zijn met de richtwaarden. De bijlage bepaalt echter dat de grenzen kunnen worden overschreden bij uitzonderlijke geografische of meteorologische omstandigheden (bv. storm, turbulentie, bodemgesteldheid). De parameter „doorzichtigheid” werd, zowel wat de vergelijkende tabellen als wat de kaarten betreft, niet verwerkt in het percentage van de badzones dat aan de normen voldoet.

4.-5. Doorzichtigheid is een van de parameters waarop overeenkomstig de richtlijn moet worden gecontroleerd, waarbij rekening moet worden gehouden met de normen en de bovenvermelde mogelijke uitzonderingen. Indien het gebrek aan doorzichtigheid niet uit geografische of meteorologische omstandigheden te verklaren valt, is het water hoogstwaarschijnlijk verontreinigd; de verontreinigingsbron dient dan te worden opgespoord en de noodzakelijke maatregelen moeten worden getroffen.

(¹) PB L 31 van 5.2.1976.

(97/C 60/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2456/96
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Commissie
(23 september 1996)

Betreft: Pedofilie en smokkel- en misdaadnetten

De wereld is geschokt door de recente gebeurtenissen in België, waarbij op de meest misdadige en smerige manier de band wordt gelegd tussen seksuele perversie en diverse smokkelnetten, van mensen en kinderen, en ogenschijnlijk eerbare activiteiten, waarbij het enige doel echter geldelijke verrijking is, zonder dat men zich om de geur, kleur of oorsprong van dat geld bekommert.

Wie politieke verantwoordelijkheid draagt, mag niet onverschillig blijven tegenover wat er aan het licht komt. En het is niet voldoende zijn verontwaardiging en afschuw te laten blijken en uiting te geven aan zijn afkeer en de veroordeling van de schuldigen te eisen. In het kader van de Europese Unie, aangevuld met de kandidaat-leden, moet verder dan dat worden gegaan. Er moet dieper worden gegaan dan de zweren aan de oppervlakte, men mag zich niet beperken tot het veroordelen van de monsters en tegelijkertijd de medeplichtigen, de aanstokers, en zij die profiteren van hun misdadige, anti-sociale en onmenselijke activiteiten, vergeten.

Kan de Commissie daarom meedelen wat er in het kader van haar bevoegdheden ondernomen wordt in verband met deze zaak, of er lijsten bestaan van de betrokkenen in die netwerken, waarvan de afschuwwekkende handelingen die nu bekend zijn geworden, slechts schakels zijn, wat er gedaan wordt om doorzichtigheid te brengen en ervoor te zorgen dat de publieke opinie geïnformeerd wordt om op die manier het gevoel van onveiligheid bij de burgers weg te nemen, dat aanleiding geeft tot het verontrustend fenomeen van het ontstaan van zelfverdedigingsgroepen, van summiere volksrechtspraak volgens het beginsel van oog om oog en tand om tand?

Antwoord van Mevrouw Gradin namens de Commissie
(12 november 1996)

Seksueel misbruik is een bijzonder weerzinwekkende uiting van geweld tegen kinderen, dat een vast punt is geworden op de politieke agenda als gevolg van de recente tragische gebeurtenissen in België en het Wereldcongres tegen het seksueel misbruik van kinderen in Stockholm van eind augustus 1996.

De Commissie is vastbesloten actief deel te nemen aan de bestrijding van seksueel misbruik van kinderen. Eind september diende de Commissie een memorandum in waarin uitvoerig de verschillende maatregelen werden omschreven die door de Commissie zijn getroffen of gepland voor de bestrijding van seksueel misbruik van kinderen.

In oktober werden een mededeling over de illegale inhoud op het Internet (¹) en een Groenboek over de bescherming van minderjarigen en van de menselijke waardigheid in audio-visuele en informatiediensten (²) ingediend. In beide documenten wordt ervoor gepleit dat juridische en zelfregulerende maatregelen worden getroffen om de uitdagingen het hoofd te kunnen bieden. Het specifieke probleem van het sekstoerisme zal de komende weken in een mededeling van de Commissie worden behandeld. Van de Raad wordt verwacht dat hij binnenkort een besluit zal nemen over de totstandkoming van een meerjarig actieprogramma voor meer

samenwerking bij de bestrijding van de handel in en het seksueel misbruik van kinderen. In het kader van het programma zullen middelen worden verstrekt voor onderzoek, uitwisselingsprogramma's en opleiding. De verwachting bestaat dat de Raad de komende weken ook een besluit zal nemen over de uitbreiding van de bevoegdheden van de drugseenheid van Europol voor de bestrijding van mensenhandel en de samenstelling van een adressenbestand van centra die in de Lid-Staten verantwoordelijk zullen zijn voor de bestrijding van pedofilie en seksueel misbruik. Gezamenlijke maatregelen voor nauwere justitiële samenwerking tussen de Lid-Staten op het gebied van de mensenhandel en het seksueel misbruik van kinderen worden momenteel in de Raad besproken.

De kwestie van lijsten van bij netwerken betrokken pedofielen werd op de conferentie te Stockholm als een belangrijke maatregel vermeld. Dit valt onder de uitsluitende strafrechtelijke bevoegdheid van de Lid-Staten. Internationaal heeft Interpol de beschikking over gegevens betreffende degenen die schuldig zijn bevonden aan pedofieliedelicten.

Op sociaal gebied kunnen maatregelen die ten doel hebben kinderen bijstand te verlenen, financieel worden gesteund, met inbegrip van steun voor een aantal door niet-gouvernementele organisaties en onderzoekinstellingen op gang gebrachte projecten, welke ten doel hebben voorlichting te geven over seksueel kindermisbruik, de voorkoming ervan en de uitwisseling van goede procedures tussen de Lid-Staten. De omvang van de hiervoor te besteden middelen is echter afhankelijk van de toekenning in de begroting van volgend jaar.

(¹) COM(96)487.

(²) COM(96)483.

(97/C 60/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2458/96

van Irene Crepaz (PSE) aan de Commissie

(13 september 1996)

Betreft: Internet — Kinderpornografie

1. Met Internet is er een nieuwe mogelijkheid geschapen, over de hele wereld geld te verdienen aan seksueel misbruik van kinderen. Wat denkt de Commissie tegen kinderpornografie via Internet te doen?
2. Is de Commissie voornemens, een verbod op het gebruik van Internet voor dergelijke doeleinden juridisch vast te leggen?
3. Is het technisch mogelijk, een dergelijk verbod toe te passen?
4. Zo neen, denkt de Commissie dan, geld in onderzoeksprojecten te investeren, om de vereiste technische controlemogelijkheden te scheppen?
5. Hoe kunnen strafbare handelingen, die door burgers van lid-staten in derde landen begaan zijn, vervolgd worden?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(14 november 1996)

De Commissie heeft bijzonder veel aandacht voor de bescherming van de algemene belangen in het kader van de ontwikkelingen van de nieuwe elektronische diensten en met name de wereldwijde communicatienetwerken en Internet.

Ook al doen zich bij deze nieuwe communicatiemiddelen nieuwe kansen voor, met name op het gebied van de vrijheid van meningsuiting, toch is het duidelijk dat de circulatie via deze netwerken van bepaalde boodschappen die zeer kwetsend zijn voor de menselijke waardigheid, waaronder pedofilie en kinderpornografie, reële problemen teweegbrengt.

De Commissie heeft verschillende ter zake doende werkzaamheden op gang gebracht. Zij heeft met name op 16 oktober 1996 twee documenten goedgekeurd:

- een Groenboek over de bescherming van minderjarigen en van de menselijke waardigheid in audiovisuele en informatiediensten (¹);
- een mededeling over illegale en schadelijke inhoud op Internet (²).

Nadat binnenkort op basis van deze documenten met de Lid-Staten, de industrieën en de andere betrokken partijen overleg is gevoerd, zal kunnen worden vastgesteld op welke wijze de Gemeenschap doelmatig kan bijdragen tot de ontwikkeling van passende oplossingen.

(¹) COM(96)483.

(²) COM(96)487.

(97/C 60/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2459/96
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(13 september 1996)

Betreft: Toekomst van het stelsel van melkquota

Tal van kleine melkboeren in het VK, die toch al de nadelen ondervinden van de huidige BSE-crisis, worden voorts gehinderd doordat zij niet in staat zijn vooruit te plannen wegens de onzekerheid rond de toekomst van het stelsel van melkquota. Bovendien zijn onvoldoende quota in omloop.

Door aan het VK dit jaar een groter quotum toe te wijzen, zou het probleem minder ernstig worden. De Commissie kan eveneens helpen door bilaterale betrekkingen met andere lid-staten toe te staan ter vergemakkelijking van de handel in overschotquota.

Kan een dergelijk project de goedkeuring van de Commissie wegdragen en kan zij mededelen welke plannen zij heeft ten aanzien van de toekomstige werking van het stelsel van melkquota?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(27 september 1996)

De Commissie is van mening dat de communautaire voorschriften aan Groot-Brittannië de mogelijkheid bieden om de lasten van kleine producenten te verlichten die hun quotum overschrijden doordat zij dieren, die geslacht moeten worden om redenen in verband met de volksgezondheid, langer dan gepland moeten houden.

De voorschriften voorzien nl. in de mogelijkheid om, op bepaalde voorwaarden, de geïnde heffing terug te betalen aan producenten die geconfronteerd worden met een uitzonderlijke situatie als gevolg van een nationaal voorschrift dat volledig losstaat van de melkquotaregeling. Dit is precies het geval voor de slachtingen in verband met de bovine spongiforme encefalopathie.

De Commissie overweegt dan ook geen andere maatregelen op korte termijn. Voor de langere termijn onderzoekt de Commissie op dit ogenblik de verschillende mogelijkheden tot hervorming van de gemeenschappelijke marktordening voor melk- en zuivelproducten en met name de melkquotaregeling in het bijzonder. Zodra dat een voorstel is geformuleerd, zal het aan het Parlement worden voorgelegd.

(97/C 60/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2469/96
van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Detentie van Juan Carlos Castillo Pasto in Cuba

Weet de Commissie dat Juan Carlos Castillo Pasto, een wiskunde-docent aan de Universiteit Santiago de Cuba sinds 1993 voor 8 jaar gevangen is gezet op grond van artikel 103 van de 'Cuban Penal Code' omdat hij in woord en geschrift geprotesteerd heeft tegen de regering van Fidel Castro?

Vindt de Commissie een dergelijke straf voor wat in een democratisch land normale oppositieactiviteiten zijn niet extreem hoog en getuigen van repressie door een dictatoriaal bewind?

Is de Commissie bereid om de Cubaanse autoriteiten te vragen om de achtergronden van deze extreme straf en om de vrijlating van Juan Carlos Castillo Pasto?

Hoeveel geld ontvangt Cuba van de Europese Commissie ten behoeve van ontwikkelingsprogramma's en ten behoeve van humanitaire hulp?

Is de Commissie bereid om hulp aan Cuba ter discussie te stellen omwille van de schending van de mensenrechten en het gebrek aan democratie in Cuba?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(29 oktober 1996)

De Commissie dankt het geachte Parlementslid voor haar belangstelling voor de toestand van de mensenrechten in Cuba en in het bijzonder voor het geval van de heer Juan Carlos Castillo Pasto, die voor acht jaar gevangen is gezet.

In zijn besluiten van december 1995 heeft de Raad benadrukt dat het zinvol is de dialoog en de samenwerking met Cuba voort te zetten met de bedoeling actief de lopende hervormingen te steunen, de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden aan te moedigen en het particulier initiatief en de ontwikkeling van de burgermaatschappij te bevorderen.

De middelen ten gunste van de meest hulpbehoevende lagen van de Cubaanse bevolking op het gebied van humanitaire en voedselhulp zijn de afgelopen jaren toegenomen. In 1995 werd een bedrag van 23 miljoen ecu bereikt. Het is nog te vroeg om vooruit te lopen op het bedrag voor 1996, maar er wordt een globale vermindering in vergelijking met de afgelopen jaren verwacht.

Voor de ontwikkelingshulp zijn de beschikbare middelen (ongeveer 2 miljoen ecu), bij gebrek aan een samenwerkingsakkoord met Cuba, gekanaliseerd via projecten van de Europese niet-gouvernementele organisaties.

Hieruit blijkt dat bijna alle communautaire hulp van humanitaire aard is of de ontwikkeling van de burgermaatschappij beoogt.

(97/C 60/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2470/96

van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Functies in het onderwijs

Kan de Commissie medelen hoe groot het percentage schooldirecteuren voor het lager of voortgezet onderwijs thans is in elk van de Europese lid-staten?

Kan de Commissie medelen hoe groot het percentage vrouwelijke hoogleraren aan de universiteiten thans is in elk van de Europese lid-staten?

Welke activiteiten onderneemt de Commissie thans om het aantal vrouwen in directiefuncties in het onderwijs in de lid-staten te bevorderen?

Antwoord van mevr. Cresson namens de Commissie

(12 november 1996)

De Commissie zendt de geachte afgevaardigde en het secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de tabellen toe met betrekking tot de informatie die over de verdeling van leerkrachten in de Lid-Staten beschikbaar is.

Deze cijfers zijn ontleend aan de publicatie „Kerncijfers op onderwijsgebied in de Europese Unie – 1995 (tweede herziene en vermeerdeerde editie), die onlangs door de Commissie is gepubliceerd en waarvan het tweede deel aan leerkrachten is gewijd. De gegevens zijn rechtstreeks verzameld bij de Lid-Staten via Eurostat en Eurydice, het Europees informatienet voor het onderwijs.

Er zij echter op gewezen dat de gegevens over het percentage vrouwen onder de schooldirecteuren betrekking hebben op het basis- en het secundaire onderwijs, doch niet op het hoger onderwijs. Voor deze twee niveaus kan men, voor het openbaar en particulier onderwijs te zamen genomen, een vergelijking trekken tussen de jaren 1985/1986 en 1992/1993. Deze gegevens hebben voor acht Lid-Staten betrekking op het basisonderwijs en voor negen Lid-Staten op het secundair onderwijs. Voor het hoger onderwijs betreffen zij alleen de ontwikkeling van het aantal vrouwen in het docentenkorps, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen de universitaire en de niet-universitaire sector van het hoger onderwijs.

De Commissie is er bijzonder attent op dat op Europees niveau met de dimensie van gelijke kansen rekening wordt gehouden, met eerbiediging van het subsidiariteitsbeginsel. In het Socrates-programma, dat op het onderwijs betrekking heeft, wordt in alle acties van het programma prioriteit verleend aan projecten die de gelijke kansen voor vrouwen en mannen bevorderen.

Voorts staat de Commissie in een mededeling van 21 februari 1996 ⁽¹⁾ de integratie voor van de gelijke kansen voor vrouwen en mannen in alle communautaire beleidsvormen en acties, waaronder het onderwijs. Zij heeft een vierde actieprogramma inzake gelijke kansen voor vrouwen en mannen voorgesteld, dat op 22 december 1995 ⁽²⁾ door de Raad is goedgekeurd, die de in bovengenoemde mededeling uitgezette koers steunt.

Ten slotte heeft zij een aanbeveling voorgesteld betreffende de evenwichtige deelneming van vrouwen en mannen aan de besluitvorming ⁽³⁾, die binnenkort door de Raad zal worden goedgekeurd.

⁽¹⁾ COM(96) 67 def.

⁽²⁾ PB L 335 van 30.12.1995.

⁽³⁾ COM(95) 593; gewijzigd voorstel COM(96) 252.

(97/C 60/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2472/96

van Joaquim Miranda (GUE/NGL) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Betrekkingen tussen de Europese Unie en Indonesië

In de Portugese pers werd geschreven dat EG-Commissaris Manuel Marin op 26 juli 1996 na een vergadering met de minister van Buitenlandse Zaken van Indonesië zou hebben verklaard dat het mogelijk is dat de handelsrelaties met Indonesië worden hervat en dat de rechten van de mens als een afzonderlijk onderwerp zouden worden behandeld.

Het is bekend dat de schendingen van de rechten van de mens en van het zelfbeschikkingsrecht van het volk van Oost-Timor geleid hebben tot het blokkeren van alle wijzigingen aan de bestaande overeenkomsten tussen de Europese Unie en ASEAN.

Kan Commissaris Marin de leden van het Europees Parlement opheldering verschaffen over zijn uitspraken en over wat er echt wordt voorbereid voor de volgende vergadering tussen de Europese Unie en ASEAN, die gepland is voor februari 1997?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(17 oktober 1996)

Tijdens het bezoek dat het voor de buitenlandse betrekkingen met de Aziatische landen, verantwoordelijke Commissielid in juli 1996 aan bepaalde landen van de Associatie van Zuidoostaziatische Staten (ASEAN), met name Indonesië, bracht en tijdens de postministeriële conferenties van de ASEAN van 24 en 25 juli 1996 in Jakarta, was de bijstelling van de banden tussen de Gemeenschap en de ASEAN één van de hoofdthema's van zijn besprekingen met de ministers van Buitenlandse Zaken van de ASEAN-landen.

Zoals het geachte Parlements lid opmerkt, moet de volgende ministeriële bijeenkomst tussen de Europese Unie en de ASEAN, die zal plaatsvinden in Singapore in februari 1997, inderdaad als belangrijkste doel hebben een nieuwe impuls te geven aan de betrekkingen tussen onze beide organisaties.

In dit verband heeft de Commissie een mededeling ⁽¹⁾ „voor een nieuwe dynamiek in de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ASEAN” aan de Raad, het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité toegezonden.

Bovendien heeft de informele groep van eminente persoonlijkheden Europese Unie-ASEAN ⁽²⁾ een rapport over „een strategie voor een nieuw partnerschap” aan de Raad, de Commissie en de ASEAN-partners voorgelegd.

De betrekkingen van de Gemeenschap met Indonesië vinden plaats in de regionale context van de ASEAN en dus besprak de vice-voorzitter met de heer Ali Alatas, minister van Buitenlandse Zaken van Indonesië, de mogelijkheden tot vernieuwing van ons partnerschap. Hij heeft bij die gelegenheid op generlei wijze voorgesteld om de mensenrechten afzonderlijk te behandelen, maar er juist op aangedrongen dat een eerlijke en open dialoog over deze vraagstukken tot stand moet worden gebracht, om zo de nodige voorwaarden te creëren voor het bespreken van alle elementen, zelfs die waarover onenigheid bestaat.

⁽¹⁾ COM(96)314 def.

⁽²⁾ Informele groep die sinds de ministeriële bijeenkomst Europese Unie-ASEAN in Karlsruhe (september 1994) belast wordt met het doen van voorstellen voor stimulering van de betrekkingen tussen de Europese Unie en ASEAN.

(97/C 60/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2475/96
van Michèle Lindeperg (PSE) aan de Commissie
(13 september 1996)

Betreft: Onderdanen van derde landen „zonder papieren”

In Frankrijk worden sinds vijf maanden door onderdanen van derde burgers die niet over geldige verblijfspapieren beschikken — de zogeheten „sans papiers” — spectaculaire acties gevoerd, o.a. een hongerstaking die sommigen van hen bijna het leven heeft gekost, om te bewerkstelligen dat hun situatie wordt geregulariseerd.

De meesten van hen zijn legaal Frankrijk binnengekomen. Door wijzigingen in de Franse wetgeving en de herziening van de Franse nationaliteitswet hebben echter duizenden onder hen op volstrekt onaanvaardbare en kunstmatige wijze het etiket „clandestien” opgeplakt gekregen.

Immigratie is een Europees probleem waarvoor op Europese schaal moet worden gezocht naar een zo doelmatig mogelijke oplossing. Hoe denkt de Commissie te kunnen komen tot een harmonisatie van de aanpak van de lid-staten waarbij de waardigheid en de rechten van de mens worden geëerbiedigd, overeenkomstig de internationale verplichtingen van de lid-staten en in het bijzonder het Europees Verdrag betreffende de rechten van de mens en de aanvullende protocollen nrs. 4 en 7?

Antwoord van Mevr. Gradin namens de Commissie
(4 oktober 1996)

De Commissie is van oordeel dat de immigratie in beginsel inderdaad een gebied is dat doeltreffender op Europees niveau kan worden geregeld. Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie is namelijk duidelijk: het immigratiebeleid dient te worden beschouwd als een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang. De door het geachte Parlementslid bedoelde praktijken, met name de tenuitvoerlegging van verwijderingsmaatregelen, vallen echter nog steeds onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

Sedert de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie vormen het immigratiebeleid en het beleid ten aanzien van onderdanen van derde landen ingevolge artikel K.1, punt 3 reeds aan „aangelegenheden van gemeenschappelijk belang”, ten aanzien daarvan samenwerking plaatsvindt, waarbij de Commissie volledig is betrokken. Sedert de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn in dit kader door de Raad verschillende maatregelen vastgesteld. Hiervan dienen vier teksten inzake de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de Lid-Staten in het bijzonder te worden genoemd:

- resolutie van 20 juni 1994 inzake de beperking van de toelating met het oog op tewerkstelling ⁽¹⁾;
- resolutie van 30 november 1994 inzake de beperking van de toelating met het oog op de uitoefening van een zelfstandige activiteit ⁽¹⁾;
- resolutie van 30 november 1994 inzake de toelating voor studiedoeleinden ⁽¹⁾;
- resolutie van 4 maart 1996 betreffende de status van onderdanen van derde landen die langdurig op het grondgebied van de Lid-Staten verblijven ⁽²⁾;

alsmede twee teksten in verband met verwijdering:

- aanbeveling van 30 november 1994 betreffende een standaardmodel voor een bilaterale overnameovereenkomst ⁽¹⁾ tussen een Lid-Staat en een derde land;
- aanbeveling van 22 december 1995 inzake de harmonisatie van de middelen ter bestrijding van illegale immigratie en illegale arbeid en inzake de verbetering van de daartoe strekkende controlemiddelen ⁽³⁾.

Het geachte Parlementslid wordt aangeraden kennis te nemen van deze teksten om een beeld te krijgen van de inspanningen van de Unie. Deze teksten, die een eerste schrede vormen op de weg naar het vaststellen van gemeenschappelijke beginselen inzake immigratie, dienen te worden toegepast met volledige inachtneming van de fundamentele beginselen inzake mensenrechten. Artikel K.2 van het Verdrag bepaalt namelijk dat de bij titel VI in het leven geroepen samenwerking plaatsvindt met eerbiediging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 1950 en het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951.

⁽¹⁾ PB nr. C 274 van 19.09.1996.

⁽²⁾ PB nr. C 80 van 18.03.1996.

⁽³⁾ PB nr. C 5 van 10.01.1996

(97/C 60/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2479/96
van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie
(23 september 1996)

Betreft: Censuur van webpagina's van een Nederlandse internetprovider door Duitse providers

1. Is het de Commissie bekend dat een aantal Duitse internet-providers, verenigd in de Internet Content Task Force (ICTF), haar abonnees de toegang blokkeert tot de webpagina's van de Nederlandse provider XS4ALL?

De Duitse providers zijn tot censuur overgegaan op verzoek van de Duitse justitie omdat XS4ALL een site herbergt waarop exemplaren van het verboden blad Radikal te vinden zijn. Hiermee worden niet alleen de Radikal-pagina's, maar ook de 3192 andere web-pagina's van gebruikers en bedrijven ontoegankelijk.

2. Is het de Commissie bekend dat deze wijze van censuur van de ICTF geen enkel effect sorteert, aangezien de 'verboden' informatie uit protest reeds op 20 verschillende websites, in verschillende landen, gecopieerd is?

3. Is de Commissie van mening dat Internetproviders verantwoordelijk zijn en dus strafrechtelijk aansprakelijk zijn voor het materiaal dat via Internet wordt verspreid?

4. Is de Commissie van mening dat de censuur die de Duitse internetproviders op verzoek van de Duitse justitie toepassen een schending inhoudt van de vrijheid van meningsuiting?

5. Is het afsluiten voor Duitse abonnees van de toegang tot een Nederlandse provider en dus tot de diensten van het Nederlandse bedrijfsleven in strijd met het vrij verkeer van diensten in de interne markt? Zo ja, wat is de Commissie van plan hieraan te doen?

6. Acht de Commissie Europese regelgeving betreffende de verspreiding van materiaal via het internet noodzakelijk, aangezien censuur op het internet door één lid-staat extra-territoriale gevolgen binnen de Europese Unie heeft?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(29 oktober 1996)

De Commissie is op de hoogte van de in de vraag genoemde feiten die het bestaan aantonen van de klassieke moeilijkheden in verband met het vrije verkeer van grensoverschrijdende diensten, welke in dit geval door het Internet veeleer worden beklemtoond dan veroorzaakt.

De Commissie is van oordeel dat de voordelen van het Internet ruimschoots opwegen tegen de negatieve aspecten ervan, maar deelt de mening van het geachte Parlementslid dat een communautair standpunt over deze problemen dient te worden ontwikkeld, met name omdat uiteenlopende nationale benaderingen tot een nieuwe fragmentering van de interne markt kunnen leiden.

De Commissie heeft op 16 oktober 1996 een mededeling over de illegale en schadelijke inhoud op het Internet ⁽¹⁾, alsook een groenboek over de bescherming van minderjarigen en van de menselijke waardigheid in de audiovisuele en informatiediensten ⁽²⁾ aangenomen, waarin zij een analyse van de huidige problemen geeft en beleidsopties presenteert.

Op verzoek van de Raad heeft de Commissie tevens een werkgroep illegale inhoud op Internet uitgebreid met vertegenwoordigers van de Lid-Staten, het bedrijfsleven en de gebruikers. Voorstellen zullen tijdig worden ingediend voor de volgende zitting van de Raad Telecommunicatie.

⁽¹⁾ COM(96)487.

⁽²⁾ COM(96)483.

(97/C 60/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2481/96
van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie
(23 september 1996)

Betreft: Verkopen zonder accijns aan personeel van de EU

Kan de Commissie niet voorstellen dat de verkoop van o.a. alcoholische dranken zonder accijns aan personeel van de instellingen van de EU wordt afgeschaft?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(11 oktober 1996)*

De mogelijkheid om voor een beperkt bedrag accijnsvrije alcoholische dranken te kopen bestaat slechts voor het personeel van de gemeenschapsinstellingen in België en Luxemburg.

Deze mogelijkheid is toegekend door de Belgische en Luxemburgse belastingautoriteiten, en de eventuele intrekking ervan valt onder de bevoegdheid van deze diensten.

(97/C 60/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2494/96**van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie***(25 september 1996)*

Betreft: Bureau van de EU in Nicaragua

Acht de Commissie het gezien het grote belang van de door de Europese Unie in Nicaragua gefinancierde projecten niet noodzakelijk een bureau in dit land te vestigen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(28 oktober 1996)*

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat er binnenkort een delegatie van de Commissie in Managua geopend wordt.

Tegelijkertijd is de benoeming van het hoofd van de delegatie in behandeling.

(97/C 60/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2497/96**van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie***(25 september 1996)*

Betreft: Evaluatie van de modelprojecten in de sector monumentenzorg

Zoals bekend is de totale begroting voor het financieren van door DG X in het kader van monumentenzorg uitgekozen modelprojecten volstrekt ontoereikend. Op het totaal aan ingediende projecten zijn er dus maar heel weinig die uiteindelijk geld ontvangen, vooral in vergelijking met de totale kosten van het project.

Er moet iets gedaan worden aan de ontevredenheid bij al diegenen die hebben moeten aanzien hoe de door hen voorgestelde projecten uiteindelijk buiten de prijzen vallen.

Kan de Commissie niet eventueel een document publiceren waarin de kenmerken van elk project worden behandeld, met de sterke en de zwakke punten, zodat men zich een objectief beeld kan vormen van de uiteindelijke selectie van de projecten die in de prijzen vallen?

Zou deze publikatie trouwens niet een mooie gelegenheid zijn om, al was het maar op papier, het hele architectonisch erfgoed tot „leven te laten komen” in plaats van het „te laten sterven” in de archieven van de Europese Commissie?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(28 oktober 1996)*

De Commissie is het volledig eens met het geachte Parlementslid dat de jaarlijkse begroting voor de instandhouding van het cultureel erfgoed en in het bijzonder voor modelprojecten inzake monumentenzorg inderdaad onvoldoende is voor het rijk en gevarieerd bouwkundig erfgoed van Europa en de nodige conservatie, restauratie en revalorisatie hiervan. Het optreden van de Commissie en in het bijzonder de selectie van door de Gemeenschap te financieren projecten moet derhalve in dit verband worden geëvalueerd en beoordeeld.

Bijgevolg is het juist dat slechts een zeer klein aantal projecten werd geselecteerd uit de honderden, zelfs duizenden aanvragen die elk jaar tot 1995 werden ontvangen, het laatste jaar voor het modelprojectenprogramma, waarin meer dan 2000 aanvragen werden ingediend.

In deze omstandigheden heeft de Commissie altijd getracht zo goed mogelijke resultaten te behalen bij de beoordeling en de selectie van projecten op grond van advies door jury's van onafhankelijke deskundigen op het gebied van de bescherming van het architectonisch erfgoed. Om de resultaten van elk jaar voor een zo ruim mogelijk publiek voorts doorzichtiger te maken en daarom meer bekendheid te geven, heeft de Commissie bovendien sinds 1992 een bewustmakingscampagne gevoerd door middel van reizende fototentoonstellingen met catalogi, waarin een groot deel van het Europees architectonisch erfgoed werd voorgesteld via de geselecteerde projecten.

In dit opzicht heeft de Commissie dus misschien niet volledig, maar toch gedeeltelijk de uitstekende suggestie van het geachte Parlements lid om het bouwkundig erfgoed tot leven te brengen, al was het maar in gedrukte vorm, reeds in praktijk gebracht. Daar er slechts zeer beperkte financiële middelen beschikbaar zijn, zal het geachte Parlements lid zeker inzien dat de kosten voor de publikatie van alle ingediende projecten het bestaan van het programma zelf in het gedrang zouden hebben gebracht.

(97/C 60/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2498/96
van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie
(25 september 1996)

Betreft: Evaluatie van modelprojecten in de sector monumentenzorg

Voor de uiteindelijke selectie van de bij DG X in de context van monumentenzorg ingediende modelprojecten wordt een beroep gedaan op nationale deskundigen, één per lid-staat.

Elke deskundige brengt een rangorde aan van de behandelde projecten, één per lid-staat.

Op basis van de verschillende puntenlijsten van alle deskundigen wordt voor elke lid-staat een rangorde opgesteld aan de hand waarvan een aantal te financieren projecten wordt uitgekozen.

Kan de Commissie verklaren waarom er geen notulen bestaan via welke de door elke nationale deskundige opgestelde puntenlijsten openbaar zouden kunnen worden gemaakt?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(28 oktober 1996)

Het geachte Parlements lid lijkt een verkeerd idee te hebben van de manier waarop aanvragen werden beoordeeld en uiteindelijk geselecteerd in het kader van het modelprojecten-programma, dat in 1995 afliep.

De jury bestond elk jaar inderdaad uit evenveel deskundigen als er Lid-Staten zijn, maar deze deskundigen vertegenwoordigden geenszins hun eigen Lid-Staat. Zij werden door de Commissie uitgenodigd als onafhankelijke deskundigen wier kennis de nationale grenzen oversteeg, maar die hun collega's in de jury beslist een beter inzicht konden bezorgen in de toestand van hun Lid-Staat inzake de bescherming van het architectonisch erfgoed. Nadat ieder lid zijn opmerkingen had gegeven, werd de beslissing over de aan de Commissie ter financiering aanbevolen projecten genomen na besprekingen en op grond van een consensus tussen alle juryleden. Aan het einde van de collegiale beraadslagingen van de jury stelde zij, uitsluitend op grond van criteria van historische en technische kwaliteit, per Lid-Staat (in volgorde van prioriteit) een lijst van projecten op die volgens haar in aanmerking kwamen voor steun van de Gemeenschap.

Op grond van deze lijsten, en niet van lijsten die door individuele leden voor hun Lid-Staat werden opgesteld, maakte de Commissie ieder jaar de uiteindelijke selectie van de door de Gemeenschap te financieren projecten.

(97/C 60/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2499/96
van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie
(25 september 1996)

Betreft: Evaluatie van modelprojecten in de sector monumentenzorg

In het Publikatieblad van de EG C 52, blz. 15, van 3 maart 1995 staat een oproep afgedrukt om zich aan te melden bij DG X.

Deze oproep geldt voor verschillende sectoren (van voorlichting en communicatie tot cultureel werk tot en met audiovisuele politiek).

Op grond van de binnengekomen reacties zijn er lijsten opgesteld met kandidaten die geschikt zijn om taken te vervullen in de sectoren waarvoor zij gekwalificeerd zijn. Deze deskundigenlijst zal vanaf 16 juni 1994 voor drie jaar gelden.

Kan de Commissie uitleggen welke procedure wordt gevolgd om de deskundigen te selecteren die zorg moeten dragen voor de evaluatie van de bij DG X ingediende modelprojecten in het kader van de monumentenzorg? Deze evaluatie is bedoeld voor een voorselectie en een uiteindelijke keuze van deze projecten. Er is namelijk geen enkele mededeling verstrekt aan de kandidaten die op de lijst „monumentenzorg” voorkomen van de lijst „cultureel werk” nadat zij zichzelf hadden aangemeld.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(31 oktober 1996)

De keuze van een jury voor de evaluatie van de modelprojecten die de Commissie worden voorgelegd in het kader van de bescherming van het architectonisch erfgoed kan niet worden gelijkgesteld met die van de adviseurs die bij de Commissie taken moeten verrichten.

De jury's, die belast zijn met de evaluatie van de projecten, bestaan uit internationaal bekende vooraanstaande persoonlijkheden, die deskundig zijn op hun gebied. In het kader van de voorbereidende maatregelen voor het Raphaël-programma voor 1996 hebben vijf jury's van zeven personen de dossiers geëvalueerd. Deze onafhankelijke persoonlijkheden, die hun Lid-Staat dus niet vertegenwoordigden, zijn door de Commissie gekozen op basis van hun curriculum, hun grote deskundigheid en ervaring op het gebied van het behoud van het cultureel erfgoed. De meeste van deze deskundigen verrichten soortgelijke taken voor rekening van andere internationale organisaties, zoals de Raad van Europa of de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur. De Commissie heeft er bij alle vijf jury's op toegezien dat een zeker geografisch evenwicht in acht wordt genomen. De deskundigen hebben een gerichte prestatie geleverd (de vergadering van de jury's heeft een week geduurd), die niet op basis van een contract heeft plaatsgevonden. In het kader van het toekomstige Raphaël-programma zou de keuze van deze deskundigen moeten plaatsvinden samen met het in het programma bedoelde comité.

In de naar aanleiding van de oproep tot het indienen van blijken van belangstelling vastgestelde lijsten zijn echter voornamelijk de kandidaatstellingen opgenomen van adviseurs of particuliere instellingen die de Commissie technische bijstand kunnen verlenen op basis van een contract van bepaalde duur.

(97/C 60/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2500/96
van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie
(25 september 1996)

Betreft: Monumentenzorg

Jaarlijks worden er bij DG X projecten voor monumentenzorg ingediend om deze gefinancierd te krijgen.

Vaak betreffen deze projecten monumenten die bij de meeste Europese burgers onbekend zijn, ook al hebben zij een grote cultuurhistorische waarde.

Kan de Commissie in samenwerking met DG XXIII een verzameling publiceren van al het materiaal in verband met deze projecten en toeristische routes uitzetten die langs deze monumenten voeren, zodat zij een grotere bekendheid kunnen krijgen bij het geïnteresseerde publiek?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

Zoals reeds in het aan het geachte Parlementslid op zijn schriftelijke vraag E-2497/96 ⁽¹⁾ gegeven antwoord is vermeld, heeft de Commissie sedert 1992 bij haar streven naar een grotere doorzichtigheid en verspreiding van de resultaten van haar maatregelen op het gebied van de bescherming van het cultureel erfgoed, een campagne ter voorlichting van het publiek gevoerd door middel van reizende tentoonstellingen met catalogi waarin de ieder jaar geselecteerde proefprojecten inzake restauratie werden bekendgemaakt. Bovendien heeft de voorlichtingscampagne van de Commissie, aangezien een groot gedeelte van deze projecten betrekking had op monumenten en bezienswaardigheden die bij het Europees publiek in het algemeen niet erg bekend zijn gedeeltelijk de door het geachte Parlementslid genoemde doelstelling bereikt, nl. de kennis van het publiek hierover te vergroten.

Het is echter juist dat grotere inspanningen op dit gebied geleverd zouden kunnen worden om het publiek meer kennis bij te brengen over zijn architectonisch erfgoed. De Commissie zal derhalve in deze context het voorstel van het geachte Parlementslid in het kader van haar toekomstige voorlichtingsinitiatieven voor het publiek ernstig in overweging nemen.

⁽¹⁾ Zie blz. 93.

(97/C 60/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2509/96
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie
(25 september 1996)

Betreft: Kerosinebelasting in Denemarken en Zweden

1. Is het de Commissie bekend dat Denemarken en Zweden nationale maatregelen getroffen hebben op het gebied van de belastingheffing op kerosine?
2. Is het de Commissie bekend welke meerinkomsten in Denemarken en Zweden door de invoering van de kerosinebelasting zijn ontvangen respectievelijk te verwachten zijn?
3. Hebben deze nationale maatregelen een experimentele functie voor de EU? Wat zijn de argumenten voor deze mening van de Commissie?
4. Wat is de mening van de Commissie over deze nationale maatregelen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 oktober 1996)*

1. De Commissie is ervan op de hoogte dat Zweden maatregelen heeft genomen om belasting te heffen op vliegtuigkerosine voor binnenlandse vluchten en dat deze belasting met ingang van 1 januari 1997 wordt afgeschaft. Een gelijkaardige belasting werd overwogen in Denemarken maar is daar nooit opgelegd.
2. Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt bedraagt de jaarlijkse opbrengst van de Zweedse belasting ongeveer 200 miljoen Zweedse kronen.
- 3.-4. Krachtens richtlijn 92/81/EEG ⁽¹⁾ en richtlijn 92/12/EEG ⁽²⁾ van de Raad zijn de Lid-Staten verplicht om kerosine die voor de commerciële luchtvaart wordt gebruikt vrij te stellen van accijnzen en soortgelijke onrechtstreekse belastingen. Die bepaling bestaat voornamelijk wegens de internationale verplichtingen krachtens dewelke alle contractpartijen bij de Organisatie voor de Internationale Burgerluchtvaart (ICAO) wederzijdse overeenkomsten zijn aangegaan om vliegtuigbrandstof vrij van belastingen te leveren. Alle Lid-Staten zijn partij bij de ICAO terwijl de Gemeenschap sinds 1989 de status heeft van waarnemer.

Bijgevolg lijkt de bestaande Zweedse wetgeving in strijd te zijn met het Gemeenschapsrecht. Aangezien de Zweedse autoriteiten de Commissie evenwel in kennis hebben gesteld van hun voornemen om de wetgeving te wijzigen met ingang van 1 januari 1997, heeft de Commissie een optreden tegen Zweden opgeschort in afwachting van de precieze bewoordingen van de nieuwe wetteksten.

Bovendien moet de Commissie de voorwaarden voor de bestaande vrijstelling voor de commerciële luchtvaart opnieuw bekijken en zal zij binnenkort haar verslag hierover aan de Raad en het Parlement toezenden.

(¹) Richtlijn 92/81/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op minerale oliën, PB L 316 van 31.10.1992.

(²) Richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, PB L 76 van 23.3.1992.

(97/C 60/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2516/96
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(25 september 1996)

Betreft: Deelname van Turkije aan communautaire programma's

De Europese Commissie heeft in mei van dit jaar voorstellen gedaan voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de wijziging van de verordeningen inzake de programma's „SOCRATES” en „JONGEREN VOOR EUROPA III”, alsook een voorstel voor een Raadsbesluit betreffende de wijziging van de verordening inzake het „LEONARDO”-programma, zodat ook Turkije een van de rechthebbende landen zou zijn.

Het is de eerste maal dat de Europese Commissie een voorstel doet om de samenwerking met een niet-communautair land te verruimen (via een deelname aan communautaire programma's), zonder dat daarover vooraf een besluit is genomen van de Associatieraad met het betrokken land. Er dient op te worden gewezen dat bovenvermelde procedure zeer onlangs (op 15 en 16 juli 1996) werd gevolgd voor de deelname van Polen en Hongarije aan de programma's in kwestie.

Kan de Commissie in het licht van wat voorafgaat antwoorden op de volgende vragen:

1. Waarom werd in het geval van Turkije deze op zijn zachtst gezegd eigenaardige procedure gevolgd?
2. Werd hierbij rekening gehouden met de houding van Turkije, dat voortdurend bedreigingen en provocaties richt aan het adres van een EU-lid-staat, dat in zijn eigen land de meest fundamentele democratische vrijheden schendt, en dat ook voortdurend provocerend optreedt op Cyprus, een land waarvan het 40% bezet en dat kandidaat is voor toetreding tot de EU?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(7 november 1996)

In het kader van de programma's „Socrates”, „Jeugd voor Europa” en „Leonardo”, heeft de Commissie bij de Raad en het Parlement voorstellen ingediend voor wetgevende besluiten op basis van de artikelen 126 en 127 van het EG-Verdrag, die de Commissie het recht geven om alle voorstellen aan de Raad voor te leggen die zij juist acht en die zich richten op de in die artikelen bedoelde sectoren, inclusief die ten gunste van derde landen.

In dit bijzonder geval hebben de voorstellen van de Commissie als doel en inhoud te starten met de programma's die de deelname van Turkije op het vlak van onderwijs en beroepsopleiding beogen.

Voor Turkije passen de voorstellen van de Commissie bovendien in het kader van de resolutie voor de ontwikkeling van de samenwerking die op 6 maart 1995 door de Associatieraad Europese Gemeenschap-Turkije aangenomen werd.

De Commissie meent bovendien dat verbetering van de samenwerking in de sectoren van de drie programma's kan bijdragen tot de versterking van de burgerlijke samenleving en de Turkse democratie.

(97/C 60/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2517/96
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(25 september 1996)

Betreft: Situatie in Griekse slachthuizen

Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen naar aanleiding van de indiening van een klacht in februari j.l. door de Eurogroep voor het welzijn van dieren tegen illegale procedures bij dieren die in Griekse slachthuizen worden geslacht?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(17 oktober 1996)

De Commissie heeft bij de Griekse autoriteiten stappen ondernomen naar aanleiding van deze klacht. Bovendien heeft een veterinaire inspecteur van de Commissie in het voorjaar van 1995 tijdens een missie de in Griekse slachthuizen bij het slachten gevolgde procedures onderzocht. Naar aanleiding van deze missie zijn aan de Griekse autoriteiten specifieke aanbevelingen gedaan met het oog op de verbetering van de situatie in de slachthuizen.

De Griekse autoriteiten hebben ter zake een constructieve houding aangenomen en hebben de Commissie ervan in kennis gesteld dat aan bepaalde slachthuizen die bij het slachten geen deugdelijke methoden toepasten, sancties zijn opgelegd, waarbij sommige van deze inrichtingen zelfs zijn gesloten. De Commissie is van plan in de komende 12 maanden een tweede missie naar Griekenland te sturen.

(97/C 60/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2534/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Mededingingsregels

De steeds toenemende internationalisering van de economie en de voortdurende veranderingen van de handelsstromen maken samenwerking tussen de instanties die zich met mededinging bezighouden, absoluut noodzakelijk. Redelijkerwijze kan men beweren dat de ontwikkelingsfase van het communautaire mededingingsbeleid nu afgesloten is. Het beleid en de regelgeving op dit gebied zijn nu geconsolideerd dank zij de administratieve praktijk van de Commissie en de door de Europese rechtbanken ontwikkelde principes.

Is het waar dat de Commissie over beperkte middelen beschikt om een steeds groeiend aantal gevallen te behandelen? Met name in 1995 is het aantal nieuwe gevallen betreffende overheidssteun en de artikelen 85 en 86 aanzienlijk gestegen ten gevolge van de toetreding van de drie nieuwe lid-staten.

Antwoord van de heer van Miert namens de Commissie
(18 oktober 1996)

Het geachte Parlementslid constateert terecht dat met name in 1995 het aantal nieuwe zaken, in het bijzonder in verband met staatssteun (artikel 92 van het EG-Verdrag) en in verband met de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag, sterk is toegenomen. Bij een nadere beschouwing van de betrokken terreinen (beperkende overeenkomsten en concurrentievervalsende praktijken, fusies en staatssteun) blijkt dat het aantal nieuwe zaken dat werd voorgelegd aan de Commissie met meer dan een derde is toegenomen ten opzichte van het voorgaande jaar. Deze toename kan gedeeltelijk verklaard worden door de toetreding van de drie nieuwe Lid-Staten op 1 januari 1995. Uit de cijfers blijkt echter ook dat ondernemingen zich in toenemende mate bewust worden van het feit dat hun markt geheel Europa omspant. Bovendien worden ondernemingen door de snel veranderende en steeds globaler wordende economie aangezet tot samenwerking of fusies om hun concurrentievermogen veilig te stellen. Het aantal mededingingszaken kan daarom in de komende jaren verder stijgen.

Het menselijk potentieel dat de Commissie ter beschikking staat voor de behandeling van het toenemend aantal zaken en voor de voorbereiding van wettelijke maatregelen op het gebied van de mededinging is in de loop van de jaren niet in hetzelfde tempo gestegen. In dit opzicht bevestigt de Commissie dat zij over beperkte middelen beschikt.

De Commissie overweegt daarom hoe haar optreden geconcentreerd kan worden op die overeenkomsten waarvan een significant effect op de mededinging uitgaat en waarvan verwacht kan worden dat zij het handelsverkeer tussen de Lid-Staten op merkbare wijze beïnvloeden. In dit opzicht is in het bijzonder de toepassing van het de minimis-beginsel relevant, zowel op het gebied van artikel 85 als op het gebied van staatssteun. Ook gaat de Commissie binnen het bestaande wettelijke kader voort met het aanmoedigen van de gedecentraliseerde toepassing van de mededingingsregels door nationale rechtbanken en autoriteiten.

Dit vermindert echter geenszins de bijzondere verantwoordelijkheden die de Commissie heeft om erop toe te zien dat de mededinging in de interne markt niet wordt verstoord. Een groot deel van de activiteiten van de Commissie heeft betrekking op aangelegenheden ten aanzien waarvan zij exclusieve bevoegdheid heeft. Bovendien heeft een groeiend aantal werkzaamheden en praktijken van ondernemingen duidelijke grensoverschrijdende effecten waarvoor de Commissie de meest geschikte autoriteit is om op te treden.

(97/C 60/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2535/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Mededingingsbeleid

Aangezien de Commissie met voorrang gevallen dient te behandelen die een groot effect hebben op de concurrentie binnen de Gemeenschap, wordt de rol van de nationale autoriteiten en rechtbanken belangrijk. De gedecentraliseerde toepassing van de mededingingsregels is vaak een snellere en meer efficiënte manier om de schendingen een halt toe te roepen; bovendien maakt dit de communautaire burgers ervan bewust dat genoemde regels deel uitmaken van het „levend recht” van elke lid-staat en ten doel hebben hun belangen te beschermen. Aangezien het noodzakelijk wordt geacht om de gedecentraliseerde toepassing van de mededingingsregels te blijven aanmoedigen, is het duidelijk dat moet worden gestreefd naar een doeltreffende samenwerking met de nationale rechtbanken en mededingingsinstanties. Te dien einde is een nieuwe mededeling aangekondigd over de samenwerking tussen de Commissie en de nationale mededingingsinstanties.

Kan de Commissie mededelen wanneer deze nieuwe mededeling zal worden gepubliceerd? De Commissie wordt verzocht dit beleid van decentralisering geleidelijk, voorzichtig maar met grote vastbeslotenheid voort te zetten.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(25 oktober 1996)

De Commissie deelt het standpunt van het geachte parlementslid inzake de voordelen van de gedecentraliseerde toepassing van de mededingingsregels. Overeenkomstig de wens van het geachte parlementslid zal de Commissie het beleid dat zij in die zin voert, voorzichtig maar met vastbeslotenheid verder zetten. De bekendmaking van het ontwerp van mededeling ⁽¹⁾ waarnaar het geachte parlementslid verwijst, getuigt hiervan. Deze bekendmaking was erop gericht om tegen vandaag de opmerkingen van alle belanghebbenden in te winnen. De datum van de definitieve goedkeuring van de mededeling door de Commissie hangt af van de omvang van de wijzigingen die in functie van deze opmerkingen noodzakelijk zullen zijn, alsook van de opmerkingen inzake mededinging van de Lid-Staten, die eveneens moeten worden geraadpleegd over dit ontwerp.

Hoewel de Commissie nog steeds hoopt deze tekst te kunnen aannemen voor het einde van dit jaar, is het waarschijnlijker dat de goedkeuring zal plaats vinden in het eerste kwartaal van 1997.

⁽¹⁾ PB C 262 van 10.9.1996.

(97/C 60/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2546/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Milieubescherming

Het enige aspect van de betrekkingen tussen de niet-gouvernementele organisaties en de instellingen van de Europese Unie dat behandeld wordt in het voorstel van de Raad inzake een communautair actieprogramma op het gebied van de milieubescherming, is het financiële steunprogramma.

De op Europees niveau werkzame milieuorganisaties vragen al sinds geruime tijd om institutionalisering van deze samenwerking, met name wat de participatie, informatie en steun betreft, teneinde tegemoet te komen aan het beginsel van samenwerking tussen alle bij het milieubeleid betrokkenen, dat is vastgelegd in het vijfde actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake milieubescherming.

1. Is de Commissie bereid de financiële toewijzing van kredieten voor het steunprogramma te herzien, in die zin dat het toepassingsgebied van het programma zelf wordt uitgebreid?
2. Is de Commissie bereid de financiële steun aan het Algemeen Raadgevend Forum Milieuzaken of aan andere raden op nationaal en regionaal niveau op te heffen, aangezien dit niet onder de activiteiten van de niet-gouvernementele organisaties ressorteert?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(23 oktober 1996)

Op 11 december 1995 heeft de Commissie een voorstel voor een besluit van de Raad inzake een communautair actieprogramma ter ondersteuning van niet-gouvernementele organisaties die voornamelijk werkzaam zijn op het gebied van milieubescherming ⁽¹⁾ aan de Raad en het Parlement voorgelegd. Dit voorstel is momenteel in behandeling bij het Parlement.

Het doel van het voorstel is een juridische basis te verschaffen voor financiële steun die sinds 1988 is toegekend krachtens jaarlijkse kredieten, verleend door de begrotingsautoriteit.

In dit stadium kan de Commissie niet vooruitlopen op eventueel door het Parlement vast te stellen amendementen noch op het standpunt dat zij ten aanzien van eventuele wijzigingen van het voorstel zou innemen.

⁽¹⁾ COM(95)573 def.

(97/C 60/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2548/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Tibet en de mensenrechten

In Tibet, dat sinds 1949 bezet wordt door de Chinese Volksrepubliek, is sprake van zeer harde repressie, die zelfs het voortbestaan van het Tibetaanse volk concreet in gevaar brengt.

Op alle niveaus zijn talloze initiatieven genomen in verband met deze onhoudbare situatie, maar de resultaten zijn teleurstellend.

Is de Commissie bereid stappen te ondernemen bij de regering van de Chinese Volksrepubliek met het verzoek de overbrenging van Chinese bevolkingsgroepen naar Tibet onmiddellijk te staken, een begin te maken met de dekolonisatie van Tibet en daarbij de grond, de akkers en de huizen die gedurende de bezetting van meer dan 40 jaar onteigend zijn, aan de Tibetanen terug te geven?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(21 oktober 1996)

De Commissie heeft zich herhaaldelijk uitgesproken voor de eerbiediging van de culturele, etnische, linguïstische en religieuze identiteit van het autonome gebied Tibet. Deze onderwerpen komen regelmatig aan bod in het kader van de bilaterale dialoog met China over de mensenrechten. De Europese Unie heeft de Chinese autoriteiten voorgesteld vóór eind 1996 een nieuwe bijeenkomst in het kader van de dialoog te houden.

(97/C 60/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2552/96
van John Iversen (PSE) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Begrotingslijn B3-4103

In verklaring nr. 23 bij de Slotakte van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt het belang van samenwerking met solidariteitsverenigingen en stichtingen onderstreept. Deze worden beschouwd als lichamen die zich bezighouden met welzijnswerk en dienstverlening en derhalve bijdragen tot de verwezenlijking van de zogenaamde sociaal-politieke doelstellingen als vastgesteld in artikel 117 van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Verklaring nr. 23 wordt o.a. ten uitvoer gelegd door middel van de begrotingspost met dezelfde naam „Samenwerking met solidariteitsverenigingen”. Deze begrotingspost werd in 1994 door het Europees Parlement gecreëerd onder begrotingslijn B3-4103 „Acties ter bestrijding van de armoede en maatschappelijke uitsluiting”. Voor de begrotingsjaren 1994 en 1995 werd hiervoor in de algemene begroting reeds 2 miljoen ecu uitgetrokken. Voor het lopende begrotingsjaar 1996 is ook 2 miljoen ecu gebudgetteerd.

1. Beschouwt de Commissie haar opmerkingen over samenwerking met solidariteitsverenigingen in het kader van het „Witboek Europees Sociaal Beleid” en het „Sociaal Actieprogramma voor de middellange termijn 1995-97” als een concept voor de tenuitvoerlegging van verklaring nr. 23?
2. Op basis van welke criteria, welk financieel steunkader en welke korte projectbeschrijving werden de projecten in het kader van bovengenoemde begrotingslijn in 1994 en 1995 geselecteerd en goedgekeurd?
3. Kan de Commissie het financieringsplan (met inbegrip van inhoud en aantal van de projecten en de respectieve kredieten) overleggen voor de 2 miljoen ecu die hiervoor voor het begrotingsjaar 1996 in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen zijn opgenomen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 november 1996)

In Verklaring nr. 23 wordt het belang onderstreept van de samenwerking met solidariteitsverenigingen en stichtingen, als lichamen die zich bezighouden met welzijnswerk. Het Witboek Europees Sociaal Beleid⁽¹⁾ en het sociaal actieprogramma op middellange termijn 1995-1997 zijn de meest recente kaders die de Commissie heeft vastgesteld om aan deze samenwerking gestalte te geven; hierbij werd in het bijzonder nadruk gelegd op de bestrijding van de armoede en de maatschappelijke uitsluiting, aangezien de begroting voor Verklaring nr. 23 is opgenomen in die speciale begrotingslijn. De Commissie zet zich ervoor in de samenwerking verder uit te breiden.

Tijdens de twee eerste jaar, is geld van begrotingslijnen betreffende Verklaring nr. 23 besteed aan:

- de oprichting, uitbreiding en versterking van Europese netwerken van solidariteitsverenigingen. Dit is een langdurig, maar noodzakelijk proces om te komen tot gemeenschappelijk werk van enige omvang. Het betekent bijvoorbeeld specifieke opleiding, diepgaand wederzijds begrip en zoeken naar gemeenschappelijke belangen;
- de voorbereiding op Europees niveau van bepaalde evenementen waar deze solidariteitsverenigingen gezamenlijk hun standpunt naar buiten hebben kunnen brengen. Dat was bijvoorbeeld het geval tijdens de wereldtopconferentie over sociale ontwikkeling in Kopenhagen, de Europese dag voor vrijwilligerswerk en meer recent het platform van Europese niet-gouvernementele organisaties (NGO) op sociaal gebied tijdens het forum voor sociale politiek dat in maart 1996 in Brussel is gehouden.

Voor 1996 is in begrotingslijn B3-4103 een bedrag van 2 miljoen ecu opgenomen om de samenwerking met solidariteitsverenigingen te bevorderen. In mei 1996 is een verzoek tot het indienen van voorstellen gepubliceerd, met als uiterste termijn 30 juni 1996. De Commissie is thans bezig met de selectie. In de tussentijd heeft de regering van het Verenigd Koninkrijk het Hof van Justitie om opschorting gevraagd van de procedure voor de uitvoering van begrotingslijn B3-4103 van dit jaar of om een bevel tot voorlopige maatregelen.

Ten aanzien van de voorlopige maatregelen heeft het Hof van Justitie op 24 september 1996 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt:

„Bij het aangaan van betalingsverplichtingen in het kader van de uitvoering van haar circulaire van 2 mei 1996, die een oproep bevat voor het indienen van aanvragen voor subsidies van de Commissie voor maatregelen ten behoeve van ouderen, en van haar door de Britse autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk op 15 mei 1996 ontvangen circulaire die een oproep omvat voor het indienen van maatregelen ter bestrijding van armoede en maatschappelijke uitsluiting, zal de Commissie duidelijk aangeven dat die verplichtingen afhankelijk zijn van het arrest van het Hof in het hoofdgeding en geen betalingen verrichten vóór de uitspraak van dit arrest”.

De Commissie is van mening dat zij de selectieprocedure moet voorzetten en zij zal de begunstigde aanvragers op de hoogte stellen van de door het Hof gestelde voorwaarden.

(¹) COM(94) 333

(97/C 60/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2556/96
van Anne André-Léonard (ELDR) aan de Commissie
(8 oktober 1996)

Betreft: Financiering van de Nationale Dag van Solidariteit met Algerije door de EG-Commissie

Op 5 oktober 1996 vindt de Nationale Dag van Solidariteit met Algerije plaats. Bij lezing van het politieke programma voor deze dag blijken de diverse politieke richtingen niet vertegenwoordigd te zijn. Het betreft voornamelijk socialistisch georiënteerde organisaties.

De Algerijnse sprekers op de lijst huldigen standpunten van het FFS (Front des Forces Socialistes), dat voorstander is van de dialoog met de FIS (Mouvement Islamiste Intégriste).

In het programma voor deze dag wordt mededeling gedaan van de financiële steun van de EG-Commissie.

Kan de Commissie meedelen wat haar ertoe bewogen heeft om financiële steun te geven aan deze manifestatie waarbij geen sprake is van een evenwichtige vertegenwoordiging der politieke richtingen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(28 oktober 1996)

De Commissie heeft het nuttig geacht een financiële bijdrage te leveren aan het cultureel programma van de Nationale Dag van Solidariteit met Algerije op 5 oktober 1996.

Over de organisator en sprekers voor het conferentie-debat moeten twee opmerkingen gemaakt worden. In de eerste plaats onderhoudt organisator Oxfam al lang talrijke contacten met Algerijnse instellingen en organisaties om projecten voor ontwikkeling en humanitaire hulp te verwezenlijken. In de tweede plaats gaan, volgens de Commissie, het Front des forces socialistes en zijn mogelijke aanhangers zowel in Algerije als in het buitenland wettelijk te werk en drukken zij zich er vrij uit.

Met haar deelname heeft de Commissie in geen geval de bedoeling zich te mengen in de binnenlandse aangelegenheden van haar Euro-mediterrane partner Algerije.

(97/C 60/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2565/96
van Antoni Gutiérrez Díaz (GUE/NGL) aan de Commissie
(11 oktober 1996)

Betreft: URB-AL-programma

Op 7 en 8 juni 1996 werd in Napels het programma URB-AL (voor samenwerking tussen steden, regio's en andere plaatselijke en territoriale overheden in de EG en in Latijns-Amerika) gelanceerd.

Voornaamste activiteit van het programma is het houden van acht thematische studiebijeenkomsten. Als resultaat hiervan moeten samenwerkingsverbanden tussen Europese en Latijns-Amerikaanse gemeentes worden opgericht die de aanzet kunnen geven tot het opzetten van projecten. In dat geval kunnen deze projecten door andere begrotingslijnen van de EU worden gefinancierd.

Het is verheugend dat met het lanceren van dit programma in het kader van het samenwerkingsbeleid van de EU een stap voorwaarts naar gedecentraliseerde samenwerking wordt gedaan.

Is de Commissie zich niettemin bewust van de volgende aspecten?

1. Het programma gaat in belangrijke mate voorbij aan de opgedane ervaring en de reeds bestaande decentrale samenwerkingsverbanden en -activiteiten, alsof we bij nul beginnen. Er wordt een nieuwe dynamische samenwerking voorgesteld die al lang bestaat en goed functioneert (met name, in Catalonië vanuit het Stads- en het Provinciaal Bestuur, e.d., alsook in andere Spaanse steden in provincies en in andere landen in de EU).
2. Het programma houdt geen rekening met de opzet en uitvoering van de institutionele partnerbetrekkingen en met de representatieve gemeentelijke instanties zowel in Europa als in Latijns-Amerika. Dit kan een nadelige invloed hebben op de decentrale samenwerkingsprogramma's.
3. Een zo omvangrijke toewijzing aan het programma (14 mln. ecu door de Commissie) zou rekening dienen te houden met de op 30 en 31 mei in Istanboel door de VN-Conferentie over de menselijke leefgebieden goedgekeurde beleidsverklaring, waar een permanente samenwerking tussen de internationale verenigingen van gemeentes werd opgezet als gesprekspartner van de Verenigde Naties en waar de EU toezegde de partnerbetrekkingen te zullen stimuleren in het kader van het intern en regionaal beleid en in het licht van de hulp aan derde landen.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(31 oktober 1996)

De Commissie dankt het geachte parlementslid voor zijn belangstelling voor het nieuwe horizontale programma voor gedecentraliseerde samenwerking, URB-AL, tussen steden, regio's en andere plaatselijke en territoriale overheden in de EG en Latijns-Amerika.

Het programma beoogt de ontwikkeling van een direct en blijvend partnerschap tussen de lokale actoren, op basis van de oprichting van verbanden die activiteiten van algemeen belang organiseren. De samenwerking tussen Europa en Latijns-Amerika op dat vlak kan rendabel blijken en een prioritair en vernieuwend aspect behelzen om het hoofd te bieden aan de grote menselijke, sociale, economische en culturele uitdagingen in beide regio's.

Die thematische verbanden zullen permanente samenwerkingskaders vormen waarbinnen verschillende activiteiten en projecten uitgewerkt zullen worden. Op communautair niveau worden deze in de eerste plaats gefinancierd met de begrotingstoelage van het programma URB-AL en kunnen, naar gelang van de aard van de door de netwerken voorgelegde projecten, eventueel gefinancierd worden met middelen uit andere begrotingslijnen.

Het programma URB-AL sluit aan bij de decentralisatiebeweging van de laatste jaren in de Gemeenschap en steunt op de banden tussen Europa en Latijns-Amerika. Zonder voorbij te gaan aan de ervaring van Europa op het vlak van gedecentraliseerde samenwerking, heeft URB-AL als doel het Europees menselijk en technisch kapitaal op dat gebied te bevorderen, in de overtuiging dat Europa, enerzijds, haar wil tot handelen als bevoorrecht partner van Latijns-Amerika kan en moet bevestigen, en anderzijds, dat zij beschikt over specifieke know-how en over samenwerkingsinstrumenten die een antwoord op de Latijns-Amerikaanse uitdagingen kunnen bevorderen.

Het programma URB-AL wil in de eerste plaats de specifieke ervaring en know-how van de Gemeenschap ondersteunen, maar het zal natuurlijk rekening houden met de aanbevelingen die in juni 1996 geformuleerd werden tijdens de VN-Conferentie Habitat II in Istanboel. Daarvoor moge het geachte parlementslid verwezen worden naar artikel 170bis van de conclusies van Habitat II dat bepaalt dat de Commissie bij haar werkzaamheden de vertegenwoordigers van de lokale instanties en de relevante actoren van de burgerlijke samenleving zou moeten betrekken door rekening te houden met hun procedures. De Commissie staat volledig achter die conclusie en zij past die van nu af aan toe, vooral in het kader van haar horizontale programma's en in het bijzonder van het URB-AL, dat in die geest werd opgezet.

(97/C 60/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2567/96
van Iñigo Méndez de Vigo (PPE) aan de Commissie

(11 oktober 1996)

Betreft: Antwoord van de EU op de wet-Helms-Burton

In juli 1996 heeft de Europese Commissie een ontwerp-verordening ingediend waarin diverse maatregelen worden vastgesteld voor schadeloosstelling van door toepassing van de wet-Helms-Burton getroffen Europese ondernemingen.

Heeft de Commissie een berekening gemaakt van de totale omvang van dergelijke schadeloosstellingen? Is hiervoor een aparte begrotingslijn opgenomen? Is er sprake van enige verandering in het standpunt van de Commissie na het bezoek aan Brussel van de heer Eizenstat, de vertegenwoordiger van de Verenigde Staten voor de bevordering van de democratie op Cuba?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(31 oktober 1996)

Naar aanleiding van de resolutie van het Parlement van 24 mei en de besluiten van de Raad van 15 juli, heeft de Commissie op 30 juli een voorstel ingediend voor een verordening (EG) van de Raad tot bescherming van de rechtsorde en de buitenlandse economische belangen van de Europese Gemeenschap tegen de gevolgen van de toepassing van bepaalde rechtsregels van bepaalde derde landen en daarop gebaseerde of daaruit voortvloeiende maatregelen ⁽¹⁾. Na het daaropvolgende amendement beslaat het voorstel nu zowel de wet-Helms-Burton als de wet-d'Amato, die onlangs in de Verenigde Staten werden uitgevaardigd.

Deze ontwerp-verordening zou de communautaire ondernemingen het recht geven om van de desbetreffende begunstigde van een derde land, via private rechtsvordering bij een rechtbank in een Lid-Staat, het bedrag van de schadevergoeding terug te vorderen waartoe zij veroordeeld werden ten voordele van die begunstigde door uitspraken of besluiten die gebaseerd zijn op de wetgeving van de in de bijlage van de verordening vermelde derde landen. Omdat het aantal van dergelijke schadevergoedingen afhankelijk is van de toekomstige rechtsvorderingen van particulieren of bedrijven, is het niet mogelijk die vooraf te berekenen. Daar geen enkele vergoeding uit de openbare middelen voorzien is, doet het probleem van begrotingslijnen zich hier bovendien niet voor.

Hoewel de Commissie aandachtig geluisterd heeft naar de argumenten die Ambassadeur Eizenstat tijdens zijn bezoek aan Brussel begin september aanvoerde, blijft zij van mening dat het, met het oog op de bescherming van de belangen van de communautaire ondernemingen, belangrijk is dat de voorgestelde communautaire wetgeving van kracht is, voordat deze ondernemingen, vanaf 1 november, aansprakelijk worden gesteld volgens Titel III van de wet-Helms-Burton. Ambassadeur Eizenstat werd duidelijk gemaakt dat de Gemeenschap haar beleid ten aanzien van Cuba niet zou veranderen onder druk van extraterritoriale wetten.

⁽¹⁾ COM(96)420.

(97/C 60/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2577/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(11 oktober 1996)

Betreft: Volksgezondheid

Vindt de Commissie het in verband met het Actieprogramma voor gezondheidsmonitoring, met name wat betreft de deelname van derde landen en geassocieerde staten, niet zinvol dat in het besluit een verwijzing wordt opgenomen naar samenwerking die is gebaseerd op de overeenkomsten met alle staten van het Middellandse-Zeegebied?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(6 november 1996)

Alle besluiten en ontwerp-besluiten van het Europees Parlement en de Raad tot goedkeuring van actieprogramma's op het gebied van de volksgezondheid bevatten een bepaling voor internationale samenwerking met derde landen en op dat gebied bevoegde internationale organisaties. De voorwaarden voor deelname van derde landen aan deze programma's vormen het onderwerp van afzonderlijke overeenkomsten.

Voortvloeiend uit de „Conferentie van Barcelona” werd een Euro-Middellandse-Zeebekken partnerschap opgericht tussen de Lid-Staten en 12 landen van het Middellandse-Zeebekken. Het financieel instrument voor deze samenwerking is het MEDA-programma. In dit kader overweegt de Commissie momenteel een aantal opties voor specifieke programma's.

Daarnaast wordt momenteel een particulier initiatief onder de naam Euromed, dat betrekking heeft op de volksgezondheid, bestudeerd.

(97/C 60/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2586/96

van Francesco Baldarelli (PSE) aan de Commissie

(11 oktober 1996)

Betreft: Verbod van dubbele specialisatie aan de Italiaanse universiteiten

De artsopleiding wordt geregeld door richtlijn 82/76/EEG van de Raad van 26 januari 1982 ⁽¹⁾ die in Italië in de wetgeving is opgenomen bij wetsbesluit nr. 257 van 8 augustus 1991. Dit wetsbesluit bepaalt dat de specialistenopleiding overeenkomstig het driejarenprogramma van het Ministerie van Volksgezondheid plaatsvindt. De periode 1994-1996 werd door het Ministerie van Volksgezondheid gedekt door het ministerieel besluit van 17 mei 1995. Vervolgens interpreteerde het Ministerie van Onderwijs (Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek) de wet in een circulaire van 15 januari 1996 en stelde een algemeen verbod vast om aan de Italiaanse universiteiten een dubbele specialisatie te behalen.

In Italië is het verzoek om inschrijving voor een tweede specialisatie gemotiveerd door het feit dat in een zelfde faculteit het onderricht interdisciplinair is: zo wordt bijv. aan de faculteit van Medicijnen en Chirurgie interdisciplinair universitair onderwijs gegeven en zijn er ziekenhuisafdelingen of -diensten voor vakken die niet in de lijst van specialisaties voorkomen (er zijn bijv. 40 diensten voor neuroradiologie).

Een duidelijk voorbeeld hiervan is het volgende: aangezien er in Italië geen specialisatie is voor „neurorevalidatie”, verzoekt de arts die zich aan dit vak wil wijden (na zich te hebben gespecialiseerd in de neurologie) om inschrijving voor de specialisatie in de revalidatie (of viceversa). Op dezelfde wijze, omdat er in Italië geen specialisatie is in de neuroradiologie, verzoekt de arts die dit vak wil uitoefenen (na zich te hebben gespecialiseerd in de neurologie) om inschrijving voor de specialisatie van radiologie (of viceversa). Momenteel worden deze inschrijvingen afgewezen.

Vindt de Commissie dat het verbod om zich in meerdere vakken te specialiseren verenigbaar is met het communautaire recht?

⁽¹⁾ PB L 43 van 15.2.1982, blz. 21.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(5 november 1996)

De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de opleiding voor het behalen van een diploma van medisch specialist voltijds is (artikel 24, lid 1, onder c), van Richtlijn 93/16/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van artsen en de onderlinge erkenning van hun diploma's, certificaten en andere titels).

Voorts is in bijlage I van de richtlijn bepaald dat de voltijdse specialistenopleiding zodanig plaatsvindt „dat de specialist in opleiding gedurende de gehele werkweek en gedurende het gehele jaar aan deze praktische en theoretische opleiding al zijn beroepsactiviteit wijdt”.

Bijgevolg mogen opleidingen in de radiologie of de neurologie, waarvan sprake in de vraag en die, wat Italië betreft, uitdrukkelijk vermeld zijn in artikel 5, lid 3, en artikel 7, lid 2, van de richtlijn, niet gelijktijdig met andere opleidingen plaatsvinden.

⁽¹⁾ PB nr. L 165 van 7.7.1993.

(97/C 60/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2588/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(11 oktober 1996)

Betreft: Deelneming van de werknemers

Kan de Commissie, gezien haar mededeling over voorlichting en raadpleging van de werknemers (COM(95)0547), waarin zij meent dat de EU om verder te komen verschillende keuzen kan doen, t.w.:

1. handhaving van de status quo,
2. algemene aanpak en
3. onmiddellijke tenuitvoerlegging van de voorstellen voor het statuut van de Europese vennootschap, de Europese vereniging, de Europese coöperatie en de Europese verzekering,

overwegende dat de richtlijn betreffende de Europese bedrijfsraden in de huidige vorm kan worden toegepast op andere vennootschappen van Europese omvang, zonder verdere voorwaarden,

een begin maken met de opstelling van een inventaris en hiervoor een vergelijkend onderzoek instellen om vast te stellen in hoeverre de voorschriften van de lid-staten onderling overeenkomen of verschillen en in hoeverre communautaire steunmaatregelen wenselijk of noodzakelijk zijn,

alvorens een begin te maken met een eventueel nieuw communautair initiatief op het gebied van de voorlichting en raadpleging van de werknemers, het vergelijkende onderzoek voorleggen aan de sociale partners, opdat deze kunnen nagaan of het wenselijk is een Europees wetgevingskader op te stellen, bij voorkeur op basis van een akkoord, waarvan de details op nationaal niveau moeten worden uitgewerkt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(27 november 1996)

Het door geachte afgevaardigde genoemde gedetailleerd vergelijkend onderzoek is reeds beschikbaar en wordt binnenkort als bijlage bij het tijdschrift „Social Europe” uitgegeven.

De Commissie herinnert eraan dat zij onlangs, in het kader van de door haar mededeling inzake de voorlichting en de raadpleging van de werknemers⁽¹⁾ op gang gebrachte discussie, een groep van vooraanstaande deskundigen heeft opgericht die zich diepgaand zal gaan bezighouden met de vergelijkende analyse van de verschillende systemen volgens welke de werknemers bij het besluitvormingsproces binnen de ondernemingen in de Gemeenschap worden betrokken. Op basis van deze analyse zal deze groep nagaan wat de mogelijkheden zijn om een aantal voorstellen van de Commissie op dit gebied te deblokken, met name het voorstel betreffende het statuut van de Europese vereniging.

Wat daarnaast de eventuele noodzaak van een communautair wetgevingskader inzake de voorlichting en raadpleging van de werknemers in de nationale ondernemingen betreft, is de Commissie voornemens niet voornemens een wetgevend initiatief te nemen. Eerst wil zij de sociale partners op communautair niveau de mogelijkheid bieden om zelf tot een akkoord hierover te komen. Gezien de aard van dit onderwerp, dat in eerste instantie van belang is voor de sociale partners, acht de Commissie een dergelijk akkoord zeer wenselijk.

⁽¹⁾ COM(95) 547.

(97/C 60/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2595/96
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie
(11 oktober 1996)

Betreft: Technische bijstand voor Cuba

Is de Commissie gezien de recente Amerikaanse Wet Helms-Burton betreffende Cuba van plan om technische bijstand aan Cuba te verlenen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(29 oktober 1996)*

De Commissie voert, vooral met inachtneming van de verschillende resoluties van het Parlement over Cuba, al jaren een programma voor humanitaire hulp en voedselhulpacties uit en verleent ook steun aan de werkzaamheden van Europese en lokale niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en projecten voor economische samenwerking ter ondersteuning van de economische hervormingen van de Cubaanse regering.

De Commissie hanteert haar eigen juridische en politieke criteria bij besluiten om samenwerkingsprojecten, vooral op economisch gebied, met Cuba uit te voeren. Daarom kan de inwerkingtreding van buitenlandse wetgeving geen invloed hebben op de door de Commissie gevolgde gedragslijn voor samenwerking. Er is dan ook geen reden waarom de aard of de omvang van de steun aan Cuba beïnvloed zou worden door die wet.

(97/C 60/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2596/96**van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(11 oktober 1996)*

Betreft: Onderbrengen van werknemers op zee in de Richtlijn Arbeidstijd

Welke stappen overweegt de Commissie om te garanderen dat de categorie „overige werknemers op zee” in de Richtlijn Arbeidstijd wordt ondergebracht?

Is de Commissie zich ervan bewust dat internationale oliemaatschappijen hun veto kunnen uitspreken over een Richtlijn Arbeidstijd voor „overige werknemers op zee”, terwijl deze maatschappijen de Richtlijn aan land toepassen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(6 november 1996)*

Aangezien de Richtlijn „Arbeidstijd” niet van toepassing is op „andere werkzaamheden op zee”, is er geen verplichting voor de maatschappijen om ten aanzien van de betrokken werknemers aan de bepalingen daarvan te voldoen. Er kan dus geen sprake zijn van een „veto” hunnerzijds over de richtlijn.

De Commissie bereidt momenteel een Witboek voor over de van de Richtlijn „Arbeidstijd” (93/104/EEG van 23 november 1993 ⁽¹⁾) uitgesloten sectoren en activiteiten, waaronder „andere werkzaamheden op zee”. In het Witboek zullen de opvattingen van de Commissie over de wijze waarop het best vooruitgang kan worden geboekt bij de behandeling van onderwerpen die voortkomen uit de uitsluiting van bepaalde sectoren van de bepalingen van de Richtlijn worden geschetst.

⁽¹⁾ PB nr. L 307 van 13.12.1993

(97/C 60/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2601/96**van Mary Banotti (PPE) aan de Commissie***(11 oktober 1996)*

Betreft: Wetgeving op het tatoeëren

Zijn de Commissie nationale wetten op het tatoeëren in de lid-staten bekend?

Is de registratie van tatoeëisten bij de wet geregeld?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(28 oktober 1996)*

Het staat de Lid-Staten vrij de voorwaarden vast te stellen voor de uitoefening van een beroep op hun grondgebied (vereiste kwalificaties, verplichte inschrijving in een register, deontologische regels). Deze voorwaarden moeten in elk geval sporen met het beginsel van de gelijke behandeling van communautaire onderdanen.

Met betrekking tot het beroep van tatoeïst beschikt de Commissie niet over inlichtingen inzake de nationale voorschriften welke de uitoefening van dit beroep regelen in de onderscheiden Lid-Statens.

(97/C 60/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2618/96

van Cristiana Muscardini (NI) en Spalato Belleré (NI) aan de Commissie

(14 oktober 1996)

Betreft: Multiresistente tuberculose

Zoals de Commissie ongetwijfeld bekend is, heeft zich in de ziekenhuizen van Lombardije een epidemie van multiresistente tuberculose voorgedaan.

Natuurlijk is het nodig diepgaande studies te wijden aan het verschijnsel multiresistentie, maar voor de korte termijn is het zeker ook nuttig het medisch personeel richtlijnen te geven ter voorkoming van besmetting met tuberculose van HIV-patiënten in ziekenhuizen.

Om een beter beeld te krijgen van het verschijnsel wordt de Commissie gevraagd of zij al dan niet op de hoogte is:

- van recente studies over de multiresistentie van MT,
- van institutionele initiatieven van ministeries of regionale organen voor het verstrekken aan het personeel van instructies, handleidingen en specialistische informatie waarop de preventie kan worden gebaseerd.

Kan de Commissie tenslotte haar oordeel geven over de situatie van de multiresistentie in Europa en over de mogelijkheid TB in een niet al te verre toekomst uit te roeien?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 november 1996)

De Commissie is zich terdege bewust van het verschijnsel van de resistentie van tuberculosebacillenstammen voor antibiotica en is op de hoogte van studies ter zake.

Zij is eveneens op de hoogte van de inspanningen van de Lid-Statens om passende voorlichting en advies ter zake te verschaffen aan de beroepsbeoefenaren en werkers in de gezondheidszorg, met name in het ziekenhuis- en gevangeniswezen. In het kader van het programma „Aids en andere overdraagbare ziekten” kan de Gemeenschap deze inspanningen steunen en aanmoedigen.

Uitroeiing van tuberculose in een nabije toekomst valt niet te verwachten aangezien de strijd tegen deze ernstige overdraagbare ziekte complex is en verschillende middelen noodzakelijk maakt, waaronder, bij wijze van voorbeeld, de vaccinatie met de Billié de Calmette en Guérin-bacil (BCG), die lange tijd de ideale oplossing leek. Deze is echter door sommige specialisten in twijfel getrokken wegens haar gebrek aan doeltreffendheid. Het toezicht op deze overdraagbare ziekte vindt evenwel plaats door een toezichtsorganisatie op communautair niveau waarvoor de Commissie aan het Parlement en de Raad een voorstel voor een besluit tot oprichting van een communautair netwerk voor de monitoring van overdraagbare ziekten⁽¹⁾ heeft gedaan.

(¹) PB nr. C 123 van 26.4.1996

(97/C 60/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2636/96

van Robert Evans (PSE) aan de Commissie

(15 oktober 1996)

Betreft: EU-gelden voor het fokken van hazewindhonden

Kan de Commissie bevestigen dat zij nog steeds gelden beschikbaar stelt voor het fokken van hazewindhonden in Ierland?

Is de Commissie bereid om haar beleid op dit punt te herzien, met het oog op de korte levensduur van deze dieren en het verzet van grote delen van het Europese publiek tegen een dergelijk gebruik van EU-geld?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

De Commissie heeft de Lid-Staten in het kader van het communautair beleid voor plattelandontwikkeling, aangemoedigd steun te verlenen voor de omschakeling van de landbouwproductie op niet voor voedingsdoel-einden bestemde producten en producten waarvan er geen overschotten zijn.

In het geval van Ierland is communautaire steun beschikbaar om landbouwers en andere plattelandbewoners te helpen om over te schakelen op het fokken van windhonden. Ierland is een belangrijke producent van windhonden, waarvan het belangrijkste afzetgebied het Verenigd Koninkrijk is. In de periode 1994-1999 is steun verleend voor de verbetering van hondenfokkerijen, rasveredeling en verruiming van de markt voor windhonden. Er wordt nadrukkelijk op gewezen dat de productie van windhonden in Ierland plaatsvindt onder controle van Bord na g Con (Ierse Raad voor de windhondenfokkerij). Door vertraging bij de tenuitvoerlegging van de steunregeling is tot nu toe slechts een klein deel van de beschikbare middelen gebruikt. Het desbetreffende programma wordt nu geëvalueerd in het kader van de beoordeling halverwege de looptijd van het gebruik dat van de middelen van de Structuurfondsen wordt gemaakt.

(97/C 60/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2642/96**van Yiannis Roubatis (PSE) aan de Commissie***(8 oktober 1996)*

Betreft: Moord op Koerdische gevangenen en schending van de mensenrechten in Turkije

In de namiddag van 24 september 1996 zijn de bewakers in de gevangenis van Diyarbakir (Zuidoost-Turkije) zonder enige aanleiding Koerdische gevangenen te lijf gegaan. Als gevolg hiervan vonden twaalf Koerden de dood en werden vele anderen gewond.

Kan de Commissie meedelen:

1. welke maatregelen zij denkt te nemen tegen Turkije, waar het regime niet aarzelt Koerdische gevangenen in koelen bloede te vermoorden, daarbij inbreuk plegend op iedere vorm van mensenrechten en op de verplichtingen die in het kader van de douane-unie van kracht zijn;
2. of zij na deze onaanvaardbare Turkse actie van plan is alle kredieten van het MEDA-programma en de financiële regeling in het kader van de douane-unie te blokkeren, zulks overeenkomstig de resolutie over de politieke situatie in Turkije ⁽¹⁾ die het Europees Parlement in september 1996 heeft aangenomen?

⁽¹⁾ Notulen van 19 september 1996, blz. 70.

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(8 november 1996)*

In haar wijdverspreid rapport over de ontwikkeling van de betrekkingen met Turkije sinds de inwerkingtreding van de douane-unie van 9 oktober 1996 heeft de Commissie de gelegenheid gehad zich in het bijzonder uit te spreken over de schending van de mensenrechten in Turkije: zij betreurd het dat de politieke situatie in Turkije verhindert heeft dat praktijken als marteling, mishandeling, verdwijning en buitengerechtelijke executies voortvarend werden aangepakt. In haar rapport heeft de Commissie ook de situatie in de Turkse gevangenissen vermeld. Dit document met gedetailleerde informatie over deze vragen is direct opgestuurd naar het geachte parlementslid alsmede naar het Secretariaat-generaal van het Parlement.

De Commissie heeft zorgvuldig nota genomen van de Resolutie van het Parlement van september 1996 die een belangrijk politiek signaal is. De Commissie herinnert aan de conclusies van dit rapport, namelijk dat alle mogelijke kanalen voor dialoog en samenwerking met Turkije opgehouden moeten worden. In de huidige situatie blijft het programma Meda (Maatregelen ter ondersteuning van de hervorming van de economische en maatschappelijke structuren) als enig bruikbaar samenwerkingsinstrument over.

De Commissie heeft nota genomen van het besluit van het Parlement tijdens de eerste lezing van het budget 1997 om de Meda-kredieten voor Turkije niet in de reserve op te nemen.

Door de mensenrechtensituatie in Turkije is het noodzakelijk speciale nadruk te leggen op de financiële samenwerking ten gunste van projecten die bijdragen tot de versterking van de democratie en de burgerlijke samenleving alsmede tot de verbetering van de situatie in het zuidwesten en van de bevolkingsgroepen die het meest door de gebeurtenissen getroffen zijn.

(97/C 60/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2644/96
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(15 oktober 1996)

Betreft: Voorbereidende activiteiten voor het Jaar tegen Racisme

Hoe verlopen de voorbereidende activiteiten voor het Jaar tegen Racisme? Zijn er al concrete projecten, manifestaties en termijnen vastgesteld?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(6 november 1996)

De resolutie van de Raad en de vertegenwoordigers van de Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, betreffende het Europees Jaar tegen het racisme (1997) ⁽¹⁾ is pas op 23 juli 1996 aangenomen.

De Commissie heeft een aanbesteding inzake het verlenen van technische bijstand voor de tenuitvoerlegging van het Jaar gepubliceerd ⁽²⁾ en verwacht voor het einde van het jaar de met deze taken belaste organisatie te kunnen kiezen.

Op 2 oktober hebben de Lid-Staten en de Commissie, tijdens de eerste vergadering van de Commissie met de ad hoc-groep die de Commissie bij de tenuitvoerlegging van het Jaar moet bijstaan, hun respectieve werkplannen gepresenteerd. Het is gebleken dat de meeste Lid-Staten pas aan het begin van hun werkzaamheden staan en dat een op 3 december geplande tweede vergadering nodig is voordat een geïntegreerd werkplan, in het bijzonder een oproep tot het indienen van projecten, kan worden gepubliceerd, wat begin januari zal moeten plaatsvinden.

In afwachting daarvan verwacht de Commissie voor eind oktober 1996 een eerste indicatieve informatie ten aanzien van de vermoedelijke prioriteiten en het tijdschema van het Jaar te kunnen toezenden aan de organisaties die daarom hebben verzocht.

Tenslotte is een plechtige openingsmanifestatie van het Europees Jaar voorzien voor eind januari 1997.

⁽¹⁾ PB C 237 van 15.08.1996

⁽²⁾ PB C 222 van 31.07.1996

(97/C 60/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2648/96
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(15 oktober 1996)

Betreft: Uitbreiding van de onderwijs- en opleidingsprogramma's van de EU

Kan de Commissie, tegen de achtergrond van de grote jeugdwerkloosheid in de EU, mededelen of zij voornemens is de onderwijs- en opleidingsprogramma's ter bestrijding van de werkloosheid onder jongeren uit te breiden en daarvoor meer middelen beschikbaar te stellen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(19 november 1996)

De Commissie is ervan overtuigd dat de communautaire programma's op het gebied van het onderwijs en de beroepsopleiding aanzienlijk bijdragen tot de ontwikkeling van het gehele potentieel aan menselijke hulpbronnen in Europa, en hierdoor ook tot de bestrijding van de jongerenwerkloosheid, een essentiële doelstelling bij de vaststelling van de jaarlijkse prioriteiten voor deze programma's.

De Commissie acht een verhoging van de voor deze acties uitgetrokken financiële midelen derhalve noodzakelijk, zowel op het gebied van het onderwijs (Socrates-Jeugd) als van de beroepsopleiding (Leonardo).

(97/C 60/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2675/96
van Vassilis Ephremidis (GUE/NGL) aan de Commissie
(9 oktober 1996)

Betreft: Opvoeding van zeelieden voor personeelsdiensten in Griekenland gedurende de afgelopen 20 jaar

Sedert 1976 maakt de Griekse regering gebruik van de wet inzake algemene mobilisatie om zeevarend personeel van alle niveaus op te vorderen voor de bemanning van twee oceaanschepen van de Griekse marine. In de rechtspraak van de Raad van State die zich herhaaldelijk heeft beziggehouden met het probleem van de mobilisatie van personeel, wordt aanvaard dat de opvoeding een tijdelijke maatregel is, welke moet worden opgeheven zodra een eind is gekomen aan de bijzondere omstandigheden die deze maatregel noodzakelijk maken. Desondanks worden nu reeds 20 jaar lang zeelieden voor personeelsdiensten opgevoerd voor de bemanning van de hulpschepen van de marine, zonder dat er sprake is van „omstandigheden van overmacht” of ernstige redenen van openbaar of sociaal belang, en deze situatie blijft voortduren ondanks de regelmatige aanwerving van personeel dat ressorteert onder het privaatrecht, zoals dat overigens ook gebeurt met de andere schepen van de Griekse marine.

Kan de Commissie antwoorden op de volgende vragen:

1. Wordt het communautair recht niet ernstig geschonden door het feit dat gebruik wordt gemaakt van de opvoeding, een praktijk die enkel mag worden toegepast in gevallen van buitengewone nationale noodsituaties, als antwoord op vaste behoeften en administratieve tekorten, alsook door het feit dat honderden zeelieden verplicht worden te werken onder onaanvaardbare arbeidsomstandigheden en buiten een vast kader van arbeidsverhoudingen?
2. Is de Commissie voornemens de gepaste initiatieven te nemen om een einde te stellen aan deze praktijk van opvoeding, om de arbeidsverhoudingen en de rechten van de werknemers opnieuw te doen eerbiedigen en om ervoor te zorgen dat de werknemers worden tewerkgesteld overeenkomstig de beginselen van de vrije, individuele en collectieve overeenkomsten en van de nationale en communautaire wetgeving?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(28 november 1996)

De voorschriften betreffende de strijdkrachten, met inbegrip van de opvoeding van zeelieden voor bemanning van schepen van de marine, vallen onder de uitsluitende bevoegdheid van de Lid-Staten. Bijgevolg is de Commissie niet bevoegd op dit gebied.

(97/C 60/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2696/96
van Karla Peijs (PPE) aan de Commissie
(9 oktober 1996)

Betreft: Concurrentieverstoring ten gevolge van het Belgische voornemen tabaksreclame te verbieden

Is de Commissie op de hoogte van het voornemen van de Belgische regering om een totaal verbod in te voeren op tabaksreclame volgens artikel 3 van het wetsvoorstel houdende verbod op de reclame voor tabaksproducten, aangenomen op 18 juni 1996?

Is de Commissie zich bewust dat de voorgestelde nieuwe wettekst bij daadwerkelijke invoering tot gevolg zal hebben dat ook gedrukte media uit het buitenland, welke legaal tabaksreclame mogen bevatten, daaronder zullen vallen?

Is de Commissie van mening dat de buitenlandse uitgevers in een nadelige concurrentiepositie ten opzichte van Belgische uitgevers komen te verkeren?

Deelt de Commissie de mening dat dit Belgische verbodsvornemen haaks staat op de voornemens die in juni 1996 naar voren zijn gebracht door de Europese Commissie in het Groenboek Commerciële Communicatie met het oog op het wegnemen van bestaande belemmeringen op het gebied van reclame binnen de interne markt?

Wat zijn de maatregelen die de Commissie gaat ondernemen tegen de nadelige gevolgen voor de concurrentiepositie van uitgevers uit andere lid-staten als gevolg van dit verbodsvornemen inzake tabaksreclame?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(8 november 1996)*

De Commissie is op de hoogte van het voorstel voor Belgische wetgeving ten aanzien van tabaksreclame. Zij gaat na, hoe zij op deze wetgeving dient te reageren en zal de Belgische regering in de nabije toekomst haar antwoord doen toekomen.

Het zou voorbarig zijn om commentaar te leveren voordat dit antwoord is gegeven.

(97/C 60/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2699/96**van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie***(15 oktober 1996)*

Betreft: Nationale interpretatie van de aanbestedingsvoorschriften van de EU

In de circulaire van het Deense Ministerie van Financiën over aanbesteding en openbare inschrijving (nr. 42 van 1 maart 1994) wordt het de aanbestedende overheidsinstelling in verband met EU-aanbestedingen mogelijk gemaakt zelf deel te nemen aan de aanbesteding door een zogeheten „controle-offerte” in te dienen. Deze controle-offerte is de aanbieding van de overheidsinstantie zelf.

Overeenkomstig een berekeningsvoorschrift in voornoemde circulaire kan de aanbestedende overheidsinstelling voorts de offertes van particuliere inschrijvers verhogen door automatisch een bedrag op te tellen bij de particuliere offerte. Dit bedrag komt overeen met de kosten die voor de overheidsinstelling voortvloeien uit het verlies van de aanbestede taak die voorheen door de overheid werd uitgevoerd — d.w.z. vervolggkosten bij voorbeeld ter omscholing van medewerkers en kosten ter bezoldiging van werkloze overheidsambtenaren.

Is de Commissie niet van mening dat deze gang van zaken neerkomt op positieve discriminatie ten aanzien van de overheidssector, daar de prijs van particuliere inschrijvers automatisch wordt opgetrokken?

Is zij voornemens maatregelen te nemen tegen deze gang van zaken in Denemarken?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(29 november 1996)*

De Commissie gaat momenteel over tot een grondig onderzoek van het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem; zij zal zo spoedig mogelijk nadere mededelingen ter zake doen.

(97/C 60/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2704/96**van Doeke Eisma (ELDR) aan de Commissie***(15 oktober 1996)*

Betreft: Alternatieven voor dierproeven

Vanaf januari 1998 is het gebruik van dierproeven voor cosmetische doeleinden verboden.

Kan de commissie aangeven voor welke dierproeven er inmiddels alternatieven zijn gevonden?

Kan de Commissie meedelen waarom er zo weinig voortgang is geboekt bij het ontwikkelen van alternatieven voor dierproeven?

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie*(19 november 1996)*

De Commissie hecht groot belang aan alternatieven voor dierproeven. Alle methoden, ook dierproeven en alternatieven daarvoor, moeten de grootst mogelijke veiligheid en gezondheidsbescherming voor de mens garanderen.

Op 24 juli 1996 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan het jaarverslag 1995 over de ontwikkeling, validering en wettelijke erkenning van methoden die ter vervanging van dierproeven ten behoeve van cosmetica kunnen worden gebruikt ⁽¹⁾, dat aan het Parlement en de Raad is voorgelegd. Aan de opstelling van het jaarverslag over 1996 wordt reeds gewerkt.

Zoals uit de verslagen over 1994 en 1995 blijkt, zijn er werk- en onderzoekprogramma's toegevoegd met het oog op de validering van in-vitromethoden. Hiervoor zijn aanzienlijke investeringen gedaan, waarbij cosmetica voorrang krijgen. Zoals echter in de conclusies van het verslag over 1995 wordt gesteld, blijkt validering nog moeilijker, tijdrovender en kostbaarder te zijn dan was verwacht.

Artikel 4 van de cosmeticarichtlijn, gewijzigd bij Richtlijn 93/35/EG van de Raad ⁽²⁾, bepaalt dat, „indien bij het uitwerken van methoden die dierproeven op bevredigende wijze kunnen vervangen onvoldoende vooruitgang is geboekt, met name wanneer, ondanks alle redelijke inspanningen, geen alternatieve methoden wetenschappelijk zijn gevalideerd als methoden die de consument, met inachtneming van de OESO-richtlijnen voor toxiciteitsonderzoek, een gelijkwaardige bescherming garanderen, de Commissie uiterlijk op 1 januari 1997 ontwerpmaatregelen indient om de toepassing van deze bepaling voldoende lang, en in ieder geval ten minste twee jaar, uit te stellen”.

De Commissie zal spoedig ontwerp-maatregelen indienen om de datum van ingang van het verbod op het gebied waar voor 1 januari 1998 geen alternatieve methoden beschikbaar zijn, uit te stellen. De tekst van de door de Commissie voorgestelde ontwerp-maatregelen zal tegelijk aan het Parlement en aan het Comité voor aanpassing aan de technische vooruitgang worden voorgelegd. In dit verband raadpleegt de Commissie momenteel de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) en het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methoden (ECVAM).

De Commissie blijft de inspanningen ter verbetering van het dierlijk welzijn stimuleren en tegelijkertijd voldoen aan haar verplichting om de consumenten te beschermen.

⁽¹⁾ COM(96) 365 def.

⁽²⁾ PB L 151, 23.6.1993.

(97/C 60/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2706/96
van MaLou Lindholm (V) aan de Commissie
(9 oktober 1996)

Betreeft: Bedreigen elektriciteitskabels het milieu?

Op de monopolaire SwePol-elektriciteitskabel zijn de bestaande Europese milieu- en natuurbeschermingsvoorschriften niet van toepassing. Deze geplande kabel zal evenwel, net als soortgelijke kabels in de Oostzee, b.v. de kabel tussen Denemarken en Duitsland, voortdurend de zeer gevaarlijke stof chloor en sterke elektromagnetische golven produceren.

De Commissie heeft via haar met het milieubeheer belaste lid R. Bjerregaard zeer actieve steun gegeven aan de Greenpeace-actie tegen het dumpen van uitgerangeerde booreilanden, zoals de Brent Spar in de Noordzee. Onze zeeën zijn geen vuilnisvaten.

Zal de Commissie politieke initiatieven ontplooiën tegen de geplande monopolaire SwePol-elektriciteitskabel?

Is het de Commissie bekend dat in het gemeenschappelijk standpunt inzake de herziening van de milieu-effectbeoordeling een milieu-effectbeoordeling wordt voorgeschreven voor bepaalde hoogspanningskabels?

Is de Commissie bereid een richtlijn voor te stellen om te voorkomen dat de zeeën rond de Europese Unie vuilnisvaten worden?

Is de Commissie bereid een speciale richtlijn milieu-effectbeoordeling voor te stellen voor de zeeën rond de Europese Unie?

Antwoord van Mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

De Commissie is niet van plan een speciale richtlijn inzake milieu-effectbeoordeling voor te stellen voor de zeeën rond de Gemeenschap omdat zij van oordeel is dat er reeds een reeks instrumenten en verordeningen bestaat die bij een correcte toepassing milieuschade kan voorkomen. Eén daarvan is Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, die evenwel noch in haar huidige vorm, noch in het op de wijziging van deze richtlijn gerichte gemeenschappelijk standpunt nr. 40/96 ⁽²⁾ bepalingen voor onderzeese elektriciteitskabels omvat.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, wordt er niettemin in het kader van de vergunningseisen zowel in Zweden als in Polen een milieu-effectbeoordeling uitgevoerd op basis van de nationale wetgeving. Bovendien heeft de Commissie, die gevoelig is voor de milieu-impact van alle projecten voor transeuropese netwerken, een basisstudie over de haalbaarheid vanuit milieu-oogpunt van een Zweeds-Poolse hoogspanningskabelverbinding (gelijkstroom) medegefinancierd. Die studie ging in december 1995 van start en het verslag wordt in februari 1997 verwacht. Onlangs werd een tussentijds verslag overgelegd waaruit blijkt dat de milieuvraagstukken zowel in Zweden als in Polen reeds met de autoriteiten en belangengroepen werden besproken terwijl bij het basisonderzoek ook de Deense autoriteiten betrokken waren. Er wordt dan ook verwacht in 1997 na de hele milieu-effectbeoordeling een duidelijk beeld van de problemen te krijgen. Op basis daarvan zullen de bevoegde autoriteiten hun uiteindelijke beslissingen nemen.

⁽¹⁾ PB L 175, 5.7.1985.

⁽²⁾ PB C 248, 26.8.1996.

(97/C 60/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2707/96**van Stanislaw Tillich (PPE) aan de Commissie***(9 oktober 1996)*

Betreft: Dumping van een Italiaanse leverancier van walsenrijen

Is het de Commissie bekend dat de Italiaanse leverancier van walsenrijen Danieli op de Aziatische markt andere Europese ondernemingen met dumpingprijzen beconcurrert?

Het gaat hier met name om de walsenrij in Hefei, de draadwalsenrij en universeel walswerk WSI in Bangkok en de Chinese walsenrij Laiwu.

Is de Commissie bereid deze gevallen te onderzoeken? Dat zou toch in het bijzonder wenselijk zijn, indien bedoelde onderneming steun of subsidies van de EU zou ontvangen, zodat uiteindelijk ook nog de regels van de Wereldhandelsorganisatie WTO geschonden zouden worden?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(30 oktober 1996)*

Wanneer een bedrijf van de Gemeenschap ervan beschuldigd wordt buiten de Gemeenschap, volgens de voorschriften van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), dumping toe te passen, dan kan alleen de overheid van het betrokken derde land optreden tegen dergelijke invoer. Zoals het geachte parlementslid bekend is, is extra-territoriaal optreden van de Gemeenschap niet in overeenstemming met de EG-Verordening over anti-dumping, die een tenuitvoerlegging is van de anti-dumpingovereenkomst van de WTO in de Gemeenschap.

De voorschriften voor steunmaatregelen van de staten van het EG-Verdrag, d.w.z. de artikelen 92 t/m 94, hebben alleen betrekking op steunmaatregelen van de staten die de mededinging vervalsen of dreigen te vervalsen, voor zover deze steun het handelsverkeer tussen de Lid-Staten ongunstig beïnvloedt. Hier schijnt dat niet het geval te zijn.

(97/C 60/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2712/96**van Bill Miller (PSE) aan de Commissie***(16 oktober 1996)**Betreft:* Verworven rechten

Is het de Commissie bekend dat de universiteitsbesturen in Italië, ondanks 2 uitspraken van het Europees Hof van Justitie (zaak 33/88 en gevoegde zaken C-259, C-331 en C-332/91) hun discriminatie tegen docenten uit andere lid-staten blijven voortzetten, en dat aan de universiteit van Salerno de docenten in kwestie zonder voorafgaande raadpleging in rang verlaagd zijn, zodat ze minder salaris krijgen en hun anciënniteitsrechten geschonden worden?

Is de Commissie het er niet mee eens dat zo'n stelselmatige discriminatie een aanfluiting van de Europese wet betekent en dat alle docenten van de universiteit van Salerno gelijk behandeld zouden moeten worden, ongeacht hun nationaliteit?

Kan de Commissie ook toezeggen dat ze de ernstige situatie aan de universiteit van Salerno zal onderzoeken?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(15 november 1996)*

De Commissie is op de hoogte van het door de geachte afgevaardigde aan de orde gestelde probleem; zij stelt momenteel een onderzoek in naar de behandeling van docenten vreemde talen aan Italiaanse universiteiten.

De Commissie verwijst de geachte afgevaardigde naar haar antwoorden op de schriftelijke vragen nr. E-265/95 van mev. Schleicher ⁽¹⁾, E-360/96 van de heer Schweitzer ⁽²⁾, P-1092/96 van de heer Mac Mahon ⁽³⁾, E-1852 van mev. Muscardini ⁽⁴⁾ en P-2272/96 van de heer Mac Mahon ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ PB C 185 van 25.6.1996

⁽²⁾ PB C 280 van 25.9.1996

⁽³⁾ PB C 217 van 26.7.1996

⁽⁴⁾ PB C 322 van 28.10.1996

⁽⁵⁾ PB C 365 van 4.12.1996, blz. 103.

(97/C 60/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2727/96**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(21 oktober 1996)**Betreft:* Europese vrijwilligersdienst voor jongeren

In tal van lid-staten wordt reeds met vrijwilligersdiensten geëxperimenteerd; jongeren wordt daarbij de mogelijkheid geboden zowel in eigen land als in ontwikkelingslanden activiteiten van algemeen belang te verrichten. Het Europees Parlement heeft voor 1996 zijn goedkeuring gehecht aan een begrotingslijn met een krediet van 15 miljoen ecu om jonge vrijwilligers in de gelegenheid te stellen om buiten het land waar ze verblijven taken van algemeen belang te vervullen. Aan de actie kan worden deelgenomen door circa 2.500 jongeren van 18 à 25 jaar oud; de actie is niet bedoeld om de militaire dienstplicht te vervangen. De Europese vrijwilligersdienst, die zes maanden duurt, wordt binnen de EU en eventueel ook in derde landen vervuld, en is niet voorbehouden voor houders van een diploma of kwalificatie; de deelneming door jongeren uit kansarme milieus zal juist worden bevorderd. Na de dienst wordt een attest uitgereikt waarop de verworven bekwaamheden vermeld worden.

De Commissie zal voor een permanente controleregeling zorgen en nagaan of er voor de Europese vrijwilligersdienst een meerjarenprogramma kan worden opgezet met een rechtskader dat als uitgangspunt voor een statuut voor jonge vrijwilligers kan dienen.

Is de Commissie bereid ervoor te zorgen dat

1. de sociale zekerheid voor vrijwilligers, uit een oogpunt van ziekte- en ongevallenverzekering, gewaarborgd is, en dat
2. vrijwilligers, wanneer zij een fout met ernstige gevolgen begaan, volledig tegen financiële risico's gedekt zijn?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(21 november 1996)*

De Commissie deelt de bezorgdheid van geachte afgevaardigde ten aanzien van de sociale bescherming van jongeren die als vrijwilligers deelnemen aan het proefproject voor de Europese vrijwilligersdienst voor jongeren.

Om deze reden eist de Commissie dat alle deelnemers aan het proefproject gedekt zijn tegen ziekte en wettelijke aansprakelijkheid. Deze verzekering is nodig als aanvulling op de dekking voor spoedeisende medische hulp die in het kader van de bestaande Europese overeenkomsten wordt geboden. Een deel van de aan projecten verleende communautaire bijstand kan worden gebruikt voor de betaling van de verzekeringskosten voor de jonge vrijwilligers.

Bovendien heeft de Commissie de Lid-Staten aangemoedigd om de nodige maatregelen te treffen ten aanzien van verblijfsrecht, sociale zekerheid en belastingen ten einde mogelijke belemmeringen voor de mobiliteit van jongeren die aan de Europese vrijwilligersdienst deelnemen te voorkomen. Deze kwesties worden ook behandeld in het Groenboek van de Commissie „Onderwijs-opleiding-onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit (1)“.

(1) COM(96) 462 def.

(97/C 60/165)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2734/96
van Edgar Schiedermeier (PPE) aan de Commissie***(9 oktober 1996)*

Betreft: Gebruik van de officiële talen bij bedrijfsinspecties door veterinaire deskundigen

Volgens mijn gegevens voeren veterinaire deskundigen van de Commissie o.a. bedrijfsbezoeken uit in slachthuizen met een Europese vergunning. Deze bedrijfsinspecties worden in Duitsland bij Duitse ondernemingen uitsluitend in het Engels uitgevoerd. Het eindrapport wordt aan het bedrijf eveneens uitsluitend in het Engels ter beschikking gesteld. Daar het Duits een officiële taal van de Europese Unie is, acht ik het gebruik van deze taal bij bedrijfsinspecties en de opstelling van eindrapporten dringend geboden.

Waarom voert de Commissie bedrijfsinspecties door veterinaire deskundigen in lid-staten, wier taal tot de officiële talen van de Europese Unie behoort, niet in deze taal uit en waarom kunnen althans de eindrapporten niet in deze taal worden vertaald?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(8 november 1996)*

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-2387/96 van de heer Schmid (1).

(1) Zie blz. 70.

(97/C 60/166)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2737/96
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(21 oktober 1996)*

Betreft: Niet-gouvernementele organisaties

In verband met het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende een communautair actieprogramma ter bevordering van de NGO's die vooral actief zijn op het gebied van milieubescherming (COM(95)0573) moet volgens ons in de tekst van dit voorstel een nauwkeurigere omschrijving komen van doelgroep van het steunprogramma, vooral wanneer men bedenkt hoe beperkt de middelen zijn.

Het verzoek aan de Commissie luidt om het steunprogramma te richten op die NGO's die voornamelijk op Europese schaal actief zijn op het terrein van de milieubescherming en die gevestigd zijn in een lid-staat van de EU. De steun moet verleend worden aan acties of projecten die samen met op nationaal niveau actieve organisaties worden gerealiseerd.

(97/C 60/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2739/96**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(21 oktober 1996)**Betreft: Milieubescherming*

Het financieel steunprogramma is het enige aspect van de betrekkingen tussen de niet-gouvernementele organisaties en de instellingen van de Europese Unie dat aan de orde komt in het voorstel van de Raad betreffende een communautair actieprogramma op het terrein van de milieubescherming.

De op Europees niveau opererende milieu-organisaties vragen al sinds lang om institutionalisering van deze samenwerking, vooral wat betreft de inspraak, informatie en ondersteuning, zodat recht zou kunnen worden gedaan aan het principe van de samenwerking van diegenen die meewerken aan het milieubeleid, zoals genoemd in het vijfde actieprogramma van de Europese Gemeenschap voor de milieubescherming.

Het verzoek aan de Commissie luidt:

1. de geldstroom van het steunprogramma opnieuw te beoordelen, zodat het toepassingsterrein van het programma kan worden uitgebreid;
2. de steun te schrappen aan het „adviserend forum” of aan andere vergaderingen op nationaal en regionaal niveau, omdat deze niet vallen onder de activiteiten van de niet-gouvernementele organisaties.

Gecombineerd Antwoord**van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2737/96 en E-2739/96***(18 november 1996)*

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-2546/96 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 100.

(97/C 60/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2751/96**van David Bowe (PSE) aan de Commissie***(21 oktober 1996)**Betreft: Hoogspanningslijnen*

Is de Commissie van zins maatregelen te nemen om gevaren voor de volksgezondheid ten gevolge van door hoogspanningslijnen veroorzaakte elektromagnetische velden te voorkomen?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(15 november 1996)*

Begin dit jaar heeft de Commissie een verslag gepubliceerd onder de titel „Non-ionizing radiation: sources, exposure and health effects” (Niet-ioniserende straling: bronnen, blootstelling en gevolgen voor de gezondheid); een exemplaar van dit verslag wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Het verslag is opgesteld door een groep onafhankelijke deskundigen die de beschikbare literatuur over de blootstelling van de mens aan elektromagnetische velden heeft bestudeerd en tot de conclusie is gekomen dat aan de hand van de kennis van dit moment geen definitieve conclusies kunnen worden getrokken ten aanzien van de carcinogenese, het ontstaan van tumoren en het erfelijk effect en dat deze kennis dus geen geschikte basis vormt voor het nemen van actie, anders dan de stimulering, ondersteuning en coördinatie van ter zake dienend onderzoek.

(97/C 60/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2762/96
van Frank Vanhecke (NI) aan de Commissie
(21 oktober 1996)

Betreft: Taalgebruik in officiële publikaties

In de Nederlandstalige uitgave van de brochure „20 vragen en antwoorden over de Conventie van Lomé” (nr. CC – AM – 96 – 084 – NL – C) wordt op de voorlaatste pagina onderaan alleen een Franstalig adres „rue de la Loi 200, Bruxelles” opgegeven, ondanks het feit dat Brussel een officieel tweetalige stad is. Het is dan ook logisch dat een adres in Brussel op een officiële, in het Nederlands opgestelde publikatie, in het Nederlands vermeld wordt.

Zal de Commissie er in de toekomst over waken dat zulks ook gebeurt?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(7 november 1996)

De Commissie erkent dat haar adres in de brochure „20 vragen en antwoorden over de Conventie van Lomé” in het Nederlands had moeten worden gesteld. De Commissie zal erop toezien dat dit niet meer gebeurt.

(97/C 60/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2780/96
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie
(21 oktober 1996)

Betreft: Bescherming van jongeren op het werk

Overeenkomstig richtlijn 94/33/EEG ⁽¹⁾ mag de minimumleeftijd voor toelating tot arbeid niet lager zijn dan de leeftijd waarop de door de nationale wetgeving opgelegde voltijdse leerplicht eindigt of in ieder geval niet lager dan de leeftijd van 15 jaar.

In sommige lid-staten komt het verschijnsel echter op dat de wetgeving die de minderjarigen beschermt vaak wordt overtreden, hoewel de lid-staten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking hebben doen treden om uiterlijk 22 juni 1996 aan de richtlijn te hebben voldaan. Daarnaast blijkt uit gegevens van het Griekse Pedagogische Instituut dat in Griekenland ieder jaar 15.000 kinderen het verplichte onderwijs verlaten en dat 120.000 jongeren in de leeftijd van 15 tot 19 jaar, hoofdzakelijk om redenen van armoede, het vastgestelde verplichte onderwijs niet volledig hebben doorlopen.

Kan de Commissie met het oog op het bovenstaande meedelen:

1. welke lid-staten richtlijn 94/33/EEG in hun interne rechtsorde hebben opgenomen en daaraan uitvoering geven, en tevens wanneer Griekenland haar van de desbetreffende maatregelen op de hoogte heeft gesteld;
2. welke concrete maatregelen Griekenland heeft getroffen om de regels van zijn arbeidsrecht die voor de werkende jongeren van kracht zijn, aan te passen, zodat deze beantwoorden aan de eisen van de ontwikkeling van de jongeren en tevens aan de behoeften van hun beroepsopleiding en toegang tot de arbeidsmarkt?

⁽¹⁾ PB L 216 van 20.8.1994, blz. 12.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(22 november 1996)

1. De werkzaamheden ten aanzien van de omzetting van Richtlijn 94/33/EG betreffende de bescherming van jongeren op het werk zijn in een aantal Lid-Statens reeds voltooid en in andere landen in het eindstadium.

In een aantal Lid-Statens moet in het kader van deze omzetting een aantal bestaande wetten worden gewijzigd. De betrokken Lid-Statens hebben de Commissie laten weten dat de officiële bekendmaking van de volledige omzetting plaats zal vinden zodra alle wetgevende procedures zijn afgerond.

2. Griekenland behoort niet tot de Lid-Statens die de Commissie reeds officieel op de hoogte hebben gesteld van hun maatregelen inzake de omzetting.

(97/C 60/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2790/96
van Pierluigi Castagnetti (PPE) aan de Commissie
(14 oktober 1996)

Betreft: Anti-dumpingrecht op de invoer van kaliumchloride (verordening (EEG) nr. 3068/92)

Verordening (EEG) nr. 3068/92 ⁽¹⁾, die is gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 643/94 ⁽²⁾, strekt tot invoering van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van kaliumchloride van oorsprong uit de Oekraïne, Rusland en Wit-Rusland, die wordt gebruikt als grondstof voor de productie van samengestelde meststoffen.

Diverse bedrijven en nationale organisaties in deze sector hebben er al op gewezen dat de invoering van een dergelijk anti-dumpingrecht op de invoer van kaliumchloride door de voornaamste leveranciers op de communautaire markt ernstige gevolgen heeft voor de concurrentiepositie van de betrokken industrietak in de Gemeenschap. De invoer van (ook sterk) kaliumhoudende meststoffen uit niet-communautaire landen is namelijk niet aan een dergelijk recht onderworpen. Bedrijven uit landen buiten de Gemeenschap, die tegen gunstige prijzen kaliumchloride inkopen, worden daardoor bevoordeeld ten opzichte van communautaire producenten van samengestelde meststoffen, wier grondstof met een dumpingrecht wordt belast.

Bovendien valt het bedrag van het geheven recht buitengewoon hoog uit omdat is uitgegaan van het kostenniveau dat kaliumchlorideproducenten in de Verenigde Staten en Canada toepassen en dat niet te vergelijken is met het kostenpeil van Russische, Witrusische en Oekraïense producenten.

In de zomer van 1995 heeft de Commissie een procedure ingesteld om de bewuste anti-dumpingmaatregelen opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen.

Kan zij mededelen hoever deze procedure thans is gevorderd? Acht de Commissie het ook niet opportuun de bij verordening (EEG) nr. 3068/92 ingevoerde anti-dumpingmaatregelen in te trekken, aangezien de legitimiteit daarvan op dubieuze gronden berust of dat ze op zijn minst schadelijk zijn voor de concurrentiepositie van de communautaire producenten?

⁽¹⁾ PB L 308 van 24.10.1992, blz. 41.

⁽²⁾ PB L 80 van 24.3.1994, blz. 1.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(4 november 1996)

Het tussentijdse nieuwe onderzoek met betrekking tot anti-dumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer van kaliumchloride van oorsprong uit Wit-Rusland, Rusland en Oekraïne werd op 5 augustus 1995 ⁽¹⁾ ingeleid nadat hiertoe een verzoek werd ingediend door de Russische exportorganisatie International Potash Company (IPC), die optrad als vertegenwoordiger van producenten van kaliumchloride in Wit-Rusland en Rusland. Het nieuwe onderzoek heeft zowel betrekking op dumping als op het belang van de Gemeenschap.

De geldende anti-dumpingmaatregelen traden in werking in 1994 (Verordening (EG) nr. 643/94 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3068/92 tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van kaliumchloride van oorsprong uit Oekraïne en Wit-Rusland ⁽²⁾). Het nieuwe onderzoek werd ingeleid in verband met de uitbreiding van de Gemeenschap in 1995 met Oostenrijk, Zweden en Finland, die van oudsher grote importeurs zijn van kaliumchloride uit de betrokken landen. Bovendien deelde IPC mede dat het nu zijn volle medewerking aan het onderzoek van de Commissie wil verlenen. IPC wees er ook op dat de geldende maatregelen met name een combinatie van een vast bedrag aan recht per ton ingevoerd produkt en een minimumprijs, de producenten van kaliumchloride in Wit-Rusland en Rusland beletten naar de Gemeenschap uit te voeren.

Omdat in dit nieuwe onderzoek ook de kwestie van het belang van de Gemeenschap aan bod komt, zal de Commissie alvorens een voorstel te doen, de belangen van alle betrokken partijen, dus ook die van de verwerkende industrie, evalueren.

De Commissie zal bij de berekening van de normale waarden rekening houden met de verschillen in kosten tussen Canada en de drie landen.

Wat de timing betreft dient alleen het onderzoek ter plekke in Canada nog plaats te vinden. Nadien kan het onderzoek worden beëindigd.

⁽¹⁾ PB C 201, 5.8.1995

⁽²⁾ PB L 80, 24.3.1994

(97/C 60/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2810/96
van Bartho Pronk (PPE) aan de Commissie
(25 oktober 1996)

Betreft: Europese werkgelegenheidsprojecten in Nederland

Uit contacten met de jongerenorganisatie van het CNV blijkt dat mensen met een WW-uitkering niet aan Europese werkgelegenheidsprojecten kunnen deelnemen, omdat hun uitkering dan wordt stopgezet door de Nederlandse overheid. Het gaat om kleinschalige werkervaringsprojecten in het kader van het Leonardo da Vinci-programma.

1. Zijn deze problemen in Nederland bij de Commissie bekend? Zo ja, wat kan hieraan gedaan worden?
2. Bestaan er in andere lid-staten soortgelijke problemen?

Antwoord van Mevrouw Cresson namens de Commissie

(20 november 1996)

De situatie waarnaar deze vraag verwijst, is de Commissie in het kader van de uitvoering van het programma Leonardo da Vinci bekend.

Aangezien dit een algemeen probleem is en zich niet tot Nederland beperkt, heeft de Commissie het in haar Groenboek „Onderwijs – opleiding – onderzoek: de belemmeringen voor transnationale mobiliteit”⁽¹⁾ aan de orde gesteld als een van de punten die moeten worden aangepakt om belemmeringen voor de mobiliteit in onderwijs- en opleidingsprogramma's uit de weg te ruimen.

⁽¹⁾ COM (96) 462

(97/C 60/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2816/96
van Michl Ebner (PPE) aan de Commissie
(25 oktober 1996)

Betreft: Wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor de jacht

In de meeste lid-staten is een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voorwaarde voor het verkrijgen van een jachtvergunning. De minimumgaranties bij materiële schade of lichamelijk letsel, de verzekeringsduur en de hoogte van de bijdragen variëren echter tussen de lid-staten. Dit vormt een belemmering voor het vrije verkeer van jagers en sportschutters binnen de Gemeenschap, met name in grensregio's. Tevens betekent dit dat verzekeringsmaatschappijen hun diensten niet vrij in alle lid-staten kunnen aanbieden, hetgeen indruist tegen richtlijn 92/49/EG⁽¹⁾ inzake het „Directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche”.

Is de Commissie niet ook van mening dat tegen deze achtergrond een harmonisering van de nationale wetgevingen inzake verplichte jachtverzekeringen geboden is, zodat de burgers van de Gemeenschap de mogelijkheid hebben in om het even welke lid-staat een verzekering naar eigen keuze af te sluiten?

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 december 1996)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1965/96 van mevrouw Lulling⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 11 van 13.1.1997, blz. 32.

(97/C 60/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2858/96
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(25 oktober 1996)

Betreft: Toepassing van artikel 235 van het EG-Verdrag

Hoe zal de Commissie de juridische problemen aanpakken die gesteld worden door de toepassing van artikel 235 van het EG-Verdrag inzake de medefinanciering van programma's ter bestrijding van sociale uitsluiting?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(2 december 1996)

De Commissie is van mening dat artikel 235 van het EG-Verdrag, juridisch gezien, nog steeds een passende wettelijke basis is voor de goedkeuring van besluiten ten behoeve van de medefinanciering van programma's ter bestrijding van sociale uitsluiting.

Hoe zou evenwel uiterst wenselijk zijn om in het Verdrag een duidelijkere en doelgerichte wettelijke basis op dit gebied op te nemen. In haar advies voor de Intergouvernementele Conferentie (IGC) heeft de Commissie onder andere voorgesteld duidelijker bepalingen op te nemen betreffende het sociaal beleid, zoals de strijd tegen marginalisatie en armoede.

In concreto heeft de Commissie in haar conclusies aan de IGC-groep van ministeriële vertegenwoordigers voorgesteld om ten eerste het sociaal protocol te integreren in het EG-Verdrag, ten tweede in het betreffende artikel een specifieke verwijzing op te nemen naar de strijd tegen sociale uitsluiting, en ten derde de Raad specifieke bevoegdheid te verlenen om stimuleringsmaatregelen op dit gebied te nemen.

(97/C 60/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2935/96
van Christine Oddy (PSE) aan de Commissie
(8 november 1996)

Betreft: Onderwijsinstellingen voor voortgezette opleiding — werknemersrechten

Is het de Commissie bekend dat het personeel in dienst van onderwijsinstellingen voor voortgezette opleiding in het VK sedert het toezicht is overgedragen van lokale autoriteiten op overheidsinstanties, te maken heeft gekregen met een achteruitgang van zijn arbeidsvoorwaarden?

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om te waarborgen dat de richtlijn inzake verworven rechten correct wordt toegepast om de rechten van deze werknemers te beschermen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(4 december 1996)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(97/C 60/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2943/96
van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie
(8 november 1996)

Betreft: Het dreigende „uitsterven” van de kleine winkelier

De vermindering van het aantal winkels en verkooppunten waar eerste levensbehoeften worden verkocht is een steeds ernstiger probleem. De kleine winkeliers worden het slachtoffer van het feit dat steeds meer grootwinkelbedrijven, supermarkten, discountzaken enz. worden geopend. Volgens berekeningen moeten

twee- tot driehonderd kleine en middelgrote winkels hun deuren sluiten telkens als er een hypermarkt wordt geopend, met als gevolg meer werklozen en een verarming van het sociaal leven, terwijl de multinationals, die de sector domineren, de winst opstrijken. In Frankrijk is de toegestane oppervlakte voor „supermarkten” in 1996 verlaagd tot 600.000 m², terwijl dit in 1995 nog 815.000 en in 1992 2 miljoen m² was. Om de situatie onder controle te houden is dus twee keer een stop ingelast. In Italië en Duitsland staat de kleine en middelgrote winkeliers het water tot de lippen en dreigt een fiscale en sociale revolutie. De Commissie moet naar mijn mening ingrijpen om een oplossing te vinden voor dit uiterst dreigende probleem.

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(2 december 1996)

Hoewel de Commissie erkent dat de grote super- en hypermarkten er in belangrijke mate toe bijdragen dat de bevolking van de Gemeenschap continu en tegen doorgaans gematigde prijzen wordt bevoorraad en dat zij daardoor een niet geringe rol spelen bij de inflatiebestrijding, is zij zich ook bewust van de druk die hierdoor op de kleine winkeliers en ambachtslieden wordt uitgeoefend. Met name door de concurrentiedruk kunnen de banen in de grote super- en hypermarkten op korte of middellange termijn gevolgen hebben voor de werkgelegenheid in de kleine ondernemingen. Om aan deze druk het hoofd te bieden, verenigen kleine en middelgrote winkeliers zich in inkoopcombinaties en vrijwillige winkelketens ten einde een afdoende kritische massa te bereiken om op de markt te kunnen concurreren.

Er zij op gewezen dat er geen communautaire regelgeving bestaat voor de vestiging van super- en hypermarkten. In alle Lid-Staten is overeenkomstig de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw, de bouwkundige regelgeving of soms ook, al naar gelang het geval, de voorschriften met betrekking tot de omvang van de bebouwde oppervlakte voor de bouw van nieuwe winkelruimten de voorafgaande toestemming van de lokale, regionale of nationale instanties vereist.

Het Groenboek van de Commissie ⁽¹⁾ over de handel wijst op deze situatie en zal het mogelijk maken een brede discussie op gang te brengen over het belang van deze sector voor de economie en over de uitdagingen waarmee hij aan de vooravond van de 21e eeuw wordt geconfronteerd. De specifieke punten waarop het geachte Parlementslid attendeert, kunnen uiteraard in deze discussie worden geïntegreerd en zo een bijdrage leveren tot het vinden van passende oplossingen.

⁽¹⁾ COM(96) 530.

(97/C 60/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2970/96

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(8 november 1996)

Betreft: Arbeidsverhoudingen in de Belgische koopvaardij

Kan de Commissie op grond van de informatie waarover zij beschikt bevestigen dat de reders van de Belgische koopvaardij in juli 1996 eenzijdig zijn overgegaan tot opzegging van de overeenkomst tussen „L'Union belge des Ouvriers de Transport” (FGTB), „Les Ouvriers chrétiens de Transport et de Diamant” (CSC) en „L'Union des Armateurs belges” (ASBL), waarmee de werkgelegenheid in de Belgische koopvaardij werd geregeld tengevolge van haar overgang naar de Luxemburgse koopvaardij?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(27 november 1996)

De Commissie beschikt niet over informatie ten aanzien van de eventuele opzegging van de collectieve overeenkomst in de koopvaardijsector.

De verhoudingen tussen de vakbonden en de werkgevers in de Lid-Staten vallen onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten en de Commissie is op dit gebied niet bevoegd.

(97/C 60/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2992/96**van Gisèle Moreau (GUE/NGL) aan de Commissie***(8 november 1996)*

Betreft: Bedrag en bestemming van communautaire steun die de regio Ile de France in 1994 en 1995 heeft ontvangen

Kan de Commissie mededelen welke bedragen aan communautaire kredieten voor de jaren 1994 en 1995 aan de regio Ile de France zijn toegewezen uit hoofde van:

- EFRO
- Europees Sociaal Fonds (ESF)
- programma's van communautair belang
- onderzoekprogramma's
- programma's op het gebied van het milieu
- andere programma's van de EU?

Kan de Commissie tevens mededelen wie de begunstigden van deze communautaire steun waren?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(9 december 1996)*

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(97/C 60/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2996/96**van Antonio Tajani (UPE) aan de Commissie***(8 november 1996)*

Betreft: Vermindering van de kredieten voor de strijdkrachten

De Italiaanse regering heeft in haar ontwerp-begroting besloten de kredieten voor de strijdkrachten en met name voor het corps van de Carabinieri te verlagen. Het eerste gevolg hiervan is de verkorting van de dienstplicht van 12 tot 10 maanden, waardoor het aantal dienstplichtige militairen die de generale staf van het corps ter beschikking staan is verminderd (momenteel zijn dit 15.000 soldaten, meer dan 10% van het effectief). Bovendien moeten de Carabinieri binnenkort zelfs afzien van hulptroepen. De Carabinieri stonden altijd al voor alle Italianen garant voor hun veiligheid, zij hebben een jarenlange geschiedenis van bescherming van het welzijn van de burgers. De besnoeiing van de overheidsuitgaven is nuttig voor het weer in evenwicht brengen van de overheidsuitgaven, maar mag de veiligheid van de burgers niet ondermijnen. Terwijl er in Europa pas een oplossing is gevonden voor het oude probleem van Europol, bestudeert de Italiaanse regering voor de hereniging van de strijdkrachten een regeling die, mocht zij worden ingevoerd, ons nog verder van Europa zou brengen en Carabinieri, rijkspolitie en douane minder onafhankelijk van de politieke macht zou maken.

Meent de Commissie naar aanleiding van het bovenstaande niet dat zij maatregelen moet treffen om:

1. de veiligheid van de Italianen als Europese burgers te beschermen,
2. te voorkomen dat het corps van de Carabinieri door inkrimping van het effectief in gevaar komt,
3. de volledige onafhankelijkheid van de strijdkrachten van de politieke macht te waarborgen?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie*(28 november 1996)*

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(97/C 60/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3044/96**van Antonio Tajani (UPE) en Claudio Azzolini (UPE) aan de Commissie***(18 november 1996)**Betreft:* Ongeoorloofde onderzoeksmethodes?

Een Italiaanse politie-inspecteur (ROS) heeft zich als agent provocateur onder de valse naam van ingenieur Varricchio uitgegeven voor een medewerker van een onderneming in Bologna die belast is met de selectie van bedrijven die de werkzaamheden aan de hoge-snelheidslijn moeten uitvoeren. Via bemiddeling van de vice-president van de regio Campanië, Rocco Fusco, zou hij de Campaanse parlementariërs uit verschillende fracties en de leden van de Regionale Raad hebben benaderd om bij hen te lobbyen over hun politieke „instemming” met het toevertrouwen van deze werkzaamheden in verband met de HSL. Hierbij zou de zogenaamde ingenieur Varricchio opnamen hebben gemaakt van zijn ontmoetingen met genoemde politici.

In het licht van deze gebeurtenissen luidt de vraag aan de Commissie of:

1. zij van plan is in te grijpen ter bescherming van de vrijheid van burgers, in het bijzonder van parlementariërs;
2. zij niet van mening is dat de bevoegde instanties een diepgaand onderzoek moeten instellen om de opdrachtgevers van deze operatie te achterhalen;
3. zij niet van mening is dat een dergelijke onderzoeksmethode ongeoorloofd is en een schending van de burgerrechten.

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie*(11 december 1996)*

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(97/C 60/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3172/96**van Dominique Baudis (PPE) aan de Commissie***(22 november 1996)**Betreft:* Harmonisatie van de sluitingstijden van discobars

Steeds meer jongeren raken betrokken bij een verkeersongeval wanneer zij na een bezoek aan een discobar huiswaarts keren. De sluitingstijden van deze gelegenheden lijken soms aan de buitensporige kant.

Het is derhalve noodzakelijk dat de lid-staten van de Europese Unie sluitingstijden vaststellen waarbij rekening wordt gehouden met de aard van deze activiteiten, maar ook met hetgeen uit veiligheidsoverwegingen vereist is.

Kan de Commissie geen werk maken van een aanbeveling aan de lid-staten van de Europese Unie in verband met de harmonisatie van de sluitingstijden van deze gelegenheden, om aldus op te treden tegen een van de voornaamste oorzaken van ongevallen waarbij jongeren betrokken zijn?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(2 december 1996)*

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

ERRATA

(97/C 60/182)

Rectificaties van de schriftelijke vragen

E-2135/96, E-2137/96, E-2155/96, E-2160/96, E-2161/96, E-2165/96, P-2168/96,
 E-2169/96, E-2180/96, E-2188/96, E-2190/96, P-2193/96, E-2204/96, E-2206/96,
 E-2208/96, E-2226/96, E-2247/96, E-2275/96, E-2277/96, P-2291/96, E-2300/96,
 E-2302/96, E-2304/96, E-2311/96, E-2325/96, E-2334/96, P-2351/96, E-2359/96,
 E-2363/96, E-2375/96, E-2376/96, E-2389/96, E-2392/96, E-2449/96, E-2466/96,
 E-2473/96, E-2474/96, E-2522/96 en P-2523/96

(PB C 385 van 19 december 1996)

Wegens een computerstoring zijn de namen van de indieners van onderstaande vragen, zoals gepubliceerd in PB C 385 van 19.12.1996, onjuist weergegeven. Wij bieden de lezers onze verontschuldiging aan voor deze onvolkomenheid. De bladzijden 101 tot 126 worden als volgt gelezen:

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2135/96

van Alexander Falconer (PSE), Alfred Lomas (PSE), Peter Truscott (PSE), David Hallam (PSE), Michael Elliott (PSE), Michael Hindley (PSE), Christine Oddy (PSE), Hugh Kerr (PSE), Anthony Wilson (PSE), Kenneth Coates (PSE), David Bowe (PSE), Thomas Megahy (PSE), David Martin (PSE), Stephen Hughes (PSE), Pauline Green (PSE), Lyndon Harrison (PSE), Alex Smith (PSE), Edward Newman (PSE), Phillip Whitehead (PSE), Roger Barton (PSE), Arthur Newens (PSE), Susan Waddington (PSE), Christine Crawley (PSE), Imelda Read (PSE), David Thomas (PSE), Eryl McNally (PSE), Anita Pollack (PSE), Mark Watts (PSE), Ian White (PSE), David Morris (PSE), Bill Miller (PSE), Kenneth Collins (PSE), John Tomlinson (PSE), Simon Murphy (PSE), Richard Howitt (PSE), Tony Cunningham (PSE), Shaun Spiers (PSE), Gary Titley (PSE), Robert Evans (PSE), Clive Needle (PSE), Mair Morgan (PSE), Barry Seal (PSE), Alan Donnelly (PSE), Michael McGowan (PSE), Angela Billingham (PSE), Arlene McCarthy (PSE), Glenys Kinnock (PSE), Mark Hendrick (PSE), Michael Tappin (PSE), Norman West (PSE), Peter Crompton (PSE), Veronica Hardstaff (PSE), Wayne David (PSE), Hugh McMahon (PSE), Terence Wynn (PSE), Brian Simpson (PSE), Richard Balfe (PSE), Peter Skinner (PSE), Glyn Ford (PSE), Gordon Adam (PSE) en Carole Tongue (PSE) aan de Commissie

(3 augustus 1996)

Betreft: Pluralisme in de media

Kranten en tijdschriften met een kleine oplage in het Verenigd Koninkrijk, zoals de Methodist Recorder, Tribune en Morning Star, vrezen dat hun verspreiding ernstig zal worden beperkt als gevolg van de voorstellen die zijn gedaan door krantenuitgevers en de distributiebedrijven WH Smith in Engeland en Menzies in Schotland. Daardoor zou het voor een Europese burger die in het Verenigd Koninkrijk verblijft, zeer moeilijk kunnen worden kranten uit zijn eigen lid-staat te krijgen.

Wat wil de Commissie voorstellen om ervoor te zorgen dat beperkende maatregelen van Britse krantenuitgevers en distributeurs geen afbreuk doen aan het pluralisme in de media en de verspreiding van kranten uit landen van de Unie?

Welke stappen onderneemt de Commissie om ervoor te zorgen dat de uitgevers en distributeurs met hun optreden niet indruisen tegen het communautaire mededingingsbeleid, met name de artikelen 85 en 86 van het Verdrag, en niet eventueel beperkingen opleggen aan het vrije verkeer van personen?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(13 september 1996)

De Commissie werkt thans aan een mogelijk initiatief⁽¹⁾ betreffende de harmonisatie van specifieke nationale voorschriften inzake media-eigendom die beogen het pluralisme in stand te houden. Die voorschriften regelen echter niet de gedragingen van de economische subjecten op de krantendistributiemarkt.

Daarnaast is het op het ogenblik niet de bedoeling van de Commissie om uit hoofde van de communautaire mededingingsregels (de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag) een onderzoek in te stellen naar de weigering van distributeurs om uitgaven met een beperkte oplage voor detailhandelverkoop. Hiervoor zijn er verschillende redenen.

In de eerste plaats zijn er geen aanwijzingen dat de handel tussen de Lid-Staten ongunstig wordt beïnvloed. Het gaat hier om de vraag of Europese burgers die in het Verenigd Koninkrijk verblijven kranten uit hun eigen Lid-Staat kunnen krijgen, gelet op het distributiebeleid van de Britse krantenuitgevers en distributeurs. De publikaties waarnaar wordt verwezen, de *Methodist Recorder*, de *Tribune* en de *Morning Star*, zijn alle titels die in Groot-Brittannië worden uitgegeven, zodat de gedragingen waarnaar wordt verwezen beperkt lijken tot één Lid-Staat, het Verenigd Koninkrijk. De Commissie heeft noch van de uitgevers van die bladen, noch van enige andere publikatie uit de Gemeenschap met een kleine oplage, klachten ontvangen dat de handel tussen de Lid-Staten ongunstig zou kunnen worden beïnvloed door het distributiebeleid van de Britse uitgevers en distributeurs.

Beschuldigingen van concurrentiebeperkende gedragingen binnen één Lid-Staat moeten worden onderzocht door de nationale mededingingsautoriteiten. Nadat de *Monopolies and Mergers Commission (MMC)* in december 1993 een rapport had gepubliceerd over de distributie van kranten, werden in het Verenigd Koninkrijk een aantal oplossingen voorgesteld om een aantal mededingingsproblemen die door de MMC waren vastgesteld te verhelpen. Het *Office of fair trading* heeft toezicht gehouden op de veranderingen die sindsdien hebben plaatsgevonden in de distributie van de publikaties in het algemeen.

In de tweede plaats hebben de recente technologische ontwikkelingen, zoals *desk-top-publishing*, geleid tot een verveelvoudiging van het aantal voor de klanten beschikbare titels. Derhalve moeten commerciële keuzes worden gemaakt in verband met de vraag welke titels economisch rendabel zijn voor kleinhandeldistributie en derhalve moeten voorradig zijn in kleinhandelszaken waar de uitstalruimte beperkt is.

Ofschoon het mogelijk is dat een aantal uitgaven met een kleine oplage niet langer via de gebruikelijke winkels worden verkocht, is het normalerwijs toch mogelijk om die titels rechtstreeks van de krantenuitgevers of hun distributeurs te verkrijgen door een abonnement te nemen.

Om die redenen en bij ontstentenis van hiermee strijdige gegevens is een onderzoek naar de naleving van de communautaire mededingingsvoorschriften in dit geval niet gerechtvaardigd.

(1) Pluralisme en mediaconcentratie in de interne markt: beoordeling van de noodzaak van communautair beleid (COM(92)480def.). Te nemen maatregelen naar aanleiding van de raadpleging over het groenboek „Pluralisme en mediaconcentratie in de interne markt: beoordeling van de noodzaak van communautair beleid” (COM(94)353def.)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2137/96
van Giulio Fantuzzi (PSE) aan de Commissie
(3 augustus 1996)

Betreft: Arbeidscontract van het personeel bij de vertegenwoordigingen in de lid-staten

Kan de Commissie,

- overwegende dat zij in haar vertegenwoordigingen in de lid-staten, in tegenstelling tot de andere instellingen van de Europese Unie, nog steeds plaatselijk personeel zonder vaste aanstelling in dienst heeft dat volgens het contract handenarbeid verricht, die echter in feite hoofdarbeid is,
 - overwegende dat dit personeel de verantwoordelijkheid heeft voor het beheer van sommige diensten van de vertegenwoordigingen,
 - overwegende dat het vaste personeel dat dezelfde taken verricht een veel gunstiger contract en een veel hoger salaris heeft,
1. of zij deze houding geen uitbuiting van de intellectuele capaciteiten acht van het plaatselijk personeel dat dan ook nog een salaris krijgt dat niet overeenkomt met hun beroepskwalificaties en -ervaring,
 2. of zij het niet noodzakelijk vindt ter gelegenheid van de aanpassing van het kadercontract van het plaatselijk personeel deze situatie van discriminatie van haar eigen personeel te verhelpen, zoals ook het Europees Parlement reeds heeft gedaan?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie
(9 oktober 1996)

Het geachte Parlementslid verwijst naar het personeel bij de vertegenwoordigingen van de Commissie in de Lid-Staten waarop de arbeidsvoorwaarden voor plaatselijke functionarissen van toepassing zijn, die zijn gebaseerd op Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 2615/76 (1) inzake de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, en de latere wijzigingen daarvan. Artikel 4, eerste alinea, van deze regeling bevat een expliciete verwijzing naar het personeel dat is aangesteld om uitvoerend werk te verrichten bij de kantoren die momenteel de Bureaus in de Gemeenschap worden genoemd.

Rekening houdend met deze juridische grondslag heeft de Commissie op 26 april 1989 (2) besloten de ambtenaren van categorie C geleidelijk te vervangen door plaatselijke functionarissen.

De arbeidsvoorwaarden van dit plaatselijke personeel vallen in elke Lid-Staat onder een specifieke regeling die als doel heeft rekening te houden met de aspecten die niet zijn opgenomen in de hierboven genoemde verordening en de sociale voorwaarden en de bezoldiging aan te passen aan het nationale referentiesysteem, waarbij de doelstelling om tot de beste werkgevers te blijven behoren altijd centraal staat.

De regelingen inzake de arbeidsvoorwaarden in de afzonderlijke Lid-Staten worden aangepast om rekening te houden met wijzigingen van de nationale wetgeving en om de salarissen van de plaatselijke functionarissen regelmatig te kunnen bijstellen.

Momenteel onderzoekt een werkgroep of het zinvol is om bepaalde arbeidsvoorwaarden voor alle plaatselijke functionarissen die bij de Bureaus in de Gemeenschap werkzaam zijn in een nieuwe kaderregeling te harmoniseren. Deze kaderregeling zou per standplaats worden aangevuld met bijzondere arbeidsvoorwaarden om rekening te houden met de situatie ter plaatse. Zij zou het tevens mogelijk maken een loopbaanstructuur in te voeren die is aangepast aan de taken die krachtens de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen door het plaatselijke personeel worden vervuld.

Dit onderzoek vindt plaats met de permanente medewerking van de vertegenwoordigers van het personeel.

(¹) PB L 299 van 29.10.1976.

(²) doc. SEC(89)662.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2155/96

van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Ontwikking van voorschriften voor tabaksreclame

In België zijn onlangs grote reclameborden verschenen waarop een internationaal vliegerfestival wordt aangeprezen dat gedurende de zomer in Knokke plaatsvindt. Hoewel deze borden bedoeld lijken om reclame te maken voor een sportief gebeuren, wordt circa een vijfde van het aanplakbiljet bestreken door de naam Peter Stuyvesant. Voorts bevat het aanplakbiljet geen waarschuwing met betrekking tot de gezondheidsrisico's.

Is de Commissie voornemens actie te ondernemen om een eind te maken aan deze flagrante schending van de reclamevoorschriften?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(6 september 1996)

Er bestaat geen communautaire wetgeving die een waarschuwing met betrekking tot de gezondheidsrisico's op aanplakbiljetten voor tabaksproducten verplicht stelt, ofschoon die krachtens een richtlijn van de Raad wel verplicht is op verpakkingen van tabaksproducten (¹). Een gewijzigd voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Statens inzake reclame voor tabaksproducten (²) beoogt een algeheel verbod op de door de geachte afgevaardigde bedoelde buitenreclame.

(¹) Richtlijn 89/622/EEG van de Raad, zoals gewijzigd bij Richtlijn 92/41/EEG, PB L 359 van 8.12.1989 en PB nr. L 158 van 11.6.1992.

(²) PB C 129 van 21.5.1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2160/96

van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Controle op het uit de markt nemen van groenten en fruit in Griekenland

Gedurende de door de Rekenkamer uitgevoerde controles, waarvan deze instelling in haar jaarverslag over de tenuitvoerlegging van de begroting van 1994 melding maakt, wordt opgemerkt dat in Griekenland de controleurs geen kwaliteitscontroles hebben uitgevoerd en dat geen onderzoek is gedaan naar de resultaten van de werkzaamheden ten aanzien van het uit de markt nemen van groenten en fruit, hetgeen wil zeggen dat er geen controle noch documentatie bestond over de eventuele bestemming van de uit de markt genomen producten.

Kan de Commissie, gezien het antwoord van de Commissie aan de Rekenkamer dat haar controleurs zullen overgaan tot een nauwgezet onderzoek van deze feiten, meedelen welke resultaten deze inspecties hebben opgeleverd en welke maatregelen zijn genomen om de situatie te corrigeren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 september 1996)

Uit de opmerkingen van de Rekenkamer blijkt dat het noodzakelijk is bepaalde aspecten te regelen van de methode die de Lid-Staten voor het uit de markt nemen van groenten en fruit gebruiken.

Dat kwaliteitstests niet worden geregistreerd, is beslist een tekortkoming. Door de Rekenkamer is echter geen enkel rechtstreeks verband aangetoond met de aanvaarding van partijen die niet aan de voorschriften voldoen.

Met betrekking tot afgewezen produkten die het eigendom van de telersvereniging zijn, geldt dat alleen deze laatste verantwoordelijk is voor de afzet ervan. Een afgewezen partij kan na herverpakking opnieuw worden aangeboden om te worden verkocht dan wel uit de markt te worden genomen.

Bij de volgende controle in de betrokken Lid-Staat zal dit onderwerp worden onderzocht. Voor elke geconstateerde onregelmatigheid zullen de financiële consequenties worden toegepast in het kader van de goedkeuring van de rekeningen over het begrotingsjaar 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2161/96

van Miguel Arias Cañete (PPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Controle op het uit de markt nemen van groenten en fruit in Frankrijk

Gedurende de door de Rekenkamer uitgevoerde controles, waarover deze instelling in haar jaarverslag over het begrotingsjaar 1994 melding maakt, wordt vastgesteld dat in Frankrijk geen enkele controle op dit gebied is verricht voor wat betreft de gratis verdeling van de uit de markt genomen productie van groenten en fruit waarbij de voorafgaande controle op de betaling van de steun wordt gebaseerd op de overlegging van een bewijsstuk door de ontvangende organisatie. Er bestaan evenmin systematische officiële controles om ervoor te zorgen dat de produkten die als ontvangen werden aangegeven door de begunstigden werden gebruikt of aan de normale verkopen werden toegevoegd.

Kan de Commissie, gezien het antwoord van de Commissie aan de Rekenkamer dat haar controleurs een nauwgezet onderzoek zullen instellen naar deze feiten, meedelen welke de resultaten van deze controles zijn geweest, wat de genomen maatregelen zijn om deze situatie te corrigeren en wat de financiële consequenties hiervan zullen zijn?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 september 1996)

De Commissie heeft geen bewijzen dat bij de gratis uitreiking in deze Lid-Staat communautaire voorschriften zouden zijn overtreden.

Voorts wil de Commissie erop wijzen dat de Rekenkamer niet heeft gesuggereerd dat de beweerde tekortkomingen tot financiële correcties moeten leiden.

Toch zal deze kwestie bij de volgende controles ter plaatse in deze Lid-Staat worden onderzocht en, als blijkt dat financiële consequenties gerechtvaardigd zijn, zullen die worden vastgesteld in het kader van de goedkeuring van de rekeningen over 1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2165/96

van Per Gahrton (V) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Kritiek van Magnus Lemmel op de Commissie

Op 5 juli 1996 leverde de onderdirecteur-generaal bij DG 3, Magnus Lemmel, in de Zweedse krant Dagens Politik kritiek op de werkwijze van de Commissie. Volgens de uitgave van 9 juli 1996 van dezelfde krant

heeft dit er thans toe geleid dat Magnus Lemmel „ter verantwoording is geroepen bij een van de naaste medewerkers van Commissievoorzitter Santer”. Gezien de slechte reputatie van de Commissie op het vlak van openheid en doorzichtigheid en het door Zweden aangehangen streven om de openheid binnen het gehele EU-systeem te vergroten is het bijzonder ernstig als een Zweedse functionaris het slachtoffer wordt van een poging van de Commissie om haar medewerkers monddood te maken.

Kan de Commissie daarom mededelen of het waar is dat Magnus Lemmel „ter verantwoording is geroepen” bij een vertegenwoordiger van de Commissie? Zo ja, om welke reden is dat dan gebeurd? Is de Commissie van oordeel dat medewerkers binnen de Commissie niet het recht op een normale omgang met de buitenwereld hebben? Heeft de Commissie iets te verbergen? Wat speelt zich eigenlijk achter de gesloten deuren van de Commissie af?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(1 oktober 1996)

In 1994 heeft de Commissie samen met de Raad een gezamenlijke gedragscode goedgekeurd, die garandeert dat het publiek een zo groot mogelijke toegang tot documenten heeft. Dienovereenkomstig moet elke weigering van toegang tot een document uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Wat betreft de prestaties van de ambtenaren van de Commissie, zijn hun rechten en plichten neergelegd in het Statuut van de ambtenaren. Zoals elke werkgever verwacht de Commissie van haar ambtenaren dat zij zich inspannen om zo goed mogelijke resultaten te behalen op het gebied van beleid en beheer.

Daarom stimuleert de Commissie haar ambtenaren om hervormingen voor te stellen. In het bijzonder hoge ambtenaren zijn verantwoordelijk voor het doen van voorstellen en het ten uitvoer leggen van veranderingen. Hierbij kan een openbare discussie interne hervormingsprocedures aanvullen, maar niet vervangen.

Voorts heeft de Commissie onlangs verschillende belangrijke initiatieven ontplooid om de doelmatigheid van het beheer te vergroten. Het programma ter bevordering van een gezond en doelmatig beheer (SEM 2000), waartoe de leden van de Commissie Liikanen en Gradin het initiatief hebben genomen, heeft als doel de kwaliteit van het beheer van de Commissie op lange termijn te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2168/96

van Giovanni Burtone (PPE) aan de Commissie

(26 juli 1996)

Betreft: Illegale invoer en „communautair maken” van Argentijnse citroenen

Uit betrouwbare bron is ons gebleken dat een zeer groot aantal uit Argentinië afkomstige citroenen illegaal zijn en worden ingevoerd op communautair grondgebied en wel via Spaanse en Portugese havens. In deze landen worden de citroenen „communautair gemaakt” door ze ten onrechte in de handel te brengen als Spaanse of Portugese produkten.

Deze feiten zijn buitengewoon ernstig en schaden de belangen van de Gemeenschap. De produktie van andere lid-staten lijdt daardoor onder oneerlijke concurrentie gezien de lage prijzen van Argentijnse citroenen waarvan de produktiekosten veel lager liggen dan die voor Europese citroenen. Bovendien loopt de gezondheid van de consumenten gevaar doordat in Argentinië anti-parasiet- en conserveringsmiddelen worden gebruikt die in de Gemeenschap al lang verboden zijn.

Op grond hiervan luidt de vraag aan de Commissie:

1. of zij bekend is met deze ernstige schendingen van de communautaire wetgeving;
2. welke maatregelen zij nu onmiddellijk wil nemen en welke andere zij aan de lid-staten wil voorstellen om er onmiddellijk een eind aan te maken;
3. of zij het niet noodzakelijk acht om de communautaire producenten die zo ernstig zijn geschaad, al was het maar indirect schadeloos te stellen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(9 september 1996)*

De door het geachte Parlementslid vermelde feiten zijn de Commissie niet bekend. Tot dusver heeft de Commissie niets vreemds geconstateerd met betrekking tot de hoeveelheden die in het kader van een contingent worden ingevoerd, en heeft zij evenmin een belangrijke daling van de invoerprijs voor het betrokken produkt genoteerd.

Uiteraard zou de Commissie zich er bij de Spaanse en de Portugese autoriteiten van willen vergewissen of de communautaire bepalingen in hun Lid-Statens worden nageleefd wat de betrokken invoer betreft.

Om een constructief en doeltreffend optreden van de Commissie bij de nationale autoriteiten mogelijk te maken en meer duidelijkheid te verkrijgen over de aard van de betrokken problemen die het functioneren van de interne markt zouden kunnen belemmeren, is het uitermate wenselijk dat het geachte Parlementslid de door hem genoemde klachten preciseert door aan te geven over welke concrete informatie hij beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2169/96**van Gerhard Schmid (PSE) aan de Commissie***(2 augustus 1996)*

Betreft: Caleidoscoop — mijn schriftelijke vraag nr. E-0187/96

Het zal de Commissie opgevallen zijn dat het oogmerk van mijn bemoeiingen is een nauwkeuriger specificatie van de beheerskosten van het Caleidoscoop-programma, en met name van de personeelskosten, te verkrijgen.

1. In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-0187/96 ⁽¹⁾ verklaart de Commissie onder punt 1 dat het Caleidoscoop-programma nu wordt beheerd door een „senior-adviseur”, een „junior-adviseur” en een C3-ambtenaar, onder leiding van het hoofd van de eenheid. Om de uitgaven voor het genoemde personeel te kunnen berekenen, verzoek ik de Commissie mij alle daarvoor benodigde gegevens (inschaling, echelon, enz.) te doen toekomen.
2. Hoeveel extern personeel wordt gebruikt om het werk van de drie ambtenaren van de Commissie te ondersteunen, en welke kosten ontstaan daardoor?
3. Hoe kan de Commissie een bedrag van 130.000 ecu noemen en tegelijk verklaren dat „... geen nauwkeurig bedrag kan worden genoemd”?

⁽¹⁾ PB C 161 van 5.6.1996, blz. 46.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(20 september 1996)*

1 en 2. Voor het Caleidoscoop-programma zal de Commissie in 1996 inderdaad een beroep gedaan hebben op volgende personen: gedurende zes maanden op een „senior-adviseur” (25.000 ecu), gedurende een jaar op een „junior-adviseur” (30.000 ecu) en een C3-ambtenaar (37.000 ecu) en gedurende drie maanden ook op externe medewerkers (21.000 ecu).

3. Het geachte Parlementslid zal inzien dat de organisatie van het Caleidoscoop-programma voortdurend en snel verandert en dat de Commissie hiervoor slechts over een beperkt aantal personeelsleden beschikt. Het programma werd immers van 1991 tot 1995 beheerd als modelproject, waarbij het openstond voor eerst twaalf en daarna vijftien Lid-Statens. In 1996 werd het inderdaad voor de eerste keer georganiseerd als communautair programma, dat in het vervolg, en wel vanaf 1997, zal openstaan voor 30 landen (15 Lid-Statens, drie EVA-EER-landen, tien landen van Midden-Europa, Cyprus en Malta). Bovendien heeft de werkwijze voor 1996 een bijzonder karakter omdat het programma laattijdig aangenomen is, waardoor de Commissie voor haar werkzaamheden slechts weinig tijd had en een beroep moest doen op de medewerking van alle leden van de betreffende eenheid.

Hoewel de Commissie zo uitvoerig mogelijk geantwoord heeft op de verschillende vragen van het geachte Parlementslid is het, om alle redenen die al genoemd zijn in haar vorige antwoorden (SV nrs. 332/95 ⁽¹⁾, 2128/95 ⁽²⁾ en 187/96), dan ook nuttig te vermelden dat de kostenraming voor 1994 nog altijd indicatief

blijft en dat de kosten voor de volgende jaren nog zullen veranderen. Daarom moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar het indicatieve financieel memorandum bij haar eerste voorstel voor het Caleidoscoop-programma (COM(94) 356 def.).

(¹) PB C 175 van 10.7.1995.

(²) PB C 340 van 18.12.1995.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2180/96

van Armelle Guinebertière (UPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Klacht nr. P/93/4742 — Trage behandeling van het dossier

De firma Wesco uit Cérizay, Frankrijk, heeft bij schrijven van 28 juli 1993 de Commissie een klacht toegezonden betreffende de problemen die zij heeft gehad met de Italiaanse autoriteiten met betrekking tot het posttarief voor de verzending van een postordercatalogus. DG XV van de Commissie heeft hierop geantwoord in mei 1996.

Heeft de Commissie werkelijk 3 jaar nodig om antwoord te geven op vragen van burgers?

In uw antwoord aan deze firma zegt u: „Ingeval u met nieuwe elementen komt waarmee het bestaan van een nieuwe overtreding kan worden aangetoond, zal een nieuwe klacht worden geregistreerd en met de nodige spoed worden behandeld.”

Betekent „de nodige spoed” opnieuw een periode van 3 jaar?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 oktober 1996)

De onderneming Wesco heeft bij schrijven van 28 juli 1993 de aandacht van de Commissie gevestigd op circulaire nr. 13 prot. DCSP/1/1/1594/ST/76 van het Italiaanse Ministerie van Posten van 21 augustus 1978. In deze circulaire was bepaald dat een aanvrager, die in aanmerking wilde komen voor een voorkeurtarief voor postorderverkoop, een certificaat moest voorleggen van de Italiaanse Kamer van Koophandel, dat daadwerkelijk aantoonde dat hij een dergelijke activiteit uitoefende. Dit schrijven is als klacht geregistreerd op 7 september 1993.

Men kon een certificaat van de Italiaanse Kamer van Koophandel verkrijgen op voorwaarde dat men beschikte over een wettelijke vertegenwoordiger of vestiging in Italië. Die voorwaarde was in strijd met artikel 30 van het EG-Verdrag. De Commissie heeft herhaaldelijk contact opgenomen met de Italiaanse autoriteiten om hen te wijzen op het feit dat bovengenoemd circulaire in strijd was met het Verdrag. In het kader daarvan heeft zij verschillende brieven gestuurd naar de Italiaanse autoriteiten over deze zaak en haar als agendapunt opgenomen voor de „pakket”-vergadering van 3 en 4 oktober 1994 en vervolgens voor de „follow-up”-vergadering van 16 en 17 januari 1995 tussen vertegenwoordigers van de Commissie en de Italiaanse autoriteiten.

Met haar optreden heeft de Commissie ervoor gezorgd dat de door de klager aangevochten circulaire gewijzigd is bij circulaire nr. DSP/1/12724/102/95 van 2 augustus 1995. In deze circulaire is bepaald dat bedrijven met een zetel in een andere Lid-Staat voortaan in aanmerking kunnen komen voor bovengenoemd voorkeurtarief, indien zij een certificaat kunnen overleggen van hun eigen Lid-staat, dat equivalent is aan het certificaat dat Italiaanse bedrijven moeten overleggen.

Met deze circulaire, waarvan de Italiaanse autoriteiten de Commissie op de hoogte hebben gebracht in hun schrijven van 9 januari 1996, is het probleem van de klager opgelost. De Commissie heeft daarom besloten het dossier van de klacht te sluiten. In haar schrijven van 23 maart 1996 heeft zij de klager medegedeeld dat het door hem voorgelegde probleem was opgelost en het dossier was gesloten, maar dat hij zich altijd tot haar kon wenden indien hij andere problemen mocht ondervinden met betrekking tot zijn commerciële activiteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2188/96
van Patricia McKenna (V) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Uitbreiding golfterrein in Buckronev Marsh, bij Brittas Bay, Co Wicklow, Ierland

Ongeveer twee en een half jaar geleden is een klacht ingediend bij de Commissie inzake milieubederf in een duingebied in Buckronev Marsh, bij Brittas Bay, Co Wicklow, Ierland.

Er heeft een uitbreiding van het golfterrein aldaar plaatsgevonden. Ook is voor het golfterrein een EFRO-subsidie van IR £ 337.000 verleend.

Heeft de Commissie enigerlei officiële stukken ontvangen betreffende deze uitbreiding? Zo ja, kan zij daar dan bijzonderheden over geven?

Heeft de Park and Wildlife Service in Ierland de Commissie enige informatie verstrekt over aantasting van natuurlijke habitats in het omliggend gebied? Zo ja, kan de Commissie daar bijzonderheden over geven?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(16 september 1996)

In 1994 deelden de Ierse autoriteiten de Commissie per brief mee dat de National parks and wildlife service met de ontwikkelaar van een door de Gemeenschap gefinancierd golfterrein in Buckronev, graafschap Wicklow, hadden afgesproken dat er aan de zandduinen ten zuiden van de rivier de Buckronev niet zou worden geraakt. Zij verklaarden verder dat een schuldbekentenis van 19 december 1992 in verband met de toekenning van communautaire cofinanciering een specifieke voorwaarde omvatte om het gebied ten zuiden van de rivier en alle land ten zuiden van de rivier dat door de ontwikkelaar kon worden opgekocht effectief te beschermen. Dit betekende dat voor de ontginning van deze terreinen de goedkeuring vooraf nodig was van Bord Failte en de National parks and wildlife service.

De Ierse National parks and wildlife service heeft de Commissie sindsdien geen schade gemeld aan natuurlijke habitats rond de golfbaan. De Commissie heeft over deze zaak navraag gedaan bij de Ierse autoriteiten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2190/96
van Otto von Habsburg (PPE) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Veiligheid in het luchtverkeer

De laatste tijd kan bij vluchten weer worden vastgesteld dat veel passagiers ondanks de bestaande voorschriften meer dan een stuk handbagage, vaak van aanzienlijke afmetingen, mee de cabine innemen. Hierdoor ontstaat in het geval van een noodlanding of paniek door verstopping van de doorgangen gevaar voor alle passagiers.

Dienen de luchtvaartmaatschappijen er niet aan te worden herinnerd dat zij verplicht zijn de bestaande voorschriften toe te passen?

Zou niet moeten worden overwogen een communautaire richtlijn ter zake op te stellen?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie
(16 september 1996)

De veiligheidsproblemen rond handbagage in vliegtuigcabines zijn de Commissie bekend. Er zijn echter geen gegevens die erop wijzen dat een beperking van het toegestane aantal stukken handbagage de veiligheid zou verbeteren, aangezien factoren zoals omvang, gewicht en de wijze van opslag een veel grotere rol spelen. Wanneer luchtvaartmaatschappijen bij voorbeeld voor een geschikte en goed beschermde opslagruimte in de cabine zorgen, is er op zichzelf geen reden om de hoeveelheid, de omvang of het gewicht van de in de cabine toegestane bagage te beperken.

Dit verklaart waarom de meeste Lid-Statens op dit gebied geen gedetailleerde voorschriften kennen en alleen de eis stellen dat luchtvaartmaatschappijen voor een goed veiligheidsniveau in de cabines zorgen.

Invoering van communautaire wetgeving zal alleen worden overwogen wanneer de huidige bepalingen en praktijken ontoereikend zouden blijken om de veiligheid van de reizigers te waarborgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2193/96
van David Hallam (PSE) aan de Commissie
(26 juli 1996)

Betreft: BSE-destructors

Is de Commissie op de hoogte van enig risico voor de gezondheid van mensen of dieren of voor het milieu in de onmiddellijke nabijheid van een destructor waarin met BSE besmette dieren worden verbrand, hetzij via lucht, water of contact met personen of dieren die geregeld zijn blootgesteld aan rook of afval van dergelijke destructors, of aan de verbrandingsprodukten daarvan bij storting op stortplaatsen?

Is de Commissie op de hoogte van verschillen van mening in de wetenschappelijke gemeenschap over de veiligheid van verbranding van met BSE besmet materiaal?

Welke emissies kunnen er worden verwacht van een destructor waarin met BSE besmette dieren worden verbrand?

Zijn er door de Commissie of door andere bij de Commissie bekende organisaties onderzoeken uitgevoerd naar de gevolgen van verbranding van met BSE besmet materiaal en de daaropvolgende behandeling van de verbrandingsresten voor:

- nabijgelegen stedelijke gebieden, met name voor de gezondheid van mensen en dieren en de veiligheid van het lokale grondwater;
- nabijgelegen plattelandsgebieden, met name voor de gezondheid van mensen en dieren en de veiligheid van de landbouwprodukten;
- de werknemers in een BSE-destructor;
- de grondwaterspiegels;
- de voedselketen?

Zijn er door de Commissie of door andere bij de Commissie bekende organisaties onderzoeken uitgevoerd naar de geur van brandende met BSE besmette kadavers?

Kan de Commissie de teksten van dergelijke onderzoeken verstrekken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(17 september 1996)

De Commissie beschikt niet over voldoende betrouwbare informatie over de vraag of aan de bedoelde verrichtingen al dan niet risico's zijn verbonden. Verbranding houdt evenwel in dat een temperatuur van meer dan 800° C wordt bereikt, gewoonlijk in ovens met een tweefasenbrander. Het is bekend dat de betrokken temperaturen eiwitten volledig denatureren. Het wordt derhalve onwaarschijnlijk geacht dat enig besmettelijk organisme deze temperaturen overleeft.

Er is geen reden om aan te nemen dat met boviene spongiforme encefalopathie besmette kadavers bij verbranding anders zouden ruiken dan andere dode dieren of dierlijk afval.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2204/96
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie
(2 augustus 1996)

Betreft: Het in omloop brengen van de euro in de Noordfranse stad Le Havre

Bij een recent Frans experiment in de Noordfranse stad Le Havre is de munt van de Europese Unie, de euro, voor een periode van twee weken in omloop gebracht, aldus bronnen van het Franse Ministerie van Economie en Financiën.

Dit experiment, dat in hoofdzaak een pedagogisch karakter had, moest de burgers bewust maken aangaande de genoemde monetaire eenwording.

Heeft de Commissie, gezien dit interessante en originele experiment, gedetailleerde informatie ontvangen over de resultaten ervan en zo ja, acht zij het dan gezien de opgedane ervaring wenselijk om dit experiment tot andere communautaire gebieden en onderdanen uit te breiden als een middel om de burger bewust te maken van de monetaire eenwording die binnenkort voor het gehele grondgebied van de Unie zal gelden?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(26 september 1996)

De Commissie heeft wel degelijk kennis genomen van het experiment in de stad Le Havre, waar in de periode van 25 juni tot en met 9 juli 1996 muntstukken van de euro in omloop zijn gebracht.

Dit experiment was van pedagogische aard en is uitgevoerd op initiatief van het stadsbestuur en de numismatische vereniging van Le Havre om de bevolking vertrouwd te maken met de toekomstige Europese munt.

De Commissie prijst zich gelukkig met dergelijke spontane initiatieven die, met de invoering van de euro in het vooruitzicht, in de verschillende Lid-Statens nu steeds vaker van de grond komen.

Zij volgt dergelijke experimenten aandachtig, aangezien ze interessant en stimulerend zijn met het oog op de voorlichting en bewustmaking van de Europese burger.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2206/96

van Francis Decourrière (PPE) aan de Commissie

(2 augustus 1996)

Betreft: Bijdrage van de Europese Unie aan het Joegoslavië-Tribunaal

De Europese Unie heeft een indirecte bijdrage geleverd aan het Joegoslavië-Tribunaal door subsidies te verstrekken aan verenigingen die het Tribunaal ondersteunen, en wel via begrotingshoofdstuk B7-70 „Europees initiatief voor de democratie en de bescherming van de mensenrechten”, en vooral artikel B7-707 „Steun voor revalidatiecentra voor slachtoffers van martelingen en voor organisaties die concrete hulp verlenen aan slachtoffers van schendingen van de mensenrechten”.

Kan de Commissie gegevens verstrekken omtrent:

1. het bedrag dat voor het instellen en functioneren van het Tribunaal aan de bedoelde verenigingen is toegewezen en uitgekeerd;
2. de controleregelingen welke moeten waarborgen dat de gelden goed en wel degelijk voor het vooropgestelde doel gebruikt worden?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(30 september 1996)

De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat sinds 1994 in het kader van de communautaire begroting 2 miljoen ecu beschikbaar is gesteld voor projecten ter ondersteuning van het Internationaal Joegoslavië-tribunaal krachtens begrotingslijnen B7-5240 en B7-527 (thans begrotingslijnen B7-7040 en B7-7070).

Wat betreft de controlemechanismen om te zorgen voor een correcte aanwending van de middelen, ondertekent iedere begunstigde alvorens hij de betaling van het voorschot ontvangt (normaal 80%) een verbintenis krachtens welke hij verplicht is na voltooiing van het project gedetailleerde financiële en beschrijvende verslagen in te dienen. Bovendien stemmen de begunstigten eveneens in met een inspectie door de dienst financiële controle van de Commissie of door de Rekenkamer, indien zulks nodig zou worden geacht. Ingeval onregelmatigheden worden vastgesteld, kan de schenking geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd.

Er moet ook melding worden gemaakt van de evaluatie die vóór het financieringsbesluit door de Commissie wordt verricht en waarin rekening wordt gehouden met de betrouwbaarheid van de potentiële begunstigde, de kwaliteit van de eerder uitgevoerde projecten en de specifieke deskundigheid in verband met het Internationaal Joegoslavië-tribunaal.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2208/96
van Salvatore Tatarella (NI) aan de Commissie

(9 augustus 1996)

Betreft: Speciale heffingen van de Verenigde Staten op de invoer van Italiaanse voedingsdeegwaren

Overwegende dat de Commissie voor internationale handel van de Verenigde Staten twee derde van de Italiaanse pasta-invoer in de USA belast met heffingen van 2,8% tot 46,6%,

overwegende dat Italië in 1995 goed was voor 10% tot 15% van de Amerikaanse behoefte aan pasta o.t.w. zo'n 161.000 ton met een totale waarde van 147 miljoen dollar en dat het land daarmee de grootste buitenlandse leverancier was,

overwegende dat het pastagebruik in Noord-Amerika jaarlijks met 5% toeneemt,

overwegende dat het Amerikaanse besluit in feite neerkomt op een protectionistische maatregel die de Amerikaanse multinationals voortrekt boven de Italiaanse industrie,

luit de vraag welke politieke, economische en juridische initiatieven de Commissie van de Europese Unie op korte termijn denkt te nemen ter verdediging van de Italiaanse en communautaire belangen.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(9 oktober 1996)

In juli 1996 besloten de handelsautoriteiten van de Verenigde Staten in de context van parallelle anti-dumping en subsidie-onderzoeken dat invoer van deegwaren uit Italië had plaatsgevonden met dumping en schade had berokkend aan de Amerikaanse industrie. Vervolgens werden derhalve anti-dumpingrechten en compenserende rechten opgelegd.

Omdat de Commissie alle anti-dumping en subsidie-onderzoeken volgt die door derde landen worden ingeleid met betrekking tot produkten uit de Lid-Staten, volgde zij dit onderzoek inzake deegwaren op de voet. Met name met betrekking tot het subsidie-onderzoek hield de Commissie zich samen met Italië actief bezig met het beantwoorden van de vragenlijsten van de autoriteiten van de Verenigde Staten en het aanvechten van de maatregelen in verschillende overlegbijeenvakkingen overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) inzake subsidies. Sommige argumenten werden aanvaard hetgeen resulteerde in lagere rechten dan anders het geval zou zijn geweest. Bij anti-dumpingonderzoeken is het de taak van de Commissie de procedures van het derde land te onderzoeken in het licht van de relevante multilaterale overeenkomsten binnen de context van de WTO. Of er sprake is van dumping hangt samen met het gedrag en het prijsbeleid van elke afzonderlijke communautaire exporteur en de Commissie zou derhalve normaal gesproken niet betrokken worden bij de beoordeling van de situatie van dergelijke exporteurs behalve wanneer het om een overtreding van de WTO-regels gaat.

De Commissie bekijkt momenteel de besluiten van de Verenigde Staten om maatregelen in te stellen met betrekking tot Italiaanse deegwaren. Het instellen van rechten naar aanleiding van anti-dumping of anti-subsidie onderzoeken is op zich legitiem maar dient te geschieden in overeenstemming met de internationale in de WTO-overeenkomsten vervatte voorschriften. Wanneer de Commissie van mening is dat genoemde overeenkomsten niet in acht zijn genomen dan zal zij in overleg met de Lid-Staten actie ondernemen tegen eventuele schendingen. Ondertussen is de Commissie voornemens verder overleg te voeren met de regering van de Verenigde Staten om opheldering te krijgen over bepaalde aspecten van deze maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2226/96

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) en Honório Novo (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 augustus 1996)

Betreft: Uitvoering van het communautaire programma tegen de armoede in Câmara de Lobos — Madeira — Portugal

Het communautaire programma ter bestrijding van de armoede is onder meer bedoeld voor vissers uit Câmara de Lobos — Madeira — Portugal en hun gezinnen.

Deze vissers, die moesten verhuizen naar een woonwijk, die weliswaar verder afgelegen was, maar betere woonomstandigheden bood dan zij vroeger hadden, had te lijden onder een gebrek aan commerciële infrastructuur en onder het feit dat er geen concrete maatregelen waren genomen ter bevordering van de integratie in de nieuwe natuurlijke en sociale omgeving.

Wij hebben onlangs deze woonkern bezocht. Zonder ons een boekhoudkundig oordeel te willen aanmatigen, in weerwil van de omvang van de bestede en te besteden bedragen, maar met het oog op de bijna beangstigende indruk die wij kregen toen wij het verval van de gebouwen en bijgebouwen zagen en opmerkten dat er nog steeds geen sociale infrastructuur bestaat, hoewel het programma ter bestrijding van de armoede al bijna zes jaar loopt, en ook met het oog op de expliciete doelstellingen van dit programma, vraag ik de Commissie

1. in hoeverre er sprake was van „betrokkenheid van de bevolking bij het vaststellen van de doelstellingen” en welke „lokale sociale netwerken” er werden ontwikkeld;
2. hoeveel „projectleiders” werden opgeleid en hoeveel er werden ingezet voor dit project?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(16 oktober 1996)

De vissersbevolking van Câmara de Lobos heeft niet deelgenomen aan het derde programma voor bestrijding van armoede (1989-1994). De Commissie heeft dus geen activiteiten ten behoeve van deze bevolking in de context van dat programma geëvalueerd.

De geachte afgevaardigden zijn rechtstreeks op de hoogte gesteld van het adres van de Portugese dienst waarmee zij mogelijk in contact willen treden; dezelfde mededeling is aan het secretariaat-generaal van het Parlement gedaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2247/96

van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(9 augustus 1996)

Betreft: Verlenging van de levensduur van kerncentrales in Calder Hall te Sellafield en Chapelcross te Annan (beide in het Verenigd Koninkrijk)

Op 3 juli 1996 heeft de Britse inspectie voor kerncentrales (Nuclear Installations Inspectorate (NII)) besloten dat de kerncentrales van Calder Hall te Sellafield en Chapelcross te Annan veilig genoeg waren om nog 10 jaar langer bedreven te worden. Beide centrales hebben Magnox-reactoren die voor een levensduur van 40 jaar geconcepieerd zijn.

Hebben de NII of andere Britse autoriteiten de Commissie enige informatie verstrekt over de redenen van het besluit? Kan de Commissie bijzonderheden meedelen over veiligheidsgegevens van deze centrales, die zij van de NII of andere autoriteiten ontvangen zou hebben? Kan de Commissie bijzonderheden geven over inspecties die zijzelf in deze centrales heeft uitgevoerd en kan zij verklaren of zij naar genoegen heeft vastgesteld dat deze centrales in het verleden aan de communautaire en internationale veiligheidsnormen voldaan hebben?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(9 oktober 1996)

De afgifte van vergunningen voor nucleaire installaties valt onder de exclusieve bevoegdheid van de regulerende instanties in de Lid-Staten. Het besluit tot verlenging van de gebruiksduur van de kerncentrale in Calder Hall en die in Chapelcross is genomen door de controledienst voor nucleaire installaties in het Verenigd Koninkrijk — nuclear installations inspectorate (NII) —, die erop moet toezien dat de toestand en het gebruik van deze centrales geschiedt overeenkomstig het ontwerp, de nationale veiligheidsvoorschriften en de exploitatievoorwaarden.

NII is niet gehouden de Commissie op de hoogte te stellen van de redenen die aan het besluit ten grondslag liggen; de enige verplichtingen op dit gebied vloeien voort uit artikel 37 (plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen) en artikel 41 (investeringsprojecten voor nieuwe installaties) van het Euratom-Verdrag.

De inspectie van kerninstallaties ten einde de veiligheid daarvan te evalueren valt onder de bevoegdheid van de Commissie en het kader daarvoor is vastgelegd in het Euratom-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2275/96
van Yannis Kranidiotis (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Situatie in Myanmar

In juni 1996 is de Deense consul van Griekse afkomst, de heer Nichols, onder vreemde omstandigheden in een Birmaanse gevangenis overleden. Hij was door de Birmaanse autoriteiten veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf, nadat hij was gearresteerd met twee fax-apparaten, waarvan het bezit in Myanmar alleen met een speciale vergunning is toegestaan. Volgens de Birmaanse autoriteiten had zijn dood een natuurlijke oorzaak, maar zij weigerden elke samenwerking bij het onderzoek naar de precieze doodsomstandigheden.

Dit voorval staat in Myanmar niet op zichzelf. De mensenrechtensituatie in dit land verslechtert voortdurend. Dagelijks arresteren de Birmaanse autoriteiten tientallen leden van de National League for Democracy en dwangarbeid is inmiddels een wijdverbreid verschijnsel.

Op 20 januari 1996 besloot de Europese Commissie een onderzoek in te stellen naar de dwangarbeid en de situatie op het gebied van de mensenrechten in Myanmar, omdat dit land profiteert van het communautaire stelsel van algemene preferenties. Denemarken heeft reeds voorgesteld een lijst op te stellen van de eventueel door de Europese Unie op te leggen sancties.

Kan de Commissie meedelen hoe het door haar uitgevoerde onderzoek tot dusverre is verlopen en wanneer zij denkt dit onderzoek af te ronden en haar conclusies te presenteren?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie
(3 oktober 1996)

Met het door de Commissie ingestelde onderzoek — het allereerste in zijn soort — wordt vooruitgang geboekt onder strikte naleving van de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3281/94 ⁽¹⁾. In het huidige stadium van de juridische en factuele analyse van de gelaakte praktijken, kan de Commissie niet vooruit lopen op het precieze verloop van dit onderzoek en op het resultaat van de voor eind september geplande hoorzittingen. De Commissie heeft zich ten doel gesteld zo snel mogelijk te handelen, zonder evenwel haar plicht om de geldende procedures strikt in acht te nemen te verzaken. In ieder geval vestigt de Commissie de aandacht van het geachte Parlementslid op het feit dat het ingestelde onderzoek uitsluitend op het aspect „dwangarbeid” gericht is, met uitzondering van alle andere overwegingen, en dat andere aspecten in verband met de schending van mensenrechten, hoe laakbaar ook, daarbij niet officieel in aanmerking mogen worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 348 van 31.12.1994.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2277/96
van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Steun aan Bhutan

Kan de Commissie meedelen hoeveel steun en bijstand Bhutan in ieder van de afgelopen vijf jaren precies heeft ontvangen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(25 september 1996)*

In ieder van de afgelopen vijf jaren heeft Bhutan de volgende steun ontvangen:

in ecu

	1991	1992	1993	1994	1995
Ontwikkelingshulp	—	(¹) 1.600.000	(²) 00.000	(³) 50.000	—
Indirecte voedselhulp	20.000	168.301	39.401	125.946	—
Niet-gouvernementele organisaties	10.800	5.520	—	—	—
Economische samenwerking	—	—	—	—	(⁴) 10.000
Totaal	30.800	11.773.821	139.401	375.946	710.000

(¹) Project inzake ontwikkeling van het menselijk potentieel 5.500.000 ecu

Geïntegreerde bestrijding van plagen 2.600.000 ecu

Teelt van medicinale planten 3.500.000 ecu

(²) Project inzake plantenbescherming: aanvullende middelen.

(³) Stimulering van activiteiten ter ondersteuning van de landbouw: aanvullende middelen.

(⁴) Project inzake exportdiversificatie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2291/96**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(30 juli 1996)*

Betreft: Herstel van de oude stadskern van Valencia

Ter gelegenheid van het vijfde eeuwfeest van de Universiteit van Valencia, die oorspronkelijk als „Estudi General” van start ging, en in het vooruitzicht van het derde millennium heeft een groep van particuliere en overheidsorganisaties het project „Vives” opgezet met als doel het oude centrum van Valencia te restaureren en het te ontwikkelen tot een cultureel centrum op basis van de modernste informatietechnologieën.

Aan het door de Universiteit van Valencia gecoördineerde project wordt deelgenomen door de Fundación Universidad-Empresa van Valencia, de gemeente Valencia, het provinciebestuur, het provinciaal departement van cultuur en onderwijs, het Ministerie van Cultuur en talloze Europese universiteiten zoals die van Salamanca, Toulouse, Catania en Bologna.

Naast de feitelijke renovatie van een aantal gebouwen van de Universiteit van Valencia heeft het project ook tot doel een cultuur- en onderwijscomplex te creëren waar een goed beeld kan worden geschetst van de geschiedenis van de universiteiten, de invloed die zij uitoefenen op hun omgeving en de betekenis die zij hebben met betrekking tot het behoud van het cultureel erfgoed. De initiatiefnemers denken daarbij aan de oprichting van een universiteitsmuseum en een permanente tentoonstellingsruimte, de samenstelling van een CD-ROM over oude universiteiten, de uitwerking van pedagogisch materiaal voor onderwijs op het gebied van het cultuurbeheer en de vorming van een op Internet aangesloten informatienetwerk ten einde de Europese universiteiten bij het project te betrekken.

Het project „Vives” sluit naadloos aan op de prioritaire doelstellingen van het „Witboek” over groei en werkgelegenheid, nl. bevordering van de technologische innovatie en de informatiemaatschappij, het creëren van nieuwe werkgelegenheidsmogelijkheden en met name het scheppen van werk in de eigen omgeving en bevordering van gelijke kansen. De doelstellingen met betrekking tot versterking van de culturele dimensie en de maatschappelijke rehabilitatie van een in verval geraakt gedeelte van Valencia zijn twee hoofdpunten van het project.

Welk soort maatregelen is de Commissie van plan te nemen ter ondersteuning van dit groots opgezette project dat is gericht op de culturele en maatschappelijke rehabilitatie van het belangrijkste oude stadscentrum van Spanje?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(1 oktober 1996)*

Door middel van initiatieven zoals het interessante project om het oude centrum van Valencia te restaureren en het te ontwikkelen tot een cultureel centrum op basis van de modernste informatietechnologieën pakt de Commissie enkele problemen aan waarmee het architectonisch erfgoed van Europa te kampen heeft.

Hiertoe verleent de Commissie, op grond van artikel 128, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 10 van de EFRO-Verordening, steun aan samenwerkingsprojecten die als doel hebben het Europees architectonisch erfgoed in cultureel, sociaal en economisch opzicht nieuw leven in te blazen, zoals het initiatief dat door het geachte Parlementslid wordt ondersteund.

Voorts deelt de Commissie het geachte Parlementslid mede dat het betrokken project in aanmerking kan komen voor steun in het kader van het Raphaël-programma, nadat dit door het Parlement en de Raad is goedgekeurd. Aan de voorwaarden om in aanmerking te komen en de aanvraagprocedure zal de grootst mogelijke bekendheid worden gegeven in de vorm van oproepen tot het indienen van voorstellen, die in het Publikatieblad zullen worden gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2300/96

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Recht van gehandicapten om deel te nemen aan de voornaamste programma's

In hoever worden de rechten van gehandicapten om deel te nemen aan de voornaamste programma's in acht genomen voor LEONARDO, SOCRATES, PHARE, TACIS en andere programma's van de Gemeenschap?

Welke stappen onderneemt de Commissie om de situatie te verbeteren in toekomstige oproepen om subsidie-aanvragen in te dienen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(18 oktober 1996)

In alle communautaire programma's op het gebied van onderwijs en opleiding zijn maatregelen gepland om de deelneming van gehandicapten zeker te stellen.

Het programma Jeugd voor Europa heeft tot doel de deelneming van kansarme jongeren, onder wie ook lichamelijk of geestelijk gehandicapte jongeren, te stimuleren. Een derde van de jaarlijkse begroting van het programma is gereserveerd voor projecten waarbij kansarme jongeren zijn betrokken.

Overeenkomstig het besluit tot vaststelling van het Socrates-programma wordt aan de behoeften van de gehandicapten tegemoetgekomen door een reeks positieve maatregelen, met name door de toekenning van prioriteit aan projecten betreffende het onderwijs aan gehandicapte jongeren.

In het besluit tot vaststelling van het Leonardo-programma wordt eveneens bepaald dat een van de doelstellingen van het programma de bevordering is van gelijke toegang voor gehandicapten tot een initiële of voortgezette opleiding. De gehandicapten behoren dus tot de doelgroepen van acties van het programma en genieten prioritaire aandacht. Zo zijn in 1995 17 projecten die specifiek aan gehandicapten waren gewijd, goedgekeurd.

In het raam van de programma's Phare en Tacis zijn specifieke acties gelanceerd ten behoeve van gehandicapten door middel van acties die ontwikkeld zijn krachtens de subprogramma's Democratie en Lien. Met deze initiatieven worden met name projecten gefinancierd die opgezet zijn door niet-gouvernementele organisaties en tot doel hebben bij te dragen tot de bestrijding van de discriminatie en tot de maatschappelijke integratie van gehandicapten.

Tenslotte is de Commissie van plan om in het raam van haar nieuwe strategie voor gelijke kansen voor gehandicapten in de verschillende communautaire beleidsmaatregelen algemeen gesproken meer rekening te houden met de rechten en behoeften van gehandicapten. Met dit doel is een reeks initiatieven genomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2302/96

van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Interne groep gehandicapten

DG V heeft onlangs verklaard en toegezegd dat het de interne groep voor het gehandicaptenbeleid sterker wil uitbouwen. Kan de Commissie aangeven wanneer de interne groep voor het laatst bijeengekomen is, waarover er gesproken is, en wanneer de volgende bijeenkomst is en wat er op de agenda staat?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(16 oktober 1996)*

De vorige vergadering van de interne groep die zich met de integratie van gehandicapten bezighoudt, is op 29 november 1995 gehouden. Tijdens deze vergadering zijn de volgende onderwerpen besproken: de activiteiten ten aanzien van gehandicapten van verschillende directoraten-generaal, het concept van het tussentijds evaluatieverslag over Helios II, de mogelijkheid een Europees raadgevend comité van gehandicapten op te richten, sectorale verantwoordelijkheden in de situatie na Helios II, een concept van een praktijkrichtlijn voor de tewerkstelling van gehandicapten bij de Commissie en de wederzijdse erkenning van parkeervergunningen voor gehandicapten.

Tijdens de volgende vergadering in oktober 1996 zullen onder meer de maatregelen worden besproken die moeten worden getroffen in het licht van de mededeling van de Commissie betreffende gelijke kansen voor gehandicapten ⁽¹⁾, die op 30 juli 1996 is goedgekeurd, en zal tevens worden gediscussieerd over methoden om de acties op dit gebied in alle relevante beleidsmaatregelen en acties van de Commissie op dit gebied te versterken.

In de tussenliggende periode hebben frequente bilaterale contacten plaatsgevonden.

⁽¹⁾ COM(96) 406 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2304/96**van Clive Needle (PSE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Invloed van telecommunicatiemasten voor mobilfoonbedrijven op veiligheid en gezondheid

Weet de Commissie dat veel mensen zich zorgen maken over de invloed van het toenemend aantal telecommunicatiemasten, die opgericht worden door mobilfoonbedrijven, op de gezondheid en de veiligheid?

Uit onafhankelijke gezondheidsrapporten blijkt dat blootstelling aan microgolven vooral gevaarlijk is bij hoge stralingsdichtheid, en dat de grootste dichtheid en stralingskracht zich voordoet op afstanden van + 30 tot 270 meter van dergelijke masten. Op 2.700 meter afstand en meer valt de straling dan tot het minimumniveau terug.

Door de deregulering van de telecommunicatie door de Britse regering nemen verschillende ondernemingen zich voor om masten te plaatsen binnen een bepaald gebied van 1 mijl in Taverham, bij Norwich in Norfolk. De burgers zijn er uiterst ongerust over de mogelijke gevaren van zo'n concentratie voor de gezondheid, maar de plaatselijke planvoorschriften kunnen geen bescherming bieden, en het gaat hier duidelijk om een situatie zoals ze zich in toenemende mate in heel Europa kan voordoen.

Welke gegevens bezit de Commissie over de invloed van dergelijke masten op de veiligheid en gezondheid, en hoe denkt ze gebruik te maken van haar bevoegdheid om de bevolking te beschermen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(15 oktober 1996)*

De Commissie is inderdaad op de hoogte van de ongerustheid die onder de bevolking bestaat over de mogelijke gevolgen voor de gezondheid en veiligheid van radiofrequente uitzendingen in de sector van de mobilfonie, waaronder die via telecommunicatiemasten. In 1995 heeft de Commissie besloten de mogelijke gevolgen voor de gezondheid en veiligheid van het gebruik van mobiele telefoons te onderzoeken. De Commissie heeft derhalve een prominente groep internationaal erkende, onafhankelijke deskundigen uit verschillende instituten in de Gemeenschap verzocht vast te stellen op welke gebieden reeds onderzoek wordt verricht en een uitgebreid onderzoek voor te stellen op gebieden die mogelijk nog niet worden bestreken.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde tevens verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag E-737/96 van mevrouw Malone ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 217 van 26.7.1996.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2311/96
van Philippe Monfils (ELDR) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Benaming van de onderverdelingen van de euro

In het kader van de invoering van de euro, de toekomstige eenheidsmunt, heeft het Monetair comité van de Europese Unie in zijn vergadering van 9 april 1996 in Brussel besloten stukken van één, twee, vijf, tien, twintig, vijftig.... cent uit te geven.

In de Franstalige landen heeft het woord „cent” uiteraard geen enkele betekenis en dreigt het overigens ongeveer als „sans” te zullen worden uitgesproken.

Het systeem lijkt bovendien gekopieerd te zijn van de onderverdeling van de dollar, beslist geen goed referentiepunt voor de Europese eenheidsmunt.

Kan de Commissie zeggen of deze onderverdeling van de euro in centen officieel en definitief is?

Wie heeft er mogelijkwijs aldus beslist?

Moet er niet naar een benaming worden gezocht die voor alle lid-staten aanvaardbaar is, zoals dat voor de euro het geval is geweest?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(26 september 1996)

Op 13 april 1996 hebben de ministers van Economische Zaken en Financiën in Verona gedebatteerd over de benaming van het éénhonderdste deel van de euro en zich uitgesproken voor het woord „cent”.

Dit eerste debat was een voorbereiding op het besluit dat door de Staatshoofden en regeringsleiders genomen zal worden. De benaming van de onderverdeling van de euro zal worden vastgesteld op het einde van het jaar wanneer de Europese Raad een communautaire verordening zal vaststellen waarin de juridische status van de euro vanaf 1 januari 1999 zal worden vastgelegd.

Zoals het geval was bij de benaming van de eenheidsmunt zal de uiteindelijke keuze moeten vallen op een bij voorkeur korte, eenvoudige benaming, die in alle talen van de Europese Unie gemakkelijk uit te spreken is.

Hoewel alle ministers zich hebben uitgesproken voor het woord „cent”, waren zij van mening dat deze keuze het behoud van nationaal gangbare varianten niet uitsluit. Zo zouden de Franstaligen de onderverdeling van de euro „centime” moeten kunnen noemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2325/96
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Pensioenen en gelijke kansen

Naar aanleiding van het feit dat een groep Italiaanse vrouwen die worden benadeeld door de wet 503/95 (art. 4) die voor de pensioenuitkering het principe van de cumulatie tussen vrouw en man heeft ingevoerd, bij het Europees Parlement een verzoekschrift (nr. 221/94) heeft ingediend, heeft de Commissie verzoekschriften indieners geantwoord meermaals de Italiaanse regering om opheldering te hebben gevraagd over de onderhavige kwestie die de reeds verworven positie van de gelijke kansen ernstig aantast, en dat zij in haar laatste brief van 4 mei 1995 er bij de Italiaanse regering op heeft aangedrongen binnen een maand na ontvangst te antwoorden op al haar brieven, hetgeen echter tot nu toe nog niet is gebeurd.

Kan de Commissie op de wijze die zij het meest wenselijk acht de Italiaanse regering ertoe brengen aan haar verplichtingen te voldoen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(15 oktober 1996)

Naar aanleiding van het door het geachte parlementslid aangehaalde verzoekschrift, dat is ingediend door zes Italiaanse vrouwen wegens vermeende discriminatie ten aanzien van Richtlijn 79/7/EEG⁽¹⁾ van de Raad betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid, heeft de Commissie navraag gedaan bij de Italiaanse regering, wier antwoord zij op 15 juni 1995, vergezeld van de desbetreffende wetsteksten, heeft ontvangen.

Uit dit antwoord blijkt dat wet nr. 503 van 30 december 1992 waarop dit verzoekschrift betrekking heeft, het tot dan toe in Italië geldende pensioenstelsel heeft gewijzigd, waardoor in het bijzonder strengere voorwaarden betreffende de bijdragen worden gesteld. Met name in artikel 2 wordt de periode gedurende welke bijdragen moeten worden gestort om een ouderdomspensioen te kunnen ontvangen, progressief verlengd. Dit principe geldt voor alle verzekerde personen zonder discriminatie op grond van geslacht. Anderzijds wordt met de progressieve verhoging van de pensioenleeftijd, die door de indieners niet wordt aangevochten, wel het vroeger reeds bestaande verschil van vijf jaar tussen mannen en vrouwen gehandhaafd. Dit is conform de doelstellingen van de richtlijn die de Lid-Staten de bevoegdheid geeft om de vaststelling van de pensioenleeftijd van haar werkingssfeer uit te sluiten.

Uit het dossier blijkt dat de Italiaanse werknemers die zich tot het Parlement hebben gewend, veeleer de discriminatie wilden aanklagen tussen ongehuwde en gehuwde vrouwen inzake de toekenning van het recht op een minimumpensioen. In artikel 4 van de bovengenoemde wet nr. 503/92 worden inderdaad nieuwe inkomensgrenzen vastgelegd om de minimumuitkering te kunnen ontvangen, waarbij ook met het inkomen van de echtgenoot rekening wordt gehouden. De Commissie is derhalve van oordeel dat deze maatregelen niet in strijd zijn met de in richtlijn 79/7/EEG vastgestelde beginselen, omdat het maatregelen betreft voor de rationalisatie van het pensioenstelsel, die op alle verzekerden van toepassing zijn.

(¹) PB nr. L 6 van 10.1.1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2334/96
van Christine Oddy (PSE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Pornografische industrie

Is de Commissie ervan op de hoogte dat vanuit Nederland hard-core pornofilms naar het Verenigd Koninkrijk worden uitgezonden via het Eurotica-kanaal?

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om een oplossing te vinden voor dit probleem in het licht van de communautaire televisierichtlijn, waar in artikel 22 wordt gesteld dat in tv-uitzendingen geen programma's met pornografische scènes mogen voorkomen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(20 september 1996)

De door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde kwestie, nl. pornografie op televisie, valt inderdaad onder artikel 22 van Richtlijn 89/552 (¹), dat bepaalt dat de Lid-Staten passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat in televisie-uitzendingen van onder hun bevoegdheid vallende omroeporganisaties geen programma's voorkomen die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, inzonderheid programma's met pornografische scènes of met nodeloos geweld. Het Verenigd Koninkrijk en Nederland hebben de noodzakelijke maatregelen genomen om deze bepaling om te zetten in nationaal recht.

De Commissie zal samen met de nationale autoriteiten controleren of het Eurotica-kanaal volledig voldoet aan de regelgeving.

De richtlijn bepaalt ook dat de Lid-Staten de doorgifte van televisie-uitzendingen op hun grondgebied mogen schorsen indien er herhaaldelijk en duidelijk inbreuk gepleegd is op de voorschriften aangaande de bescherming van minderjarigen. Artikel 2, lid 2, voorziet in een specifieke procedure, die wordt ingeleid wanneer de betreffende Lid-Staat zijn voornemen bekend maakt de doorgifte van televisie-uitzendingen te schorsen. De Commissie moet erop toezien dat de daartoe genomen maatregelen verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht. De Lid-Staten moeten echter zelf oordelen over de morele normen en over de manier waarop die in de nationale systemen worden opgenomen.

Tot op heden heeft de Commissie nog geen kennisgeving van het Verenigd Koninkrijk over dit onderwerp ontvangen.

(¹) Richtlijn van de Raad 89/552/EEG van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Staten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (PB L 298, 17.10.1989).

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2351/96
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie
(8 augustus 1996)

Betreft: Toepassing van de vogelbeschermingsrichtlijn 79/409/EEG en de habitatrichtlijn 92/43/EEG op de kanalisering van de Donau tussen Straubing en Vilshofen

1. Is het de Commissie bekend dat de Bondsrepubliek Duitsland onder schending van artikel 4, leden 1 en 2 van de communautaire vogelbeschermingsrichtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ het Donaudal tussen Regensburg en Vilshofen en het mondingsgebied van de Isar niet als beschermingszone in de zin van deze richtlijn heeft aangewezen?
2. Wat denkt de Commissie te doen om te bewerkstelligen dat dit alsnog onverwijld gebeurt?
3. Is het de Commissie bekend dat de Bondsrepubliek Duitsland (Bondsministerie van Vervoer) en de Vrijstaat Beieren onder schending van artikel 4, lid 4 van de communautaire vogelbeschermingsrichtlijn en artikel 6, lid 4 van de habitatrichtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ tussen Straubing en Vilshofen het laatste grotere deel van de Beierse Donau, waarover de rivier nog vrij stroomt, in een reeks stuwen willen veranderen?
4. Wat denkt de Commissie te doen om de bouw van de stuwen Osterhofen en Waltendorf te voorkomen?
5. Is de Commissie voornemens tegen de Bondsrepubliek een schendingsprocedure overeenkomstig artikel 169 van het EG-Verdrag aanhangig te maken?

⁽¹⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(30 september 1996)

1. De Commissie is ervan op de hoogte dat de gebieden „Donau-Tal: Regensburg — Vilshofen” en „Isartal: Gottfried — Plattling einschließlich Isar-Mündungsbereich”, beide in Beieren, in de literatuur als belangrijke vogelgebieden gelden, maar nog niet als speciale beschermingszones overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG zijn aangewezen.
- 2 & 5. Tegen Duitsland loopt met betrekking tot de aanwijzing van speciale beschermingszones overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG in het algemeen een inbreukprocedure, omdat naar het oordeel van de vogelkenners, en de Commissie deelt hun mening, Duitsland en met name Beieren de meest in aanmerking komende gebieden nog niet als speciale beschermingszone heeft aangewezen.
3. De Commissie kreeg van het project in kwestie weet door een recente klacht. Zij beseft dat zware ingrepen in delen van de Donau waar de rivier nog vrij stroomt grote problemen kunnen veroorzaken voor alluviale bossen, die in de habitatrichtlijn gedeeltelijk als prioritaire habitats worden aangemerkt. Zij zal bij de Duitse autoriteiten dan ook nadere gegevens inwinnen over het project en de potentiële implicaties ervan ten aanzien van de vogel- en habitatrichtlijn.
4. Verdere maatregelen zullen van het antwoord van de Duitse autoriteiten op de in 3 bedoelde vraag afhangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2359/96
van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie
(27 augustus 1996)

Betreft: Voorontwerp van begroting 1997

Ik wens de Commissie geluk met haar besluit om de volledig nieuwe begrotingspost A-3014 „Ons Europa” („Notre Europe”) in te stellen om de vereniging met dezelfde naam te helpen van start te gaan, maar kan de Commissie haar verlangen om die vereniging in de startfase te ondersteunen ook verantwoorden, en is de steun een vorm van medefinanciering of vormt hij de enige bron van inkomsten van de vereniging?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(10 oktober 1996)*

Het werk van de vereniging „Ons Europa” houdt rechtstreeks verband met de doelstellingen van de Europese Unie. De Commissie is van mening dat zij, door een dergelijk initiatief te steunen, een positieve bijdrage levert aan de bezinning over de Europese opbouw en de uitstraling van de Europese gedachte. Deze steun wordt verleend in de vorm van medefinanciering.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2363/96**van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Mensenrechten in de Verenigde Staten

In het antwoord op een vraag die ik eerder dit jaar aan de Commissie heb gesteld (nr. E-0681/96 ⁽¹⁾), verklaarde de heer Marin dat „in elke samenwerkingsovereenkomst (...) een uitdrukkelijke verwijzing (moet) worden opgenomen naar de eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten (...). Het verband tussen deze beginselen en het strafrecht, met name wat het procedurele aspect daarvan betreft, ligt voor de hand.”

Is de Commissie, gezien het feit dat de Internationale Commissie van Juristen de toepassing van de doodstraf in de Verenigde Staten „willekeurig en discriminerend op grond van ras” noemt, voornemens deze ernstige schending van de mensenrechten tijdens toekomstige onderhandelingen over de handel aan de orde te stellen, of worden dergelijke maatregelen alleen als gepast beschouwd als het om armere derde landen gaat?

⁽¹⁾ PB C 185 van 25.6.1996, blz. 79.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(4 oktober 1996)*

Ook de Commissie is de mening toegedaan dat de doodstraf een belangrijke aangelegenheid is en dat de in het Internationale Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en andere internationale instrumenten vastgelegde garanties moeten worden geëerbiedigd.

Zij is evenwel niet van mening dat deze zaak moet worden opgenomen met de Verenigde Staten, waar gerechtigheid met name wordt gewaarborgd door het recht op verdediging en het bestaan van beroepsprocedures.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2375/96**van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie***(27 augustus 1996)*

Betreft: Voorontwerp van begroting 1997

Kan de Commissie op grond van de verdeling van de kredieten van begrotingslijn B7-702 mensenrechten en democratie in de ontwikkelingslanden aangeven wanneer en hoe zij besluit op te treden (selectie van de projecten, begunstigen, de middelen die door de EU en/of door derden ter beschikking worden gesteld, enz.)?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(8 oktober 1996)*

Bij het in werking treden van het Verdrag betreffende de Europese Unie kwam er een nauwe verbondenheid tot stand tussen het ontwikkelingsbeleid van de Gemeenschap en de consolidatie van de democratie en de rechtsstaat, evenals de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden.

De Gemeenschap treedt met betrekking daartoe actief op door genoemde waarden te bevorderen en alle op de ontwikkeling en versterking van de democratie of de rechtsstaat gerichte maatregelen te ondersteunen. Als logisch uitvloeisel van dat standpunt kan zij eveneens negatieve maatregelen nemen indien de rechten van de mens ernstig worden geschonden en het democratisch proces wordt gehinderd.

De Gemeenschap heeft zich, met het oog op de tenuitvoerlegging van dit beleid, voorzien van verschillende financiële instrumenten bestaande uit speciale begrotingslijnen, middelen voor de financiële samenwerking met derde landen, het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) en tegenwaardemiddelen. De Gemeenschap beschouwt de geïntegreerde aanwending van deze instrumenten en een politieke dialoog met de partnerstaten als de ideale methode voor het ten uitvoer leggen van dat beleid.

Bij het kiezen van de te financieren maatregelen houdt de Commissie derhalve rekening met de door ieder land opgezette ontwikkelingsstrategie en gaat zij na of de voorgelegde projecten beantwoorden aan die strategie en aan de prioritaire thema's (verkiezingen, steun voor het justitieel apparaat, waarnemers met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten). Bovendien probeert de Commissie haar middelen te concentreren in als prioritair aangewezen en zelfs door een hoge risicofactor gekenmerkte landen zoals Mozambique, Rwanda, Haïti, en Burundi in 1995 en 1996. Voor dergelijke landen organiseert de Commissie eerst waarnemingsmissies aan de hand waarvan de situatie in het land nader wordt onderzocht en de behoeften op het gebied van de mensenrechten en de democratie ter plaatse worden waargenomen. De missies moeten het mogelijk maken vast te stellen welke maatregelen voor financiering in aanmerking komen en welke organisaties voor de tenuitvoerlegging ervan de meest geschikte zijn.

De diverse besproken en aangewezen projecten worden nader onderzocht op hun kwaliteit, overeenstemming met de financieringscriteria voor de begrotingslijn en met de thematische prioriteiten, de kosten/batenverhouding, de ervaring van de aanvragende organisatie op het betrokken gebied, de politieke wenselijkheid van de verwezenlijking ervan en de prioriteitsfactor in het kader van de behoeften van het begunstigde land. Indien de beoordeling gunstig is, wordt door de Commissie een definitieve beslissing genomen. Zodra de maatregel door de Commissie is goedgekeurd, wordt voor de uitvoering ervan een overeenkomst opgesteld en worden de overeenkomstige financiële verbintenissen aangegaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2376/96

van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie

(27 augustus 1996)

Betreft: Voorontwerp van begroting 1997

Kan de Commissie in verband met begrotingslijn A-1520 Tijdelijk bij de Instelling gedetacheerde nationale en internationale ambtenaren en werknemers uit de particuliere sector per lid-staat en per directoraat-generaal een overzicht van de gedetacheerde nationale ambtenaren geven?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(7 oktober 1996)

De kredieten betreffende post A-1520 van de begroting 1996 komen overeen met een toewijzing van 592 manjaren.

In het kader van de toewijzing van de middelen heeft de Commissie dit globale bedrag verdeeld zoals aangegeven in de tabel die zij rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toezendt.

Ten aanzien van de gedetacheerde nationale deskundigen die in augustus 1996 „fysiek” aanwezig waren wordt de verdeling per directoraat-generaal en nationaliteit in dit zelfde document gegeven.

Opgemerkt zij dat er enerzijds sprake is van toewijzingen in manjaren en anderzijds van „fysiek” aanwezige personen. Een overzicht van de werkelijke consumptie in manjaren zal eerst achteraf kunnen worden opgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2389/96

van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie

(6 september 1996)

Betreft: Verspreiding van kranten

Heeft de Commissie kennis genomen van de bevindingen van het onderzoek van de Commissie monopolies en fusies van 1993 naar de verspreiding van kranten?

Is de Commissie in het licht van de bestaande wetgeving in andere EU-lid-staten van plan om stappen te ondernemen naar aanleiding van haar bevindingen?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(2 oktober 1996)*

Het verslag dat de Monopolies and Mergers Commission in december 1993 bekendmaakte, had betrekking op de krantendistributie in het Verenigd Koninkrijk. Beschuldigingen in verband met concurrentiebeperkende gedragingen in afzonderlijke Lid-Staten, dienen, in zoverre deze gedragingen het handelsverkeer tussen Lid-Staten niet ongunstig beïnvloeden, door de nationale mededingingsautoriteiten te worden onderzocht, en niet door de Commissie. Destijds waren er geen aanwijzingen dat het handelsverkeer tussen Lid-Staten ongunstig werd beïnvloed als gevolg van het beleid of praktijken in de sector van de krantendistributie in het Verenigd Koninkrijk.

Het verslag van de Monopolies and Mergers Commission heeft geleid tot het introduceren van oplossingen voor de problemen inzake mededinging die in het Verenigd Koninkrijk aan het licht waren gekomen. Sindsdien houdt het Office of Fair Trading toezicht op de veranderingen die meer in het algemeen in de distributie van publikaties plaatsvonden.

Aangezien het beleid en de praktijken inzake de krantendistributie in afzonderlijke Lid-Staten geen ongunstige invloed hebben op het handelsverkeer tussen Lid-Staten, is de Commissie niet voornemens een nader onderzoek in te stellen. Mocht er nieuwe informatie aan het licht komen, dan zal de Commissie, zoals steeds, haar standpunt opnieuw bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2392/96**van Glyn Ford (PSE) aan de Commissie***(6 september 1996)*

Betreft: Goedwil in de markthandel

Beschikt de Commissie over bijzonderheden betreffende de rechten van marktkoopliden in de vijftien lid-staten om hun klantenbestand als goedwil door te verkopen bij de verkoop van hun stands?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(15 oktober 1996)*

De Commissie volgt de sector van de ambulante handel aandachtig, aangezien deze sector wegens zijn vanzelfsprekende geografische mobiliteit een actief onderdeel van de interne markt is.

Reizende handelaren oefenen hun activiteiten uit op de openbare weg of op markten die over het algemeen deel uitmaken van de openbare ruimte die onder de bevoegdheid van nationale of lokale overheden valt. De overheden reserveren deze ruimte meestal tijdelijk voor de verkoop tegen betaling van een standgeld of een specifieke heffing. In deze context regelen de nationale of lokale voorschriften, met name op het gebied van het gebruik van de openbare ruimte, de manier waarop reizende handelaren hun activiteiten uitoefenen. Wat het eventuele bestaan van goodwill of een klantenbestand, de voorwaarden voor de verkoop hiervan of voor eventuele overdracht van toegekende rechten voor het gebruik van openbare ruimte betreft, verschilt de situatie dus van Lid-Staat tot Lid-Staat.

De Commissie beschikt niet over een volledige studie van de nationale of regionale voorschriften op dit specifieke punt.

Bij gebrek aan duidelijke aanwijzingen over de gevolgen van wettelijke, reglementaire en administratieve verschillen tussen de Lid-Staten voor de vrijheid van vestiging en de werking van de interne markt, is de Commissie in dit stadium niet van plan maatregelen ter harmonisatie voor te stellen. De Commissie blijft er wel op toezien dat deze wettelijke, reglementaire en administratieve voorschriften niet in tegenspraak zijn met de bepalingen van het EG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2449/96**van Gian Boniperti (UPE), Antonio Tajani (UPE) en Carlo Casini (PPE) aan de Commissie***(23 september 1996)*

Betreft: Medische keuringen en attesten in de sport

Vooropgesteld dat de voetballer Nwankwo Kanu, uit het olympisch kampioenselftal van Atlanta, zijn leven te danken heeft aan een grondig medisch onderzoek waartoe de voetbalclub Inter zijn spelers verplicht voordat zij kunnen worden opgesteld,

aangezien de ernstige hartafwijking waaraan Kanu lijdt, tevoren nooit was geconstateerd, omdat de Nederlandse club Ajax onvoldoende medisch onderzoek heeft laten verrichten,

aangezien er tot op de dag van vandaag geen communautaire wetgeving bestaat die voor alle leden van sportclubs een grondig medisch onderzoek verplicht stelt,

luidd de vraag of de Commissie het niet tot haar plicht rekent om in de gehele Europese Unie zowel voor professionals als amateurs medisch onderzoek verplicht te stellen ter wille van de gezondheid van elke Europese burger die sport beoefent.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(25 oktober 1996)*

De kwestie van medische keuringen van sportlieden, ongeacht of het om professionals of om leden van een sportvereniging gaat, valt onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

Krachtens artikel 118 van het EG-Verdrag resp. artikel 31 en 32 van het Euratom-Verdrag is echter het toezicht op de gezondheid van werknemers en de medische controle van bepaalde categorieën werknemers wel het doel van communautaire bepalingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2466/96**van Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) aan de Commissie***(23 september 1996)*

Betreft: Situatie van de kleine kinderen

Kan de Commissie, gezien het feit dat er in Europa 120 miljoen kinderen zijn waarover in het Verdrag van de Europese Unie geen enkele bepaling is opgenomen en mede gezien het feit dat een groeiend aantal kinderen bedreigd wordt met sociale uitsluiting mededelen of

zij voornemens is programma's op te stellen of bestaande programma's te oriënteren op een levenswaardig bestaan voor kleine kinderen, onafhankelijk van de situatie van hun ouders op de arbeidsmarkt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(16 oktober 1996)*

In de Mededeling van de Commissie betreffende het gezinsbeleid ⁽¹⁾ is voorgesteld regelmatig op communautair niveau overleg te plegen over de impact op het gezin van andere communautaire maatregelen over het gezinsbeleid, met name ten aanzien van de kindbescherming en rekening te houden met activiteiten binnen de Raad van Europa en andere internationale organisaties, met name betreffende de Internationale conventie voor de rechten van het kind.

Uit de begroting (B3-4100, gezinsbeleid) financiert de Commissie het Europees netwerk voor het gezinsbeleid. Het jaarverslag van dit netwerk bevat hoofdstukken over gezinnen onder stress, waaronder kindermishandeling (meestal binnen het gezin) en geweld in het gezin. Deze verslagen worden verspreid onder belangrijke personen op politiek en maatschappelijk terrein in alle Lid-Staten.

Via dezelfde begrotingspost is bovendien een aantal projecten gefinancierd, waaronder onderzoek naar de situatie van kinderen in Europa alsmede de steun voor een aantal niet-gouvernementele organisaties die op dit terrein werkzaam zijn.

Via begrotingspost B3-4103 (armoede en maatschappelijke uitsluiting) heeft de Commissie een aantal modelacties en projecten ondersteund, die erop gericht waren kinderen te helpen die onder maatschappelijke uitsluiting te lijden hadden.

In hoofdzaak zijn echter de autoriteiten van de Lid-Staten verantwoordelijk voor de bestrijding van maatschappelijke uitsluiting en voor de bevordering van het gezinsbeleid.

(¹) COM(89) 363 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2473/96
van Francisco Lucas Pires (PPE) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Schending van de WHO-voorschriften door Indonesië

Het is algemeen bekend dat de productie- en financieringsvoorwaarden van het automerk „Timor”, dat in Zuid-Korea wordt vervaardigd door Indonesië, de voorschriften schenden van de Wereldhandelsorganisatie (WHO) en de concurrentiepositie van de Europese bedrijven van deze sector op de Aziatische markt ernstig in gevaar brengen. Welke initiatieven heeft de Commissie genomen of denkt zij te nemen in het kader van de WHO om een onderzoek naar deze aangelegenheid te laten starten?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie

(21 oktober 1996)

De Commissie is van mening dat de door Indonesië in het kader van het nationale autoprogramma aan bepaalde binnenlandse bedrijven gegeven stimulansen strijdig zijn met een aantal WTO-bepalingen en de belangen van de Gemeenschap schaden.

De Commissie heeft bij verschillende gelegenheden met de Indonesische autoriteiten over deze kwestie gesproken, met name op het hoogste politieke niveau tijdens de ontmoeting op 23 april 1996 tussen de vice-voorzitter van de Commissie, die verantwoordelijk is voor de handelspolitiek, en president Soeharto. In aansluiting hierop voerde de Commissie in juli informele besprekingen met Indonesië waarin geen overeenstemming werd bereikt; op 3 oktober 1996, onmiddellijk na de inklaring van de eerste partij voertuigen die onder discriminerende preferentiële voorwaarden uit Korea werd ingevoerd, verzocht de Gemeenschap om formeel WTO-overleg.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2474/96
van Anneli Hulthén (PSE) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Smokkel van verdovende middelen

Voordat Zweden tot de EU toetrad bestond er onder de Zweden de vrees dat aan de vroeger zo strenge bewaking van de grenzen een abrupt einde zou komen. Men vreesde niet het minst voor een toenemende smokkel van verdovende middelen. Thans zegt de Zweedse politie te merken dat er meer drugs op de markt zijn uit Oost-Europa, en vooral uit Polen.

Het is een ernstige zaak als het de douanediens ten van de Gemeenschap niet lukt paal en perk aan de illegale handel te stellen. Wat doet de Commissie ter vermindering van de toevloed van verdovende middelen uit onder meer Polen en is zij tevreden over de doeltreffendheid van het optreden van de douanediens ten aan de externe grenzen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(22 oktober 1996)

De strijd tegen de illegale handel in verdovende middelen valt onder de derde pijler van het Verdrag betreffende de Europese Unie en behoort tot de verantwoordelijkheid van de diensten die zich in de Lid-Staten bezighouden met de ordehandhaving. Hoewel de smokkel van verdovende middelen vanuit Oost-Europa over de buitengrenzen van de Gemeenschap, naar verluidt, recentelijk toegenomen is, beschikt de Commissie dan ook niet over feitelijk statistisch bewijsmateriaal om de beweringen van de Zweedse politie te staven.

Binnen de grenzen van haar bevoegdheid staat de Commissie van haar kant de douanediensdiensten van de Lid-Staten op alle haar ten dienste staande wijzen bij de controle van de buitengrenzen bij, in het bijzonder via het Mattheus-programma, dat opleidingen verstrekt aan Europese douaneambtenaren door middel van seminaries, uitwisseling van ambtenaren en de ontwikkeling van gemeenschappelijke opleidingsprogramma's. Ook stemde zij ermee in het krachtens de Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied⁽¹⁾ van 1995 ingestelde douane-informatiesysteem te beheren, zodra die overeenkomst in werking treedt. Wat de wederzijdse bijstand tussen de douaneadministraties betreft, is de Commissie bezig de Gemeenschapswetgeving te herzien en er vinden bij de Raad parallelle werkzaamheden voor de bijwerking van de overeenkomst van Napels van 1967 plaats. Al die maatregelen beogen de controles aan de buitengrenzen te versterken.

Wat met name Polen betreft, werd er in het kader van het Phare-programma bijstand verleend, inclusief technische bijstand bij het opstellen van een passende wetgeving inzake verdovende middelen en de levering van opsporingsapparatuur. Er bestaat ook een associatie-overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de Republiek Polen, anderzijds⁽²⁾, waarin onder meer, in de belangrijkste artikelen en protocol nr. 6 (dat ondersteund wordt door een gemeenschappelijke verklaring (nr. 15)), beleidsmaatregelen zijn vervat inzake samenwerking op het gebied van douane en verdovende middelen en maatregelen om de aanvoer van en illegale handel in verdovende middelen tegen te gaan.

⁽¹⁾ PB nr. C 316 van 27.11.1995.

⁽²⁾ PB nr. L 348 van 31.12.1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2522/96

van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie

(25 september 1996)

Betreft: Toeristenbussen in Florence

Het gemeentebestuur van Florence heeft onlangs een gemeenteverordening uitgevaardigd om de toegang van toeristenbussen tot de stad te beperken. Door deze verordening moet een gedifferentieerd tarief worden betaald om naar het centrum van de stad te mogen rijden waarbij deze toestemming slechts wordt verleend aan een deel van de tientallen bussen die dagelijks voor de poorten van Florence verschijnen. Deze maatregel kan voor een aanzienlijk aantal toeristen discriminerend werken omdat ze niet kunnen deelnemen aan een programma dat werd opgesteld toen genoemde beperkingen nog niet bestonden. De betreffende verordening werd uitgevaardigd in het hoogseizoen van het toerisme zonder enige voorafgaande informatie en druist in tegen de economische belangen in het algemeen en tegen die van de reisbureaus in het bijzonder. Kan de Commissie, gezien de voorzienbare schade die aan de economie van Florence wordt aangericht maatregelen treffen zodat iedere toerist volledig van zijn elementaire rechten gebruik kan maken en zonder dat er onderscheid wordt gemaakt bij de behandeling van personen die de stad wensen te bezoeken?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(15 oktober 1996)

Aan de hand van de informatie van het geachte Parlementslid over gemeentelijke bepalingen ter beperking van de toegang van toeristenbussen tot de stad is het niet mogelijk vast te stellen of er sprake is van discriminatie of beperking van het vrije verkeer die onverenigbaar is met het communautair recht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2523/96

van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(23 september 1996)

Betreft: Onwettige toekenning van pensioenen aan burgers van het voormalige Joegoslavië

Op 18 november 1976 liet Afdeling II DS van het Italiaanse Ministerie van Arbeid onder het nummer E 1/37/81189 een interpretatieve circulaire van de toenmalige minister van Arbeid, Tina Anselmi (tegen wie nu een onderzoek door de officier van justitie in Rome loopt), uitgaan waarbij ook voor buitenlanders (in dit geval in Istrië en Dalmatië wonende Joegoslavische burgers) sociale bijdragen worden doorberekend voor de periode dat zij in Italië hun militaire dienstplicht vervulden). Deze circulaire steunde op een vreemde interpretatie van verordening (EEG) nr. 1408/71⁽¹⁾, met name artikel 13, lid 2, sub d, betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen.

Kan de Commissie nagaan of deze interpretatie van bovengenoemde communautaire verordening correct en wettig is, als blijkt dat deze interpretatie heeft geleid tot het doorberekenen niet alleen van de reguliere militaire dienst (zoals in de verordening uitdrukkelijk staat), maar ook van het lidmaatschap van een partizanengroep zonder te preciseren (zoals voor inwoners van Alto Adige die in het Duitse leger hebben gediend) dat de betrokkene zich niet aan terreurdaden of wreedheden schuldig mag hebben gemaakt, zoals het geval is voor een aantal partizanen die op het grondgebied van het voormalige Joegoslavië verblijven en van Italië een oorlogspensioen uitbetaald krijgen hoewel zij schuldig bevonden zijn en sommigen ook bij verstek veroordeeld zijn wegens de zogenaamde „foibe” (massa-executies ten tijde van de tweede wereldoorlog)?

(¹) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(16 oktober 1996)

De Commissie wenst het Geachte Parlementslid te attenderen op het feit dat de in zijn vraag aangehaalde Verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹) van de Raad ten doel heeft de toepassing van de verschillende sociale-zekerheidsregelingen in de Gemeenschap te coördineren en geen enkele afbreuk doet aan de vrijheid van elke Lid-Staat om zijn eigen sociale-zekerheidsstelsel te regelen.

Bovendien is deze verordening, uit hoofde van artikel 2, niet van toepassing op de onderdanen van derde landen die geen gezinslid van een onderdaan van een Lid-Staat zijn.

De rechtspositie van deze categorie van personen op het vlak van sociale zekerheid wordt bepaald door de nationale wetgeving en de door de Lid-Staten gesloten overeenkomsten.

Wat echter de betrekkingen met derde landen betreft, houdt niets de Lid-Staten tegen om in de bilaterale overeenkomsten die op de onderdanen van derde landen van toepassing zijn, regels vast te stellen die analoog aan de bepalingen in het Gemeenschapsrecht zijn.

De door het Geachte Parlementslid gestelde vraag heeft derhalve betrekking op het nationale en niet het communautaire recht.

(¹) PB nr. L 149 van 5.7.1971; Geconsolideerde versie PB nr. C 325 van 10.12.1992